

BIBL. NAZ.
VITT. EMANUELE III

148
N
19
NAPOLI

101

7

26

PHILOSTRATVS DE VITA APOL
LONII TYANEI SCRIPTOR LV,
CVLENTVS A PHILIPPO
BEROALDO CASTI
GATVS.

Apollonii Tyanci meminit Beatus Hieronymus in prologo Bibliæ dicens,

Apollonius Tyaneus siue ille magus: ut uulgus loquitur: siue philolophus: ut Pythagorici tradunt: intrauit Persas: pertransiuit Caucaſum: Albanos: Scythas: Maſſageras: opulentiſſima Indiæ regna penetrauit: & ad extremū latiffimo Phyſon amne tranſmiſſo / peruenit ad Brachmanas: ut Iarcham in throno ſedentem aureo & de Tantalī fonte potantem: inter paucos diſcipulos: de natura: de moribus: ac de curſu dieꝝ & ſydes: audiret dicentē: Inde per Elamitas: Babylonios: Chaldeos: Medos: Aſſyrios: Parthos: Syros: Phœnicēſ: Arabes: Paleſtinos: reuerſus ad Alexandriā perrexit: ad Aethiopiā: ut gymnoſophiſtas & famoliſſimā Solis menſam uideret i fabulo. Inuenit ille uir ubiqꝫ quod diſceret: & ſemp ꝑficiēs ſemp ſe meliꝛ fieret. Scriptis ſup hoc pleniffime octo uoluminibꝯ Philoſtratus.

Marsilius Ficinus in libro de Magia hæc de Apollonio scribit:

Damis & Philostratus narrant Iarcham sapientum Indos: principem septem annulos cōfecisse stellæ: septē nominibus appellatos: eosq; Apollonio T yaneo de disse: Qui deinde singulos diebus singulis gestauerit: iuxta dies: noia eos distinguens. Dixisse uero Iarchā Apollonio aum suū philosophum annos centū atq; triginta uixisse: iisq; nodi forsan celesti munere fretum: Quo & Apollonius deinde usq; centesimo etiā anno: ut aiunt: iuuenem præferebat.

~~Not for Francis Macdonald~~
Colleg. Neap. Soc. Lib. Nat. Hist. Mus.

Vnde natura mortaliū auida pegrinationis situariorū populorū
cukus atq; nationū mores agnouisse non solū uoluptariū est:
ues; & in uita cōducibile. Sigdē hāc cognitio hoīem nō solū
oblectat uerū ēt prudētē reddit atq; multificiū. hinc ingeniorū
fons & antiquitatis parēs Homerus uirū sūmā prudētia Vlyxē
oñdere cupiens cecinit multas illū urbes pagrasse: multorūq;
hoīum mores p̄pexisse. Cōsimiliter Philostrat⁹ Apolloniū Tyancū phūm pytha
goricū p̄conio uirtutis extollit: q; pegrinatiōe multiuia nō p̄as; multa p̄cepit ad
aium formādū uitāq; instruedā mire cōgruētia. q; Caucasū trāscēdit: Indiā peni
tissimā penetrauit: Brachmanas phia; cōsultissimos adiit: Et una cū illis ex Tāca
li phiala potauit. Q; ui Mēphiticos uates accessit: Aethiopū gymnosophistas ex
plorauit: & mēsa Solis uidit in fabulo: Q; ui instar Herculis lustrator orbis: pur
gator aiorū: domitor uitiorū: sitor scia;: p̄retor pecuniarū: amicus deorū: tāta facti
tudine p̄pollēs fuisse memorat: ut pro deo coleret. Hic ē ille Tyaneus: quē mor
tuis uicā reddidisse: quē i Domitiā cōsistorio nūq; cōparuisse: quē nō minora q;
deū fecisse miracula p̄diderūt. Quae oīa luculēta octo uoluminū enarratiōe ex
plicat Philostratus inter cōditores Grācorū celeberrimus: quē latinitate donauit
Alaman⁹ Rinnucinus hō grāce latineq; erudit⁹: q; cū nō solū triuialib⁹ doctorib⁹
ignotus: Vexēt maxis p̄fessorib⁹ p̄as; cognitus iā diu delituisse: Existimauit me
facturū: op̄p̄ciū si luculētū scriptoris luculētū opus me duce & p̄uio ex tenebris
in lucem educeret. Itaq; iuuādū studio cōmonitus & utilitatē studiōsae iuuentutis
anpōnēs te lib⁹: libros hosce Philostrati nuprime recognitos tradidit Bñdīcto
excussori elegātissimo formis excudēdos inuulgādōsq;: Quorū liminaris pagina
nomē tuū gestat i titulo. Nāq; tibi nūcupatim mi Baptista epistolā hāc p̄curso
riā dedico: quē apprime modestū sitiētēq; ingenuarū doctrinarū: & imprimis mei
nois studioliūmū ēē cognoui. Tu morū honestatēis uirtutisq; splēdore exor
nas ornāmēta nobilitatēq; familiarū: q; Mediolani iāpridē splēdidissima honoratī
simaq; cōspiciebat: priusq; turbo fortūe fulminātus cū ea p̄celleret. Quis nescit
patrē tuū Ioānē Galeaciū uirū clarissimū i sūmis honorib⁹: atq; opib⁹ effloruisse.
P̄res quoq; tibi sunt ornatissimi & claritudini nataliū egregie rñdētes: inter quos
Ioānes Maria pnotari p̄mittebat: haud dubie dign⁹ tāto honestatēto. Placet mihi
in iuene nobili cū familiarū nobilitate animi cōiūcta nobilitas. Placet cū splēdo
re nataliū splēdor līarū copulatus. Talis dici merito pōt intus forisq; cōspiciuus.
Talis es tu mi Baptista: q; studio p̄naci ornāmētisq; līariis animū excolis: & ea
quae in nobis sunt lōge pluris faciēda esse censēs: q; circa nos cōspiciunt. Qui
mea quātulaciū ēt eruditionis affectator laudator admirator iāpridē es: itaq; p̄bi
ssimū discipulū. Accipe ergo hilaris & obuius: ut aiunt manib⁹ excipe Philo
stratiū: ac p̄geat ita quodā mō ipse quoq; cū Tyaneo nro pegrineris: quē inter
temulentos abstemiū: inter purpuratos linteatū inter unguēatos horridū: inter
luxoriosos frugalissimū: inter tiaratos coccinatos: pumicatos uenerabili squalo
re p̄ciosum fuisse credidit antiquas & scriptor hic luculēter enarrat: Cuius lectio
tibi tuicq; similib⁹: nō minus frugifera erit q; iucūda. Vale: & dilige doctore.

PRIMVS
PHILOSTRATI OPVS LVCVLENTVM DE VITA APOLLO/
NII TYANEI PHILOSOPHI PYTHAGORICI. LIBER .I.

Apollonij ortum educationēq; & Pythagorici silentij cōtinet obseruationem:
tum susceptæ ad ludos peregrinationis institutum: & quo pacto ad Bardanem
Babyloniz regem peruenierit: quæq; illic egerit memoratu digna.

Vicūq; Samiū Pythagorā laudat: narrare solēt imprimis ipsum
priusq; in Ionia nascere: fuisse Troianū Euforbū: atq; in pugna
mortuū reuixisse: denuo sic autē interissem de illo scribit Home
rus: uestitū p̄terea ex morticina materia cōfectū reuixisse Pytha
goram dicit: & ab aialiū omniū esu abstinuisse: nec tale quicq; Ritus py
thagoræ.

oīno sacrificandū putasse:q; nephas eē diceret deorū aras sanguine scedaris: sed li
bationib; thureq; & laudationib; magis erga deos utendū eē putabat. Talia .n. x
ab hoibus in deorū cōspectū puenire. Asserebat insup sibi cōpertū eē deos imor
tales hmōi sacris lōge magisq; hecatōbe hoc est centū boum sacrificio gauderet
se. n. aliqñ deorū iterfuisse cōcilio: atq; ab eis didicisse: quæ illis grata: quæ ecōtra
haberent. Illinc ēē accepisse dicebat ea: q; de reꝝ natura p̄ferre consueuit: cū cæ
teri cōiecturis & opinionib; sibi ipsis plarūq; aduersantib; de reb; diuinis uter
rentur. Sibi autē Apollinē manifeste solitū apparere: p̄terea Palladē & musas nō
manifeste tñ secū loq; cōsueuisse alios insup deos: quorū neq; facies: neq; noia ad
huc hoibus nota essent. Illud quoq; inter pythagoræ laudes numerant: quod sibi
iūssum: atq; ab eodē plarū eēt. Id tāq; legē ab eius discipulis obseruari cōsueu
issetq; in cunctis ita eū colerēt: ac si ex loue genitus ortosq; eēt. Silentiū
eo indictū: originē a diis traxisse arbitrant. Multa nāq; diuina arcanaq; ab eo di
cebant q; nisi ab his: qui ea p̄didicissent intelligi nō poterāt: ex hoc tacendi rōnē
ab ipso inuentā arbitrant. Similē quoq; philosophādi rōnē tenuisse phibēt Agri
gentinū Empedoclē: qd pluribus locis eius carmina testant: quale illud est: Non
mortalis ero iam iā ualete sodales: similiter & illud: Ex puer ipse fui necnon quēq;
puella. Bouis p̄terea simulacrū: quod iu Pythagoræ laudes: ab eodē in olympia
imolatū cōstat. Multa p̄terea numerare possem: ex qbus ipm Pythagoræ imita
torē fuisse satis apparet: q; hoc loco referēda minime censui: cū ad alia qdā prope
ret oīo. Statui uāq; his: q; de Pythagora ferunt similia sequutū Apolloniū i lucē
p̄ferre diuiniorē meo iudicio in phia uiꝝ: q; Pythagoras fuerit. claruit autē tpi b;
nō multū ab ætate nostra remotis: nec tñ satis nouerunt hoies: q; uere q; pure san
cteq; fuerit philosophatus. Sed alius qdē hoc ab eo præclare gestum: alius uero
quiddā ab eo prudenter excogitatū laudat. Sunt & qui ipm artis magicæ fuisse calūniat. Apollonius
studiolissimū prædicāt: eo q; in Babylonia: cū magis in India cū Brachmanibus
in Aegypto cū gymnosophistis uersatus fuerit: atq; hoc ipsū calūniant: q; quasi
uolentia quadā fuerit sapientiā cōsecutus: nō recte quidē de tali uiro sentientes.
Empedocles. n. & Pythagoras: atq; Democritus apud magos uersati: nullā tñ ar
tis eius partē attingerunt. Plato. n. in Aegyptū p̄fectus: multaq; p̄phetarū: sacer Plato nō
dotūq; illic existentū dicta suis interpoluit sermonib; & uelut egregius p̄ctor subiit su
adūbratis imaginibus colores supimponens: ne minimā qdē artis magicæ suspi
sionē subiit: quis ob sapientiā singulārē inuidiæ plurimū sibi cōtraxerit: iniuste magicæ.

Anaxagora multa puidit

**Lapidē
de celo
calurū.**

**Damis
comes
ap.**

**Tyana
pria ap.**

**Prothei
sapiētia.**

igitur Apolloniū: quia multa puidit: multa p̄dixerit: tali quisque crimine damnauerit: nō leuius: ac si Socratē accusent: quia a dæmone multa p̄ciuerit: aut Anaxagorā: quia sapiētē multa anteq̄ fieret p̄senlerit. Quis.n. ignorat Anaxagorā in olympiā: cū nulla pluuiæ suspitio imineret: pellicēā uestē indutū p̄cessisse: nec ita multo post ingentē pluuiā secutā eē: & domū omniū iudicio firmissimā cū breui calurā p̄ dixisset corruisse: & diē quoque momēto t̄pis in noctem uersum iri p̄uidit: lapidē quoque de celo i egen fluuiū calurū p̄dixit: hac atque h̄mōi alia ab Anaxagora p̄xuisa cū sūmā sapiētiā testimoniū eē faciant: eadē t̄n Apollonio adimētes ma gis artib⁹ illū talia fecisse criminant. Taurā igitur ignoratā ex hōiū mētibus remouēdā eē uisum est: & simul tāci uiri uirtutes in lucē p̄ferēdas optimū cēsui. demonstrādū p̄tere a duxi quibus t̄pibus: quidque dicēs: aut faciēs: quo ēt philosophādi genere usus: quauē imbutus disciplina sapiēs iure optio: ac diuinus meruerit ap pellari. Hæc ac q̄ de ipso scripturus sum collegi: partim ex ciuitatib⁹: q̄ illum ho spitio susceperat: partim ex sacerdotū scriptis: apud quos uersus fuit: p̄tim ēt ex his q̄ multoq̄ sermōib⁹ de eo celebrata sunt: nōnulla etiā ex ipsiusmet scriptis. Ipse.n. ad reges: ad sophistas: ad elidenses: ad delphicos: ad Aegyptios: atque Indos epistolas scribēs multa de diis: de gētib⁹: de morib⁹: de legib⁹: quas uariis in locis adinuenit testat. Plurima uero eadēq̄ certissima in hūc maxime modū collegi. Damis fuit uir quidā nō insipies ex antiq̄ Nini ciuitate oriūdus. Is Apolloniū in phia socius: & in pegrinatione comes oīa q̄ ab eis in itinere gesta uisq̄ sunt: iis mādauit: sententiāq̄ eius oēs ac uerba insup cōplexus est: & q̄cūq̄ ab eo p̄xui/ sa p̄xnuāciatq̄ fuerūt damidis familiaris qdā cōmētarios h̄mōi ab eo nōdū edī eos Iulix reginæ totos fecit. In cuius aula cū frequētissime uersaret: erat.n. admo dum rhetoricæ facultatis studiosa: mihi uē trāscriberent mādauit: utq̄ uiri cōsilia & mores qui in eis cōtinebant in ordinē quēdā redigeret. Damis.n. ap. qdē sed nō satis dextere illa p̄scripserat: Incidi p̄tereā in maximī cuiusdā egiēs libros qui Apollonii in egia ciuitate res actas cōtinebāt. Sunt & ab ipso Apollonio te stamenta p̄scripta ex quibus plane p̄spici pōt q̄ studiosus: ac pene insanus amator phiæ fuerit. Neq̄ uero mirageni fides est adhibēda: q̄ libros de Apollonio quat tuor scribēs multa eius uiri gesta iguorare uisus est. Q m̄ igitur pacto disp̄sa hæc de Apollonio in unū collecta quæue cā me ad hos libros cōponēdos impulerit satis iā dictum & ostēsum arbitror. Affert ac hoc opus honorē uiroide quo talia scribunt: & utilitatē nō paruā disciplinæ: studiosis præbet quod ex ipso ea quæ nōdū norunt ediscēdi facultatē adipisci possint. Apollonio itaq̄ pria fuit Tyana ciuitas græca in Capadociæ finib⁹ posita. Pater uero eodē quo & ipse noie nū cupatus: genus antiquū sane: & claris hoibus fecundū: diuiciū ēt p̄t ex ceteris ci uibus abūdās. Pregnāti matri umbra qdā astare uisa est Prothei Aegyptei dei: q̄ ut ab Homero traditur: uarias sese in formas uertere consueuit: cuius uisū haud quāq̄ exterrita uoluerit qdā paritura eēt interrogauit: cui Protheus me inquit es paritura: illa uero qmā ipse eēt interrogat: sum inq̄ Protheus deus Aegyptius. Q uanta uero sapia Protheus fuerit sup̄uacū narrare censo p̄sertim: his qui poetas legerint. ex ipsis.n. oēs nosse arbitror q̄ uariis fuerit: & mō in hāc mō in illā formā sese pmutās. Ita ut illū cape difficillimū eēt. Omnia p̄tereā tā facta q̄ adhuc futura nouisse phibēt. Vex Prothei tūc maxie decebit meminisse: cum sermo futurus ostendet Apolloniū lōge plura q̄ Protheū p̄dixisse: multa quoque

arcana & intellectu difficillima interpretatū in nullo unq̄ defecisse. Fertur aut̄ in Iu prato
prato quodā natū esse Apolloniū: & natiuitatis modus talis esse phibet. Cū prae
gnanti matri pariendi tps instaret: per somniū monita est ut in pratū ad colligē
dos flores p̄ficere: quod cū illa postridie fecisset: ibiq̄ diutius esset uersata: sa
mulq̄ floribus colligēdis intentā pratū pererraret: ipla somno capta in herba
p̄cubuit: cygni uero: qui in prato pascebant: quasi in choz̄ dispositi dormientē
circūsteterē: & alis ut eoz̄ mos est sublati ingenti clangore oīa circūstantia loca
replebāt leniter per prata spirante zephyro: eoz̄ canto excitata mulier: simul som
no soluta est: & p̄neq̄ peperit: quā res stuporē ciuis asferre pōt: q̄ nullo obstetri
cis officio puer tā repente in lucē p̄dierit: loq̄z̄ aut̄ accolā phibent illa patiente
fulgur e coelo in terrā decidisse: uisum repente in sublimiorē aetheris partē delatū
euanuisse: hoc ip̄m: ut arbitror portendēs: quod in p̄ximo partu editū fuerat su
blimius oībusq̄z sunt in terra futuz̄: iuxta deos habitaturū. h̄c. n. & q̄cunq̄
alia postea uis factus gessit deos p̄monstrare haud quā mirabile uideri deber.
est aut̄ iuxta Tyanā aqua: Ioui (ut phibent) sacrata: quā indigenā extinguibilē
uocant: fons eius frigidus sane scatereb̄n̄lit aut̄ non secus atq̄ igne calefactus le
bes: Hanc puris & iuramenti fidem seruātibz puris aspectu placidā & gustu dul
cem esse phibent: periculis uero: & infidis palam aduersas: epota nāq̄ oculos pe
desq̄: ac manus peierantis inuadit: pustulis ac uomicis totum corpus inquinans: Aqua p
neq̄ illinc discedēdi facultas datur: sed ibidē p̄manentes corā aqua ipsa suam de
plorant calamitatē palā quod peierarunt p̄sistentes. Eius itaq̄ regionis indigenā iuris no
Iouis filiū esse Apolloniū fatebant: ipse ueromet Apollonio se genitū asseuerat.
Procedente t̄p̄e: cū ad aetate puenisset: qua litteras iā discere aetas admonet: maxi
mi ingenii memoriāq̄ signa statim dedit. Lingna aut̄ utebatur attica neq̄ illam
ob gentis cōsuetudinē omitebat: omniūq̄ oculos in se cōuerterat: cū aliq̄n esset
forma cōspicius. Inde cū annū. xiiii. attigisset tharsum: ad euthimū quēdā sceni
cem a patre deductus est. Erat aut̄ Euthimus rhetor insignis: & Apolloniū in di
sciplinā suscepit: qui cū p̄ceptoris disciplinā p̄baret ciuitatis mores uehementer
damnat: cōtrarios illis esse iudicās: qui rōne uellēt nereq̄ philosophari: deliciis. n.
supra modū dediti ciues scomatibz dicacitateq̄ plurima utebant: ut facile ap
pareret eos uestitu dūtaxat: nō autem sapientia moribusue Athenienses imitari.
Eoz̄ ciuitatē fluuius cydnus praeferuit: iuxta quē ciues plurima tēpora consi
dentes tāq̄ fluuiales aues ociant: quietē aquā pulchritudine quasi ebrii facti: si
cut ad eos in quadā epistola scribit Apollonius. Is ob eas: quas memorauimus
causas p̄motus patrē rogauit: ut sibi p̄ceptore mutare liceret: eiūq̄ cōsensu in
Ege. op.
egas ciuitatē tharso p̄ximā migraret: ubi & ocū erat philosophantibz idoneū ciliciz̄.
& studia adolefcētibz apra: & Aesculapii templum: nbi Aesculapius ipse palam
Loco pro
q̄nq̄ sese hoībz ostendebat. Ibi diuersaz̄ opinionū philosophos cognouit: nam
Q. scire
& Platonicos: & chrysippicos: & peripatheticos audiuit: quāldā etiā Epicuri sen
no.
tentias noluit audire: neq̄ pythagoricā philosophiā percipiendā nō magna sibi
dabatur facultas: q̄ p̄ceptorem nactus esset pythagoricā disciplinā haud quāq̄
studiosum imo nullam recte philosophandi rationē operibz & uita seruantem.
Ventrī nāq̄ & ueneri oīno deditus ad epicuri normā potius cōpositus uidēbāt.
Is aut̄ erat cuxenus ex heraclia: quā in ponto est oriundus: Pythagorā snias ita
nouerat: sicut aues ab hoībz q̄nq̄ doctā humana uerba intelligūt. Illā. n. saluē

& scilicet sis & Iuppiter propicius: & huiusmodi quædam uerba nonnunquam proferunt: neque quid dicant scientes: neque ea quæ dicunt temporibus locisue accomodate dicentes: sed lingua dütaxat ad præstitutū numerū agitantēs: & sicut aquilæ larum pulli teneras adhuc pēnas sortiti & a parentibus uolatus edocti non longe ab ipsis primo discedunt: deinde robustiores facti ipsos etiā parentes superuolāt. Pari modo Apollonius dum paruus esset, Enxeno obtemperabat: atque ipsius agebatur arbitrio. Cum uero ad .xvi. peruenisset ætatis annū Pythagoræ uitam amare cepit: meliore pseudubio utens præceptoræ. Verūtāme minime neglexit: sed cōcedente patre suburbanū illi donauit: ubi hortī erāt amoenissimi: & iugiter manantis aquæ fontes permulti. Tū inquitēs arbitratu tuo uiue. Nos uero ad Pythagoræ normā uiuemus. Cū magno ingenio præditū illū animaduertet Euxenus: undenam talis uitæ sumpturus esset exordium interrogauit: cui Apollonius nūde inquit: medici solent. ii nāque uentres primo purgātes alios qui uideantur a morbis intactos seruānt: alios uero iam ægrotantes ad sanitatē redigunt: his dictis ab omnīū animalīū esu cepit abstinere: quod carnium comestio cum impura esset: tū mentis aciem: perspectūque hebetaret. terretibus uero fructibus & oleribus uescebatur: pura esse dicens quæcūque a terra darentur hominibus. Vinū autem purum quidem potionē esse asserbat cum ex arbore minime siluestri ad homines proueniret. Verūtāme ipsum bono statui mentis aduersari dicebat: quæ eius sublimē diuinamque partem aliquādo puerteret. Post huiusmodi uentris purgationē corporis cultū habitūque huiusmodi instituit. Primū enim ex animalium uellere confectas uestes respuens: linteis amicis decreuit: & simul comā nutrire cepit: & in templis ut plurimum morā trahens omnes templi Anthistites in sua admirationē cōuertit. Ferturque Aesculapium quandoque sacerdoti dixisse uelementer se gaudere in ægrotis curandis: quādo Apollonio teste id facere cōtingeret. Quod ubi uulgatū est plurimi illius uisendi gratia egas confluebant: ciliques quoque & omnes finitimi magnopere illius congressu familiaritateque lætabantur: ita ut apud ipsos hic sermo increbresceret: quo curris non ad impubē: Summo itaque ab omnibus in honore habebatur: Nō ab re quoque esse putauit: quæ ab eo in templo sunt acta referre: cū eiusmodi uitam scribere sim adortus quē diis immortalibus curæ fuisse ex his quæ dicuntur manifeste patebit. Adolescēs quidam Assyrius in summis deliciis uiuere consuetus: cū in aduersam ualitudinem incidisset ad Aesculapiū nenit: erat autē in potationibus & conuiuīis plurimum uiuere: mox uero uerius dicamus mori consuetus. Laborabat autē aqua intercutē: & ebrietatis cupiditas gaudiū: quod ex abstinētia percipere potuisset: auferebat: propterea & a deo negligebatur: ita ut ne somnia quidem ulla sibi mitteret: quibus de causis anxius adolescens grauiter incusabat Aesculapiū: qui tandē in somniis illi supstans. Si Apolloniū inquit cōueneris melius tibi erit: accedens igitur ad Apollonium adolescēs quidnā inquit ex tua sententia possum acquirere? lubet. n. me deus tecū loqui: cui Apollonius. Id inquit quod scio iuuare te plurimū in presenti bus pot. Quæris. n. (ut opinor) sanitatē: certe inquit ille: Tūne Apollonius: hāc tibi inquit pollicetur Aesculapius: sed tamē non daret: te dicis inquit ille: Tūne Apollonius uolentibus inquit dütaxat illa tribuere solet: tu autē omnia facis: quæ morbo penitus aduersantur. Deliciis enim abundans uentri indulges & huiusmodi: pene corruptis intestinis: & aqua nimia redundantibus cibos quasi

Ad py/
thagoræ
normam
uiuem⁹.
Ab esu
animaliū ab
stinēt.
Vinum
mestū ad
uersariū.
Linteis
amicis.

Aescula/
pi⁹ som/
nia nulla
delicato.

Sanitatē
pollicet⁹
deus non
dat.

PRIMVS

lutum superfundis:& hoc quidem manifestius dixit q̄ Heraclitus. Ille enim tali Ex plu/
morbo laboranti opus esse dixit ex pluuia siccitatem inducere:non facile intelli uia sicci/
gibilianeq; manifesta dicens. Apollonius uero sapienter dicta aperte interpreta/
tus est:& adolescentē ad sanitatem redegit. Cōspicatus aliquādo plurimum san/
cere.

guinis altaribus superfusum:& sacrificia passim superposita:præterea ægyptios
boues:& eximie magnitudinis porcos iugulatos:& ministros alios excoriādīs
uictimis alios in frusta secandis occupatos:uasa insuper aurea magni ponderis ī
templo suspēsa lapidibus indicis admodū ornata sacerdotem adiens quidnam
sibi tanti uellent apparatū interrogauit. Magnificētissime nāq; quilibet his
sit agere gratias deo uidet. At qui magis inquit sacerdos mirari debes: q; uulla
adhuc petitione facta neq; statutū temporis spacium/ut alii solēt cōmoratus nec
sanitatem/aut ullum omnino beneficiū a deo consequutus:imo etiam sui aduen/
tus causa nondum exposita heri nāq; huc aduenit tam abunde tamen tāq; laute
(ut uides)sacrificat. Plura etiā longeq; maiora daturum pollicetur/ si sibi deus
quod petiturus est concesserit:est enim ut aiunt cileicum omniū ditissimus:plu/
raq; solus ipse possidet q̄ reliqui pene ciles omnes:petiit autē a deo: ut effosū
oculum sibi restituat. His audius apollonius oculis ut consueuerat in terra desi/
xis parūper cōmoratus quodnā illi nomē esset interrogauit:eoq; audito uidetur
mibi inquit o sacerdos indignū esse hunc hominem/ qui in templū admittatur/
prauū est enim animi uir: turpiq; de causa quod queritur damnum perpeffus: &
tam multa sic temere & anteq̄ a deo quicq; petierit profudisse:non sacrificantis
est: sed admissi sceleris culpam deprecantis:hæc quidem apollonius uerum æscu
lapius noctu sacerdoti in somniis apparens:iube inquit:hanc tam diuitem abire
suaq; secum asportare munera:indignus enim est alterum qui superest oculum
retinere. Huius tā acerbi respōsi causam ex cileicibus sciscitatus sacerdos intelle
xit ifortunii sui cām huiusmodi fuisse. Erat. n. sibi uxorigq; filiā ex priore mari
to genitā secū habebat. Huius amore correptus cilix intēperāter nimis illi cōgre
diebat:ita ut uxore minime lateret:q̄ simul in lecto iacēbus supueniēs puellæ
quidem ambos oculos/marito alterum effodit:acubus ad id facinus usa quibus
uestimentorq; fibulas neſtebat. Atq; in hoc monstrasse uisus est apollonius nō de

cere eos:q; sacrificā/aut diis aliqd donant mediocritatē excedere. Pulso cilice cū Effossi
multi ad templū cōfluert: sacerdotem interrogauit apollonius: num iustos esse oculi for/
deos arbitraret/cūq; ille iustissimos respondisset/ num ēt prudentes eisdem esse minæ &
censeret/imo uero quid prudentius diis inquit sacerdos. Res autem hominū sciri
re illos an ignorare putas. Immo inquit hoc maxime a diis arbitror hoīes supari
q; homines ob ingenii imbecillitatē: quæ ad se pertinent nō satis norūt. Dii autē
quæ & hoīum sunt:& simul quæ ad se ipsos spectant: oīa pariter intelligunt. Re/
ſte inquit apollonius: neq; respōdisti o sacerdos:& quoniā oīa ut dixisti norūt
rationi contentaneū esse uidetur eos qui ad deos omnia cognoscentes accedunt Oratio.
talibus uerbis orare oportere: o dei quæ mihi debentur ea præstare. Quæ nā ue Dii p̄stau
ro sunt: quæ a diis hominibus debeantur inquit sacerdos: bonis inquit ille:& san te q̄ mihi
ctis bōa/ prauis autē & sceleris cōtraria. Dei igitur recte facientes: quæ mēte sanū debētur.
& sceleribus incorruptū/offendūt: nō aurea corona: sed bonis oībus illū exornāt:
quæ aut uitiis/ quasi maculis inuistū/ corruptūq; inuenerūt: ad suppliciiū seruāt: eo
magis ēt illis irati: qui impī cū sint tēpla tñ ingredi:& sacris tñ interesse audēt.

His dictis ad æsculapiū respiciēs philoſopharis iſq; æſculapi præclarā & tibi cō
gruā phiam/nō linēs ſcēſtos hoīes ad te venire ēē ſi oēs indōy/ fardeniūmq; di
uitias tibi donent/neq;.n.cui numinis colendi grā ſacrificant/aut donaria in tem/
plo ſuſpēdunt.Sed quod pro ſceleribus meruere ſuppliciiū/id pecuniis redime
re cōſā/quod uos dei cū ſitis iuſtiſſimi haud quāq; permittitis. Multa in tēplo
huiusmodi philoſophatus eſt Apolloniū impubes adhuc quoad egis moratus
eſt.Erat inrer ciliſes princeps quidā uir plane cōtūmelioſus/& in amores pñus
ad hunc de pulchritudine apollōii fama puenit/tatimq; rebus agendis oib⁹ polt
habitis(tharſi.n.forte tūc tpis negociabat⁹) egas uenit morbo ſe correprū ēē di
ctitās & æſculapii auxilio indigere.Iſ ad apolloniū ſeorum a cæteris deambu/
lante accēſſit/inducit me ad deū/fortuq; apollōiū. Quid tibi introductore opus

nó indigez introducere.

Amicus
esculapii
dicor.

ante accessus introitū me ad deū ihericū apolloiūs. Quid tibi introductore opus
est? ait: si bonus es? studiosos. n. uiros dei abscq̃ sequestre amāat ille rēdit. Te q̃
dū apollōi deus hospitēfecit me uero minime: tuō apollōiūs honestatis iquē & uir
tutis studiū hospitēdeo me fecit: eodēq̃ fret⁹ quoad fieri ab adolecēte pōtissimū
lus: & amicus aesculapii dicor q̃ si tibi pari mō uirtutis honestatisq̃ cura ē: fidē
ter ad eū accede: & qcqd uis ab eo audacter pete: sic inq̃ p̃ louē faciam si abs te
prius aliqd petiero: gdnā uero inq̃ apollōiūs ex me petesq̃d p̃stare possim: tunc
ille qd a formosis peti solet ut pulchritudinē suā aliis nō inuideā: sed libētē cōmu
nicēt. Atq̃ hāc molliter nimis enenuatq̃ dicens lachrymis oculos rigabat: nihil
.n. ē tā humile: tāq̃ abiectū quo p̃diti flagitiosiq̃ hmōi hoies nō se demittāt: tūc
Apollōiūs toruis illū respiciēs: infans inq̃ sceleratissime: cūq̃ ille inactūda
percitus: sibi caput amputat⁹: minare: subridēs apollōiūs: o paulo post furura
dies exclamauit: tertia āt die populares in itinere uiolatorē interfecerūt. Qd cū
archelao capadocia rege noua qdā cōtra romanos machinare: hac atq̃ alia hu

Hæredi/
tate cum
fr̃e parti/
tur.

insecum ab eo getta scribit maximus egiēsis:cuius postea q̄ de patris morte nū
ciū corripit. Tyanā ueniēs p̄priis manibus in suæ matris sepulchro ipsum sepeliit
fuerat.n.nō multo antea ipsius ēt m̄r defuncta:& hereditatē amplā sane cū fra
tre paritū ē:hoīe intēperante & potatiōibus maxime dedito:q̄ tertiū supra ui
gelimū annū natus:etate exceſſerat:q̄ tutores ad res p̄prias ministrādas a legi
bus accipere soleit:ipse uero apollōius annū agēs ætatis uigelimū sub tutorib⁹
erat futurusegat inde reuersus philolophiæ gymnasia statuit licitiū & achademū
am. Erat enim oīs philolophiæ p̄tissimus. Inde post aliq̄ tēpus uir factus Thia
nam redit:ā sui compos ita ut tutoribus nō indigeret:cūq̄ illū amici hortaren
tur/ut fratrem ad bonā frugem:temperantiāq̄ redigeret:hoc profecto audacis
hoīs eē nīdetur/inquit si iunior grandiorē corrigere nitat:uerū quoad p̄ me fieri
poterit ei⁹ morbi remedia conabor afferre. Primū itaq̄ fortunā:q̄ quas ex patre
na hæreditate accepit dimidiā partē fratri cōcessit: plurimis illū idigere dicti
tās:sibi uero pauca fati eē:deinde illi assistēs:& monitiōib⁹ crebris illi⁹ aures cir
cūſonās ad uitā meliorē reducere tēptabat talib⁹ uerbis ipsū alloquēs. Dū pater
nobis hostes fuerat q̄ nō errāres mōrēt:& bonis moribus ihuere posset: illi

Monitiones Ap.
ad fratrem
intemperantem.

at nūc defuncto tu mihi relictus es & ego tibi: decet igitur si quid deliquero te mihi
consulere & mea delicta corrigere: quod si quid forte contra peccaueris non grauare me /
nisi meos proferre debes: his rationibus non secus ac pullos in frenū dormitores facere
solent: paulatim illi psumunt soluta uitā mutare & melius uitā aliquo: non illi plura
erant: omisit talos: & uini cupiditate uicebat & i meretricū libidines erat propensior

PRIMVS

comā igitur quā diligenter nutrire solebat cōderi p̄ualit: atq; ad h̄mōi alia frugali
 tatis documēta paulatim deduxit. Vbi uero: q̄ de fratre cupiebat recte succedere
 uisa sunt: ad alios cognatos/affinesq; instituēdos aiū cōuertit: & egentibus opē
 ex his: q̄ superat facultatē afferētib; sibi obtēperātes illos reddere studebat adeo
 ut iā sibi p̄pauca supeffent. Aiebat at̄ clazomeniū anaxagorā ḡ regib; & camel/
 loꝝ armētis nutriēdis intētū: pecoꝝ ḡra: magis q̄ hoīum philosopharū eē. Cratē Crates
 uero thebanū: q̄ facultates suas i mari demerferat nec hoib; nec pecoribus uulē diuitias i
 fuisse. Cū pleriq; pythagorā inq̄m laudaret: q̄ dixit nō licere: q̄ uxorem habeat: marimi/
 alienā cōgredī mulier: hoc inq̄t apollonius ad alios rōne platū arbitrari: nili ue
 lit. ro neq; nubere: & ab oī re uenerea p̄sūs abstinere ē aiūs: in quo sane sophodē Areuene
 supare nifum ē. q̄ senio cōfectus iactare solebat beneficio senectutis se a ueneris
 cupiditatibus tanq̄ a dño agrestī: & furioso liberatū. Apollonius at̄ propriā uir/
 tutis: & temperantiā auxilio ne in adolescentia quidē potuit a cupiditatibus su/
 perari: sed cum esset iuuenis ac robustus furiosum ut ille dicebat agrestemq; do
 minū superauit. Verū quidē ne sic quidē calumniatorum obtreccionēs potuit
 euitare: qui ipsum amoribus captū criminā: eiufq; rei ḡra apud scythas integrū
 annū morā traxisse: cū nec scythiā unq̄ attigerit: nec amorī unq̄ deditus fuerit.
 Idq; Euftratis ciuidā testimonio patere satis pōt: qui multa crimina falso de illo
 scribens amoris tñ nūq̄ insinulauit: ut a nobis ap̄ius ostendē: in his quæ de eu
 frate sumus scripturi. Fuit aut̄ is Eufrates Apollonio cōtrarius: qm̄ pecuniā cau
 sa illū oīa facere q̄nq; dixit Apollonius: & a pecuniā: cupiditate: & ipsius phi/
 losophiā mercatu illū abducere temptauit. uerū hāc suis locis enarrāda differe/
 mus. Interrogātī q̄q; Apolloniū euxeno: cur nō scriptis aliquid mandaret cū &
 de phiā recte sentiret: & scribēdi characterē grandē quendā & ad faciēdā fidē ac
 cōmodatū nactus esset: rōdit Apollonius: ego uero adhuc tacere non didici: atq; Si silentiū
 ex eo tpe proposuī silentiū seruare cepit uocē itaq; compescens: mente uero & seruat.
 oculis multa inuestigans audita uisq; omnia memoriā mandabat: ex quo me/
 moriam adeo exercuitur Simonidem quoq; superasse creditis sit h̄ymnū & ab
 illo in memoriā laudē compositum frequenter decantabat: in quo oīa consumi
 tempore marcescereq; scribit Simonides ipsum uero tēpus nec senescens: nec cor Oīa cōsu
 ruptibile circa memoriā permanere. Neq; tñ quo tēpore silentiū tenuit igrata aut mi tpe.
 inuocunda secū conuersatio fuit: nam oculorum: & manū motu: tum etiam ca/
 pitis motu: ad ea quæ sibi dicebantur respondens non inuocūdum: aut tristem se
 præbebat: cū alioqui sociorū amator & placidus sociis esset: p̄pterea difficillimā
 sibi fuisse dixit hāc uiuēdi rōnem: quā p̄ quinquēniū integrū seruauit. Multa ēē Silentiū
 dicēda occurrisse: quæ nō dixit: multa quæ iracundiā mouerit audienti q̄li nō quiquēni
 audisse: multa in super reprehensioē digna: quasi nō aiaduertētem sustinuisse: ob
 probriaq; in eū aliqñ iacta quīs aīo dolens tacitus pertulit. Moratus est aut̄ hoc
 silentiū tēpore partim in pamphiliā: partim in ciliciā: cūq; iter gētes tā molles la Nec uer/
 scia: q; degeret: nunq̄ in locutus est: ac ne minimū quidē uerbū unq̄ emisit: cū b̄ emi/
 aliqñ i ciuitates seditiōibus laborātes uenisset: multæ at̄ erāt: quæ spectaculoꝝ & sit.
 reꝝ minime honestarū causa dissidēbat: accedēs ad populū: seq; ipsum palam ostē
 tans & quā aīo cōccopat aduersus eos dicendā obiurgationē manu: uultuq; signi
 ficās illos: sedabat discordias: silentiū in nō secus: atq; in mysteriis solet inuolatū
 cōseruās. Spectaculoꝝ. n. aut equorū cā dissidētes componere nō magni laboris

Tū pieta est: nā qui ob hmōi leues causas in seditionē ueniūt: si forte uis: quēpiā grauē in te grauē. tucant pudore correpti: ad sanā mentē facile redeūt. Iterū fame oppressā ciuitatē nō facile ē uerbis psuadere: & exurientū iracundiā ofone compescere. Attamen

Aspēdū op. Apollonio ēt erga eos: qui tali incōmodo premebantur silentium effecit. Aspen-
dū. n. ueniens: quæ tercio loco inter Pamphiliæ ciuitates cōnumerata curimedōi
ti fluuio adiacet: nihil nisi uitiam atq; huiusmodi legumina uenalia offendit: his
q; tantū populū sustentari intellexit: quicquid enim ubiq; erat: frumenti pauci
diuites & in ciuitate potentes collectū seruabant: ut quo uellent precio illud po-
pulo uendere possent. Multitudo autē cuiusq; sexus: ætatis aduersus ciuitatis pri-
cipē conuenerat: & iam accenso igne uiuentem sese crematuros minabātur. Quis
Asylum ipse ad Asylum cofugisset. Erat autē asylum Tiberii: statux sanctorum illis in lo-
Tiberii. cis uenerabiliorēsq; q̄ louis olympii simulacrum habebantur. Ita ut impietatis
damnatus quidam fuerit: q; seruum suum uerberasset: qui drachmam argente-
Imago ti am Tiberii imagine signatam gestabat. Accedens autem ad ciuitatis principem
berii in ou obfessum Apollonius: quidnam hoc rei esset magna gestuq; sciscitauit: cūq; is iniui-
mo uene ste factum a se responderet: iniuste autem a populo comprimi cōuersus ad mul-
tabilis. tudinem Apollonius: ne quid temere facerent: utq; principis excusationes au-
dirent nutibus imonuit. Illi autem niri tanto timore perciti: ac stupore: nō mō
silentiū tenuere: ueq; ēt ignem quē ferebant in pximā arā deposuerūt. Confusus
igī. princeps. Is inquit: & ille: plures ciues nomine appellans: præsentis famis cā-
sue qui collectū ad finitimis regionibus frumentū clausum detinent. His audi-
tis aspendii: cū eorum uillas p̄datū iri oportere clamitaret: uix cōtineri ab apol-
lonio potuerunt: qui ostendebat melius eē si eorum spōte frumentū ab eisde pos-
sint accipere. Itaq; illis ad se uocatis pax absuit: quin iustitū silentii consiliū
omitteret: ut illis quod uolebat oratione suaderet. Mouebatur. n. uehementius
pueros: mulierūq; lachrymis nec nō etiā senioꝝ: qui suam deplorantes calamita-
tē paulopost fame sibi pereundū esse quærebant. Vex. Apollonius taciturnitatis
ne rūpat ppositū retinens: in tabulis obiurgationē aduersus frumētū collectores: hmōi scri-
silēcium. psit. Apollonius frumenti cauponibus salutē. Terra cōmunis oīum macer est: p-
pterea q; iusta ē: uos autē iniusti estis: qui uestri dūtaxat matrē eam eē uolūstis
q; nisi ab huiusmodi incepro deliteritis diutius in ea uos permanere non sinam.
His minis ac rōnibus moti frumenti mercatores totum forum frumento com-
Silētiū tē pleuerunt: ex quo populus uniuersus quasi reuixit. His peractis Apollonius silē-
pus fini. ti tempore iam finito Antiochiā uenit: quæ magna cognominatur: & Apollinis
tōm. daphnei tēplū intrauit: cui archadiā fabulam assyrii tribuunt. Daphnen ladonis
Fabula fluminis filiā illic natā asserentes: & fluuē quidē apud ipsos fluuius: quē ladonem
daphnes appellāt: & maxime omnium arborum laurum colunt ob memoriā: ut aiūt: quir
ladon fl. ginis daphnes: cupressos ēt iumenæ proceritatis: circa templum & fontes aquis
Antiochiæ. uberes ac tacitos regio profert: i iis apollinē lauari consuetū perhibēt: & cupres-
sos ob memoriā ciparisi adolefcētis assyrii in eā arborem conuersi ibidem ser-
uari ferunt indigenæ: & profecto arborū pulchritudo transmutationi fidem fa-
cere uidetur: sed nimis fortasse iuueniles sermones attingere uideor: qui fabulosa
hæc operi inserā: quod ego propterea feci: ut ad ea q̄ sum dicturus aditum præ-
parem. Apollonius enim templū: & natura & tanto opere gratiosum cōspica-
tus ab hominibus coli semibarbaris: nullis bonis artibus deditis: & ab omni po-

g. conseruantes
m.

cas p̄p̄ quā p̄seruauit
m.

neq; m.

litione & elegantia abhorrētibus. Apollo inq̃ recte mutos hoīes cōuertit in ar/
 bores: ut saltem sicut arbores: istæ uentorum flatibus resonarent. Postea fontes
 animaduertens quieros: nec ullum omnino strepitū reddētes: mutescēdi inq̃ cō/
 suetudo pluria: q̃ hic seruauit: ne fontes qdē obstrepere sinit. Ladonē uero aspiciēs
 nō solū inq̃ filia tua in aliā formā cōuersa ē uerū etiā: & tu ipse q̃ ex græco: & ari/
 chade in assyriū mutatus es. Postq̃ uero idigenæ ad eū loquēdi grā conuenerūt. Nō hoī/
 inep̃tos ipsoꝝ mores: & icōpositos intuēs platoꝝ a se amouit: inq̃ uens nō hoībꝝ bus sed
 sed uiris sibi opus ē: quos uero sedatiores: magisq̃ cōpositis moribus intuebat̃ uiris sibi
 admittēs: admittebat ad colloquiū: & cū sacerdotibus habitabat: & oriente sole opus ē.
 sacra q̃dam in occultū faciebat: q̃ solū illis quattuor cōcabat q̃ secū in silētiō se
 exercuerāt: reliquū uero t̃p̃is si forte i græca ciuitate uersari cōtingisset ubi cōsue/
 ra sacra sibiq̃ nota celebrarent cū tēploꝝ sacerdotibus de diis: ac de sacris dispu/
 tās philosophabat̃: eoꝝ errores siqui ēēt emēdās: sin uero in barbarā & a rectis
 moribus alienā ciuitatē uenisset: q̃ nā moꝝ & sacroꝝ fuissent auctores. & q̃ diu
 in ea disciplina māssent sciscitatus: siq̃ erat in melius mutatu facile persuadere
 illis conabat̃ discipulos de i se suos si qd uellet iubebat interrogare: aiebatq̃ oport/
 teretq̃ q̃ recte philosophat̃: adueniētē aurora cū diis uersari: pcedente autē die de In auro/
 diis loqui: reliquū uero tēpus humanis rebus & sermōibus ip̃edere: cūq̃ ad oīa ra uersa/
 r̃ndisset q̃ a domesticis fuisset interrogatus: reliquis oībus se adeundi facultatē p̃ri cum
 bebat: nunq̃ t̃n ante meridiē: sed postq̃ iam declinare dies cōpisset: inde qd̃ satis diis.
 uisum ē: cū illis locutus secedebat ad balneū aquæ frigidæ: senectā hoīum bal/
 nea calida appellans: quibus inclusi antiochēses: cū uitis maximis indulgerent: Senectā
 uobis inq̃ Apollonius cū prauis sitis lōgos annos uiuere rex cōcessit. Ephesiis uē hominū
 ro balneoꝝ: principē lapidibus cedere uolētibus propterea q̃ balnea nō calefecit balnea
 seniuos inq̃ apollonius balneoꝝ principē accusatis: quia male lauamini: ego autē calida.
 uos quia lauamini. Utebat̃ dicēdi g̃nē nō dytirambico: aut poeticis nominibus
 intumescēte nec rursus nimis demisso: & consuetudinē atticam excedente: inioi/
 cundā. n. putabat orationē: quæ ab attica mediocritate decederet. Ironia autē utē/
 tem nemo unq̃ audiuit: nec inter discipulos ambulante quisq̃ uidit: sed tanq̃ ex Nunquā/
 oraculo pcedebant sermōes eius aiebatq̃ hoc scio: aut ita cenleo: aut scire oport/
 tet: aut huiusmodi alios dicēdi modos seruabat. Nominibus autē utebat̃ p̃priis nia.
 atq̃ ad res ipsas accommodatis: & q̃ ab eo p̃ferebant dignitatē quādā uelut a rege Hoc scio
 aut princeps deā p̃se ferebat̃. Interrogāti q̃nq̃ dialectico quodā: cur ip̃e nūq̃ aliqd̃ ita cēleo.
 quæretet: qm̃ inquit cū essem adolescēs satis multa q̃siui: nūc autē nō quæretet: sed
 inuenta docere opus ē. Alii rursus interrogāti quonā pacto deceret sapiētē loqui
 nō aliter q̃ legulatores inquit apollōius: oportet. n. legulatore q̃ sibi ipsi antea pi/
 suasit: eadē aliis faciēda imperare. Hactenus q̃ ab ip̃o antiochia gesta sunt di/
 xisse sufficiat: quibus hoīes ab oī doctrina abhorrētes: in sui admirationē cōuer/
 tit. Posthæc longioris peregrinationis suscipiēda: & ad indos p̃ficiscendi cogita/
 tio subiit: ut qui ibi sunt sapiētēs intueret̃: quos brachmanas: & hircanos appel/
 lant. Aiebatq̃ adolescētī maxime cōuenire: nec secus: ac si patria pulsus esset: q̃ t̃i cōueni/
 longissime peregrinari: cogitabat ēt magos conuenire: qui Babyloniam ac susas re p̃gri/
 incoluit. Multa. n. ab iis discere posse sperabat: itaq̃ discipulis qui septē erāt cōi nati.
 filiū ap̃uit: qui cū sibi alia agēda suaderēt: quæ mētē a p̃posito distraherent: ego
 inquit deos adhibui consultores: & ab his doctus quæ mihi uisa sunt uobis pa/

refeci uestrā experiri cupiens uolūtātē: nū cadē: q̄ ego tolerare potestis: ubi igiē
uos molliores cōperi ualebitis: & phāx dabitur op̄at: ego āt eo p̄ficar quo me
lapiēcia & dæmon ducēt. Hæc dicēs Antiochia discessit duobus t̄m famulis cō/
patriōis suis comitatus: quorū alter uelocitate: alter pulchritudine scribēdi: excel/
lebat: cū his p̄fectus antiquā nīnā puenit: ubi statuā barbaro more positā cōspe/
xit: ē āt io inachi filia: cui ab utroq̄ tpe parua & q̄si mox excretura p̄minēt cor/
nua: admirāti ig. statuā & plura q̄ illos p̄phetæ aut sacerdotes sup tali imāgie co/
gitāt: damis ex ea ciuitate ortus lupuenit. Hic ē: quē in opis principio diximus
peregrinariōis & phāx comitē apollonio fuisse: & eius multa nō solū facta uerū
ēt dicta litteris mādasse. Is postq̄ uiri cōditionē & mores: & quo illuc uenisse cō/
silio intellexit uiri & peregrinatiōis amore captus comitē illi se futūre pollicitus
est. Ibimus ingens apolloni: & tu quidē deo: ego āt te duce utar: neq̄ me ut arbi/
tror parui existimabis: q̄q̄. n. rebus aliis sum fortasse rudior. In hoc certe pluri/
mū ualeo: q̄ Babylonā ducēs iter optime noui: quinēt ciuitates uicofq̄ oēs iti/
neris adiacētes p̄fecte scio: nō multo antea illinc reuersus. Linguas p̄terea barba/
rorū: q̄ multiplices uariarūq̄ sunt: utpote armeniorū medorū persarū cadusiorū oēs i/
telligere & egregie p̄ferre possū. Ego quoq̄ o amice inq̄ apollōius: has oēs no/
ui: cū nullā tñ didicerim. Illo āt uehemētius admirante: nolli inquit mirari q̄ oēs
hoiū linguas intelligere sum p̄fectus. Nā & q̄ taciti iatra se hoīes cogitāt ēt p̄/
cipio: hæc audiēs assyrius q̄si dæmonē illū intuitus uenerabat: & tūc se in di/
sciplinā tradidit: oīa eius dicta memoriæ mandās. Erat assirio lingua quidē me/
diocris: scribēti uero elegātia nulla: utpote q̄ inter barbaros ēēt erudit: q̄ āt quoc/
tidie agerēt: & familiariū dicta facta quæcūq̄ uidisset aut audisset figurare &
in comitarios redigere satis cōmode poterat: in eoq̄ maxime se exercuerat: qd̄
libellus ab eo cōpositus satis declarat ubi nihil eorū: q̄ ab apollōio dicta factaue
fuerūt se ignorare demonstrat: adeo ut ēt minima collegisse satis cōtēt: i quo nō
alienū uī referre: qd̄ cuidā tale eius studiū accusāri rōndr. Erat uir quidā ociosus
& inuidus q̄ cætera qdē ab eo scripta bene recteq̄ se hīc diceret: q̄ sentētias opi/
nionēsq̄ apollonii memoratu dignas collegisset: id uero se nequaq̄ p̄bare dicebat
q̄ minima ēt dca suo opi inferuisset: catellos miratus: q̄ coenantibus dñis micās
de mēsa cadentes colligūt. Recte dicis inquit: Damis uerū cōiuiū hoc deorū est:
& cōiuiæ diuorūq̄ famulis maxima cura ē ne q̄ ēt minima ambrosiæ particula
si forte ceciderit pereat. Talē itaq̄ lociū & amatorē fortis apolloniū magnam
uix suæ partē secū peregrin. Post hæc in mesopotamiā ueniētes: ab eo qui custo/
diēdo pōt p̄fectus erat: qd̄nā mercū secū ducerēt interrogati sunt: cui apolloni/
apollōiū. Inquit: adduco modestā iustitiā uirtutē continentia: exercitationē fortitudinē
aliaq̄ uirtutes plurimas fœmineo noīe appellauit: tum custos ad lucrū suum rei/
spiciens: da inquit ancillarū noīa mihi p̄scribere: at. n. minime licet inquit apollo/
nius. Nō. n. ut ancillas: sed ut tanq̄ dominas ipsas duco hanc regionem: quæ pro/
pterea mesopotamia dicit: q̄ media inter duo flumina posita ēt Tigris atq̄ Eu/
frates cingunt: qui ex armenia defluentes uix eam partē: ubi taurus definit: conti/
nentis eā: quā diximus partem complectuntur. Sunt aut in ea regione ciuitates
aliquot: maxima autē ex parte pagis ac uicis incolitur: gentes uero partim arme/
niipartim arabes nuncupant: quorū magna pars sedibus in certis uagatur: tanq̄ in
insula sese clausos arbitrant. Quotiensq̄ ad flumina pertingere contingit: ma

Statua
Io. os ni/
na.

Tu deo
ego te du/
ce utar
ait da/
mis.

Dictum
damis.

Merces
apollōiū.

Mesopo/
tamiā uī

re sese uidere putāt: cū uideāt ab his fluminibus regionē illā nō secus atq; insulā
circūlidi. Flumina. n. ubi eā: quā diximus cōtinētis pte ambierāt in idē mare de
currūt. Sunt q dicūt in paludē quādā pte maximā Eufhratis dilabi: ita ut ad ma
re nō pueniat. Sed in terra cursus sui finē recipiat. Quidā & audacius de eo lo
quētes asserūt ipm cū diutius sub terra fluxerit rursus in Aegypto appareret: &
nilo cōpleri. hac at ppea retuli negd eorū omittē q a Dami scripta essent. & ut
simul oñderē: qles essent opiniōes barbarorū: cūq; ad maiora mirabilioraq; festi/
net oratio: duo tñ hoc loco nō ptermittēda iudicauī: primū est ut oñdā q̄ta fuerit
Apollonius fortitudine: qua fretus barbaras gētes: & latrocinii infestas regiōes
pagrauit: q̄ nōdū Romanorū ditioni parebāt: Alter: est q̄ta fuerit eius sapia: per
quā Arabū instat uoces brutorū: animalū cognoscere assueuit: hoc at didicit: cū
Arabia pagraret. Arabes. n. ab auib⁹ nō secus atq; ab oraculis eorū: q̄ uctura sunt
auguria captāt: id at assequunt (ut aiūt) draconū corde aut epate in cibis assum
pto: Post hac Apollonius Ctesiphontē ingressus: in Babylonis fines puenierant
at ibidē a rege custodes positi: q̄ neminē regionē intrare sinerent nisi prius q̄snā:
& unde esset: & quā ob cām in ea loca puenisset interrogarēt. Satrapa aut huic
custodiz pfectus erat ex iis unus q̄ regis oculi solent appellari. Medus. n. princi
patū nup adeptus cū sine timore degere nō sinebat. Sed uera simul & falsa for/
midās magna cū suspitiōe debebat. Apollonius itaq; & eius comites ad Satrapā
deducunt: is forte iter aliquo facturus tentoriū supra currū panib⁹ onustū im/
ponendū curabat: uidēs at uix squalidū: & macilentū exclamauit: & manib⁹ fa/
ciem opuit ceu mulierculæ ad horrēdā cuiusdā rei subitū aspectū facere solenti
uix deinde illū respiciēs: uñ missus ad hos uenisti interrogauit. Apollonius uero
a me ipso rñdit: cū Satrapa spōte ne an inuid uenissent iterrogauit: & simul ap/
te dicere: q̄snā essent impauit q̄ regis fines intrasset: cui Apollonius: mea est inq;
uniuersa terra ppea quocūq; liberit pgēdi facultas dat: Cūq; Satrapa tormēta
adhibuit: minaret: nisi apte ad ea: quæ interrogauerat rñdisset: Per Iouē inquit
Apollonius: ppriis manib⁹ tuis pœnas lues: si forte me attigeris. His uerbis stu/
pefactus eunuchus illū interprete nō egere: sed ppria uoce loquentē & rñdentē
aiaduertit humanius: placidiusq; illū intus: uoce ē paulo submissione locutus:
per deū inq; dicas rogo: q̄snā sis: cui rñdens Apollonius inq;: qm̄ humane hone/
steq; interrogas q̄snā sim audies. ego. n. Apollonius sum Tyaneus. Iter at ad In/
dos: usq; regē facere decreui: ut eorū locorū mores: institutaq; cognoscā: libētē at
& regē tuū si facultas dareē conuenirē: fert. n. q̄ secū cōmerciū q̄q; habuere ipm
esse uix: minime malū: siq̄d est ut opinor Bardanes: qui ablatū sibi regnū nup
recepit. Is ipse est inq; Satrapa diue Apolloni. Iādudū. n. de te multa tāq; sapiēte
uiro audiui: q; si ad regis thronū accesseris cōmeatū in Indiā usq;: & camel/
lum singulis uīm daturū regē nō dubito: ego at priuatim hospitē mihi te facio:
& thesauros magnos ostentās: horū inq; quotquot uolueris sumēdi nō semel tñt
sed si liberat ēt decies p̄beo facultatē: cūq; pecunias remuneret Apollonius: hoc tñ
Babyloniū uinū accipies inquit Satrapa: p̄bet. n. nobis Satrapis rex quottidie
uini amphoras decē: porcorū: p̄tereā & caprarū: tostas carnes: & farinam ac panes
arbitratu tuo sumere potes: nā quod tibi posthac pagendū est iter magna ex pte
uicis colit: ubi nō facile quæ ad uictum p̄tinēt repire possis. His dictis ex manu
Apollonium capiēs audio inquit dii immortales: quē. n. uix: nec aialibus uescinec

vinum bibere intellexisset: crasse inquit & inculte ipsum pasca: atqui licet inquit
Tenui ui Apollonius tenui uictu me satiare: mo panes atq; olera pbeas dabo inquit ille fer
ctu satur. metatos panes: & mirada: magnitudinis rubras nuces: olera preterea: q; Tigris hor
 tos irrigas pulcherrima pferet. Vex: iocundiora mihi sunt inqt Apollonius agre/
Olera stia: & ipote sua nascetia olera: q; q; ui quadā & coacta nascunt. Sunt ea inqt pfe
agrestia eto Satrapa suauiora: sed absinthiu in Babylonis regione abundas amaritudine
iucudio sua ceteras herbas inficit: & gustatu inuocudas reddit: Propterea q; a Satrapa da
ra. banf suscepit: atq; inde ia discedes. Vir optime inquit opus est no in fine solum
 uex: et in principio placidu cetracite illum obiurgas de his: q; minatus fuerat tor
 metis: quareq; supbe barbareq; dicta in principio audierat. Scadia post modu ui
 ginti ia pgressis leena in itinere occurrit a uenatorib; interfecta: erat at fera inge
 ti magnitudine: q;ta antea uisa no fuerat: circa ipsam clamor erat magnus uena/
 tor: & eor: qui ex pximis uicis ad uisenda fera coccurrerat: qui magnitudine in
 fuerat: & preterea maius aliud in illa admirabant: texo. n. uentre catulos octo in
De leenæ utero hñe inuenere. Tradunt at de leenæ partu hmōi getare leenā in utero fce
partu pul tum mēib; sex: terq; oino in tota uita parere: parit aut: ut aiunt: prima quidē ui
chra. ce tres: secunda at duos. q; si tertio forte parere illā cōtingat: unū dūtaxat parere
 cōsueuit q; si natura uolente rariora pducere: q; magnā in se feritatē hñe. Neq; n.
 fides adhibēda est dicentib; q; adulti in utero catuli maternis uiscerib; lanariis
 nascūt. cōstat. n. generatis ad generatia naturalē quēdā amorē inesse: ut p eū spe
Auguriū cies in rex: natura cōseruent. Cōteplatus igit fera Apollonius cū aliquādiu rati/
capit ex tus pstitisset: o Damis inquit nra ad indo: regē pegrinatio annua futura est: &
leenā. preterea mensiū octo: nec ille nos antea dimittet: neq; nobis facile est anre præ/
 dictū tps illine discedere: hoc at ex catulor: numero conuicere licet: quo: singuli
 singulos denotat menses. ipsa at leena integrū annū nobis designat. pfecta. n. pfe
 ctis cōferēda sunt. Sed quid inquit Damis de passerib; dicimus qui sunt apud
 Homē: quos in aulide draco absumpsit cū octo essent: nonā & his matrē adiū
Calchas gens. Id. n. portentū calchas interpretatus nouē annos apud Troiā pugnatu
interpre gracos pdixit. uide igit ne iuxta calchātis & Homēi sniam in annos nouē nra
tatus de ptrahat pegrinatio. Ad hoc Apollonius recte inquit o Damis passē: pullos ia
numero natos: & in lucē editos Homerus annis cōparat. ego at impfectas & nodū ortas
passerū feras: quinetiā forte nō nascituras quonā pacto annis equiparē: quæ. n. pter natu
Pullos ras sunt effectū raro sortitū/ sortita quōq; cito corrūpū: sed nos ceptū iter p/
passerū agamus deos qui hanc ofidū pcati ut hanc nobis bene ppitēq; euenire cōcedat.
annis cō Postea cū in regione cissiā Babylonis finitimā deuenissent: rale quoddā illi fom
par Ho niū a deo mōstratū est. Pisces e mari expulsi: & p terrā uagātes nō secus atq; ho/
merus. mines qri uidebant: q; preter naturā preterq; cōsuetudinē extra locū ppiū ma
Somniū nere cogere. Præterea Delphinū adnātantē suppliciter præcari uidebant ut si
de pisci bi opē ferret: Idq; ita petere sicut hoies patria extortes redditum in ipsam petere
bus. solent. Nihil at uisu territus Apollonius secū quidnā hoc uisum portēderet taci/
 tus cogitabat: uerūtū timorē similās (ut Damidi quē pauidiorē agnouerat me/
 tū incuteret cuncta sibi ut uisa fuerat enarraui: qui tāq; oculis eadē cernens cla/
 morē substituit: & Apolloniū seorsum aduocās: caue inquit ne nos tāq; pisces pfa
 exules peamus: & multa grauiā in aliena terra ppeffirandē malor: grauitate cō/
 pulli regi cuidā aut principi supplices manus tendere cogamur sicut pisces del/

phinū supplices orabāt. Subridēs āt Apollonius nōdū inquit recte philosopha/
 ris talia metuens. ego autē quid somniū porrēdat explicabo. Eritrei hāc regionē Explicar
 cissia appellatā incolunt: ex Euboea quōdā a Dario in hac loca deducti annis iā somniū.
 ppe modū gngētis elapsishi sicut pisces in somnio q̄ri uidebant ita eorū capti/
 uitatē moleste pferre dicunt iubēt igit̄ dei quāquidē in hac loca pueni. illis quo/
 nd possim opiculari & fortasse græcorū animā qui in his locis piete fato quodā
 pp eorū qui supsunt utilitatē ad loca me impulerunt. Parūper igit̄ ex itinere di/
 uertamus: & de puteo iuxta quē habitāt interrogemus. Is. n. bitumineolco & aq̄ puto plno bitumine
ex aqua
 plenus ēē perhibet: id ex eo si qs haustā materiā effundat seorsum quēq; dictorū
 humorū: ædere phibet: & inuicē secerni. Venisse āt in cissia Apolloniū eius epi/
 stola testat: quā ad sophistā elazomeniū nigr̄ bonū ac phumanū scriptis in qua
 singula illic a se uisa: quæq; incolentiū cā fecerit diligēt̄ enumerat horratūq;
 ut eritreorū misereat: neq; illoz cā lachrymas fundere recuset: quotiens loq̄ni de Eritrei in
 illis cōtigerit: His ēē cōsonat q̄ de eritreis a Damide scripta repiunt. Habitāt. n. regione
 in regiōe medoz nō lōgius ā Babylonē: quā q̄tū diurno itinere expeditus cursor medoz.
 petant: ciuitate āt cissia regio carēs pagis dūtaxat & uillis incolis. Sunt autē Cissia re
 pleriq; pastores: qui paruis eqs greges pascēdo circūuicunt. Eritrei āt in media gio.
 regiōe collocati aquis in fossas ex flumine deriuatis circūdant: quasi ipsi sibi ue/
 luti moenia ferunt circūdēdisse ad barbaroz impetus ppulsandos. Regio bitu/
 mine abūdāt: p̄pterea nō facile in ipsa plantæ coalescūt: & hoīum breuis est ui/
 za: nā aqua bitumine infecta: & intestinis plerūq; residēt̄ morbos gignūt. Nu/
 trit āt ipsos tumulus uillæ p̄pinquos paulū supra ceteros cāpos sese extollens:
 in quo ipsi fruges ferunt: q; ut locus planicie incorruptior. Ferūt āt indigenæ ex
 eritreis quondā audisse septingentos supra octoginta captiuos fuisse: nō qd̄ oēs
 ad arma ferēda idoneos fuisse: nāq; in eo numero fēminas: & senes: & ut arbi/
 tror ēē pueros aliquot. Magna. n. erithreorū pars in caphareū: & mōtana eubo/
 iæ: in ea āt loca deducti cū pleriq; cedēdoz lapidum artē scirent: & is quē dixi/
 mus tumulus materiā suppeditaret rēpla græcorū more cōstruxerūt. Forz p̄trea
 quale cōditio loci sinebat. Aras quoq; erexerunt: Dario quidē duas: unā Xerxis:
 Darideoz āt cōplures: uixerunt āt post captiuitatē usq; ad Darideum annos octo
 supra octoginta. Litteras græco more scribēt̄: & antiqua sepulchra græcis lit/
 teris iscrpta extabāt. Talis Talis filius. Naues quoq; sepulchris insculptas fuisse Naues i/
sculptæ
 dicebant: ut qsq; in Euboea nautica exercuerat. Sepulchra āt aliquæ: quæ uetn/
 stare ceciderāt aut aliqua ex pte corrupta erāt p̄priis manib; mstaurasse Apol/
 loniū: clausissq; scribit̄ Damis: p̄trea sacrificia illoz umbris fecisse: nō tamē ut sepul/
chris.
 aliqd occideret: aut uiuū aliqd obrueret. Lachrymas ēē illoz miseratione fudisses
 & talia in medio dolore uerba profudisse. Eritrei fortunæ forse huc delati uos q
 dem & si procul a uestris sepulti tū estis: qui āt nos huc deduxere: circa insulam
 uestra p̄cūtes insepulti iacēt. Quod. n. in curua euboiæ gestū est dii demon/
 strant. Apollonius āt in fine epistolæ: quā ad sophistā scribit. Corraui inquit sco/
 pelliene eritreos tuos cū adhuc iuuenis essem: illisq; quoad potni ntilitatē p̄bui:
 tum mortuis tū ēē uiuētibus: quō āt uiuēt̄es iuuerit mox dicemus. Cum eritrei
 tumulū quē dixi seminaissent: uicini barbari circa messis tps discurrentes adul/
 ras iā fruges p̄dabant: ex quo fame opprimi eritreos cōtingebat: cū pro aliis la/
 borassent. Cum igit̄ Apollonius regē allocutus est: perinit ut solis eritreis colem

Babylo/
nii muri
admira/
biles.
Pons Eu/
phratis.

dum tumultu: & turo q̄ in eo scuisent: colligēdi potestare p̄staret. Quæ at̄ in Ba
bylonia gesserit Apollonius: quæq; in ea memoratu digna inuenerit hæc ferme
cōperio. Primo qdē Babylonix muros admirabiles ferunt: qui stadiorū quatin/
gentorū: & octoginta ambitum cōplecti dñr. In altitudine uero tria semiugera
attolli: cū sine paulominus unius iugeris crassitudine. Secat at̄ mediā Babylonīā
Euphrates: cui Pons mirabili arte cōpactus domos regias in utraq; fluminis ri/
pa mirabili ope fabricatas iungit inuisibili quadā & incredibili pene iunctura.
Fertur. n. mulierē ex medorū gente natā: & qñq; id regnū sortiā pontē artificio
prius ignoto supra flumē edificasse. Lapides. n. & ferrum p̄terea bitumē & reliq;
tenaci cōglutinationi faciēdæ accōmodata ad fluminis ripas cōgregauit: deinde
fluminis aquas in paludes p̄ximas deriuauit: atq; exsiccatō fluminis alueo duorū
passuū fossam effodit: quā sup̄ iniecta testudine coopuit: ut ad regias: q̄ utrinq;
fluminis ripis adiacēt: p̄ eā quā diximus foueā nō secus: ac p̄ aridā terrā aditus
intercederet: ita ut fornix altitudo fluuiialis aluei adæquaret ēt fossæ qdē funda
mētā parietesq; sup̄ior fornix ita in unū q̄si lapidē cōglutinati obdurerūt:
ut nullus in eā aditus aquæ pateret: hoc pacto in solitū alueū flumē reduxit Eu
phratē. Regiæ ēt aræ adoptæ fulgēt: thalami uero: & porticus atq; atria cū ar/
gēteis: tū ēt aureis liminibus uariis sculpturis quasi lris infculpta nitent. Pēploꝝ
at̄ qbus apparata domus erat textura: & ex græcorū fabulis ornāmēta monstra/
bar: Itaq; Andromeda & Orpheus pleriq; locis cernebant: plurimū nāq; eius re
gionis hoīes Orpheo gaudēt. Tyarā forsitan & uestis habitū cōtēplātes: musicæ
nāq; disciplina: quæ in eo fuit aut ab eo decātata carmina nō intelligūt: uisēbat
quoq; & datis intextus naxū insulā ex mari diuellens: & Artaseris ēt triā obli/
dens: & oēs Xerxis regis uictoriæ. Neq; p̄cul aberāt Athenæ: & Thermophylæ:
& flumina & terra sublata & maris Hellepontiaci iugū: contraq; p̄fossus athos.
Ferūt at̄ & in porticū nenisse: culus suprema pars in formā clipei fabricata cœli

Saphir⁹
lapis co/
lorē cœli
refert.

Apollo/
nius allo/
cut⁹ ma/
gos.

faciē imitabatur Saphiro lapide extrinsecus adopta: q̄ lapis maxime cœli colorē
refert: ubi eorū: quos ipsi deos hñt imagines sculptæ erāt. Is aut̄ locus est ubi rex
ius dicere cōsueuit. Ex tēstidine uero auicula: q̄ tuor pendebāt: quas moticillas
uulgo nomināt fatalē cōditionē significātes: admonētēsq; regēne se supra hoīem
efferreret: eas uero dicūt magos cū in regiā uenissent iussisse fieri. Vocāt aut̄ ipsas
deorū linguas. De magis at̄ qui illic erāt Apollonius loquit̄ breuiter tñ dicēs se
illos allocutū: qdā ab eis didicisse: qdā etiā docuisse ipsos. Damis uero sermones
cū Magis habitos sibi ignotos fuisse dicit: phibitū. n. se ab Apollonio fuisse ne
secū phicisceret: cōsueuisse at̄ Apolloniū dieb⁹ singulis bis cū magis loq̄ in me/
ridie scilicet ac media nocte: ac se aliqñ interrogasse Apollonium quales nā sibi
magi eē uiderent: illumq; rñdisse sapiētes quidē: nō tñ p̄fecte. Sed de his poste/
rius dicet. Cum intrasset igif Babylonīā Apollonius: Satrapa qui magnæ por/
tæ custodiēdæ p̄erat: ubi uisendæ ciuitatis grā ipm uenire audiuit: regis auream
statuā illi obtulit: quā nisi qs p̄cidens adorasset: ciuitatē intrare nō p̄mittebatur:
ueq; his qui ab aliquo Romanorū magistratu missi uenissent: talis nō incūbebat
necessitas. Apollonius itaq; statuā aspiciēs cuiusnā illa eēt interrogauit: cūq; re/
gis eam eē rñsum fuisse: Is inquit quē uos tā suppliciter ueneramini: si a me tāq;
uir bonus laudari meruerit maiorē: q̄ ex hac ueneratione gloriā assequetur. Atq;
hæc dicēs ciuitatis portā intrauit: eius uero audaciā admiratus Satrapa uadentē

Noluit
adorare
statuā.

secutus est: & apprehensa manu per interpretem interrogauit quodnam sibi nomen
 esset: quae patria: quod studium: & cuius rei gratia ad ea loca uenisset: acceptumque ab
 Apollonio responsum in tabella scripsit: habitum quoque & faciem hominis adiciens. Inde eos
 sistere iubens ipse ad hostes qui Regis aures appellant percurrere uerbis Apollonii **Aures re**
 figurauit: dixitque regis statuam adorare illum noluisse: neque aliis hominibus aliquid ex parte eius
 simile. Illi uero ad se duci: atque ab omni malo intactum seruari iusserunt. Veniente
 itaque Apollonio: qui eorum natus maior erat interrogauit: quam fretus disciplina re
 gere cogeretur. Ille uero nequaquam adhuc se cogeretur respondit: cumque rursus ille interroga
 ret nunc te illum cogereturum arbitraris: Sane per Iouem inquit si ipsum allocutus non bonum
 atque honestum esse copererem: non igitur dona aliquid illi afferas: affero inquit: & quod preclara.
 Fortitudine iusticiam reliquaque hominum uirtutes: an igitur tam non habuit eas afferas: Mini
 me per Iouem inquit Apollonius: sed tamquam ei quod discere possit ipsis utili eas habeat. Ar. n.
 inquit senior illis talibus usus uirtutibus: rex amissum quod conspicias regnum recepit: &
 hanc tam preclaram donum extruxit non sine magno labore: & honore. quotus autem a rece
 pto regno hic est annus interrogauit Apollonius: tum ille mens iam secundus anni ter
 tium inquit. Suspiciens igitur solebat Apollonius. O regii corporis custos inquit siue
 quo alio nomine uultus appellari: Darius Cyri filius & Artaxerxis per annos ubi opor
 tet sexaginta hoc regnum tenuit: cumque finem iam adesse uitae suspicaret: tradidit iusticiam
 sacrificium talia fuisse precatum. O deum si qua es usque: quibus uerbis satis ostendit se iamdudum **Sacrifi**
 dum iusticiam exoptasse: neque adhuc illam aut cognoscere: aut acquirere potuisse: quod ex
 eo satis constat quia adeo filios stulte educauit: ut sibi inuicem arma inferret: ut eorum al
 ter uulneraret: alter uero interficeret a fratre. Tu autem hunc regem uix dum satis firme **O deum si**
 in solio constitutum: oes iam apprehendisse uirtutes puramstram imoderate ipsum extollis: quod
 uis tibi: non mihi lucro futurum sit si ad meliorem frugem deductus fuerit. Respicens
 igitur Barbarus in eum proximus astabat quisnam deorum inquit hunc uix ad haec loca
 perduxit: bonus. n. cum bono conuersatus meliorem: modestiorumque & prope nobis iucun
 diorem regem efficiet. uidetur. n. non parum ab aliis hominibus differre: curretes igitur nuncio
 regi stare ante fores uix graecum sapientem & consulatorem bonum: ut apparet. Forte
 hoc accedente nuncio rex coram magis sacrificabat: aduocans itaque eorum unum perficit in
 quit: quod hodie tibi narraui cum me salutarum ad lectum uenisses: uiderat autem rex som
 niu hominum. Iaceti sibi uisus fuerat astare Artaxerxes filius Xerxis in eam formam atque **Somniu**
 habitum mutatus: quia uicem eius: qui aduenit esse referunt. Timuerat igitur Rex nequaquam re
 gis Ba
 gno per mutationem hoc uisum portederet: ex formae commutatione id coniectans. Postquam
 uero audiuit quod ex ac sapientem esse qui aduenerat: uenit in mentem Atheniensis The
 mistoclis: qui ex Graecia quicumque in haec ipsa loca profectus cum Artaxerxe familiari
 tate iniunctumque cultu dignum effecisset magnam sibi quoque parauit dignitatem. His
 dictis dexteram extendens uocare intus hominem inquit a bono omine aduentus eius
 superstit exordium: quoniam diis sacra & uota mecum facturus aduenit. Intrauit itaque Apol
 lonius a multis uocatus: in eo namque regi gratificari putabat quod aduertissent ipsum
 eius aduentu letari. Ingressus autem regiam nihil respexit eorum: quod ceteros ad admiratio
 nem uertere consueuerat. sed tamquam uiator illa praesens: & Damidem accersens nunquid
 inquit tu hodie ex me quaeras quo nomine uxor Paphili uocata fuerit: quod cum Sapho **Vxor Pa**
 familiaritate habuisset & copuluisse phibet hymnos: qui et his temporibus in honorem phili fa
 Pergete Dianae cantant: eos uero Aeolice Paphiliatque modum secuta dicit edidisse: miliaris
 quibus sane inquit Damis: tu uero nomen haud quam praeulisti: non praeulisti inquit o bone Saphus.

uir uerq; si modo hymnos cōsideremus:& quo pacto Aetolica noſe & cantus p̄a
philiis pmutarit: alii pfecto euaderemus: minimeq; de nobis exgrēdis ſollicita
Damo/
phila. remur: attamē ſapientis mulieris nomē fuit Damophila: q̄ aquales ſibi uirgines
Non ad/
mirat re cōgregaſſe: & poemata cōpoſuiſſe: p̄tim amatoria: p̄tim Dianæ laudes cōtinen/
gias opes
opes: aut eius ſaltum admiraretur ne oculos qdē ad ea aſpēda uertere dignatus
de rebꝫ aliiſ ſermones inſtituerit. Rex at ueniētē cōſpicatus: q̄ ſatis magna erat
tēpli magnitudo qdā ad circūſtātes locatus agnoſcere ſe hoſtem dixit: inde cū p̄
pius acceſſiſſet magna uoce exclamās. Is eſt inquit Apollonius: quē Magabates
frater meus Antiochia q̄nq; ſe uidiſſe retulit ſūmo honore admirationeq; a ſtu/
diosis oibus habitū: & ipſe tūc talē: q̄lē nūc uideo designauit: Adeūtē iḡ & ſalu
tantē rex græco ſermone cōpellās ſecū una ſacrificare diis iuſſit. Erat at cādidiū
equū mactaturus & egregiis faleris ornatū: tāq; in pōpā pfecturū. Rūdes Apol/
lonius: tu qdē rex tuo more ſacrificabis inquit: & mihi meo ritu ſacrificare conce/
des. His dictis thura manibꝫ capiēs.

Equum
macta/
rurus.
Voum
Apollo/
nii.

ſumme ſol inquit eo me terræ mittere: quo
me p̄futurꝫ eē cognoscis: & cōcede p̄cor ut uiros bonos agnoſcā: improbos uero
neq; agnoſcā: neq; agnoſcar ab illis: hæc dicēs igni thura impoſuit diligētē: poſt
modū intueſ quo pacto ſumus aſcēderet: q̄ſq; uertigines faceret: q̄tū ſeſe attolle
rer. Inde ignē attingēs ubi liſſe ſibi uiſus eſt. Tu inquit: rex tuo more ſacrificau
& tuæ patriæ ritus ſerua: ego at meo ritu ſacra p̄gi: hæc dicēs a ſacrificio diſceſ
ſitine cordis aur ſanguinis p̄iceps fieret: pactis at lacris ad regē ueniēs: nū græ/
cā linguā penitus ſciret interrogauit: an cōſulendi cā: & ruditatis cuiſdā pauca
qdā didiciſſet: cū ille uniuerſam p̄inde ac p̄priā ſe noſſe rōdiſſet: & audacter q̄q;
uellet loq; hortaretur: audi iḡ inquit Apollonius p̄grinationis n̄ræ p̄poſitū eſt ad in/
dos p̄ficiſci: attū ſine uſo cōgreſſu trāſire nolui: cū audiſſem te uiuē eē p̄fectū: q̄/
lem nūc p̄ns intueor: & ſimul ſapiam: quā apud uos magi p̄ſentē agnoſcere cu
piebāt: ut uiderē an circa diuerſas res (ut ferē) ſapiētes eēnt: ego uero Pythagor/
ræ Samii diſciplina p̄ſiteor: q; me deos hoc mō colere docuit: & ab ipſis uſibilia

Colere
deos thu
re didici
de pytha
gora.

inuiſibiliaq; cuncta cognoscere: meq; cū illis aliq̄n loq; ab eodē p̄terea didici hoc
terreſtri uellere amiciri: qd nō ab ouibꝫ detractū: ſed puꝫ ex puro uatū eſt: aq; ſ.
atq; terra: ipſā quoq; comā p̄lixitatē a Pythagora accepti: & ab aialibꝫ uſcēdiſ
abſtinentia ex eiſdē doctrina mihi cōtigit: comes at & p̄iceps deſidia aut deli/
ciaꝫ nec tibi nec aliū cuiq; eē uellēa curis at: & ſollicitudinibꝫ liberare quēuis ſa
cile poſſum: q; ea q̄ agēda ſunt nō ſolum agnoſco: uerū etiā p̄cognoſco: & hæc q̄
cum rege locutū Apolloniū ſcribit Damis: ipſe etiā Apollonius in quadā ſcribit
epiſtola ſicut & alia multa ab ſe dicta factaue in epiſtolis retulir. Poſtq; uero rex
cum amicis loquēs magis gaudere ſe dixit lætariq; ob ea quæ ab Apollonio au/
dierat: q̄ ſi Perſæ aut Indoz opes diuitiis ſuis adieciſſet ſibi illum hoſitem ſe/
cit: & aulaꝫ regiæ participē eſſe iuſſit. Tunc Apollonius ſi te inquit o rex in pa/
triā meā uenientē rogatē ut in ea domo manereſ: quā ego habitare: nū facturus
id eſſes: certo p̄ Iouē rex inquit etiā ſi domū deteriorē habitaturus eſſem: quā nūc
Satellites: & mei corporis cuſtodes habitent. Attū nō pro tua dignitate ſuſceptū
re dicere poſſes: ea igitur mea ratio nūc eſt inquit. ſi. n. domum conditioni meæ
imparē habitauero tāq; prauus accuſari poſſem: omnis. n. exceſſus maiorē aſſert
moleſtiam ſapientibus q̄ uobis cæteris defectus: me igitur priuatus quiſpiam

PRIMVS

malim suscepiat hospitio æqualia mihi possidens: ego autē quicquid uolueris rei
cū sum futurus. Permisit igitur hoc illi rex ne quid tibi afferret molestiæ: instituit
quod ut apud uirū Babiloniū bonū quidē: & perhumanū hospitaretur: cōnantibus
autē eunuchus a rege missus superuenit mandata huiusmodi a rege ferens. Rex Rex tibi
tibi decē munera donat: potestatemque permittit quānā illa uellis esse deligendi: ro
gat autē ne parua petas: quod beniuolentiæ suæ magnitudinē tibi reliquitque notam
esse cupiat. Laudās itaque nuntii apollonius: quā inquit petendi tempus datur? cui
eunuchus. Cras inquit: & simul amicis oib; & affinis regis nunciatur ut po
stridie ad regem uenirent: ut petenti apollonio & regi petita exequenti testes ad
essent. Scribit autē damis se putasse nihil illū fore petiturū: quod & mores eius nosset
& ipsum quicquid sic deos precantem audisset. O dii concedite mihi pauca habere: &
nullius indigere. Rursus uero cū ipsum cogitabundū aspexisset oīo petiturū ēē:
& quidnā petiturus ēēt cogitare illū arbitrabat. Vetegete autē in occasum diei
damis inquit: ego nunc mecū cogitabā qua de cā barbari eunuchos modestos ar
bitrantur: & ad mulieres custodiēdas ipsis utuntur. Ego hoc inquit illis abstulit: p
ro manifestū ēē puto: postquā. n. membris delectatio ueneris usum damis abstulit: p
mittit illis mulierū custodia: & cum mulieribus dormire sinunt. amare ēt & cū
mulieribus concubere inquit Apollonius ablatū illis censes? utranque ablatū inq
arbitror damisisti. n. extinguat aut auferat pars ea qua corpus ad uenerē incita
tur: amare illos nequaquam arbitror. Tū tacitus moratus pariter apollonius. hodie
disces inquit o damis eunuchos amare & cupiditatē quā per oculos inducit i illis nō
extinguitur: sed calidā & uigentē in ipsis permanere aliquid. n. eueniet quo facile ro tua
cōsuetabitur: si hūana quæpiā ars ē dñā potēsq; cupiditates eiusmōs ex aīo depel
leremō recte mihi uidētur eunuchos tēporis nūcro adscribere: quia coacti & uolē
tia quā dā cōpulsū amore penitus carere putat. *Peptantia. n. munus ē cupiētē quidē &*
appetētē a ueneris nō supari sed ab illis abstinere: nec ab illo dolor uicique cupi
tate rei desiderii iducit. Tū damis hæc igitur alias cōsiderabim? apollōi. Nūc autē quid
regis pollicitatiōib; pelaris quidē ac magnis rīdendū sit cōsiderari oportet. Pe
tes. n. fortasse nihil i quo cauēdū ē ne pp supbiā oblata a rege dona repudiare ui
dearis: hoc igitur tibi cauēdū ē cēseo: & simul ubi terræ simus: & ei9 diciōi subia
cere uos cōsiderādū puto: maxie uero supbiæ calūniā ut dixi fugiendā cēseo: anī
maduatēdū pterea puto nobis quā nūc uaticinū suppeditat usque ad idōs: illic autē re
deūtib; sufficere minie posse quā nūc hēm9. neque uñ capiamus facultatē darū iri.
His uerbis artificiose damis p̄suadet tēptabat: ne quā regē datur9 putabar repudia
ret: apollōi9 autē quā rōnib; illis p̄suasus & alias quoque i cadē sniam adiciēs: exēpla
īqt ad rē faciētia p̄termisisti o damis. Nā eschies: lysania fili9 i siciliā ad dionysi
um pecūiā accipiēdā cā nauigauit: & Plato i siciliā itidē nauigās: iter caribdi p̄ Plato di
ternauigasse dī siculay diuitiay. cā. Aristip9 sup cīreai9 & cizice9 elico9 & phi uiciay: si
tōq; ex rhegio aufugit eodē p̄fecti sūt: oēsque diōyli thesauris ita se imersi ut uix cula9: cā
īde diuelli possēt pterea gnidiū eudoxū pecūiā cā i egyptū p̄fectū. Idq; ēt fatei in siciliā
ri ausū cū rege aduētus tui cām cōicasse phibēt. At ne plures calūnier. Spūsip̄. Eudoxus
pū atheniē. usque adeo pecūias amasse tradūt: ut i calādi nuptiis macedoniā usque
quod sit p̄fect9. *Poemata sane frigida a se cōposita ferēs: eaque publice pecūiay grā re causa in*
citalse dī. Ego autē o damis sapiētē uis: piculis subiaccere magis arbitror quā i ma
ri nauigā: aut quā in pugna praeliatur. inuidia nāque ipsū comitat & loquētē: & ta

Rex tibi
decē mu
nera do
nat.

Dii cōce
dite mihi
nullius i
digere.
Eunuchi
ad custo
diendas
mulieres.
Eunu
chos ama
re.

quid sit tempus

sapientia magis subiacere p̄uicis

Inuidia centē: & detrahentē: & remittentē siue aliqd agat siue agere omitat: si salutet aut
 comitat nō saluet: opus igit. illū undiq; munitū esse & cogitare: q; si a desidia uincat sa/
 sapientē. piens siue ab amore: aut ebrietate: siue aliqd minus opportunē fecerit: ueniā for/
 tasse merebit: sin uero pecuniis se se subiecerit: nullā oīo merebit ueniā: oībulq;
 erit odio: & uitiiis cunctis obnoxius existimabit: neq; n. pecuniarū cupidine ipm
 Non de/ supari putabunt hoies: nisi uentris: & uini cupidine superet: aut nimio uestitus
 bet sapi/ luxur: q; plerūq; meretricius amor cōmittat. Tu āt fortasse minus uitii eē putas
 ens capi/ in Babilōia: q; athenis aut in Phthia aut in olimpiis peccare: neq; existimas sapiē
 pecunia, ti uiro ubiq; eē graciā nec ullā ei desertā eē aut barbarā regionē ppea non exti/
 matione: aut opiniōe ducet: icū sp in oculis uirtutis uiuat & holum paucos re/
 spiciat: cū infinitos pene uideat. Q d si quēpiā athletā o damis offenderes luctā
 aut pugillatoriā artē exercentē: nū ipsū extimatiōe aliqua dignū putares nisi cū
 olympia uicisset in Achaiā p̄fisceretur: aut generosū ipsū fortēq; diceret nisi ēc ē
 Pythiis ac nemeis corp⁹ exerceret: q; ludi celeberrimiq; sunt: & magno græcorū
 studio collūtur q; si forte pp captas urbes Philippus: aut eius filius Alexāder pp
 uictorias habitas ludos indixerit. num athletā illū minorē corpis curā habitūq;
 aut remissius certatūq; arbitraris: propterea q; in olympo aut in Macedonia si/
 ue ægypto certandū eēt: & non in græcia: atq; ibidē existētibus stadiis: hac rōne
 adeo se cōsulū scribit damis: ut faciē ob pudorē occultaret: seq; excusando ue/
 niā peteret: q; nondū satis illius mēte perspecta talia cōsulūisset. Vex apollonius
 bono illū aio stare iubēs: confide inquit: neq; n. tui obiurgādi cā hac dixi: sed ut
 plane aperirē aīum meū. Interea accedente eunuchoz illū ad regē uocabat: ppa
 mus inq; nā q; ad deos attinent bene mihi disposita sunt. Inde uotis sacrificiisq;
 pactis ad regē uenit specie cōspiciuus: & habitus ornatu admirabilis. Intranti āc
 primo rex inq; Ego decē dona tuo arbitratu eligenda tibi cōcedo q; te uix; exi/
 stimo talē: qualis ex grācia nondū q; huc uenit. Cui apollonius non omnia re/
 pudia ob inq; atq; unū præt multis decadibus expetens: q; maxime possum cōces

Erēteoz
 miserear/
 ris.

di mihi postulo: ut erēteoz miserearis. Inde a datide incipiens oēs illoz: exposu/
 it calamitates: rogo inq; ne miseros datis finibus atq; tumulto pelli finas: uex; pa/
 scere atq; arare intra fines eos illis concedas: quos eis darius tradidit: pgraue. n.
 est suis amissis: his ēt q; ab alio tradita sūt uti nō posse. Rex itaq; placido uultu
 illū aspiciēs erētei inquit: usq; ad hesternū. ut ita dixerim: diē hostes meos ma/
 iorū meoz extitere. postq; aut armis subacti in ditionē nostrā cesserūt: eorūq; ge/
 nus ad internitiōē pene deletū ē: inter amicos numerabunt: daboq; illis satra/
 pā uix; bonū: q; iuste recteq; res eoz disponat. Tu uero nouem reliqua dona cur
 ne reb⁹ i nō accipis? Q m inquit apollōius amicos hic nondū acquisiui. Tu āt inquit rex
 diges pa ne & olei nullis ne rebus indiges: pane inquit Apollōius & oleribus: quæ me iocūde splē/
 ribus idi dideq; pascūt. Dū ipsi inter se talia cōfabulant: ingens clamor in regia audiē ab
 geo. eunuchis mulieribusq; exortus fuerat: fuerat āt deprehēsus eunuch⁹ cū una extre/
 giis pellicib⁹ cubās: & sicut mœchi facere solēt ueneret exercēs hūc ceteri eunu/
 chī ex coma trahētes circa mulierū claustrū deducebant. Illo. n. pacto regii serui

eunuch⁹
 deprehen ei⁹
 su cū pe
 lice.

trahi solēt: idē cū eunuchoz senior diceret se iā dudū aiaduertisse hūc eunuchū
 ei⁹ mulieris amore teneri: ac ppea mōuisse ne eā alloqueret: neue collū aut manū
 oīo tangeret: utq; ab ea sola exornanda se abstineret. Nunc tū cū ea iacentē: & uiri
 opus agentē eē deprehēsu. Respiciēs damidē apollōius tacite sermōis eius illum

admonuit: quē de eunuchis philosophādo locuti fuerāt. Rex at ad circūstātes cō
uersus turpe iqt ē p uiri p'sente apollōio de modestia loq nos: ac nō ipm potissē
re sniam. Quid igi. illū pati dignū cēses apolloni? Quid aliud iqt ille nisi ut uir
uap'pter oīum opiniōē ita rēdens. Erubescēs at rex nū illū pluries mori dignū
cēses q meū lectū ausus ē uiolare? At ego iqt apollōius nō ueniat cā hoc dixisset
supplicii qd ipsū si uixerit comitabit. Si. n. i uita pmāserit: difficilia & tolerata
aspa multa pferet: nec cibo: nec potu utēs: nec spectaculis q te tuosq; delectāt pfru
ens: saliet insup i eo cor frequēter: & c somno: excitabit q; maxie dnt amantibus
euenire. Q uis igi. sic uiuēt morib9 nō adierit: quā de peltis niscera nō laniabat;
q; si nō nimīū uitā cupidus amator sit ipse te sapi9 rogabit o rex: ut se interficias
aut sibi ipse mortē cōsiscet: praesentē diē deplorās: q; nō statim mori sibi cōrige
rit. Tale itaq; fuit apollōii r'sum: adeo iucūdū ac sapiēs: ut eo psuasus rex uitam
euncho pmitteret. Profecturus at rex uenatū i hortos: ubi lēos urlos pātheras
q; clāstas seruabat: rogauit apolloniū ut secum una ad spectādum accederet: cui
apollōius an iqi obli9 es o rex noluisse me tibi adesse sacrificanti: multo igi. mū
nas iocūde uideri possē ferās uulnerib9 affectas & praefer ipsay naturā scūictes.
Interrogātū regi quonā pacto stabilitate tuteq; regnare posset: rēdit apollonius: si
multos honoraueris: paucis uero credideris. Cū lyriā qdā p'ceptis legatos ad eos
misisset: & de duobus uicis q i sinib9 eius positi erāt: diceretq; illos quondā An
tiocho: Seleucoq; paruissē: nūc suā ditiōis cē: quis iure ad romāos spectēt. Ara
bes at & Armēios uicis illis nō anfos eē molestiā iferre: se at illos iualisse: ut talis
terrā fructus ipse rex poti9 caperet: cū ad se poti9 q ad romanos crederet p'uenire.
Rex at parūper a se dimissis legatis: hos pagos iqt apollōi p'dicti reges maiorib9
meis cōcessere p his feris educādīs: q a nobis captā p euphratē ad eas pueniūt.
Isti uero tāq; hox obli9 in iuste faciūt. tibi ig. qlis legatiōis hēc snia nē. Modesta
iqt Apollōius & iustas q pū ēt te iusto possideri: cū sint i quo sinib9 posita a uo
lēte suscipe malūt: atq; ēt adiecit illud nō oportere uicoy cā: quos aliqñ maiores
sui possedissent: cōtentionē cū romāis subire cū bella ēt p magnis reb9 suscipiē
da nō sint. Cū rex i aduersā ualitudinē scidisset assistēs illi apollōius talia tāq; di
uina de aia locut9 ē: ut suspirās rex astātib9 amicis diceret apolloniū suis uerbis
effecisse: ut nō mō regnū: sed et mortē facile contēneret. Cū aditū quem sub eu
phrate edificatū dixius rex apollōio mōstraret: iterogaretq; nū sibi magnū uide
ret miraculū: ei9 admirationē calūniat9 apollōius: miraculū iqt eēt o rex i q flu
uiū tā pfundū: tā rapidū pagrare pedib9 potuissent. Inde cū muros ecbatanorū
eidē oñderet diceretq; illos deoy habitationē eē. Deoy iqt apollōius habitationē
oio nō eē scio: ntrū at uiroy sit hitatio nescio. Lacedaemōioy nāq; ciuitas o rex
absq; muris habitat. Rursus cū rex iura dicēs iactaret se i una audiēda cā bidu
um iā cōspississet: arde. n. iqt qd iustū eēr iuenisti. Alias itē cū plurimis a p'cura
tore susceptis pecūiis rex innumeras pecūias i thesauris cōditas Apollōio oñdisset:
quo illi pecuniay cupiditatē iniiceret: ipse nihil coq; uidebat admirat9 tibi iqt o
rex pecūia iste sūm mhi uero palca: qd at cū illis opare p'clare possē iterrogātū ut
illis uterē rēdiues. n. rex. Multa cū rege hmōi locut9 ubi libētē sua cōsilia sequē
tē aiaduertit: satisq; iā cū magis philosophatū esse putaret: age iā iqt o damis ad
idos pgam9 q. n. ad lotophagos nauigāt: ei9 ubi suauitate capri domesticay reg; Lotopha
obliuiscuntur: nos uero qñ nihil hic tale gustauerimus diutius tñ q deceat in his gi.

palma stia

Si pau
cis credi
deris tu
to regna
bis.

si pau
cis credi
deris tu
to regna
bis.

si pau
cis credi
deris tu
to regna
bis.

Muri eci
batanoq;

Muri eci
batanoq;

Muri eci
batanoq;

locis cōfēdīm⁹. Mihi uero hoc ipm uidebāt igit damis sed rpa cōpūtās: q̄ ex leena uisa cōiectaui⁹. Quo ad illa p̄terirēt expectabā: q̄ nō dū sane p̄fecta sunt: mēsis .n. quart⁹ supra annū uoluit⁹ ex quo hoc puenimus: sed in si nūc abire possim⁹ bene hēt. At .n. inq̄ apollōius nō sua spōte nos dimittebat rex añ mēsis. viii. finē Sed benignū & humanū ipm agnoscis: & meliorē q̄ ut barbaris imperet. Postq̄ igit. penit⁹ abire cōstituit apollōius capiēdoz munēz libi uenit i mētē q̄ eo usq̄ lumēda distulerat: quoad i eis locis amicos cōpararet: regē igit adiens inquōpti/ me rex ego hospiti meo beneficii nihil cōtulitū uero sacerdotib⁹ magis doctri/ nē mercedem debeat. rogo igit. ut eoz memineris meiq̄ grā aliquid imp̄tias boni. His postulatiōibus uehēmētē gauisus rex cras inq̄ illos magnis ornatos p̄miis & dignitate auctos ostendā tibi. Tu āc ubi meaz rerū nullis oīo indiges p̄ mittere saltē ut hi ex me pecunias accipiāt manu āc designabat eos q̄ damidē sequebā/ tur: cūq̄ illi huiusmodi uerbis auditis sese auertissent: uidēs inquit apollōius: rex manus meas q̄ multaz sint: & tñ oēs inter se similes. Saltē inq̄ rex itineris ducē accipe: & camellos qui uos portēbūt itineris. .n. lōgitudo maior est q̄ quaz pedibus p̄ agrari possit. Fiar ut iubes o rex ait apollōius: ferūt. .n. iter p̄difficile his eēq̄ hu/ ius generis iumētis nō portent⁹. hoc. .n. aial facile pasci dicit⁹: & ubi fruges desint aquā p̄terea in comeatu parandā atq̄ utribus non secus ac uinū deferri oportet: audiui tridui inquit rex aquis iter caret: post id āc flumiis ac fontibus regio abundat. Iter uero p̄ caucalum tibi cēleo faciendū: apta. .n. ambulata & fertilis: & ho/ spitalis ē illa regio. Interrogāti āc regi nū rediēs ad se diuersurus esset: certe inq̄ Apollonius: pergratū nāq̄ tibi munus hoc futurū putomam sapientum hominū familiaritati assuetus redibo melior q̄ nunc proficiscar. Talia dicentem rex com/ plexus pergite inquit: erit enim profecto hoc munus amplissimū.

PHILOSTRATI DE VITA APOLLONII TYANEI LIBER .II.

Caucasi transitū hēt: & de natura moribusq̄ elephantū narrationē: tū uero fluminis Indi qualitātē: & originē: & Faraotis Indiæ regis mores ac sapiētiam: multa etiam de moribus Indorum ibidem tractantur.

Aurea la
mia i frō
te cameli

Caucasi
sūmita/
res.
Taurus
mous.

Dueniēte āc iā æstate Apollōius elusq̄ comites illinc discesse ret: camellosq̄ uehebāt ipsi: & itineris dux. Is āc erat stabulari⁹ q̄ camelis regiis curādis p̄erat: abundabāt āc oīs gñis cōmea/ tib⁹: quos rex p̄buerat: hoīes insup regiōis eiusq̄ faciendū erat iter certatim illis bñfacere studebāt: libeterq̄ eos suscipiebāt hospitio: q̄. n. agmē p̄cedebat camellus aurā laminā in frō/ te gerēs p̄monstrabat regē ex amicis suis quēpiā aliquo mittere. Cū iā caucaso p̄pinquarēt olētis terræ iocundū odorē sensere. Hūc āc montē p̄cipiū facimus taurin⁹ per Armeniā: Ciliciā: & Paphlāgiā usq̄ & Michalē p̄cedēs & in maritiū/ xra qd cares hīcant desinēs: caucasi finis putat⁹ nō āc p̄cipiū ut quibsdā placet. Michalis. .n. altitudo nō admodū magna ē. Caucasī āc sūmitates i tñ exurgere p̄ hibētur: ut sol circa ipsas scidi uideat⁹: cōplectis āc altera pte taurus cōterminā in dia: scythiā oēm iuxta meotidē: & sinistru pōtū duoz milliū stadioz lōgitudine. Tācā. .n. terræ mēsurā cōplectis caucasi ābitus: q̄ āc nīa ex pte appellat⁹ taurus

SECVNDVS

p armeniã pte daf: qd quodã rpe creditũ nō ē: testant pãtherã: q̃s i pãphiliã pte: Pãtherã
q̃ aromata p̃fert captas eē cōperimus. Tales. n. ferã aromaticis gaudet: & ex lon gaudet
ginquo odorē sequētes trahunt: & ex armenia p mōtes p̃ficiscētes ad floracis la aromati/
chrymas ferūt: quotiēs uēti ab ea pte flātes ab arboribus id gūmi stillātib9 odo bus.
rē p̃ferūt. Accēpi ēt in pãphilia pãtherã captã fuisse aureũ torquē circa collũ ha Torqs in
bentē armenis lris hmoi inscriptũ. Rex arlaces deo niseo: regnabat āt t̃pibus il. collo pat̃
lis i armenia arlaces. Is ut opinor ferã uidēs eximia pr̃e ceteris magnitudie eã therã.
Baccho sacrauit. Bacchus. n. niseos a nisa q̃ in idia ē nūcupat: nō ab idis solũ sed Nyseus.
ab oibus gētibus: q̃ orientē spectāt. Illa uero quã dixi fera aliquādiu cū hoibus bacchus
est uersata: atrectauit maris desiderio tracta in mōtes secessit: eodem quo uenerat
eã cupido stimulauit maris desiderio tracta in mōtes secessit: eodem quo uenerat
ornamēto insigni. Capta āt fuerat in s̃seriore tauri pte aromaticũ odore: ut dixius
allecta. Caucasus āt ut ad p̃positũ redeamus mediã atq; indiã terminās: in mare
rubrũ altero cubito descēdit. Ferunt āt de eo mōte a barbaris fabulã: q̃s de eo/
dē ēt gr̃aci decantant. Prometheũ. s. ob amorē quē nimĩu erga hoies gēlit in eo Promē/
mōte ligatũ fuisse: Hercule uero quendã: nō. n. illũ q̃ thebis ē ortus eē uolūt: id p the9 ligat
ferre nō potuisse: & sagittis uulnerasse aqlãquã suis uiscerib9 aiebat Promethe9
ligatũ āt fuisse p̃methēũ alii i antro dñt: qd i radicib9 mōtis oñdē: ubi & uicu tus i cau/
la petris affixa cōspici damis refert: q̃ difficillimũ nosce sit quāã materia conse
cta sint: alii i sũmo cacumie mōtis ligatũ fuisse dñt: ēt āt biceps: & p̃pterea singu
lis tumulis singulas manus alligatas fuisse phibēt: cū tñ stadii unius spacio iui/
eē distēt: tāta illũ p̃ceritate corporis fuisse tradūt. Aql̃as āt quicũq; caucasũ hitat:
inimicas hēt: p̃p̃ea illas: nidos ubicũq; enati fuerit igniferis sagittis scēdūt: laque
os insup̃ ad eas capiēdas tendūt p̃methēũ ulcisci dñt: itantes eo usq; fabulis fidē
adhibuere. Trāseuntib9 āt caucasũ: q̃r̃icubitos hoies occurrisse ferūt: colore sub
nigros: aliosq; uidisse cubitos: quinq; cū ad flumē indũ puenissent. Medio āt iti
nere usq; ad flumē dictũ hęc memoratu digna inuenerūt. At primo qdē cū lu
cēte claraq; luna noctu iter facerēt. Lamix phãtasma illis occurrit: nō i hãcmō
in aliã figurã sese conuertēs: qñq; ab oculis repēte euāescens. Apollonius autē
quid nã id eēt q̃ primũ agnoscs grauib9 cōtūmeliosis uerbis illuc increpans: }
socio ut idē facerēt hortabatur. id. n. contra eiũsmodi inuasiōes optimũ sciebat
esse medicamentũ. Eius dñctis cū socii paruissent stridēs phantasma celeriter iāq;
idolũ aufugit. Transcēdētibus āt montis uerticē: & lūmũ eius iugũ perambu/
lantibus: cū decliuis admodũ q̃ descēsurũ erāt locus occurreret: his uerbis dami/
dem interrogauit Apollonius. Dic quãso damis ubinã hesternũ fuimus die. Tũ
ille in subiecta mōtis planicie inquit: rursus appollōius ubinam hodie sumus: in
caucaso inquit ille: nisi mei sum oblitus: qñ igr̃. inferiore in loco fuisti inquit: tũ
damis at hoc nec interrogatiōe dignũ quidē est. Nã heri per terrã quasi conca/
uitates ambulauimus hodie aut̃ ipsi celo propinqui sumus. Putas igr̃. o damis i
quit ille hesternã p̃fectionē infra esse: hodiernã uero supra. Certe inquit p̃ Iouē
damis si nō sum isanus: opinatis ne igr̃. inquit apollonius locos: diuersitatē mu/
tationis quippiã nobis afferret: atq; hodie tibi eē plus aliquid q̃ heri. opinor inq;
damis: nã heri quã plures ambulāt pergebam: hodie uero i qua pauciāt. n. inquit
Apollonius nūqd & i urbe licet a cōmuni uia diuertere q̃ pauci ambulāt ambu/
lare: uerũ ego nō p̃p̃ea hoc dixi inquit damis: sed quoniã heri per uillas & pagos

Quatři/
cubiti ho
mines.

Lamix
phantas
ma.

Phantasia

ambulātes iter hoīes uehebāmur: hodie uero in regionē ascēdimus ab hoībus nō
culā: ac pene diuinā: nō per .n. ducē nostrū audistū dicētē barbaros hāc loca deo
rū domū ēē p̄dicatū: & hāc dicēs ad sumū uerticē mōtis oculos erexit. Apollōi⁹
ūc ad pri⁹ interrogata ip̄m reducēs potes ne iqt o damis afferre qd de diuinā natu
ra itellexeris: ubi celo magis appropinq̄sti. Ille nero nihil afferre possum r̄dicit.

Vbi cæ- Certe āt oportebat iqt apollōius supra talē machinā: tāq̄ diuinā cōstitutū de cæ
lo mgis lo de sole: de luna euidētiores aliq̄s opiniōes afferre: existimabas. n. tāppe cælū te
appropi- accessisse ne posses q̄ mō noiaui corpe & nīrga cōtingere. Quē ego iqt dāmis
qualti. heri de reb⁹ diuinis sentiebā eadē hodie sentio: neq̄ de ip̄is noua ulla lupuēt op̄i
nio. Infra igit. adhuc es o damis: nihilq̄ ex tāta altitudīe accepisti nouū: & a cæ
lo itidē atq̄ heri distas recte iigi. se hñc: q̄ te primū⁹ interrogauī: ne me ridicula q̄
dā interrogasse putes. Certe iqt dāmis sapiētiorē me descensuq̄ fore arbitrabar: cū

Anaxa- audire elazomēiū Anaxagorā i Mimāro: q̄ mōs ē ionia de cælo cælestibusq̄ cō
goras de tēplatū. Thaletē uero milesiū in p̄pinquo micala idē fecisse: ferūt ēt nōnulli sub
mimāro terranea loca meditatiōis grā elegisse: quosdā uero in Athū montē contēplandi
contēpla cā secessisse audiui: ego aut altitudinē cū numeratis oībus conscēderim nihilo sa
tus. pientior factus descēdā: sed neq̄ illi ait apollōius sapiētiores pp̄ loca facti descēda
derūt: tales. n. speculaz cælū fortasse magis ceruleū oūdunt: & altra paulo maio
ra & solē ex nocte emergentē: q̄ ēt pastoribus: ac bubolcis sunt manifesta. **Verū**

Altitudo quo pacto deus gen⁹ hñmanū curet: & quō ueneratiōe hoībus exhibita gaude
mōtium fert ad cō
nihil con at: & quidnā sit uirtus: qd iusticia: qd tēperantia: nec athos unq̄ ascēdētibus ip̄
fert ad cō sū oūdēt: nec q̄ poetaz cārminibus celebratior ē olympus: nisi aīns illa contēple
tēplādū. tur: qno puro icorruptoq̄ seruato si qs ea q̄ mō dixi ispiciat: altius q̄ hic sit cau
Olymp⁹ casus cognoscēdo p̄siliet. His dictis cū iā montē trāsgressi ēēt: uiri occurrerūt
qni elephātis uehebātur: hi āt sunt: q̄ regionē colūt: inter cancalū montē: & fluuiū
um cōfinū iacentē: hoīes plane sculci: & armētoz egres: curatoresq̄: quoz aliq̄ ca
mellis ēt infidebāt: qbus ad cursū utunt̄: indishilq̄ uno die mille stadioz iter com
ficiūt: & genua hñc nequaq̄ flexibilia. Vnus igit. eoz camello isidēs: cū p̄pius accē
cessisset: itineris ducē: quonā p̄gerēt interrogauit: cūq̄ p̄grinatiōis nodū esset cām
ceteris pastoribus nūciauit: q̄ eo nūtio ganisi p̄pius accedere illos iusserūt: & ue

niētibus uinū obtulere: qd arte quadā ex palmarz fructibus exprimūt: mella in
super ex eisde arborib⁹ decerpta: præterea leonū: ac pātheraz carnes & earundē
feraz pelles ac carnib⁹ nō perime dirreptas donabāt. Illi nero ceteris oībus pre
ter carnes: acceptis discesserūt: nersus orientē iter faciētes: cūq̄ apud fontē quē
dā prāderēt: acceptū ab indis pastorib⁹ uinū p̄gustās dāmis: p̄ louē inqt hoc pocu
culū plurimi facies apollōi: neq̄. n. hoc ninū (ut arbitror) recusabis: sicut illud qd
ex uuis exprimit̄. atq̄ hāc dicēs poculū libauit: qm̄ loquēdo Iouis meminerat.

Vinū ex Subridēs āt apollōius nōne pecuniis accipiēdis abstinemus inqt o damis pluri
palmis. mū certe inqt ille: ut sapi⁹ oūdisti. Quid igit. dicēdū erit apollōius iquit si ab au
reis atq̄ argēteis drachmis abstinerimus: neq̄ ab eiusmodi generis munismate
uincamur oīoz: quis nō solū priuatos hoīes: uerū etiā reges ipsos uideā illud uehe
mētē affectare: sū uero q̄spiā xneū nūmū p̄ argēteo: aut deauratā & i auricula
clausā adulterinā pecuniā obtulerit: nū ipsā accipiemus: q̄ re uera nō ea sit pecu
nia: quā uulgus tato tpe cōcupiscit. Quid etiā indis numismata sunt ex aurichal
co: & reue nigro cōfecta: qbus oīa emere licet: his q̄ idoz mores: & istimata sequūt̄.

an igitur si tales pecunias benigniatq; humani pastores obtulissent: tu o damis
 illas me respuente esles intuitus monuisses neac docuisses re uera pecunias illas es
 se q̄s medox rex aut Romani cudūt:has uero materiā quandā aliā eē ab indis p
 prie cōmoditatis grā eē excogitarā:q; si tuis rōnibus psuasus hmōi pecunias acci
 perēnōne me auay & phīa contēptorē diceret ac ēt deteriorē:quā milites:qui in
 pugna clipeū abiūciūt:abiūciēti.n.clipeū alius dari rursū pōt:nihilo priore dete/
 rior. Vt ingt Archilocus.Phīa uero quo pacto recuperari pōt:ab eo:q; semel illam
 cotēpteriuaue abiecerit:insup bacchū mihi ueniā datuz cōfido:si penitus ab om/
 ni uino abstiuuerim.Sin uero ex dactilis cosectū uinū uuaceo ptulerim indigna
 bitur:q; eius donū cōtemnere uidear:& absumus ab eo deo nō pcul:mō nāq; du
 cē nfm audisti dicentē ppe eē montē uisā ubi Bacchus multauit accēpi mirāda
 q; opat.Ebrietas quoq; o damis nō ab uuis tm hoibus puenit:neq; etiā a dactilis
 perinde atq; ab uuis pleriq; bacchant: multos.n.indox offendūs uini talis'ebrie: Vinum
 tate correptos.Q uox alii quidē saltātes cadūt:alii dormiētes cantāt: sicut apud
 nos faciūt qui uimio uino repleti fuerit:q; āt ipse potione hāc uinū esse opinaris
 ex eo patet:q; ex ea loui libauisti:& oīa precatus es:q; uina libātes precari solent at.
 uox hāc pro me ipso dūtaxat dicta accipe:neq; u.te neq; famulos bibere prohi/
 beo:q; etiā carnib; uesci pmitto: hāq; n.rerū abstineuā nihil uobis aiadueto p
 desse:imo uero cōsentanea est his q; a pueritia erga phīam sum p̄fessus. Hos ser/
 mones damidis focū iocūde audierūt:& carnū usum accēperunt perlibēter:faci
 lius itineris laborē tolleraturus rati:si opulētius aliquāto nutriti fuerint.Post hāc
 fluuiū cofinū nauib; traicere:camelos pedibus per aquā dūcētes:neq; n.admo
 dū pfundus in ea parte fluuius est.Eo flumine superato incontinentē uenerunt Nyfa
 regie ditioni subiectā:ubi nyfa mons in altū ptendit ad summū usq; uerticem
 plantis cōsitus:ueluti in lydia est tymolus.licet aut cuiq; in ipsum faciliēter ascen/
 dere.cū sit ppter culturā undequa; peruius.Ascendētib; āt occurrit Bacchi tē
 plū:quod plantatis lauris ipsūmet Bacchū sibi istruxisse perhibēt:tm soli in girū
 cōplexū:q̄tum mediocri tēplo satis est:eius āt cōtegendi cā uites atq; hederæ:cir/
 cūq; lauros cōplexæ quasi parietū structurā efficerēt.In medio āt statuā suā ere/
 xitiuā tū cōiūciēs fore.ut tēpore coalescentes arbores locū ipsum cōtecturæ eēnt:
 quod iā tū ita perfectū erat:ut neq; pluuiæ ingredineq; intus spirare uēti possēt.
 Faces āt & torcularia:& cetera uindemiæ instrumeta:partim aurea: partim ar/
 gentea in tēplo sūspēsa conspiciunt:Bacchi uero simulacrū ex albo lapide fabri/
 catū adolectis indi effigē p̄sert:quotiēscūq; āt bacchaē:& nylam cōcutira
 subiectis ciuitatibus audiri fertur.Est āt de Baccho uō parua inter indos:& græ/
 cos cōtrouersia.Ipli ēt indi de eodē diuersimode opinātur.Nos.n. thebanū bac/
 chū ad indos usq; p̄fectū dicimus:Bacchantē simul:& exercitū ducētem:cōiectu
 risq; ad id pbandū plurimis utimur:& in primis monumēto:quod in Pythia de/
 positū in tēpli scruatur thesauris. Est āt ex indico argento fabricatus discus
 taliq; inscriptione notatus Bacchus semeles & louis filius ab indis Apollini del/
 phico sacrauit.Indi ān qui inter caucasum montem:& cofinū fluuiū habitant De bac/
 Bacchū ab assyriis in ea loca uenisse:perhibent:& quæ de thebano baccho ferunt
 tur cuncta nouisse.Q ui uero inter indū & dracæ regionē colunt: quiq; conti
 nentis eius reliquā tenent partē quæ gæge termiatur:Bacchum indi fluminis fuisi
 se filium perhibēt uenisseq; ad eum bacchum alter; thebis genitum:atq; ab eodē

Mont nyfa

ex dacti/
lis iuebri

Nyfa
mons.
Bacchi
tēplum.

De bac/
cho di/
uerfa.

Tyrso donatū esse: cū econtra thebanus orgia sacra celebrāda illū docuerit dixitq; se Ioue genitū in primis femore usq; ad partus maturitatē fuisse gestatum inuenitq; montē nysā propinquū: quē coxā: seu femur nuncupauit. Nysam uero ut illi tradit in honorē bacchi uitibus conseruerūt hoīes qui thebis uitiū semina eo transtulerunt. Idē Alexandrū Macedonē affirmāt orgia in mōte nysa celebrasē: uerūtāme qui nysam incolunt: asserunt Alexandrum nequāq; montē ascēdisse q̄q; id uehemētē cuperet: q; esset tū honoris cupidus. tū ēt uetustatis amator. Ti / muisse āt ne uitibus cōspectis macedones: q̄s longo iā tpe non uiderant domesti / carum rex desiderio caperent: neue cupiditas uini eos inuaderet iā diu bibendæ aquæ assuefactos. His de causis nysam p̄tergressus in radicibus mōis uota sacra / q; peregit. Neq; uero sum nescius: minus grata fuisse quibusdā: quæ nunc dixi: q; nōnulli eorū qui cū Alexandro militarunt aliter de hoc ipso: sed nō scdm ueritatē scripserunt. Ego āt an oīa ueritatē sc̄tari decreui: quā si & ipsi seq uoluissent hac laude non fraudassent Alexandrū. Nā ipsum accessisse in mōtem & bacchantiū ritu sacrificasse maius qddā est: q̄ ut credi facile possit: neq; n. uerisimile est tā diu illic exercitu cōmorato neminē iterā montē ascēdisse. Petrā āt quā auernā incolæ uocant: nō pcul a nysa posita ē: nō uidisse scribit damis: qm̄ i secessu quodā lōgi / us ab ea q̄ pgebāt uia locata s̄t̄t̄muisse āt Itineris ducē tā lōge a recto itinere di gredi. Scribit se ab incolis audisse illū quoq; locū captū ab Alexandro fuisse. Ap / pellatus āt locus ille auernus: hoc ē sine auibus: nō p̄pterea q; p stadiogz. xv. spa / cium: tñ. n. in latitudine saxū illud cōplecti auibus careat: liquidē sacra aues sa pra illud ēt uolāt: sed qā in petrā cacumine scissurā esse dicunt: q̄ supuolāres aues ad se trahat: sicut athenis in uestibulo uirginalis domus intrari licet & pariter in plerisq; lydiæ phrygiæq; locis p̄p̄ea petrā illam auernā uocari. Cū uersus indum fluuiū iter faceret: puer occurrit annos natus. xiii. qui elefanto insidens acriter sti mulis belluā urgebat: uid cum oēs mirarentur cōuersus Apollonius damidē inter / rogauit: quodnā boni equitis p̄cipuum munus esse censeret. Tū ille. quid aliud: q̄ equo recte insideret: atq; illi fortiter dominari. & frenis in quacunq; uoluerit pari tē circunducere: nō parentē āt uerbis plectere: cauere insuper ne in foueam aut uoraginē: aut hiatū aliqūē deferatur: dum paludē: cænumue nititur euitare.

Nū aliud ab optimo eq̄te expectemus o damis. Immo uero: & hoc per Iouē inq; damis ut declinē locum ascendentī equo moderate frena remittat: in p̄cipitē uero ac declinē eunti nō deferat frena sed magis cōtrahat. Interdū quoq; crines aut au / res manu demulcere: nec sp̄ i ipsum flagellis uti: sapiētis equitis esse duco: & cum laudo qui hoc pacto sciat equitare. Bellatorē uero equiē Apollonius inquit & q in p̄clio uersari debeat: quibus nā artibus diceres indigere. Eisdem iquit damis & aliis ēt quibusdā ut sciret hostē ferire: & se p̄tergere: inlequi p̄pterea: ac resuge / re & inimicū pellere: & equū assuefacere: ne clipei sonitū aut fulgentis galeæ splē dorem formidet: neue pugnantiū clamorē perhorrescat: hæc. n. oīa v̄tri (ut ar / bitror) sapientiæ cōueniunt. Hūc igitē: qui elefanto uehiē inquit Apollonius: qua lem equitem eē putas? Multo iquit ille mirabiliorē eo: quem descripsi: belluā. n. tam uastæ molis imperare: cū ipse tam paruus existeret: & illā quocūq; uelit dirige rebacillo: quem ut uides ipsi uelut ancoram inicit: neq; illius aspectū timere: aut altitudinem formidare. neq; tñ robur pertimescere diuinum pene aliquid mihi esse uidet: atq; ita me Pallas adiuet: ut hoc ipsū dicenti alteri nunq̄ credidissem.

Regere elephan / tū diuina res est.

SECVNDVS

Quid igitur inquit Apollonius si quis puer uendere uellet Tu illū emeres o dai
 mis? Certe per louē inquit ille oia: quæ possideo illius habendi grā traderē: nam
 quasi arce occupata dominiū exercere in belluā: oium: quas terra nutriet maxi/
 mam ingenuæ cuiusdā liberalisq; naturæ mihi esse uī. Vex quo pacto puero ute
 reris nisi etiā elephantū emeres: domui inquit ille mex & seruis famulisq; oibus il
 lū præficere: crederēq; ipsum melius: q̄ me imperaturū. An tu inquit apollōius suf
 ficienter tuas res gubernare te posse arbitraris: æque inquit ille atq; tu: meæ. n.
 cura rerū derelicta tecū circūambulo discere cupiens: atq; cognoscere q̄ iū aliena
 patria fiant: q; si empto puero duos habueris equos: unū quidē cursui aptū: alte
 rum uero bellatorē: nū utriq; sine discrimine puer: illū imponderes: cursori impo
 nerē inquit damis: qn̄ alios idē facientes cōspicio: bellatorē. u. equū & armis assue
 tū quonā pacto cōscenderet: qui neq; clipeū ferre posset: quo equites indigēt: neq;
 thoracē: aut galeā sustinere: hālā uero quō gestaret: sagittas arcūq; tractare impo
 tens: & quod ætati ē conuenit pene balbutiēs. Aliud igit. est inq; apollōius o dai
 mis q; hunc elefantū regit: & gubernat: q̄ is auriga quē ut pene deū ueneraris: qd
 uero inq; damis. i. ego. n. super elefantū p̄ter puer: uideo nihil. Hæc bellua inq;
 Apollonius maxime oium terarū disciplinabilis est: atq; ubi semel sub hōie uiuere
 coacta est ab hōie oia præfert: & mor: similitudinē ab ipso capere gaudet: q; non se
 cus ac parui canes ex manu cibū capere: uenientēq; promulcide cōplectitur: ca/
 putq; iuxta fauces immittere hōiem patit̄: ad aperto rictu tā diu pmanēs: quoad hōi scis siue
 libitū fuerit: hoc. n. in eos pastoribus fieri uidemus: noctu at̄ ferē suā deplorare p̄boscis.
 seruicū: nō elato: ut qnq; selet barricu: sed lugubriter miserabiliterq; imurmurās
 q; si ita ingemiscētū hō supuenerit querelā sustit̄: elephas: quasi uerecundia quadā
 cōmotus: itaq; libimet ipse sperat: & naturæ p̄uasio magis ipsū ducit: q̄ is: q; sup/
 sedens ipsum gubernat. Cū ad flumē indū puenissent gregē ab eis uisū scribit da
 mis: qui fluiū transfrabat: & ab indigenis talia de elephātis audisse. Sūt. n. ele
 phātō: alii palustres alii mōtani: & itē tertii cāpestres: capiū ē ad bellicos usus
 pugnāt. n. onusti turrib: quibus. x. aut etiā. xv. indici hōies superstāt qui ex tur/
 ribus tanq; propugnaculis in hostes iaculant̄: aut arcu sagittas torquent. Animal lephanti
 at̄ equo uisio maior est libicis elephas: tāto libicis elephātis maiores sunt indici.
 De elephantū uero ætate: q; lōgissime uitæ sunt ab aliis pluribus scriptū est: uerū
 tū hi penes urbē taxilā oium urbiū: quæ apud indos sunt maximā elephantū in
 uenisse perhibēt: quē uittis ac myrtis coronis idigenæ ornabāt: afferentes uuum
 ex his esse qui p̄ rege porro aduersus Alexandrū pugnauerat: quē p̄pterea q; i pu
 gna promptissime uersatus esset Alexander soli dedicauit: itē aut̄ illi torques au/
 reos circa dentes: seu potius cornua libeat appellare: & in torquibus lras græcas in seu cor/
 sculptas hæc uerba referre. Alexāder iouis filius aiacē soli. hoc. u. aiacis nomen ip
 sua. se elephātō iposuit: magnū magno noie exornans. Cōiciūt aut̄ idigenæ annos qn̄ Aiax uo/
 quaginta supra trecentos ab ea: quā diximus pugna ad ea tpa intercessisse cū tū men ele/
 scire non possint quot fuerit natus annos qn̄ pugna interfuit. Iuba uero quondā phanti
 rex lybiæ in scriptis retulit equites lybicos qnq; elephātis insidentes iter se pugnas Turris i
 sesuissēq; alteri elephantū parti turrim dentibus insculptam: alteri uero nihil cūq; dentibus
 nox pugnantes occupasset partē quæ turrim in dentibus gestabat superatam in elephan
 athlantē montē cōfugisse: se uero post id tēpus ānos quadringētos ex his unū cōe tum.

pisse: qui aufugerant: & insigne illius dentibus insculptū inuēssēt: quasi nuper fa-
 Iuba den bricatū nullaq; ex parte cōsumptū. Is iuba dentes elephātorū: cornua ēē arbitra-
 tes cor/ tur eo q; a tēpibus nascant: tacere at ipsa elephātes dñr: qđ nulli aliū inest aialium
 nua dicit permanere eadē ēē q; primitus nascunt: nec decidere sicut dentes ac rursus nascit
 Cornua ego at his rōnibus nequaquā assentior. Cornua. n. & si nō oīum aialiu: ceruorū: sal-
 ceruorū te decidūt ac renascunt: taliorū: quoq; aialiu nulli cōēgit ut dentes ceteris eminen-
 decidua. tiores: quas sanas uulgo dicimus: aut genuini ēē sponte cadāt: q; si forte uiolen-
 tia quadā coacti ceciderint nō renascunt: armo: instar natura maxillis eos inse-
 ruit. Insuper cornua lineā quandā ueluti torno impressā singulis annis circa ra-
 dices obducūt: qđ oues ēē capræ: bouesq; restant: dens at lenis pollutusq; oris: &
 nisi uiolēter frangatur talis permanet: materiā. n. substantiaq; lapidis partūci pa-
 rere ut. Cornua insuper ea tñ habent aialia: qbus duplex bīdūq; est ungula. Ele-
 phas uero quicq; hēt ungues: & plantā multipliciter scissā: ne altius pedes imprimat
 si qū in humido solo forte cōstitit. Præterea natura cornutis oibus aialibus per-
 forata: & in medio uacua ossa supponēs. Tale ēē extrinsecus cornu pducit: elephā-
 torū at plena: & per oēs partes similia ossa sunt: q; si illud extrinsecus q; ad apertū
 inspiciat: in medio tenue foramē inueniet sicut in dentibus ēē uidemus: sunt at pa-
 lustriu elephātorū: dentes liuidirari tractuq; difficiles: & in plerisq; partibus fora-
 mina sunt: in aliis uero partibus quasi grandinis grana tumores quidā insurgunt
 Dētes cā & arti minime obēperāt. Montanorū: uero minores sunt dentes: uerū & sufficien-
 pestrium ter albi sunt: & nihil in eis difficile inueniē: optimi autē oīum sunt cāpestriu ele-
 elephātorū: phātorū: dentes: maximi. n. albiissimi q; sunt: & incidi faciles: ut nullo labore in q;
 rū maxi cūq; manus uoluerit partē deducant. Qđ si elephātorū: ēē mores describere uo-
 mi. lemus qđ indī asserunt referemus. Illi. n. in paludibus captos dementes leuesq; es-
 se dicunt: mōtanos uero puerfos: & insidiosos: & nīl alicuius rei indigeant minie
 erga hoīes firmi. Cāpestres at benigni perhibent & māsueti ēē imitatiois amato-
 Scribūt res: scribunt igit. atq; tripudiant: & ad fistulæ sonitū salūt: seq; a terra saltādo subi-
 elephāci. leuant. Cū uideret apollonius elephātos indū flumē trāseuntē: erant aut circū-
 ter triginta: & duce utebant eo q; inter ipsos minim⁹ erat: maiores uero ipsorum
 sup̄ dentiū emīnētias pullos gestabāt: p̄ muscīde tāq; uiculo ipsos cōplectētes: hæc
 inquit o damis nullo iubente ex se ipsis naturali quadā prudētia: ac sapiētia faci-
 unt. Vides. n. quo pacto sarcinarū uectores imitati suos deferant pullos uinculis
 (ne forte cadant) eos cōplexi. Video inquit damis prudēter sapiēterq; ipsos ope-
 Natura/ rari. Quid igit. sibi uult insana quorundā sollicitudo inaniter quærentiu natura/
 lis beni/ lis ne sit an nō erga filios beniuolētia: hoc. n. elephāti ēē clamant a natura ipsis ta-
 uolentia/ lē beniuolentiā datā: neq; n. id sicut alia quadā ab hoibus didicerit: nāq; cū ho-
 in filios. minibus nō uiuēt: sed natura ducunt: ut ament qđ pepererūt: p̄pterea illis prou-
 dent eos qui nutriūt. Verū nō de elephātis dūtaxat hoc ē dicendū: quos ego secū-
 dos ab hoīe pono. Sed hoc magis ī ursis admiror q; cū feritate ceteras belluas su-
 perent: p̄ catulis tñ oīa faciūt. Iudē quoq; faciūt lupi rapinis semper intēti. formi-
 na. n. partus custodit. Masculus at p̄ catulorū salute cibos ad ipsam desert. Idē ēē
 Pantheræ faciūt quæ p̄ caliditatē mōtes fieri gaudēt. & tūc marib⁹ dominari uo-
 Leenē a/ lunt: ac domui p̄sidere: mares uero patienter omnia sustinēt: propter catulorū amo-
 mant par/ rē. De leenis at huiusmodi sermo narratur ipsas in amorē sui pardos trahere: eosq;
 dos. in leonū cubilibus suscipi: ubi uero se eorū concubitu gravidas sentiunt in mon-

tes cōfugiūt pardoy cōsuetudinē sequētes:pariūt aut maculosos catulos ppea in
 densissimis siluis occultatos nutriūt simulantes uenatiōis eā a maribus abesse:leo
 nes. u. si forte catulos uiderint eos la cerāt matrēq; tanq; adulterā abigūtq; si catu
 los habentē leonē q; inueniat:afaduertēt ipsum p catulis torue aspiciere uenientē;
 q; sese ad pugnā parare. Tigri quoq; insigni crudelitate afal ferūt i hac ipsa regio **Tigris.**
 ne & penes rubrū mare habitantes ad naues usq; pcedere catuloy repetūdorum
 gratia:illiscq; receptis cū gaudio abireq; si ablatis carulis abeuntes naues aspiciat
 mactā in litore ululare:q; hq; ē ob doloris magnitudinē mori. Aues quoq; quia
 nō uideat pullos; cā multa faciētes uelut aqlas ac ciconias: quā nūq; nidos extru/
 unt qn lapides illis imponāt:hac quidē a se aquilinū uocatū:illa uero lychnitum **Actites**
 appellatū: ppter ea q; facē adhibēt ut oua fectū pducāt:& serpētes nidis ū appro
 pinquent:q; si maritimas ēt belluas cōsideremus nō admiraberis delphitē: nā be
 nignos exīres suos amare fectus: balenas ac & phocas: & cetera: q; fectus uiuentes
 edūt quō nō admirabimur: cū ego in egis insula uiderim Phocā a piscatoribus **Phoca.**
 cōprehensam mortuū filiū quē in carcere ut sic dicā peperat ita deplorare: ut tri/
 duo a cibis abstineret: quīs ofum belluay uoracissima sit. Balena ac faucibus fili
 os abscondit: si qn maiore belluā fugere cōtigerit. Vipera ēt uisa est serpētes quos
 peperit lingua labere: & quasi expolire. Nō. n. assentior o damis iprudēti eorum
 sermoni: qui dicūt uipay filios absq; mē nasci: neq; n. hoc natura patit: neq; com
 probat experiētia. Tū damis cōcedes igit. inge apolloni euripidis iābicū laudare:
 in quo Andromachā talia dicentē inducit: oibus pfecto hofbus filiū sunt aia. Cō/
 cedo inquit Apollonius: scire. u. sapiēterq; ductū uis: sed uerius multo sapientiusq;
 dixisset: si de oibus afalibus eandē prouulisset sententiā. Vis igit. inquit damis car/
 men illud ita decārari cūctis afalibus filii sunt aia: in quo ego tibi assentior: atq;
 illud ex te q; rōnā in ofonis principio diximus: sapientiā mentēq; elephantis inef/
 se & uere diximus inquit apollonius: nisi. n. mens qdā hoc afal gubernaret: neq;
 ipsum pduceret: neq; gentes oio apud quas ipsi nascunt: tui igit inge damis tam
 imprudentē sibi: iutilē tranatiōē faciūt. Præcedit. n. (ut uides) ofum minimū:
 ipsum uero segē paulo maior: & post ipsū alius: ita ut eoy maximi postremi sine
 oportebat ac i cōtrariū ordinē in transeundo seruare: maioreq; tanq; muros & p/
 pugnacula ceteris facere. Tūc apollonius minime uero inquit: primū. n. ipsi in se/
 quentes hoīes fugiebāt: q; ēt uobis occurrūt illoy uestigia scētāres. Oportebat igit **Minimi**
 eut cōtra insequētes hostes a tergo muniri: sicut in pagna fieri uidemus: insup si **elephātes**
 eoy maximi prius flumen trāsissent: ignotū erat au fluminis altitudinē ceteri mi **primi itā**
 nores possent supare. illis. n. facilis esset fortasse trāsitus cū sint piores: his ue/
 ro i possibilibs fortitū esset q; altitudinē aquay supare nō possent: sed cū eoy mini/
 mus trāsierit facilē ēē ceteris trāsitiū demōstrat: insup maiores prius euntes pfun
 ditorē aluē sequētibz facerent subsidente limo & in fossam secedente pp belluay
 pondus & magnitudinē pedū: minores uero nequaquā tranatiōis maioz officiēt mi
 norē iu alueo fluminis cōcauitatē faciētes. Ego ac in his quay Iuba scripsit inue/
 ni ipsos in uenatiōibus sibi mutuo ferre auxiliū: ita ut siq; eoy labore deficiat al
 ter p illo sese opponat: ac si quis eoy fuerit uulneray ceteri alores lachrymas uul
 neribus illinētes tanq; medici ægotatibus assistunt. Multa itē huiusmodi ex me/
 dia phia cōfabulari sūt loquēdi materiā ex occurrētibz sunt: ētes: q; uero a nearco
 & pythagora de Acefino flumine dāt & quo pacto in flumen indū decurrēs ser/
 C iiii

pentes ferat longitudine cubitoꝝ sexaginta ita affirmat eē damis sicuti scribit.
 Nos at hac de re sermonē in eundē locū differemus: ubi de draconibus locuturi
 sumus: de quoꝝ uenatiōe a damide et uarrat: cū iā ripis indi fluminis appropin-
 quarent: & de transeundo flumine cogitarēt: tex babylonio qui eos ducebat quæ-
 sierunt: an de transitu quioꝝ nouisset: ille uero nec se unq̃ in eo nauigasse: nec sci-
 re qua parte sit nauigabilis rēdit. Tūc illi cur igit nō ductorē aliquē mercede cō-
 ducimus: qui nos fluminis trāsitu doceat. Vex̃ adest iā inquit ille: qui nos dedu-
 cet: & hæc dicēs epistolā ondit: quā ob hoc secū babylone portauerat. Bardane
 enim Apolloniū amicitia gauisus: & plurimū de illius salure sollicitus oia: qua il-
 li necessaria fore putauit diligēter puiderat: quapp ad satrapā: qui regiōni iudiæ
 adiacenti ferat epistolā scripserat: qua multa in eū collata beneficia redigebat in
 memoriā: neq; se grām p illis ullā repetere dicebat: nō. u. id sui moris eē ut benefi-
 cioꝝ grām a quoq; peteret. Sed cū ipse apolloniū in amicitia receptū & peregre
 proficiscentē a se dimiserit pgratū sibi fore: si petētī gratiā retulisset. Aug̃ et per-
 muleū duci dederat: ut si quibus forte idigeret apollonius: nō opus ei eēt pecuni-
 am ab aliis petere. Missam igit epistolā læto aio indus excipiens: nō minoris se fa-
 cere uiꝝ inquit: nec minorē illi honorē pbitus: q̃ si esset ad iudoꝝ rege sic comē
 datus. Itaq; nauim ppriā: qua cū opus esset uehebat ad eos misit: & minorajūta
 per nauigia quibus camelli ueherent itinēris ppea dūcē dedit: q̃ eos quocūq; uo-
 luisse duceret. Ad regē quoq; suū epistolā scripsit: rogās ne bardane inferior ha-
 beri uellet: in suscipiendo uiꝝ grācū sapientē & pene diuinū: hoc itaq; pacto in-
 dū trāsire: cuius latitudo. quæ quidē nauigabilis sit stadiis ferme quadraginta p-
 Latitudo tendit. De hoc at flumine talia referūt. Indū fluuiū ex caucaso mōte oriri maio-
 indi, flu. rēq; statim ab ortus principio fluere: q̃ eoꝝ ullus sit: qui in asia nascant: pcedentē
 uero multos nauigabiles fluuios ex se pducere: ipsū quoq; multa piude ac nilus
 facientē per indiā diffundi terræ: terrāq; iugiter supaddere: & ægyptioꝝ more cā-
 pos ad excipiēda semina paratos idis præbere. De niuib. autem quas ex æthio-
 pia & catadupis mōtibus defluere quidā dicūt: qbus contradicere propter scribē-
 tium auctoritatem dignum non uideo: nec tamē illorū dictis assentiri: mecū ipse
 considerans quo pacto fieri possit: ut nilo similia opere indus: cum circūposi-
 Indi. ta regio niuib. haud quāq; cooperiatur. Præterea scio deum totius terræ: quasi
 Ethiopes duo cornua posuisse indos atq; æthiops: cū utraq; in parte nigros fecerit homi-
 nigri. nes: hos quidē ex ea parte qua sol incipit: illos uero qua idē desinit: qd̃ quidem
 quō fieri possit nisi hyemes etiā calidas haberēt et nō intelligo: q̃ si p totū annū
 sol ibi terrā calefaciat: quo pacto opinari quisq; pōt niues i illis regiōibus gigni aut
 quō credere uiues tanta incremēta ppinquis fluminib; pberet: ut suos alueos cre-
 scēdo excedant: cū flumen indū nauigio ueherent: equos fluuiales cōplures fe-
 runt sibi occurrisse: multos et crocodillos illis similes qui in nilo reperiuntur.
 Tradunt et flores tales in indū esse: quales in nilo sunt: anni et tpa in india ferūt
 Hyems hyeme calida esse: æstate at tā feruida: ut pene suffocent illic iuuentia. Verū hinc
 calida in incōmoditati recte puidisse ferūt naturā crebras pluuias imittendo. Audisse etiā
 india. se ab indis tradunt regem ad flumen accedere cum augeri dies incipiunt: & illic
 Nigrū al equos nigrosq; tauros flumini tanq̃ deo sacrificare: indi nanq; uigrū albo pferūt
 bo pferūt pp colorē ut arbitrō: peracto aut sacrificio dicūt ipsū in flumine de mergere au-
 indi. tēū modū illi similē: quo ipsi frumētā metiuntur. Cur uero id rex faciat uibi cēt

te sciūt: opinantē autē mensurā illā demergit: aut pp fructuū abūdantiā quorū ple/
rosq; agricolæ modiis metiunt: aut pp aquarū moderationē ne terras inūdēt: se/
cus flumiū autē pgetes ipsos dux a satrapa datus recta ad taxilā duxit ubi regia
erat idorū regis. Scribit autē damis hofes q; secus indū flumē habitāt lineis uestib9 Lineæ ne
amiciri. Linū autē in agris plurimū nasci calciamēta uero ex arborū corticibus fa/
ctā gestare: galero et pluuiis tēpibus uti: nobiliores autē bisso induit: Byssum autē Byssum i
ex arbore nasci ferūt: q; altitudine quidē populos æquat: foliis autē salici equipe/
ratur: cū uidisset Apollonius bissum gauisus est: q; fusco amictuique gestabat
nō dissimilis admodū esset: bissum autē dicunt in Aegyptum: ex India deferri: q;
illa in plerisq; sacris utantē Aegyptii. Taxila uero altitudine ab antiqua nino nō Taxila
multū differt: & græco more edificata est. Erat autē regia eius qui nūc Porri re/
gnū quondā obtinebat: Ante urbē uero tēplum inuenerūt centū aut paulo aut/
plius pedū magnitudinē: ex cōchiliato lapide fabricatū. In ipso autē erat sacellū
non magnū sane: sed mirabili opere & arte oruatū: tabulæ. n. æneæ parietes un/
diq; tegebant Porri Alexandriq; gestis insculptæ: erāt autē ex aurichalco: argentoq;
& auro atq; ære nigro elephanti: & equi cū selloribus fabricari clipei quoq; inde
& galeæ: gladii uero: atq; hastæ: ceteraq; huiusmodi tela ex ferro tota elaborata:
atq; ut pbatī scriptoris sermo testat opus tale erat: ut a zeusiluel. polygnoto: aut
eustranore: factum iudicari possit: qui umbras etiā atq; hanelitus: tum emissos: tū
attractos arte sua expresserunt. tale quiddam & illic artificium conspici ferunt:
materias autē quas diximus perinde atq; colores insertas fuisse. Non iniocundū
erat illic pbitatē morū agnoscere: quæ ex tali sculptura denotabatur. Tabulas. n. Tabulæ i
quas dixi Porrus post mortē Alexandri in tēplo posuit q̄q; in his uictorē descri/
bat Macedonē: qui uulneratū Porrū Regē cōstituit: & ei quicquid in india reli/
quū erat donauit. Traditur autē Porrū audita Alexandri morte collachrymas: gra/
uiterq; cōquestū esse: q; generosus benignusq; rex mortuus esset. Q uinetiā postq; Porrus la
ex India discessit Macedonūq; se regem Porrus appellauit: q̄q; id sibi permisisset chrymat
Alexāder: neq; sicut rex: sed tāq; satrapa dominabatur: modeste cuncta & in ho/
norē Alexandri loquēs ac faciēs. Neq; uero permittit ratio: quæ de Porro ferunt Alexandri
prætermittere hoc loco. Priusq; .n. Indiā intraret Alexāder: amicorū quidā Porro
consulebant: ut cū gentibus: quæ trans gangem: & hypasim flumiū habitāt so/
cietatem iniret. nūquā. n. in Indiā intraturū Alexandrū asserebant: ubi totam in
unum senserit cōspirasse: quibus ille respondit: si mihi tantæ uires nō sunt: ut si/
ne sociis saluus esse possim melius pfecto est non regnare. Renouanti cuidam
Darium Regē appellatū fuisse respōdit Porrus: at uir appellatus nō est. Elephan/
tum: quo in pugna uti debebat: coram adductum gubernator ostendens: iste in/
quit o Rex optime feret: immo uero inquit Porrus ego ipsum feram. si uir mi/
hi similis erit: suadentibus amicis ut flumini sacrificaret: ne Macedonū rates su/
sciperet: neq; transitū Alexandro facilem præstaret: non est inquit arma tentan/
tium supplicare. Post pugnā uero in qua ab Alexandro uir diuinus multoq; na/
turā humanā excedens iudicatus est: amicorū cuidā dicenti: si tu uenienti Alexan nus.
dro supplex credere uoluisses: nec proelio uictus esses: nec uulneratus: ego autē Pellus
cū audissem Alexandrū præter ceteros homines ambitiosum: cogitabā si sup/
plex humilisq; cessissem fore ut ipse me ignauum seruum. sin armatus restitis/
sem generosum regem iudicaret & admiratione potius q; misericordia dignum: rum.

neq; certe me sefellit opio talē nāq; me ipm exhibēs: q̄lē ipse sentit Alexāder: uno
 Vno die eodēq; die oīa amisi: recepiq;. Talē igit̄ hūc indū hīstorici referūt: aiūtq; illū pul/
 oīa amisi cherrimū oīum indog; fuisse: p̄eritare āt corpis tāta: q̄ta post troiana tpa nemo
 & recepi. extitit: fuisse quoq; admodū adolefcētē: qm̄ cū Alexādro pugnavit: sed nos ad in/
 stituta redeamus dū Apolloniꝯ sociq; i tēplo morā traherēt: quoad rex de ipsoꝝ
 aduētū certior fieret: cōuersusq; ad damidē Apolloniꝯ o damis inq; cēses ne ali/
 Picturā ē qd ēē picturā: Certe inq; ille si qd ē & ueritas: qd āt efficiē ars hmōi: Colores igit̄
 imitatio, miscet iter se oēs: ut ceruleū serpētino & albū nigro & rubicūdum pallido: tunc
 Apolloniꝯ certe (ut opinor) alicuiꝯ cā hāc miscet: neq;. n. aspectꝯ dūtaxat grā mi/
 scete puto: sicut puellā qh̄q; flores miscēt: imo uero inq; Damis imitatiois cā id
 faciuntur p eos canis aut eq; aut nauis: aut hoīs imaginē exprimā: aut aliud qd/
 uis eozꝯq; sub sole sunt: quā ēt solis ipsiꝯ aliqñ similitudinē referunt: & illam qh̄q;
 oñdūt qd riga portarit: sicut hoc iplo i loco apparet nūq; celū ipm calefacere: qm̄
 & atherē ipm & eozꝯ domos lustrādo describit. Imitatio igit̄ qdā o damis pictu/
 ra inq; Apolloniꝯ, Immo uero nihil aliud nisi. n. hoc efficiat ridicula qdā respē
 cto uidebit̄ colores temere fortuitoq; disponēs. Tunc Apolloniꝯ qd āt illaq; in
 celo qh̄q; distractis ab inuicem niuibꝯ apparēt ut cētauribꝯ: ceruiꝯ lupi ēt aut
 eq; & hmōi alia an ēt cuiusdā artis aliqd imitari uolētis hoc opus ēē dices? Mihi
 quidē sic ēē uidet̄ inq; damis: Pictor igit̄ deus est inq; Apollonins itaq; uolatili
 curru qh̄q; relicto: quo delatus humana diuināq; gubernat: hmōi ludibria depin/
 gēs: fedet licet pueri in harena pingere solēt. Hāc audiens damis erubuit: pude/
 bar. n. sibi talia uerba excidisse atq; incaute differēdo eo pductū ēē ut tā absurda
 cōcedere cogere. At Apolloniꝯ ipm nō deridens: neq;. n. in redarguēdo acerbus
 erat: non hoc inq; puto uoluisse te dicere o damis: sed eiusmodi nubes nullus rei
 signa aut imagines ēē sed calu q̄tū ad deū attineat ipsas p celū deferri: mo uero
 qui a natura principiū imitatiois hēmus talia fingimus & opinamur. Hoc ipm
 inquit damis putādū est uerisimiliꝯ: nāq; est sic se rē hīc. Duplex igit̄ est o damis
 imitatio: ars & unā quidē manu dicemus: & mēte qd uoluerit imitari atq; hanc
 pingēdi artē ēē atq; picturā: alterā uero mēte dūtaxat atq; aīo similitudines sin/
 gere: & imitari. Minime inq; damis duplicē imitatioā artē dicēdā puto. sed p̄fer/
 ctiorē ēē picturā dicēdū est: q̄ p̄o & mēte. & manu similitudines rezꝯ exprimere.
 Alterā uero: particulā huiꝯ ēē: cū p ipsā uideamꝯ alique mēte dūtaxat q̄piā imi/
 tari quis pictor nō sit: neq; ad illa exprimenda sciāt manibꝯ uti: in hoc igit̄ inquit
 Apolloniꝯambo cōsentimꝯ imitādi facultatē a natura hoībꝯ aduenire: pingēdi ue/
 ro pitiā ab arte p̄ficisci: qd ēt de fingēdi arte dicēdū cēleo. Picturā uero ipsā arbi/
 trari mihi uideris nō ex coloribꝯ dūtaxat cōstare: qm̄ quidē unus tm̄ color ueteri
 bus illis pictoribꝯ satis erat. posteriores uero q̄tuor adhibere: inde paulatī plu/
 ribꝯ: ac pluribꝯ usi sunt: qn̄c lineamētis qbusdā absq; nullo colore: nōnūq; pingūt:
 quā picturā ex umbra dūtaxat luminibꝯq; cōstare dicēdū ē: in ipsā. n. rei simili/
 tudo cernit̄ ēt forma: & mēs: & pudori: & audacia: quis coloribꝯ tales affectus ca/
 reāt: neq; uero sanguinē: neq; comas: aut pubescētis barbæ florē nō exprimit: sed
 quis simpliciter unoq; mō cōposita flauī hoīs: aut albī similitudinē reprēat. Q uī
 imo si indū quēdā albis lineamētis designauerim: ustū qm̄ nigrū sese aspiciētibꝯ
 offert. Nā. n. simitas: & erecti capilloꝝ: cincinnū genarū eminētia: & stupo/
 ris Imago quēdā oculis circūfusa denigrat ea: quæ ab oculis alba conspiciunt̄:

Vno co/
 lore usi
 ueteres.

atq; illū q pictus ē indū eē recte cōsiderātib⁹ demonstrat: quapp nō absurde dixē
rim eos: q picturā aliquā aspiciūt imitatu⁹ illius: quā dixim⁹ facultatis indige
re. nemo. n. recte laudabit pictū eqū: aut canē: nisi q aial illud mēte intueat: cui⁹
similitudinē pictura demonstrat. Neq; uero Timomachi aiacē: q furēs ab illo pī⁹ Timo/
gūtur recte cōtēplari qsq; pōt: nisi illū mēte cōspiciat & imagine⁹ interfectis apud machi
Troia armētis mōstū ledere ac deppria morte cogitare. Hæc at o damis q nūc
intuemar Porri iussu fabricata opā nō sculpturæ solū eē dicemus qm picturis si
mulant: neq; rursus picturæ dūtaxat opus qm ex ære fabricata cōspicimus: sed
hoiem unū sculpturæ simul picturæq; pietū illa p̄fecisse putādū est: q̄lis ab Ho/
mero in Achillis clipeo fabricādo Vulcanus inducē. Plena. n. illic sunt oia iterfē/
ciētū: atq; iterfectoz: & terrā madere sanguine dices: q̄nis Aenea eēt. Dū isti ta
lia iter se colloquūt missi a rege nūciū: una cū iterprete lupuere: nūciātes regē
tridui hospite sibi ascuiisse Apolloniū: neq; n. licere diutius pegrinis in urbe mo
rari: ipm q̄ p̄terea ducēbat in regiā. Ciuitas at qbus muris circūdata sit antea di
ximus. Erūt at ipsā inordinate: atq; attico more angiporis cōcisa. Domus at si
qs extrinsec⁹ aspiciat uno tm solario habitari cēsebit. Introeūtib⁹ at diuersa sub
terrā habitacula uariis p̄funditatis gradib⁹ distincta sese offerunt. Tēplū at solis
uidisse ferunt: in quo suspēsus erat Ajax eburneus: & Alexandri aureæ statux: ex
aduerso aut regis Porri statua ex ære nigro posita erat. Parietes uero templi ru
bris marmorib⁹ ignis fulgorē imitātib⁹ uestiunt: qbus cōgrue interpolitū aux
radiātis fulminis fulgorē referebat. Pauimētū mixus cemento margaritis strātū Pauimen
erat: qd barbaroz in tēplis pleriq; seruāt. In regia uero nullā ædificiū pōpā inue
nisse phibem⁹ custodes: nō satellites sed uelut in claroz ciuiū domib⁹ paucos fa
miliares: & q regis colloquiū expectabāt: tres aut ad sūmū q̄tuor hoies: quo ap
paratu lōge magis lætatus est Apolloni⁹: q̄ tumidis āpulosit⁹ Babyloniz pōpis.
Ingrediēs uero multo magis gauisus ē: q̄ andrones: & porticus: & oīno totā aulā
modestiz: frugalitatisq; plenā offendit qd Apollonio satis fuit argumēti indū re
gē phiz deditū eē: q̄pp iuxta iterptē cōsultēs gaudeo inq; o rex cū te uideā phiz
dare operat⁹: uero inq; rex multo magis gaudeo: q̄ talia de me opinaris. Tūc Verba
Apolloni⁹: nū uobis inq; hæc legib⁹ p̄finita sunt: an tu ipse regnū ad hāc uiuēdi Apollo/
normā rectitudinēq; cōstituiisti. Ego inq; rex modeste iustitiz legib⁹ modesti⁹ ēc
utor: & opes possideo plures: q̄ ceteri hoies: paucis at indigeo: measq; rege pluri
mas amicorū eē cenleo. Beatus igr es ait Apolloni⁹: tali thesauro: si qdē aux: atq;
argentū amicis postponista qbus multa tibi bona p̄ueniunt: qm ē inimicis inq;
ille diuitias meas impior. Barbaros. n. quodā regioni huic intectos: & crebris in
cursionibus fines meos uexātes pecuniis subigo: & ipsis tāq; custodib⁹ regnū de/
sendo: ita ut neq; ipsi fines meos iouadā: & sibi finitimos barbaros nobis alio
quin p̄molestos coerceant. Interroganti autē Apollonio num etiā porrus tributa
illis impendere cōsueuerit. Porrus inquit rex bellum amabat: ego autē pacē. His Porus a/
uerbis ita captus est Apolloni⁹: adeoq; illi amore deuinctus ut aliquādo eustra mabat
tem quendā a philosophia aberrantē increpans dixerit. Ego faraorē indum: hoc bellū ego
enī regi nomen sui honoris causa nominare uereor: cū sarapa pp magna benefi
cia a rege suscepta mitrā aurā uariis gēmis ornatā capiti iponere uellet: ego in
quit rex: si huiusmodi delicias amarē: nūc tamē p̄sente Apollonio eas repudiaret:
atq; a capite remoueret: uerū cū nūq; antea tali sim usus ornatu: quonā pacto nūc

Victus talia gestarē: hospitibꝫ mei pariter oblitus. Interrogāti autē Apollonio regē quali
regis in- uictu uterē: irridit. Ego uinū tantisꝫ bibo: quoad soli sacra facio: his atꝫ q̄ in uena
doꝝ. tionibꝫ capio loci amicitꝫ: uescunt: mihi. n. exercitatio ipsa satis. Epulæ atꝫ meæ
 sunt olera: & palmarꝫ fructus: & q̄cunqꝫ hortus flumine irrigatus subministrat:
 multa quoqꝫ mihi p̄bent arbores: quas ego his manibꝫ colo. Hæc audiens ualde
 gaudebat Apolloniꝫ in damidē crebro respiciēs. Inde ubi de itinere ad brachma
 nas faciēdo satis collocuti fuere: eū qui ex Babylonia uenerat itineris ducē hospī
 tem suū fieri rex iussit: eo more: quo cæteros inde ueniētes excipe cōsuevit: eūqꝫ
 in satrape cuiusdam domū duci p̄cepit omnifariā cōmeatibꝫ abūde traditis. ipse
 uero ex manu capiēs Apolloniū remoto interprete græcis uerbis interrogauit: an
 se uellet cōuiuio excipe: obstupēti atꝫ Apollonio: & cur nō statim a p̄cipio secū
 ita locutus eēt interrogāti: inqꝫ rex: ne forte nimis audax uiderer: quasi q̄ nō satis
 me ip̄m agnolcerē: quē barbarꝫ facere fortunæ placuisset. Nūc atꝫ tui amore ui/
 ctus: ubi te meis bonis gaudere cognosco diutius te celare nō potui q̄. si m græ/
 cæ locutiōis pitus: idqꝫ tibi plurimis argumētis ostendā. Cur atꝫ inqꝫ Apollonius
 me ad cōuiuū nō inuitasti. Sed inuitari a me maluisti q̄ te inquit rex p̄stantio

Regaliꝫ rem eē arbitror. regalius. n. est cæteris oibꝫ sapiētia: hæc dicēs Apolloniū cæte
cæteris sa- rosqꝫ eius socios ad balnea deduxit: ubi ipse lauari cōsuevit. Is autꝫ locus erat or/
piencia. tus longitudine stadii unius: cuius in medio lacunar defossum erat fontes aquarꝫ
 dulcis trigidatqꝫ in se recipiēs: utrinqꝫ uero spacia erāt ad currēdū idonea: in quibꝫ
 bus iaculo & disco rex more græcorꝫ se exercebat: in flore tūc cōstitutus ætatis
 annū. n. agebat ætatis septimū supra uigēsimū: atqꝫ ad eiusmodi exercitationes
 aptus fuerat. Vbi uero se satis exercuisse uidebatur: insilire in aquā solebat: ubiqꝫ

Coronati aliquātum natādo morari. Postqꝫ igitꝫ oēs lauere ad cōuiuū coronati p̄cessere: itea
cōuiuāf. nāqꝫ apud indos cōsuetudo: quouē apud regē cōuinant. Res atꝫ memoratu di/
 gna uidetur cōuiuadi formā modūqꝫ referre: qui plene distincteqꝫ a damide scri/
 bitur. Rex i lecto e stramētis facto accubat: iuxtaqꝫ ip̄m ex agnatis eius ad sum/
 mū qnqꝫ: cæteri sedētes epulant. Mensa uero sicut altare: usqꝫ ad hoīs genu subli/
 mis in medio struit: quā in semicirculū cōpositā triginta hoīes: quasi chorus ad
 mādūcādū circūfistūt. In ipsa uero laurus sternit: aliqꝫ rami similes mirtis: qui
 bus unguētū stillat: quo utantꝫ indi. Mensæ autē pisces auesqꝫ imponūt. Integri
 præterea leones: & capræ: & aprinæ: & tigriū clunes. cæteris. n. animalis hu/
 ius partibꝫ uesci indi p̄hibent. Ferunt. n. hoc animal cū primū nascitur priores

Mensa i pedes uersus orientem solem attollere. Comedendi autē cōsuetudo talis seruatur.
femiciꝫ exurgēs. n. ex p̄pria sede cōuiuia ad mensam accedit: & particula ab aliis: quæ di/
culi for- ximns animalibꝫ abscissa: aut auulsa in propriā sedē reuertitur. panē quoqꝫ iugi/
ma. ter comedens: ubi uero prope modū saturati sunt anrei argenteiqꝫ crateres affe/
 runtur: quoꝫ singuli potoribꝫ decē sufficere posse uideant: atqꝫ ab his tāqꝫ ex flu/
 mine potātes incuruati bibūt. post potationē uero strenuitates exercēt sane peri/
 culosastnō tñ a studio diligētiaqꝫ alienas. Puer. n. quasi unus eorꝫ: qui i orchestra
 saltā: expeditus in medio cōsistit: in quē sagittarius sagittā emittit: nō multū a ter/
 ra elatā supra quā ita ut diximus emissam & uolantē puer in caput puolutus trā/
 siliens p̄transiēdo ignarus si paulū in saltu aberrasset sagitta se trāssixū iri. Sagit/
 tarius. n. priusqꝫ sagittā emittat cōuiuātes circuit sagittæ cuspidē ostētās: & illius/
 culosus. si qui forte expientiā cape uoluerint facultatē præstans. Funda ēt adeo subtiliter

Mos co- pedes uersus orientem solem attollere. Comedendi autē cōsuetudo talis seruatur.
medēdi. exurgēs. n. ex p̄pria sede cōuiuia ad mensam accedit: & particula ab aliis: quæ di/
 ximns animalibꝫ abscissa: aut auulsa in propriā sedē reuertitur. panē quoqꝫ iugi/
 ter comedens: ubi uero prope modū saturati sunt anrei argenteiqꝫ crateres affe/
 runtur: quoꝫ singuli potoribꝫ decē sufficere posse uideant: atqꝫ ab his tāqꝫ ex flu/
 mine potātes incuruati bibūt. post potationē uero strenuitates exercēt sane peri/
 culosastnō tñ a studio diligētiaqꝫ alienas. Puer. n. quasi unus eorꝫ: qui i orchestra
 saltā: expeditus in medio cōsistit: in quē sagittarius sagittā emittit: nō multū a ter/
 ra elatā supra quā ita ut diximus emissam & uolantē puer in caput puolutus trā/
 siliens p̄transiēdo ignarus si paulū in saltu aberrasset sagitta se trāssixū iri. Sagit/
 tarius. n. priusqꝫ sagittā emittat cōuiuātes circuit sagittæ cuspidē ostētās: & illius/
 culosus. si qui forte expientiā cape uoluerint facultatē præstans. Funda ēt adeo subtiliter

Mos pi- tarius. n. priusqꝫ sagittā emittat cōuiuātes circuit sagittæ cuspidē ostētās: & illius/
culosus. si qui forte expientiā cape uoluerint facultatē præstans. Funda ēt adeo subtiliter

SECVNDVS

iaculantur: ut emissio lapide aut glade pueri extremos dūtaxat capillos attingāt. Sunt aut & q tabulæ inixi fili imaginē sagittarū ictib⁹ designēt: ut si qs pictor ea dem liniāmētā penicillo descripsisset. Talia igit in cōuiuiis exercētes indiqq̄ ēē qūq̄ ebrīi sint recte tū pagunt: ea uidētes damis sociiq̄ stupebāt: & sagittādū exa ctissimā pitiā admirabant. Vex. Apollonius iuxta regē accubās: q eodē: quo & ipse uictu utebat nō multū tabulis ludisq̄ mentē adhibebat: sed ad regē conuer / sus iterrogabat uñ græcas līas: & quā sciebat phīam didicisset: cū multos uideat apud indos taliū disciplināq̄ pceptores. Subridēs at rex: maiores inq̄ nri cūctos ad hæc loca nauib⁹ appellentes iterrogabāt an piratæ dēnt: adeo uiuū hociq̄uis sit magnū cōe oib⁹ ēē arbitrant. Vos at græci nō iterrogat⁹ eos q ad uos acce dunt: an sint phī: adeo id qd oīumq̄ sunt apud hoies diuinissimū est qbus uis si / ne discrimine cōtingere posse arbitramini: & hoc apud uos quasi p dationis ge / nus est quoddā. Tibi nāq̄ similē inueniri in phīa phibēt: neminē plurimos autē apud uos ēē audio q tāq̄ alienā rē phīam depdātes: eaq̄ tāq̄ ueste inepte tū se in / duētes elati incedūt ueste trahētes alienā: & certe sicut p dones q inumeris pōnis se obnoxios ēē cognoscunt: in deliciis degunt: eodē mō apud uos phīæ p dones se Phīæ p / runtur: ueneri ac uētri indulgere: & uestib⁹ molliissimis uti. huius at malī cām ēē dōnes. arbitror leges uas: si qs. n. numisma adulterinū cuderit: capite plectit: si quis ēē pupillum circūuenerit: aut aliud quippiā fecerit eiuscemodi. Phīæ uero calūnia tores: aut corruptores nulla ut audio apud uos lex coarctet: nullus huic rei magi / stratus pficiat. Vex. apud nos pauci admodū phīam attingūt: & hi tali rōne pro / bant. Opus est. u. adolescentē decē & octo annos natum hoc. n. tpe ut arbitror: Adolescē apud uos pubertas dicit: penes fluuiū hypasim duci ad eos homines: quos tu ēē tes philo illic inuenisti: atq̄ antea publice psteri ipm oportet se operā phīæ daturū: ut li / ceat uolentib⁹ a tali incepto phibere: neue aliquo pollutus scelere ad philosophā dum accedat. Scelus at dico primū a pte matreue pueniēs. cauemus. n. neq̄ ab illis turpitudinis sortiat: neue ab eorū parētib⁹ usq̄ ad genus teritiū rursus pgen tib⁹: quo in genere qritur: ne qs eorū cōtumeliosus: aut incōtinēs: aut auarus: aut iniustus fuerit: ubi at in ipsis nulla uitioz macula reperit: tum adolescētis mores diligēte inspicunt: multipliciter illum tēpātes ac pbātes: & primo qd an inge nio ac memoria ualeat expiunt: an sit natura uerecundus: & nō astu ad tps id si mulans. Deinde an sit ebriofus: aut gulæ deditus: an iactator: an ridiculus: an au / dax: an cōuiciator: an parentibus pceptoribusue (ut decet) obtēperās: an formosi tate sua abutēs: & qbus qdē parētib⁹ ortus qsq̄ sit: & illi rursus ex qbus geniti te sib⁹ cōprobat: & in tabulas relatū publice custodit. Cū. n. indoz qspīa obierit: tūc magistratus cui hoc muneris lege mādātū est ad mortui fores accedēs singi latim eius acta moresq̄ scribit. q. si in mēdacio dep̄hēsus unq̄ fuerit: hæc multa pccat: ut nullo āplius magistratu aut dignitate fungi possit qā cōem hoīum so / cietatē mentiēdo fraudauerit: q at ad examinādos iuuenēs eligunt multa ex eorū aspectū coniciunt: oculi nāq̄ mores hoīum plerosq̄ indicāt: multa ēē in supciliis Oculi genisq̄ posita sunt: ex qb⁹ sapiētes & natura piti hoīes imagines in speculo aspi / mores cientes: q mēs illis quodq̄ sit ingeniū cōtemplant. cū. n. magno in honore apud indicāt. indos habeat philosophia necesse est oībus modis pbatos esse: qui ad eam perci piendā accedunt. Quo pacto igitur pbatos adolescentes pceptoribus tradimus philosophiæ: satis ostēdimus. Quod autē ad me attinet ita cōtingit: ego ab auo

Narra/
tio regis
indoꝝ.

rege q̄ itidē atq; ego Faraotes dicebat originē dūco: p̄r āt meus regno priuatus
fuit: nā cū defuncto parētē puer admodū relictus ēētutores duo pegrini scdm
leges indoꝝ gubernationē eius susceperūt: & q̄ in regno agēda erānec benigne
nec mōleste gerebāt: quapp odiosumolestiq; his cē ceperunt: qni impio suberāt:
multaq; in eos maledicta cōuiciāq; uulgo iactabant. Potētiōres igiŕ qdā contra
illos cōiurantes solēni celebritate dum scilicet indo flumini sacrificaret aggressi
eos interficeret: ipsi uero occupato regno sese dños cōstituerūt. Patris igiŕ agnati
de ipsius salute solliciti: cū esset annos natus circiter sexdecim ad regē qui penes
hypasim fluiū regnabat eū miserunt. Est āt id regnū hoc ipso: qd ego possideo
lōge maius: regio āt plurima ex pte amēnissima & bene fortunata. Volenti autē
regi in filiū sibi adoptare nō cōsensus est pater meus: nolle inquit cōtra fortunā
pugnare: q̄ iam semel ipm regno priuauerat: atq; ab eo petiit: ut sibi liceret apud
eos: qui sapiētes illic habeant philosophari. sic. n. colleratu faciliora sibi fore pu/
tabat domestica mala. Cōsuleri āt regi ut paternū regnū recipe temptaret: atq;
auxilia ad id pollicētī rñdit. Si me uere philosophantē agnoueris reduces in re/
gnū: sio minis finito me priuatim eo mō uitā degere. His auditis rex ipse ad sa/
pientes una pfectus: maximas grās se illi relaturū cē pollicitus est: si in erudiēdo
generosum puerū & clarissimis parētib⁹ ortum curā diligētīaq; adhibuissent. Illi
uero p̄clay: qd in illo cōspicati libētē operā suā obtulere: inde studiū omne dili/
gētīaq; in illo erudiēdo posuerunt. Ipse quoq; mentē animūq; totū ad p̄cipiēdas
disciplinas cōuertit. Post ānos uero septē rex aduersa ualitudine correptus: quā
& uitā finē illi attulit a sapientib⁹ reuocatū patrē meū heredē regni a quo iure
cū filio reliq; & nobile filiā illi despōdit uxore. Mortuo deinde rege cū ai aduer/
teret p̄r meus regis filiū assentatorib⁹ gaudere: & mino & huiusmodi uolupta/
tib⁹ deditū: erga se quoq; suspiciosum nimis ēē. In inquit hāc oīa tibi habere/
gnūq; totū ut placet gubernā: stultū est. n. q regnū ad se inre p̄tinēs hīc nō pos/
sum: nimis audacter i alieno regnare uellem: mihi nero sororē tuā cōcede: hoc. n. solū
de reb⁹ tuis hīc mihi satis est. Accepta itaq; uxore in loca sapiētib⁹ finitima se/
cessit habitatū: ubi uicos septē amēnissimos sub ditiōe hēbat: quos ei dotis noīe
rex tradiderat. Me igiŕ ex tali natū cōiugio p̄r cū grācas lras docuisse: qd sapiē/
tes deduxit: citius fortasse q̄ atq; nū fuerat: erā. n. annos dūtaxat duodecim natus.
Illi uero acceptū me nō secus ac filiū educauerit: quos. n. grācis lris instructos ac/
cipiant: multo magis diligunt: itaq; doctrinā similitudine qdā iā sibi deuinctos.
Parentib⁹ āt nō ita multo post defunctis sapiētes: apud quos degebā in paternos
uicos ad res meas curādas me ire iusserunt: cū iā ad annos atatis decē & nouē p
uenissem. Sed iā uicos abstulerat bonus auūculus: ita ut nec ēt agellos: quos p̄r
ipse possederat mihi relinqueret: cuncta ad suū regnū dictitās p̄tinere: mihi uero
summū bñficiū ēē q; uitā cōcederet. Ego āt paucis pecuniis a libertis maternis
collectis cū q̄ttuor dūtaxat familiaribus in paupertate degebā. euenit āt ut tragoe/
diā quā heraclidaz uocatē lēctitātī nunciū qdā supueniret epistolā afferēs ab ho/
mine parētī meo quodā familiarissimo. Is me iubebat ydraote amne trāsmisso ad
se uenire auiti regni recipiēdi cā. sp̄are. n. dicebat me faciliter id cōseq posse nisi
mihi deessem. Ego igiŕ tragediā ab aliquo deoꝝ mihi oblatā purās omen & fa/
mā sequebar. Trāsmisso āt flumine eoꝝ: qui regnū innaſet: aualteꝝ interisse audi/
uualteꝝ in hac ipsa: ubi nūc sumus regia obſideri. Veniebā igiŕ supplex & sum/

mo clamore quacūq; iter facerē incolarū auxilia implorans : & quīnā esse me : & quo p̄re genitus uociferāst aduētos quoq; mei cām eē narrabā : ut auitū regnū p uim & fraudē ab iniustis possessoribus diutius occupatū reciperē . illi uero summo gaudio me excipiebā & accedētes p̄pius salutabant : meq; auo similē futurū existimātes sūma cū beniuolētia cōplectebant : & eorū pleriq; pugiones & arcus se cū ferentes me comitabant : & augebat cōtinuo numerus : & maior ostēdebatur beniuolentia . Cū hac itaq; multitudīne ad ciuitatis portā uenientē ciues oēs tam alacri promptoq; aio susceperūt : ut ex ara solis accēsis facib⁹ obuiā pcedētes ad regiā usq; deducerēt : multa in aui patrisq; mei laudē decantātes : eū uero q; tāq; suis regiā obtinebat e muris p̄cipitare uoluerūt . nisi ego p. illo p̄catus essem me tali morte ipsū interimerēt . Hæc audiēs apollōnis heraclidaz inquit reditū aperte narra : & laudes maxime diis debent : qui generoso uiro in suū regnū redeūti auxiliū p̄stiterē . Veq; hoc de his : quos dixisti sapiētibus respōdeas uelim : an ii sint qui quodā ad Alexandrū uenientes secreta multa de celo / de stellisq; secum philosophati sunt : Oxidrachi inquit rex isti sunt : quæ gens in libertate uiuit : rei⁹q; bellicæ et studet : & sapiētix participē se esse p̄stet : eū tū nihil prælay : sciant : neq; uere sunt sapientes . Positi aut sunt inter hypasidē & gangē : quā in partē nūq; uenit Alexandrū nihil sane timēs : qd i illa regiōe eēt sed ut puto reuerētia sacroꝝ prohibet . Sciebat . n . hypasidē fluiū trāsi : & cāpos urbi adiacētes facile capī posset : urbe uero : quā illi habitāt : nec si q; mille achilles & ter mille aiaces secum duxerit capere unq; posset : nec tū ipsi in acie p̄deuantes dimicāt : sed tonitruis fulminibusq; ab ioue missis hostes ppulsant : eū sacrosancti & amici deorū habēant attamē ægyptiū herculē & bacchū : qui cū exercitib⁹ indiā lustrarūt aduersus ipsos cōi cōsilio militasse phibent : omniaria generis machinas secū ferentes occupant : agris urbē accessisse . Ciues at nihil ecōtra molietes quieti pmānebāt : sed cū hostes iā urbi propinquarēt repēte tonitrua fulguraq; de celo frequēter missa armatos iā fugere cōpulerunt . Vbi & aureū clipeū abiēcisse herculē ferunt : quē sapiētes illi monumētū cā in tēplo suspenderūt : eū pp eā : quæ de hercule opinione tū ob ipsius clipei pulchritudinē : in ipso . n . hercules isculptus erat : terminos terræ penes gades collocās : & mōtib⁹ quasi colūnis cōstitutis oceanū excludēs . Vnde manifeste satis colligi p̄nō thebanū herculē : sed ægyptiū ad gades uenisse . ibiq; Egypti⁹ terræ terminos cōstituisse . Dū isti talia inter se loquerentur . hoies ad tibiā cantantes superuenere : interrogāci at Apollonio : quidnā hæc sibi uellet exultatio in / di inquit ille huiusmodi cantibus regē admonēt : quotiēs dormitū p̄git ut boīs utatur somniis : atq; benigno erga subditos : & illis bene cōsulēs furgat . Quonā igit . p . a / cto inq; Apollonius . O rex erga talia te habes cū isti te cātibus appellant . Nō de rideo inq; ille opus est . n . talia admittere legū grā : cū nulla tū egeā admonitione quacūq; . n . rex modeste benigneq; facit : ea sibi maiore grām & beneficiū afferūt q; iis q; eius impio ditioniq; subiacēt . His dictis eorū uterq; dormitū abiit . Postq; uero dies illuxit : rex ad cubiculū uenit ubi Apollonius sociiq; eius dormiebāt : sca belloq; manibus propriis aptato super sedens cū saluasset Apollonium : quidnam meditaret interrogauit : neq; . n . dormire te nimīū arbitror : cū aquā bibas & uinū Dormire cōtemnas . Tunc Apollonius an dormire cōfēs eos qui aquā bibunt . Dormire inquit arbitror rex inq; sed pleuē somnū & qualē dicimus sūmis oculis insidere nō nū potō / autē mē i . l . mmo uero inquit Apollonius uerōq; dormiunt somnos : forte et menti res aquæ

magis illorū oculis somnū infidet: nū. n. quīeta mens fuerit: nequaquā oculi somnū suscipiēt: ppea furiosi hoīes dormire nequeūt: pp assiduā mētis agitationē: q̄ cū in alia ex aliis iugiter cogitādo trāsiliant torue spūdentēq; aspiciūt: sicut insomnes dracones: qm̄ igit̄ o rex manifeste interpretari possumus: qd̄ somnus operet̄: quāq; hoībus detrimenta afferat: pergramus qd̄ nā sit: qd̄ minores faciat somnos aquā bibentiū q̄ ebriorū. Noli inqt rex sophistici in disputādo sermōibus uti: cōcedā. n. si ebriū ipsū supposueris: et nō dormire: de bacchās. n. & q̄li furēs asus multiplicit̄ illū deuoluet: & plurimis īplebit p̄urbationibus: n. n. sibi oēs qui cōcepta ebrietate dormire nitunt̄: nūc usq; ad domus culmē attolli: nūc rursus sub terrā detrudi: & talī agitari uertigine: quali circūuolui Ixionē fabulæ phibēt: nō itaq; de tali ebrio sum locutus. Sed de eo qui uinū bibēs: sobriusq; pmanet: quicq;

**Vertigi/
nesebrio
rum.**

cōtemplari & alia mentis opera exercere pōt: hūc ego magis meliusq; dormiturū dico: q̄ qui tantūmodo aquā bibit. His auditis Apollonius Damidē magna uoce cōpellans: cū uehemētī inquit uiro mihi institutus ē sermo & in disputationibus exercitato. Video inqt damis: sed tū idipsum p̄inde iucundissimū est: ac si dulcis aquæ fontē inuenissemus: & me quidē rō quā attulit ualde mouet: uide igit̄. cū sis nuperrime exp̄ectus: ut hāc de somno disputationē absoluas. Paululū igit̄ sub

**Iuena.
Geminis
exurgit
menta lu
cernis.**

lato capite apollonius: quāto inquit nos qui aquā bibimus dulcibus somnis magis abundemus: q̄ qui uinū bibūt iā ostendā tuā rōnem secutus. Q uod āt multis agitur p̄urbationibus: & quasi furis quibusdā uexet̄ ebriorū mens recte abs te dictū esse fateor. Videmus. n. ebrietate correptos geminā lunā geminū solē se uidere arbitrari: alios nō minus lapsos: & pene sobrios nihil quidē tale cogitare sed læticia gestire: & uoluptate quadā perfundi: idq; nō ob aliquā p̄claram actiōnē ab eis gestā plexq; cōtingit. alii uero forēs oīones meditant̄: cū in foro nūq; sint locuti: & se diuites putāt cū nec drachmā possideāt: hi āt sūt o rex isanie morbi: ipsa. n. læticia mētē agitāt: plures. n. uidi q̄ bona quadā fortuna potitos se eē arbitrat̄es somnū capere nō poterāt: sed excitati in mediū p̄siliēbāt: qd̄ satis argumēti ē ipsa ēt bona curas sollicitudinesq; p̄bere. Sūt āt & quædā medicamen

**Medica/
mēta ad
somnia.**

ta ad faciendū somnū excogitata: q̄ si qui biberint: aut sese siidē perunxerint: tā p̄funde dormiūt ut mortui uideant̄ inde tā obliuiosi surgunt: ut ubiuis potius q̄ ubi sunt sese esse arbitrent̄. Q uod igit̄. potiones: corpori aut aīæ meq; p̄priū: neq; legitimū somnū inducunt: sed aut ita p̄fundū ut semimortui uideant̄: aut leuē admodū. & a qbus accidetibus rūpi facile cōsensu te puto: nisi p̄tinax: potius q̄ disputator & eē & haberi uolueris. Aquæ āt potores singula p̄inde ut sunt uidēt neq; sibi ipsis ea quæ nō uidēt nec sunt describunt: aut figurāt: neq; leues sunt nūquā aut torpore: aut stulticia refert: nec supra q̄ deceat hilares: sed semper sibi ipsis ad suntrōcinatoribus similes: nō uespereminus q̄ manent nūq; . n. tales hoīes cōminuet̄: si in multā noctē fuerint operati: nec somnus eos tāq; dñs urget: caput uini seruū inuadēs: sed liberos semp & toto corpore sese erectos p̄bent. Cum āt dormitum accesserint aīa pura & quīeta somnum capiunt: neq; prosperis successibus elati: nec aduersitatibus illis depressi. Mens. n. sobria moderata sese ad utraq;

**Aia a ui
no pura
conspicit
uaticina
tionem.**

q; hē: nec ab alterutra p̄urbationē supat̄: p̄terea curis uacua dulcissimo: & iucundissimoq; somno perfruens nullis calibus excitat̄. Per somnia insuper uaticinatio nēq; apud hoīes diuinissima existimat̄: multo facilius conspiciet aīa uino nō suffo cationem. cata: sed pura mundaq; oīa q̄ uidetis facile colligit̄ & discernit. Q uapropter som-

nioꝝ interpretes: quos soniropolos appellā poetæ de nulla unq̃ uisiōe antea cō/
sultoribus rōdebant: q̃ uisionis horā sciscitari essent. Nā si matutino tpe somnū
apparuisse: tūc de illo aliqd cōiectari se posse arbitrabant: q̃a tūc recte uaticina
ri posset aīa cū esset uisio: cibosq̃ liberata. Sin uero primo somno: aut media ēt noi
ctē: cū adhuc uino suffocata demersaq̃ est aīa somniū dicerēt apparuisse: sapien
ter quicq̃ rōdere abnubant: quicquid deos ipsos itidē iudicaret: & sobriis aīs poti
us oracula tribuere breuius ostendā. Fuit quondā apud græcos o rex uates no
mine Amphiarans. Scio inquit rex nā te oeclei filiū dicere puto: quē thebis re/
deuntē terra uiuū abforbuit. Ipse inq̃ Apollonius ēt nūc i artica terra uaticinās
somnia petētibz inducit: eos āt qui rīsa accipe uolunt sacerdotes integrum diē
a cibo a uino āt triduo iubēt abstinere: ut pura expurgataq̃ aīa ostentioꝝ rōnes
colligere melius possit. Q nod si uinū idoneū somni medicamentū cētuiusisset
pfecto sapiēs Amphiarans: contēplatores somnioꝝ contrario mō sese pteparare.
Vino refertos tāq̃ amphoras in adytū descēdere. Multa insup: & alia oracula re
ferre posse cū apud græcos: tū ēt apud barbaros celeberrima: in quibz sacerdos
nō uino sed aqua potatus: ex tripode responsa petētibz dedit: me igit. o rex: & cā
teros aqua potores: q̃li bacchātes diuinoq̃ numine correptos ambitrare. Sobrie
tatis. n. amore: ut sic dicā insanimus. Tū rex addes inquit Apolloni & uinū so
dalicū huiusce comitē: faciā inquit ille nisi forte iis: qui tuo impio subsunt mole
stus nimis eualeris. Phia nāq̃ modesta: ac ut sicut dicā solutio in rege cōspecta:
& qualis in te ēt mihi uī admirabilē: quandā tēperiē gignit. Eadē uero exactior
& ad summā deducta subtilitatē: modestior sane atq̃ humilior apparet: q̃ cōditio
ni uestræ cōueniat: eāq̃ ad fastū quendā & elationē mundi referūt: hæc inter se
collocuti cū iā aliquātū diei pcessisset foras egressi sunt. Cūq̃ aiaduertisset Apol
lonius regē legatis aliisq̃ priuatis ēt uiris illū expectantibus responsa dare opor
teret: inquit o rex facito: quæ ad regni gubernationē attinent me uero hoc tpe
nouū solē salutare perimite. Oportet. n. cōsuetas pces ad illū asferre. At qui scio
rex inquit ipsum tuas pces exauditorum: gaudet. n. oībus: qui sapientia amant.
Ego uero te interea morabor: oportet. n. me de cōtronetis quibz dā inīam fer
ret: quibus si iter fueris magno ad iūctōem mihi te futuri: spero: cūq̃ dies aliquātū
pcessisset reuersus Apollonius interrogauit quānā illa essent de quibus i. l. a die
inīam tulisset. Hodie inquit rex nihil oīo iudicauit: sacra. n. id me facere phibue
runt. Respōdens āt Apollonius: an uos inquit sacris antea pactis iudicia sicut i
neꝝ principia: aut exercitiū educationē facitis. Certe p louē inquit rex: maxie. n.
& in hoc piclitas: qui iudicat: ne a iudicādi rectitudine aberret. Recte itaq̃ regē
dicere: cū apollonio uisum ēt: rursus quānā esset illa controuersia interrogauit
de qua eo die esset iudicaturus. Video. n. te aio suspensū & utrā in partē inīam p
feras ambigentē. Fator inquit rex me plurimum dubitare: quapp libētissime te
mihi cōsiliariū alcisco. Est āt cōtrouersia huiusmodi. Quidā alteri agrū uendidit
in quo thesaurus erat nemioi cognitus: nec ita multo post dehiscens terra ca
psam qua cōtinebat auy: patefecit: hāc sibi terræ nēditor deberi aiebat: neq̃. n.
terrā fuisse uenditū: si sciuisset in ipsa id cōtineri: i quo suæ uitæ satisfacere po
tuisset. At emptor ecōtra dicebat sua ēt oīa: q̃ emptā a se terra cōtinerent: & iu
sti aliquid utriusq̃ sermo ut hēre: neq̃ sane prudētis uiri arbitror si partiri iter se
aug: ambōs iusserim: id. n. & ancila quæuis dicere potuisset. Ad ea rōdēs apol

Amphiar
aus som
nia indu
cit.

Ex tripoi
de rīsa.

Solē sa
lutare p
mitte.

Cōtrouer
sia agri.

Ionius viros inquit istos phōs nō esse iā satis ex hoc conicere possū : q; pecunie cā inter se certāt. Tu autē optime iudicaturus uideris. Si tecū ita fueris medita- tus: deos quidē in primis illoꝝ hoīum curā hīc quī cū uirtute philosophant. Sc- cūdo at loco eoꝝ q; peccatis q̄ minimis sint obnoxii: quicq; nulli unq; iniuriā attu- lerit. Tribuūt igit̄ philosophātibus quidē: ut diuina humanaq; recte nouerint: Litiganti his uero: quos sedo gradu bonos enumerari sufficientem uictū p̄bent: ne qñ nei- om uita cessarioꝝ inopia cōpulsī iniusti quidpiā perpetrare cogant. Censeo igit̄ o rex li- inquit uita tigantiū uicā quasi in libra suspensam diligenter iquiri oportere: & q̄ inuēta fue- da. rint accurate examinare. neq; n. arbitror deos alteri quidē terrā ablaturos fuisse nisi esset uitis iniquatus. Alteri uero q̄ sub terra erant dedisse nisi uenditore me- lior esset. Postridie igit̄. litigatores ambo ad tribunal uenere: & uēditor quidē: ut multoꝝ testimōia p̄bāt uir erat sup̄bus cōtumeliosus: & sacroꝝ contēptor: q̄ terrestribus diis sacrificare necesse ē. Alter ut fama ferebat: mitis erat & iustus: & sanctissimus deoꝝ cultor. Victor igit̄. apollōi snā ex iudicio discessit: qui bonus erat: tanq̄ a diis imortalibus eiusmodi bonis donatus. Postq̄ igit̄. hoc pacto iudi- cii redditū est: ueniēs ad regē Apollonius. Hodie inquit tertia dies ē: ex quo me Per tridu tibi hospite rex fecisti: oportet igit̄ uestras leges sequentē abs te discedere. At. n. um ho/ lex te nondū urget inquit rex: qm̄ post meridiē aduenisti. Gaudeo inquit apollo/ sp̄s ex le/ nius hospitali munere. q; uideris mei cā legē subtilius interpretari. Certe inqt rex ge. nā & si legē soluere liceret libenter tui cā facerē. Verū hoc mihi dicas uelim inqt apolloni nū camellos: quibꝫ uehimini Babylonē adduxeritis. Istinc inqt apollo- nius: nā a bardane illos accepimus. An igit̄. inqt rex putas illos ulterius uos posi- se portare: cū tm̄ itineris iā fecerint. Subiit apollonius. Sed ipsum interpellās Damis nundū inquit aiaduertit hic uir: quantū peregrinatiōis sup̄sit: nec ad q̄s gētes posthac aduenturi sumus. Sed ubiq; bardanē inuētūrū sperans: quasi lu- dū arbitrat̄ ad indos penetrare: p̄pterea nō palā ut se habeant camelli fatef: sūt n. tā male dispositi. ut ipsos p̄pe modū magis nos ferre cogamur: q̄ illi nos por- tare possint: itaq; nobis mutare eos necesse ē. Nā si in desertis indiā defecerint: nos ēt illic cōsidere necesse est: uultures luposq; a camellis abigētes a nobis uero cū defecerimus nemo abiget. Ego igit̄. inquit rex huic malo remediū afferā: & ca- mellos quattuor uobis dabo: tot. n. ut arbitror uobis ē opus. Satrapā uero: qui apud idū impart alios quattuor quos adduxistis: retro mittere babylonē iubebo: Camelli albi i in/ est autē in indiā camellos: armentū qui toto corpore albi sunt. Ducē uero inquit dia. damis nōne dabis o rex: imo ducē cū camello: & q̄cqd̄ uiatici opus est libē- tissime dabo. Scribā insuper ad iarchā sapientū principē: ut apolloniū nihilo se inferiorē iucūde suscipiat: & uos itidem tanq̄ uiros phōs. & diuini hoīs comites ac ministros. His dictis aux̄ illis dari iussit: & lineas uestes subtilissimas: p̄trea gē- mas: & alia eius ḡris cōplura. Verū inqt apollonius aux̄ habemꝫ abūde qd̄ bar- danes nobis isciis duci nro deferendū tradidit. Vestes at̄ perlibēt̄ accipiā: q; ue- tesq; atticōꝝ uestibus similes ēē uident. Gēmā uero unā manu capiēs o optimā i- quit q̄ opportune nō absq; diuino numine te iueni: q; cētut arbitror contēplatꝫ uim quandā secretā atq; diuinā illi gēmā inesse. Damidis uero comites cum nec Epistola auri quicq; accepissent: gēmas tm̄ aliquas acceperūt: quas diis sacrarēt: si qñ in pharaote patriā redire cōtigisset: manserūt autē illic ea die: nā rex eos abire nō pmisit. Ser- ad iarchā p̄sit quoq; ad iarchā epistolā hm̄i. Rex Pharaotes iarchā p̄ceptori: & qui apud

TERTIVS

Illū sunt sapiētibus gaudere. Apollonius uir sapiētissimus sapiētiōres uos eē pū /
tās: ut uestra discat ad uos uenire: dimitte igit. ipsum scientē quæcūq; uos scitis: ne
quid de uestra disciplina deperdat: loquit̃ at optime hoīum oīum: & memoria
maxime uiget: dare ēt operā ut thronū uideat: in quo sedētī mihi regnū dedisti
Iarcha pater. Insup̃er q; apolloniū secūtur multū laudis merent̃: qm̃ uir: talē ue /
hemēt̃ amat uale & ualete. Hac accepta epistola taxilis abierūt: iāq; bidui iter
pgressi ad locū uenerūt: ubi Porrū cū alexād̃ro pugnas̃se ferunt: ibiq; portas ēt
astare dicūt nō loci cuiusq; claudēdi cā: sed trophæi tū grā exstructas: iplis quo
q; alexandrū cōspici: quadriugo currui supstantē: sicut cū Darii satrapis apud
ipsū pugnauit. Duas at alias portas eē ferūt: nō lōgo inter se spacio distantes: su
pra quas: unā Alexandri: supra aliā uero Porri statua posita ē: quæ post eorū ut
arbitror cōciliatiōē exstructa fuerunt: hic. n. latibūdo: ille salutarī uenerabun /
doq; similis apparet. Post hæc Ydraote flumine supato: cū gētes plurimas pera /
grassent ad phasidem fluuiū tādē peruenere: a quo stadios. xxx. spacio: cū abel /
lent aras inuenerunt tali iscriptas epigramate. Patri ammoni: & hercoli fratri & Inscrī /
Mineræ Palladiæ: & Ioui olympio: & samothracibus cabiris & indico soli: at /
q; Apollini delphico. Aeneā quoq; colūnam eodē loco erectā tradūt his uer bis i der hic
iscriptā. Alexāder hic stetit: & aras quoq; Alexādri ēt opus eē arbitramur impii stetit.
fines hoc monumēta signāis. Columnam uero indos phasidis accolat erexisse
puto: q̃li gloriantes q; non fuit ulterius Alexander progressus.

PHILOSTRATI DE VITA APOLLONII TYANEI. LIBER. III.

Phasidis fluminis: qd̃ sison pleriq; uocāt: cursus describē: & quæ in ipso aut
secus ipsum nascant̃: memoratu digna referunt: ubi de piperis arboribus eiusq;
collectione: de draconum uariis generibus atq; natura: tum de aduentu ipsius
ad Brachmanas: & de illorum uictu ac moribus disputationibusq; cum illis ha
bitis: & de ipsorum uirtutibus multa narrantur.

De Phaside uero quātus indicā terrā pcurrat: qd̃q; circa ipsam Phasis
admirabile sit iā dicemus. Huius fluminis fontes: in agro sca /
rent. estq; fluuius ipse a principio statim nauigabilis: paulu /
lū uero pcedens nauibus inuius est. Petræ nāq; superiore ex
parte acutæ: atq; inter se dense ab aqua latentes: ab alueo p /
minent: quibus aqua illisa & in se cōuerſa nauigabile fluuiū ximus in
reddit. Latitudine uero istrū adæquat: qui europæ fluminū maximus habet: in europa.
eius ripis arbores nascunt̃ similes his: q̃ penes istrū crescūt: a quib; unguentū di
stillat: quo i nuptiis indi pungi cōsueuerē: tūq; ab illis existimat̃: ut nisi tali un
gueto puncti nubētes fuerit̃: perfectæ nuptiæ: & ueneri nequaquā gratæ putē.
Veneri quoq; dicatū eē ferūt nemus fluminis ripis adiacēs. Pisces ēt quos pauo Pisces pa
nes appellāt: in hoc dūtaxat flumie oriri phibent. Vocāt̃ at eodē quo & aues uo uones.
mine: q; ipsis ēt ceruleæ sūt cristæ: squamæ at uerſi colores: cauda uero aurea: in
quacūq; uoluerit partē satilis. Est p̃terea i eodē flumie bellua albo uermi similis
ex q̃ capta olēū fit ad usū ignis accommodatū: qd̃ nisi uitro cōtineri possit. Capu
ur at regi tātūmō eiusemodi bellua: q̃ ille diruēdo:z menū cā utif: nā ubi mu

ros eiusmodi pinguedo tetigerit: ignis accenditur inextinguibilis: omnium ma-
ximeque pro excitandis incendiis ab hominibus inuenta sunt. A sinos præte-
rea siluestres in uicinis paludibus multos capi dicunt: esse autem huiusmodi fe-
Asini cor ris in fronte cornu: quo taurorum more generosissime pugnant. Conficere au-
tuti. tem indos ex illis cornibus pocula: asseruntque nullis morbis illo die affici: qui
Pocula eiusmodi poculo potauerint: neque si uulnerati fuerint dolere: & ex igne etiam inco-
ex corni- lumes egredi: neque ullis uenenis ledi: quicunque uocedi gratia in potu dant. Idcirco regum
bus. esse eadem pocula: & regi tantum eiusmodi feræ uenationem permitti. Apolloniū itaque feram
aspexisse: eiusque naturam cum admiratione considerasse ferunt. Interrogari autem damidi an
sermōi quod de poculo iam dicto ferebat: fidem adhiberet. Adhibeo iquit: si huiusmodi regio-
nis imortalē regē esse intellexero: quod non mihi aut alteri cuique poculum ita salubre da-
re potest: uōne uerisimilius est ipsū quotidie illo uti: & ex eo cornu frequenter ad extre-
mam usque plenitudinem bibere: nemo enim ut puto calūniabit eū: qui tali poculo etiam
inebrietur. Hisdē in locis & mulierculam inuenisse phibet a capite usque ad mamas ni-
grā infra uero usque ad pedes albā: quā uisā ceteri uelut portentū extimuerunt. At
Apollōius manu apprehensā: quā eēt agnoscere uoluit. comperit autem indicat ueneri
mulieres eiusmodi sacratas esse: & similiter quicquid ex tā uaria muliere nasci sic
de api: quod est apud ægyptios audiui. Inde caucasi præ illā transcederūt: quod in ru-
brū mare porrigit: ea uero diuersis aromatum generibus cōstita ē. Mōtis namque radi-
ces cinamomū ferunt quod nouis sarmētis assimilat: bonitatis autem suæ experimen-
tum. tum dat capra siquis. cinamomum capræ porrexerit: itaque catulus admurmurat &
abeuntē sequi: inares quoad potest ipsi propinquas: quod si pastor eā admouerit non fecerit
quod rē: ac si a pabulo distracta eēt. In mōtis autem præcipit lateribus arborescēbus thus
distillat: pererrimam nascunt. & aromatum alie species multæ. Inter quas & piperis ar-
bores sunt: quod itaque agricolæ genus quoddam simiæ: colit: quod a græcis pitheci appel-
lant: nec cui simile arbori ab illis scribitur. Quod dicitur ab aliis accepi referā. Piperis
Piperis arbor illi similis eē tradit: quā græci agnō. i. castā appellāt: cum prius aliis tum ma-
xime fructuum racemis. Nascit autem in extremis præruptisque locis: hominum generi facili-
bilis: ubi simiæ: quod diximus populus mōtis cauernas: & omnia foramina scolit: eas autem
maximi faciunt indi: quoniam piperis: ut sic dicā. uindemiatrices sunt quapropter & ar-
mis: & canibus leones & ceteras feras ab ipsis arcet. Insidiatur autem huic simiæ leo
egrotus quidē medicinæ gratia: aiunt namque huiusmodi simiæ carnes leonū morbis
Caro si- mederi: senescentium pastus cibi que causa. Nam ubi propter senium ceruos aut capreas uenari
mix me- leones nequeunt. Simias capiunt in ipsas quod super est uirum exercetis: sed ut diximus
de leōi. indi simias non negligunt: & se beneficia ab ipsis capere arbitrantes leones arcet. Quod
autem ad piperis collectionem attinet sic se habet. Accedentes indi ad arbores: quod in par-
te mōtis infima nascunt: fructusque ab illis decerpentes: paruas quasdam sub arbori-
bus areas faciunt: ubi piper congerunt: quasi casu illic ipsum picciētes: cum res negle-
ctā & minimi ab hominibus existimata: circumstantes uero atque in ausis abdita: simiæ
talīa desuper aspicientes: ubi nox aduenit indorum opus imitatur: auulsos arborum ramu-
sculos in areasque diximus conferunt. Indi autem ubi dies illuxit piperis aceruos aspor-
tant: quos nihil laborantes sed dormientes acq̃uerunt. Sed iam ad apollōiū eiusque comi-
tes redeamus quod superato mōte subiectā planiciem cōspiciat: plurimis fossis aqua redū-
dantibus intersectā aduenerunt. Erant autem fossæ: alie rectæ: alie oblique: aqua
ex gage deriuantes: Has autem fossas partim terminis designandas: partim irrigā-

TERTIVS

dis agris eū sitissent seruire dicebāt. Sūt āt agri oīum:q apud indos colunt fera
 eissimi:& planicies totius indiæ maxia. p̄tendit. n. in lōgitudinē dieꝝ q̄ndecim: Planicies
 secus gangē ambulantiꝝ:decē āt & octo e mari ad mōrē usq̄ simiaꝝ patet:cui Indix.
 tota planicies subiacet. Terra āt colore nigra est:& frugū oīum ferax ubi segetū
 paleas:& spicas harūdīnū instar cōspici dicūt. fabas āt triplo maiores hist:quæ in
 Aegypto nascuntur Sisamū quoq̄ p̄ferre:& miliū eximia magnitudinis:p̄terea Fructus
 nuces tā crassas iisdem in locis nasci p̄hibent ut eas plerasq̄ in tēplis apud nos Indox.
 uideamus miraculi causa suspensas. Vites aut̄ parux admodū:q̄te apud meones
 lydosq̄ ibi nascunt. Vinū in ex illis expressum gustatu:& odore iocūdiissimū eē
 aiunt. Aliam p̄terea arborē illic inuenere lauro similem:quæ siliquā calicis in/
 star formatā mali punici magnitudine profert. siliquæ autem pomū inest colore
 ceruleum:ac ueluti pulcherrius iacinthus. gustatu uero suauissimū omniū:quæ
 in illo mōre nascant:scū autē e mōte descenderēt locū inuenerunt:ubi draconibꝝ
 uenādīs indi se exercēt:de qua re necessariū eē putauī pauca narrare:absurdum
 eē iudicās si leporꝝ uenatione:capturaq̄ plura ab his dicta sunt:q̄bus ea narrare
 cura fuit me āt tā generosā tāq̄ utilis uenationis modū p̄mittere:haud quā
 omīssum a uiro:cuius grā hęc scribere sum aggressus. Omnis indiæ regio dra/
 conibus abundat:& multitudine & magnitudine mitandis:itaq̄ paludes plenæ De uena
 sunt & mōtes:neq̄ tumulus ullus iis uacuus reperit. Vex palustres pigri tardiq̄ tione dra
 Sunt lōgitudine cubitoꝝ. xxx. & uix caput attolentes. Sunt. n. terretribꝝ ranis conum.
 similes:& terga hñtes sub nigra & cæteris minus squāmōsa:quapp sap:ētius de
 tali draconū genere loquit̄ Homerus:q̄ p̄teriq̄ cæteri poetæ. Draconē describēs
 quē in aulide iuxta fontē dixit habitare:lic ait draconē terga rubentē. Alii uero
 poetæ de eodē draconū genere loquētes ceu de illo:quē in nemex loco fuisse tra/
 dunt cristatū eē phibent:quod nos in nullis inesse palustribus unq̄ inuenimus.
 Sunt etiā alii in radicibus:aut cacuminibus montiū habitātes:qui q̄nq̄ in plani/
 ciem uenationis cā descendunt:ea quæ ad palustres pertinent rapientes:nā & in
 maiorē porrecti sunt magnitudinē lōgitudinēq̄:& uelocius fluminibus:q̄uis ra/
 pacibus ferunt:ita ut ab illis euadere nihil possit. His āt crista nascit̄ iuuenibus/
 q̄ mediocriter p̄minēs:p̄uectis uero ætate grādiōr:& ob ip̄m in alterā partē de/
 flexa. Qui uero coloris ignei sunt:& in dorso squāmas eminētes tāq̄ terrā hñt:
 his ēt barba adnascit̄:& alius ceruicē attollūt:& eoz squāma: instar argēti ful/
 gent:oculoꝝ āt pupillæ lapides sunt:tāq̄ ignis fulgētes:quoꝝ uim maximā esse
 ad morbos cōplures tollendos aiunt:quapp & lucrū uenationibꝝ afferūt. Cam/
 pestres dracones quotiēs elephantū inuadunt ab occurrētibꝝ uenatoribꝝ:plerūq̄
 cū elephāto simul interficiunt. Draconē capiētibꝝ p̄mia sunt oculi pellis:& den/
 tes:sunt āt mēbris ingētibꝝ porcis similes:p̄terq̄ q̄ corpore graciliores:& in q̄/
 cūq̄ p̄te uersatiles:rostro āt ualidissimo tāq̄ ingētes pisces. Mōtani uero draco/
 nes squāmas hñt coloris fului. Lōgitudine āt excedunt cāpestres barbaq̄ illis est
 setosa:& ipsa coloris aurei:supcilia uero pfundiora hñt q̄ cāpestres:oculi āt sup/
 ciliis subsunt:torue grauitēq̄ aspiciētes:q̄bꝝ pinde ac si eēnt enei resonāu:q̄cūq̄
 in terra serpūt. e cristis uero:q̄ rubræ sunt ignis scintillare uidet̄:& isti quoq̄ ele/
 phātos capiūt. ipsi uero ab indis hoc mō capiunt. Palliū coccineū lris aureis su/
 per intextū ante cubiculos extendunt:scripta autē incantatoria uerba somnium
 dicunt̄ inducere:his draconū oculi q̄q̄ durissimi superantur:ipsi quoq̄ plurima

Cristati
 dracōes.

Incantant: uerba ex arcana sapia sup incantantes eo draconē pducunt ut lris pallio intextis
 dracones. sup dormitet. Dormienti at instātes indi ceruicē securi feriunt: scissoq; capite lapil
 Lapilli in los intus extātes auferunt. Tradit. n. mōtanorū draconū capiribus inesse lapillos
 capite, specie & aspectu iocundos & splendore quēdā colorib⁹ inducētes. Virib⁹ autem
 portētiāq; mirabiles: quod anulus testat⁹: quē habuisse gigem uulgatū est. Euenit
 autē interdū: ut draco indū cū securi & arte intra cubile trahens deuoret ipm ēt
 ut pene dixerim montē cōcutiēs. Tales autē dracones montē qui ad rubrū mare
 p̄inet dicunt incolere eorūq; horrēdos sibilos audiri: qñq; etiā mare ingressi lon
 gius natando puehūnt. De longitudine autē uitæ hmōi belluāq; & cognoscere
 difficillimū est: & si dicat incredibile hęc: quæ de draconib⁹ nosse potui. Verbē
 uero magnā sane: & monti subiectam inueneret: quā paracā inquit appellari: in
 eius medio plurima uiderūt suspēsa draconū capita: q; eius ciuitatis habitatores
 ab ineunte ætate tali uenatiōis genere se exerceāt. Ferūt ēt eius urbis hoies aia/
 liū cōceptus admurmurationēq; itelligere: si draconis ep̄ar aut cor comederint.
 Apollonius at & comites urbē p̄tergressi cū nō multū adhuc p̄cessissent fistulæ
 sonitū audire uisi sunt: quasi pastoris gregē colligentis: ac subinde pastore uide/
 runt q; albaq; ceruāq; gregē pascebat: mulgēt at ipsas indi: q; ea: lac maximū cē
 nutrimētū puia: optimūq;. Inde. iiii. die: iter p̄gressi p̄ felicem ac bene cultā re
 gionē ambulātes: ad oppidū in quo sapiētes habitāt uenere. Ibi dux itinēris p̄
 uidus: multoq; sudore manās: camellū sese ad terrā demittere iussit: uolens: & ipse
 in terrā desilire: sed Apollonius rātæ mutatiōis cā cognita pauorē indi deridens
 is inq; mihi facere pinde uidet⁹: ac si qs lōgū pelagus emensus: ubi in portū pue
 nerit terrā odio habeat: & se in portu cē timeat: hęc dicēs camellū exurgere iussit.
 Sapiētes sit. erat. n. iā cū ipsis assuetus. Incusserat at duci pauorē: q; p̄p sapiētes iā pue/
 supra re: nerāt: quos oēs indi multo magis q; reges p̄prios timēt ac uenerantur: singulay
 ges uene nāq; puicay: reges de suis oib⁹ reb⁹ aut agēdis: aut fugiēdis eos cōsulūt tāq; ex
 rantur. diuina mente rīsa dātes. Ipsi uero qd factū sit melius suadēt: qd uero agēdū nō
 putent dissuadent. Apollonius & comites in uico mansuri: qui a tumulto quē sa/
 pientes incolūt stadii ferme spacio distat: Adolescentē cōspicati sunt citato cursu
 ad se uenientē indo: omniū nigerrimū. Frontis aut pars supciliis interiecta in/
 star lunæ micabat: quod posteris quoq; tpib⁹ mēnoni herodis sophiste ac lupno
 adolescētī æthiopi cōtigisse phibēt: cūq; magis magisq; p̄pinq̄aret indus pau/
 latim fulgor decrecebat: quoad tandē penitus euānuit. Gerebat autē manu au/
 Anchora ream anchorā: quā indi pro caduceo hñt: p̄pterea q; oia tentat. Is Græce Apollo
 pro cadu nium salutauit: quod nemini mirabile uisum est cū oēs fere uici eius habitatores
 ceo. Græce loquerent⁹: q; at noiatim salutasset salue dicens Apolloni: ceteros quidem
 Salue stupefecit: ipsi autē Apollonio fiduciam p̄stitit posse ea quoq; causa uenerat con/
 Apollōi, sequi. Damidem itaq; aspiciens ad hoies inquit proculdubio sapientes uenimus: qui
 res pernoscere mihi uidentur his dictis indum interrogauit quidnā sibi agē/
 dum esset. cupiebat. n. q̄primū posset sapientes alloqui. Tunc indus hos inquit
 comites hoc loco dimittere opus est. tu uero ita ut es solus me sequere. sic. n. fa/
 cere te iubent. hoc autē quod dixit pythagoricū esse agnouit Apollonius: gau/
 Tumulo densq; illum sequebat⁹. Tumulus aut quē sapientes incolūt ea est altitudine qua
 sapientū. est Atheniensū arx: ex media surgēs planicie hūc munit natiū quoddā saxum
 quod tāq; manu & artificio factum circūquaq; tumulum ambicuius in plerisq;

TERTIVS

petrib⁹ q̄li uestigia cernunt: & barbaꝝ ac uultuū formæ alibi: & hoīum terga cō/
 spici dñr labētibus similia. Q. ñ. n. bacchus herculi cōiunctus: regionē illā inuase
 re panas deos: quos in exercitu hēbāt ut expugnare tumulū aggredere: iusseret
 q; arbitrarent eos aduersus terræ motus alias offēsiōes posse sufficere. Sed a sa/
 piētib⁹ diuersimode fulminati ipsi petris erratoꝝ suoꝝ reliquerūt insignia. Circa
 tumulū uero nebula circūspiciūt in q̄ indi habitāt ibiq; se nūc uisibiles uic inuisi/
 biles ut libet faciūt. Vtrū uero portæ tumulū claudāt nequaꝫ se nouisse dicūt: q;
 p̄spectū nebula eripiat tā extra extantib⁹: q̄ intus clausis. Retulit āt Apollonius
 se ducē sequēdo ex pte tumuli: q̄ ad austrū maxie uergit ascendisse: uidisseq; in
 primis puteū latitudine passuū. iiii. cuius terra cerulei coloris extās: ab imo fun/
 do usq; ad os putei sursum attollit: iude cū sol ad meridiē puenit splēdore quo/
 dā a solis radiis hausto deorsum residet calida: Iridis speciē uidētibus p̄bēs. dice/
 batq; Apollonius postmodū didicisse oēm: q̄ sub puteo est: terrā sandaracinā eē:
 aquā ēt eiusdē putei arcanā uim q̄tū hīc arbitrabant: nec ex ea bibiri: aut hauriri
 oīno q̄sq;. Putat āt p oēm indiā maximū eē iusiurādū si qs p eā aquā iurauerit.
 Iuxta puteū crater est igne plenus: ex quo flāma plumbei coloris emittit. nullus Crater
 uero fumus: aut odor ex ipso prodit: neq; crateris labra unq; excedit: licet eatenus iuxta pu/
 aliqñ crescat. illic indi q a patris facinorib⁹ expiant: quapp sapiētes qdē culpæ teum.
 appellant. craterē āt uenix: Gemina quoq; illic dolia se uidisse refert Apollonius
 unū imbriū: alterq; uentoꝝ: & is qdē: qui dicūt eē imbriū: ubi nimia siccitate in/
 dia p̄mit. si fuerit aptus nebulas emittit: q̄ uniuersam terrā humectant. Sin uero
 nimia fuerit pluuia idē ocellus imbres cohibet. Alterq; āt q uentoꝝ eē dicūt idē
 facit: q; uires colui facere phibent. Adapto. n. dolio uētus regionē p̄flat: uñ & sa/
 lubritas in terra gignit: deoꝝ quoq; simulacra cōplura illic se uidisse tradit: ni/
 hilq; miratū eē: q; indoꝝ aut Aegyptioꝝ deoꝝ illic imagines uiderit: stupuisse āt
 q; eoꝝ: q apud grācos antiquissimi habent aspexerit simulacra ceu Palladis: Mi/
 neræ: & Apollinis Delii: Lēnii p̄trea & Amiclæi Dionysii: & alioꝝ hmōi: hoꝝ
 .n. singulis indi statuā posuere: grācoq; ritu iisdē sacrificāt: dicunt āt indiæ me/
 dium sese colere: eūq; tumulū quasi umbilicū eē: & ab eodē sacrū ignē capiunt
 quē sese a solis radiis accepisse gloriānt: atq; ob eius rei memoriā hymnū iugi/
 ter ad meridiē usq; decantāt. Quidnā igit & quales uiri: & quo pacto instituti
 tumulū habitent: ipsemet uarrauit Apollonius. Nā in orōne qdā eay: quas apud
 Aegyptios habuisse air. Vidi indos brachmanes in terra habitātes: & nō in ter/
 ra absq; mœnib⁹ munitos: & nihil possidētes uel oīa potius. Et hæc qdē ipse tāq;
 sapiēs scripsit occultius. Damis autē inq; brachmanes ipsos humi dormire her/
 bis tum super humū structis: quas cū alius interdum cumulent eueniunt duos manus
 ferre cubitos a terra eleuati ambulant: non miraculi aut ambitionis causa: hoc humi
 enim crimine uiri illi carent: sed quia quæcūq; a terra sublata sacrificauerit: ipsi dormire.
 soli gratiora: magisq; tali deo cōuenientia sese facturos arbitrantur. Ignem uero:
 quē a solis radio diuellunt: q̄q; corporeus sit: non tamē in aris aliquid comburent
 domeq; lateris inclusum seruantes: tanq; radii qui a sole in aqua refranguntur/
 sic ille in sublimi æthere saliens cōspicit. Ipsi igitur solem illum interdum p̄caus. Solem p̄
 ut horas quas circūuolutione sua metitur opportunas: cōmodasq; & proprias in cantu.
 doꝝ terræ mittat. Noctu autē eundem adorantes supplicant: ne propter noctem
 indignetur: atq; secum manere uelit: sicut ab illis habetur. Tale quid igitur signi/

Esse & n̄ ficare uidetur Apollonii sua qua dixit brachmanas in terra eē& nō eē in terra.
 eē i terra Q uod autē sine morib⁹munitos eē dixit: aerē signat: sub quo manēt: cū. n. sub
 brachma diuo pmanere uideāc in umbra tñ degūt: & decidēte pluuiā nō madescūt: & sub
 nas. sole sunt: quicūq; uelint: qd uero tertio loco de iisdē ptulit: nihil possidētes: etiā q
 Nihil aliōz sunt ipsos hñe hoc mō iterptat damis. Fōtes: q bacchātib⁹e terra scaturiūt: ✕
 possi postq Dioniys⁹ ipsos cū terra simul cōcussit: defluunt ēc ad hos indos edētes aut
 dentes. iā depastos. Recte igr Apolloni⁹ eos: q nihil apparātes fruunt⁹ his: q sua spōte p/
 Comānu ueniunt: & hñc qcūq; uelint & q nō hñc hñe dixit. Comas āc nutriūt: sicut quōdā
 triunt, Lacedæmonii & thurii Tarētiūq; ac milesi⁹: & ceteri: quibus laconica instituta
 placebāt. Mitrā quoq; albā gestabāt: & nudis pedib⁹ ambulabant. Vestis āc eoz
 insup humeralis formā cōposita est: ipsi⁹ uero materia linum est: qd spōte sua in
 Vestis li illis locis nascit⁹: albū qd ē ueluti qd id Pāphilia nascit⁹: mollius āc pp pinguedinē
 nea. quā ab ipso qsi oleū stillat ex eo sacra uestē cōficiūt: ac si qs ali⁹ indoz ei⁹ modi
 linū i aliā ptē serēdū trāstulerit nō coalescit. Anulū atq; baculū quoq; utrūq; ipsi
 gestāt. multū qdē posse dicūt ob duas p̄cipue cās: & cas arcanas i p̄cio hñi. Acco
 Iarchas i dēcē ad se Apolloniū: ceteri qdē ap̄phēsa manu salutauere. Iarchas āc i excelso se
 throno. debat throno quē ex ære nigro fabricatū aureæ statuz cōplures exornabāt: alio
 rum uero sedes & ipsæ ænæ erāt sed nullis oīno signis ornatz: & aliq; eūq; iarche
 Loc⁹ pro humiliores: infra iarcā. n. sedebāt oēs. Is uisū Apolloniū noiatiū salutauit: lrasq;
 Hierony ab eo regis indoz poposcit. mirātī āc Apollonio q; de lris q̄s gerebat aliqd p̄sci/
 mo. scissēt atq; quo magis inqt mireris: scias. D. unū in ea epistola deesse idq; ita esse
 palā oñdit. Inde plecta epistola ad Apolloniū cōuersus. Q uid inqt de nobis sen
 titis. Cui Apolloni⁹ qd de uobis inqt sentiamus: satis oñdit labor itineris ur̄i cā a
 me suscepit: qd adhuc nemo ex illis uñ uenio locis est ausus pagrare. Tū inquit
 ille qd supra nos scire te arbitraris. Ego inqt Apolloniū sapiētiōres uos eē cēleo
 & multo diuiniora scire. Nisi. n. p̄ter ea q scio noui aliqd apud uos inueniri: oīa
 iā me didicisse arbitrarer: nec mihi supesse āplius discēdū q̄q;. Tūc iarcas ceteri
 inqt cōsueuerūt ad se ueniētes iterrogare: q̄les nā ipsi sint & cuius rei grā cōtine
 rūt. Vobis āc sapiæ nr̄æ argumētū hoc primū ētq; ueniētes ad nos agnoscimus:
 qd iudicare statim poteris. His dictis qua m̄se: quoq; p̄te natus eēt Apolloni⁹ &
 oīa q̄ regis fecerat: quoq; pacto ad eū damis uenisset: qd q; p totū iter serio egis/
 sent: aut alios agētes uidissent: nō secus: ac si comes fuerit cōtinēter planeq; narra
 uit. Obstupēti āc Apollonio atq; uñ hanc scisset iterrogāci: & tu inqt huius sapiæ
 particeps aduenis: sed nōdū ēc bene nosti. Rogo igr ait Apollonios: ut me totā
 hanc sapiām doceas: libēter inqt ille: abundeq; docebo: oīo nāq; sapiæ iā puenisti: ut
 Colimus nec inuidere tibi quispiā: nec celare te aliqd debeat eoz: q scitu digna sunt. Insup
 memoriā memoria te abūdare uideo Apolloniū: quā nos maxie post deos colimus. Plane in
 quit Apolloni⁹ qd mihi natura insit pcepisti. Nos uero inquit iarcas: uires oēs
 animæ uidemus inumeris coniecturis illas inuestigantes. Sed qm̄ merities iam
 p̄pinquat & nos quæ ad deoz cultum pręparare oportet: nunc quidē colloquē/
 di finē faciemus: sacris autē peractis: quā diu uolueris colloquemur. Potes autem
 si libeat: etiā sacris interesse. Ego uero per Iouem inquit Apollonius iniuriā cau/
 caso Indoq; uiderer asserre: quos ut ad uos accedere penetraui nisi cunctis quæ
 a uobis sūt iteressent: saturare igr inqt Iarcas & nos sequere. His dictis ad fontē
 uenerūt: quē damis a se postea uisum similit̄ tradit ei q in Boetia dirce nūcupat.

TERTIVS

Venientes itaq; ad fontē corporibus primo nudatis tota capita fuluo quodā me dicamur perunxerūtq; eorū corpora adeo calefecit ut uehementer fumarēt: sudo rēq; abunde stillarēt uō secus ac si igne lauarent: post hęc iu aquā se se picientes Lauāt se
 girū cōpositi: chori uero principē faciebāt Iarcā: & erectis baculis terrā pcutie- bant: quæ in tumulū se attollens maritimi fluctus instar: duos ferme passus in aerē ipsos extulit. ipsi uero interea cantabāt cantū sophoclis peani similem: quē Athenis iu honorē Aesculapii cantari mos est. ubi uero terra refedit aduocās Iar cas adolescētulū: qui anchorā portabat cura inquit Apollonii comites. ipse uero multo citius: q̄ uolet aus ulla pfectus: reuersusq; egregie curauit inquit. Illi autem quod reliquū erat sacrosq; pacto in sedibus quicuerunt. Tunc ad adolescentē cōuer- sus Iarcas asserit inq; sapiētī Apollonio faraotis sedēt ut iu ea sedēs uobiscū dispu- tet. Qui postq; cōsedit: interroga inq; Iarcas quodēcūq; uis: ad uiros. n. accessisti Oia sciūt
 qui oia sciunt. Primū igit̄ interrogauit Apollonius an se ipsos noscent: putās si- sapientes
 cut apud græcos habet: difficillimū eē se ipm uoscere. Ille uero Apollonii uerba indog.
 in aliā sniam detorquēs: nos inq; oia nouimus: nec quisq; nostrorū ad hęc accedit phiam nisi antea se cognouerit. Recordatus aut̄ Apollonius eorū: quæ a Faraote audierat: & quo pacto: quilibet philolophari uolens se ipm antea pbareret: ea de re sermonē ulterius facere omisit quod esset faraotis rōnibus iā antea psuasus. Rue- ri igit̄ Iarcā interrogauit qualē de se ipsis existimationē hēret: ille uero opina- Dū sum9
 sumus. Id aut̄ respōsum tanta eruditione plenū uisum est Apollonio: ut Domi- quia bōf
 tiano postmodū illud narraret in sermonib9: quos secū habuit: post interrogatio- sumus.
 nem psequutus: de aia inquit: qdā sentitis? Ad quē Iarcas id ipm inquit: quod qd py-
 nobis Pythagoras. nos ueros Aegyptiis tradidimus. An igit̄ inq; Apollonius si thago-
 cuti pythagoras euforbū se fuisse asserit: sic tu anteq̄ in hoc corpus uenisses Tro- ras.
 ianorū: quēdā: aut Græcorū: aut aliū quēpiā oīno te fuisse censēs. Tūc indus Tro-
 iā inq; ab iis: qui eo nauigauerunt Acheis deleta est. uos aut̄: qui de ipsa uulgati
 sunt sermones pdideretis solos. u. uiros fuisse arbitrātes: qui ad Troiā militauerūt:
 multo plures ac diuiniore hōies negligitis: quos aut ueltra terra: aut Aegyptus:
 aut hęc ipsa india ptulit: sed qm̄ de priore corpore me interrogaſti: dic q̄lo quē
 nā uis: ceteris pstantiorē arbitraris: eorū: qui aduerſus Troiā: uel pro Troia tute-
 runt arma. Ego inquit Apollonius Achillem pelei filiū cenſeo. is. u. tāq̄ optimus Achilles
 ac fortissimus laudat̄ ab Homero: & sup oēs Achiuos magnus: ipsiusq; facino- fortissi-
 ra plurima decantat. Plurimi etiā fuisse dignos prædicāt Aiaces duos & Nireū: mus.
 qui secūdi ab Achille pulchri generosiq; narrantur. Istis igit̄ Apollonius similē Nireus
 genitorem meū existi- ma: uel potius genitoris mei corpus. Sic. n. & pythagoras pulcher.
 Euforbū se putauit. Fuit itaq; quondā tēpus: qm̄ hęc loca Aethiopes incolueret
 genus indicū sane: uerū Aethiopia nōdū erat: sed ad meroem & cadadupas finie
 batur Aegyptus: cū etiā ipsa nūc fontes præberet. & ad eiusdem fluminis ho-
 stia terminaret. Tunc igitur hęc loca incoluerunt Aethiopes. Gangis Regis di- Ganges
 tionī subiecti: & tūc quod abunde terra ipsos alebat: deniq; illos: curā habebant. Rex.
 Postea uero q̄ memoratum regem interfecerunt: nec ab aliis indis puri impollu-
 tiq; sunt habitū: neq; terra ulterius in his locis cōsistere illos permittit. Semina
 enim quæ in ipsa iaciebantur priusquā ad frugem peruenirent corrumpebat.

Ganges
filius flu
minis,

Gladii
adamati/
ni obruti
a gange.

Is adole/
scens pa/
lamedes
fuit.

Rex ad/
phos ua/
dir.
Apollo/
ni? olim
guberna/
tor navis

mulier: quoq; sortus reddebat impectos: qn et greges armetaq; insufficiēter ale/
bat. & ubicūq; ciuitatē cōstituerē tēptassent subsidebat: cedebatq; adificiis terra.
Gāgis p̄terea simulacrū quocūq; euntes p̄sequēs turbā oēm interiorib; extagita/
bat. neq; antea tali molestia liberati sunt: q̄ exdis auctores: quicq; sanguinē eius
effuderāt terra obruerent. Erat uero is Gāges cubitor; decē lōgitudinē: formosi/
tate at̄ tali: q̄lita antea nullus extitit: eratq; flumis Gāgis fili; q̄pp ei; patrē in in/
diā q̄nq; inūdātē: ipse in rubrū mare cōuertēs indicā telluri p̄piciū reddidit. Ter/
ra igit̄ uiuētī sibi abūdē q̄ opus erāt suppedibat: mortuo at̄ humorē exhibebat:
Q̄ nī at̄ Homer; Achillē Helenē grā ad Troiā deduxit: narratq; illū urbes mari/
timas. xii. expugnasse: terrestres at̄. xi. ablataq; sibi postmodū a rēge muliere in/
irā exarsisse: ut agreditis iohumanulq; uideret. cōferam? ecōtra qd de indo sentiē/
dū arbitremur. Is primū ciuitates cōdidit. lx. q̄ inter oēs regiōis hui; primā cea/
sens: esse uero neminē arbitrer: q̄ gloriolius eē putet ciuitates populari: q̄ cōderet
p̄terea scythas: q̄ caucaso supato in hāc loca exercitū adduxerāt: submouit: itaq;
p̄rixe suae liberatorē uix bonū ab oib; iudicari: multoq; p̄stādiore: q̄ q̄ p̄rixe serui/
tutem affert: nullus dubitat p̄sertim si mulieris grā id fiat: quā inuiciā fuisse rapti
minime est cōsentaneū. At nī Indus cōposito fodere cū eo: q̄ tūc in his locis rey/
gnabat: ubi nūc Faraotes dñat cū ille mulierē cōtra ius: falsq; sibi abstulisset: fce/
dera tñ uiolare uoluit: q̄ tā sanctes: pieq; se iurasse diceret ut ne iniuriā qdē pas/
sus detrimētū q̄pp iā illi uellet asferre. Multa insup hui; uiri gesta referre possem
nisi me ipm laudare uelle uideret. Ego. n. ille ipse sum. hoc aut apte mōstrauit cū
eēm adhuc āno; q̄tuor: cū. n. gāges ille adamātinus gladios septē humi obrui/
set ut regionē nullus unq; timor inuaderet: posterisq; t̄pib; dii sacra eo loco fieri
iuberēt: ubi gāges gladios obruisset: locū tñ ubi nā eēt: ut mōstrarēt: ego quis ad/
modū puer oraculi anthistitē ad locum duxi: locūq; effodere iubēs depositos ibi
gladios fuisse mōstrauit. Nec uero mireris si ex indo in indū trāslatus fuerim. hic
cui adolefcētē digito notās ānos natū. xx. supra oēs hoies ad phiam idone; a na/
tura genitus est. corpus nāq; ut uidēs robustissimū hēt: & facies q̄ndā prae se fert
ingenuitatē: sustinet quoq; uiriliter ignē: omnēq; corporis sectionē: atq; talis extās
phiam odit. Quis nā igit̄ ingē Apolloni; o Iarca est adolefcētis affectus: mirabile
nāq; aliqd narras: si taliter a natura institutus phiam nō colit: atq; ei; nō amat dī
sciplinā uobiscū p̄sertim uersatus. Minime uero uobiscū uersat̄ ingē. Sed tāq; leo
inuictus dephēsus est: inuictusq; detinet: respicit at̄ uos ipm demulcētēs: atq; attrē/
tantes. is igit̄ adolefcēs Palamedes fuit qui ad Troiā quodā p̄fectus est: hēt at̄ inu/
micissimos Vlyxem: & Homer; q; is qdē dolos cōtra se machinatus est. Ille uero
de suis laudib; nullū facere uerbū dignatus est: & qm̄ sapia quā tūc habuit nihil
sibi attulit: adiūctū neq; Homer; laudatorē sortitus est: a quo multi lōge dete/
riores nomē: & gloriā ingēte sunt cōsecuti: & ab Vlyxe cui nihil attulerat iniuriā
supatus est. Calūniat̄ phiam: & suā hāc p̄turbationē mōctus cōquerit. Est aut̄ is
Palamedes: q; litteras scribit cū tñ nūq; litteras didicerit. Dum illi talia inter se lo/
querent̄: nūciūs ad Iarcam uenit: inquit̄ Rex postridie luce p̄ima huc ueniet
quod pro maximis suis reb; uos alloqui necessario cogit. Cui Iarcas: accedat̄ sa/
ni? olim nemelior enim abibi uis agnouerit uix grātū. his dictis iustitutū antea sermonē
p̄sequens his uerbis interrogauit Apolloniū. Tu inquit̄ de priore corpore: quid
tor navis nā dicis: uum & tu quis antea fueris meministi. Ille uero qm̄ ignobile illud fuit.

TERTIVS

paucis de ipso recorder inquit. Ad quæ larcas an adeo ignobile censes Aegyptiæ nauis gubernatoris fuisse: talē enim te quodā extitisse cōp̄tū habeo. Vera igitur Apollonius larcas narras: iste enī ipse re uera fuisse: puto autē id nō solū ignobile esse: uerū ēt cōtēnēdū atq; despiciēdū: nā cū re uera tantæ sit dignitatis: quāte aut ciuitatis princeps: aut exercitus ductor: attamē ab hominibus maritimis conuiciis: maledictisq; lacerat: p̄pterea facinus generosissimū oīum quæ ī ea facultate gessi: nullus unq; laudare dignatus est: Quid est ergo inquit larcas: q; te generose fecisse dicis: an q; maleā suauione sis p̄ter uetus nimis celeriter delatā nauim cohibēs: uel q; optime uēcos p̄tēnosceres a puppis: uel a pra surgētes: seu q; nauim duceret: aut subducere scires optime: uel q; scafā ex curuis euboia iter multa p̄mōtoria traxeris. Tunc Apollonius: quoniā me in sermōne inquit de gubernatoria arte cōpellist: audi qd mihi tūc recte fecisse uideo. Phœniceis piratæ uniuersum quādāq; mare occupauerāt: & ciuitates elāculū obibā: inuestigātes qd qsq; quoue tpe in naues deferret: cū igit aiaduertissent nauim meā pluribus ac p̄ciosissimis mercib; onusta esse: piratæ hospites seorsū uocatū iterrogarūt: q̄tū naui pro mercibus: quas in nauī hēbā accepturus essem. qbus ego mille nūmos rēdī me accepturū: q; q̄t tuor essemus gubernatores eius lucri participes. Tūc est ne tibi domus uspiā in iterrogarūt: ego uero tuguriū inquit: potius q̄ domū in pharo insula possideo: quā in sulā Protheus quodā incoluit. Illi itaq; rursum iterrogarūt: an uellē pro mari terrā & pro tugurio domū possidere: nauilq; decuplo maius eo: qd accepturus essem recipere: & inumeris malis: q̄ occulta gubernatorib; iminēt liberari: cūq; ego uelle me rēdīsssem: nec tū piratā fieri uelle q; multū iā arte gubernatoria p̄fecissem: magnāq; ī ea laudē eēm cōsecutus. Illi sermōne ulterius pirahētes decē milliū drachmar; sacculos mihi se daturus polliciti sūt: si eis in eo: qd poposcissent fuissem obsecutus. Tūc ego oīa me p̄staturū rēdī: q̄ alius q̄spiā p̄staret: nec q̄cūq; ēē p̄termisurū. Tūc illi piratæ: curatores se eē p̄feli sunt: petere autē a me ne capiēdæ nauis facultatē illis adimerē: inque in urbē regrederer ubi ex eo loco nauigare cepissem: sed iuxta p̄mōtorīū nauē agerē: piraticas. n. naues post p̄mōtorīū in sinu quodā expectaturas eē: iuramētoq; se obstringere uolebāt nō eē me iterfecturos: & quos cūq; ēt uoluisssem seruatores scolumes. Ego uero illis aduersari neq; tutū arbitratum sum timēs ne me abreptū ad naues in mare demergeret. Vbi igit q̄cūq; uoluerāt sum pollicitus oportere eos dixi iuramēto firmare nec me iterfecturos eē: & quæ polliciti eēnt effecturos: qd postq̄ illi sine mora iurarūt in tēplo talia colloq; bant: abire inquit ad uas naues: nos enī noctu soluemus: atq; ut maiorē fidē uerba nra facerēt: de pecuniis mētionē intulirogās ut mihi p̄bos & nō adulterinos nūmos daret: nō tū antea q̄ nauē cepissem: & illi qdē abierūt. Ego autē in altrū pelagus nauē deducēs p̄mōtorīū sup̄aui. Hæc enī igit inquit larcas iusticiæ opa eē censes Apolloni? Cēseo inquit Apollonius: & nō solū iusticiæ: uerū etiā humanitatis nō p̄dere enī hoīum uitā: & mercator; facultates nō dissipere: pecuniarūq; cupiditatē uincere: p̄sertim cū essem nauita: multas mihi uirtutes cōplecti uideat. Ad hæc subridēs indus uideris inquit existimare iusticiæ quādā spēm eē iniuriā nō referret: qd & oēs græcos existimare uideo: ut enī ex Aegypto quodā: q̄ huc accessit au Magi diui. Veniūt ad uos Romani magistratus: nudā: erectāq; securim sup̄ uos ferētēs: strāt; Ro & si nodū nouerit bonis ne aut malis uobis sperēt: uos autē nisi cā; iudicia puer mani cū terint iustos illos eē p̄dicatis: p̄inde ac seruo; caupones ibidē facere accēpi: q̄ ex securi.

Protheus
incoluit
pharon.

Minos
apud inferos.

Tátalo la-
pis impē-
det.

Statua
rationali.

LOCVS
pro Hie-
ronymo.

De tátali
fonte po-
tatem.

ΕΡΕΥΚΤΑ
ΒΟΥΛΗ.
Paucis cō-
tēti sum⁹
Carnibus
uesci ne-
fas.

Cena pa-
rata regi
a phīs.

et aia feruos captiuos adducētes: cū eorū mores uobis enarrā: inter primas laudes
enumerare solent: nō esse eos fugaces. Magistratus igit: quibus subestis: tali genere
laudis exornatos eēs: quo ēt serui laudat admirādos iudicio uestro dimittitis. Ve-
rū qui apud uos sapiētissimi habent poetarū: ne si uelletis quidē iustos bonosq; uos
esse permittit. Minos nāq; qui cunctos hoīes crudelitate supauit: quicq; nauibus
urbes plurimas: partim in insulis: partim secus mare positas i seruitutē redegit in-
sticiā palmā tribuētēs apud inferos iura aīabus eū reddere phibent. Tātālū uero
qui benign⁹ fuit: ac phumanus: quicq; cōcessa sibi a diis immortalitate amicos ipartū
uit: cibo potuq; phibēt. Sūt & q; caluē lapidē supra caput eius apēdētēs i signū in-
iuria bonū ac diuinū uisū afficiāt: quē mallē nectaris lacu dicerēt circūfusu qnq;
dē phumāe ac oī iudiā semota hoīb⁹ illud ppinauit. His dictis: tatuā ad sinistram
onidit: tátali subseriptiōe notatā. Erat uero statua cubitoꝝ quattuor: atarē denotās
ānoꝝ qnq; gita & argolico more ornata: clamide uero demissa: sicut thessali: est autē
statua similis: ppinatū phialā: q; plena sitiētī cuiusā abunde potū sufficeret: in quā
humor distillat: incorruptibilis potiōis: quā phialā inēlarā nūq; excedit. Quid autē
hoc significet: & q; nā sint: q; ex hoc poculo bibāt paulopost adaperiā. Exultare
pro Hie-
ronymo. n. opus est Tātālū dicēdi facultate nō caruisse: cūq; ipsā hoīb⁹ cōicaret: increpitū
a poetis fuisse: q; nectar hoīb⁹ bibēdū dedisset. Verū ob hoc a diis increpit⁹ nō est:
hieronymo. neq; calūniā ab eis dē passus. Si. n. diis inimicus habitus eēt: nūq; ab indistq; deoꝝ
De tátali amicitissimi sūt: q; nihil absq; diuino numine faciūt uir bonus habitus eēt. Hāc
fonte po-
tatem. iter se loquētēs tumult⁹ ex uico sublatus illos turbauit. Aduenierat at rex medoꝝ
moī ornatus & elatior: tumoreq; plenus. Perturbat⁹ igit Iarcas. Si faraotes igit huc
uenisset: racia oīa: sicut i mysteriis cerneret: quibus uerbis intellexit Apollonius hūc
regē nō parua qdā particula: sed tota phia a faraote supari: & cū sapiētēs oēs mo-
stos aiaduertere: ac nihil eorū pparātes: quā regi fere opus putaret. Illo circa me-
ridiē adueniēte iterrogauit ubi nā rex māsurus eēt. Illi at i hoc ipso loco rēderūt.
De his. n. quorū causa ad nos uenit noctu disputabimus. Id. n. tēpus ad capiēda
cōsilia est accōmodatus. Tūc rursus Apollonius: qualis iquit adueniētī mēsa pa-
rabit: pinguis p iouē inquit Iarcas: & omnia cōtinēs: quā apud nos sunt: Pingui-
ter igit diuitis ait apollonius: imo uero tenuiter inquit Iarcas: & q; multīs nobis
uesci liceat: paucis tñ cōtēti sumus: regi aut pluribus est opus. Sic. n. expetit: nul-
lus aut uesciē aīalibus: neq; n. talia hoc loco fas est comedere. Olera uero & her-
barū radices & fruges: quascūq; india fert: Fructus insuper quicūq; cōditi seruāt,
sibi dabunt: sed eccum. Veniebat aut cū fratre: simulq; ac filio gēmis auroq; ful-
gēs: ueniētq; assurgere uolentē apolloniū Iarcas in sede cōtinuit: ex more patrio
nō licere id fieri dicēs: his aut se nequaq; interfuisse scribit damis: q; ea die in pro-
pinquo uico pmaserit. Verū audita ex apollonio Iris se mādasse refert. Se lētib⁹
igit illis rex accedēs supplicabundus ad sapiētēs tendebat manus: illi uero capite
annuētēs: ea quā peteret se facturos pmisserunt. Regis uero fratres & adolescētē
filiū in forma praestātē: non aliter q; seruorū quēpiā qui eos sequebant: aspexere.
Post hāc exurgēs indus: regē: ut secum comederet inuicauit: cui postq; assēsus est
rex: idq; libētē se factū: esse pollicitus est. Tripodes pichici quattuor sponte sua
in mediū pcessere: sicut etiā ab Homero narrat. Pincernarū uero sub ipsis ex aere
nigro fabricati stabāt: quales apud grācos Ganimedes: & Pelopes habent. Terra
a phīs. aut herbis substrata erat: Longe etiā molliorib⁹ q; nostri sunt lecti: fructus at & pa-

TERTIUS

mes: & olera congruo tēpore accedebāt: suauius multo pręparata: q̃ si eadē coqui cōdiuissent. Tripodū āt duo quidē uinū fundebāt. Reliquorū uero alter aquę calidę fontē alter uero frigidę ministrabat: qui ab indis deferūt lapides: apud gręcos qđ ob paruitatē monilibus aut anplis inferūt: apud indos aut pocula & refrigeratoria uasa ex illis fiūt. Crateres etiā capacitatis tāte: ut uiris quattuor astate sitiētib9 porū abūdē suppeditēt. Aenei āt pincernę mēsurate uinū & aquā miscēt & ciatos pferūt: sicut in potationib9 fieri cōsuevit: discubuerūt aut uelut in cena culo: nullū tñ regi pręcipuū locū assignātes: quod apud gręcos Romāosq̃ maximi existimāt: sed ut cuiq̃ in mētē uenit accubuerē. diuīus aut iā peracto cōuiuio cōuersus ad regē Iarcas. Ego tibi in cōuiuio isto ppino uirū gręcū manu denotās Apolloniū: qui penes regē accubabat: fidēq̃ facio hunc esse uirū generosū ac diuinū. A dea rex: audia inquit hunc. atq̃ eius comites. q̃ in pximo uico morāt ad Faraotē uenisse. Recte inquit iarcas benēq̃ audisti: ipse. n. hic ēt illū hospitatē. Iarcas ca
Tunc rex cur illi tā opere affectus est faraotes. Tunc iarcas: quid aliud censes in-
stiga re-
quit: q̃ eius rei cām qua ipse pręcipue gaudet. Nihil ergo inquit rex aliud suis stu-
gem.
diis hic hospes effecit: q̃ ut illū generosū strenuūq̃ esse non sineret. Ad hęc Iarcas modestius inq̃t o rex de philosophia: deq̃ faraote sentiendū est: quoad. n. adolescē-
tior fuisti talia dicere sentireq̃ adolescētia pmittebat. Sed cū ad uirilē iā puenieris
etate tā isanis ignominiosisq̃ uerbis parcēdū est. Apollonius āt iarca iterprete ta-
lia itelligēsq̃ inquit tibi attulit nūq̃ esse philosophatū: Mihi qđē inquit rex uir-
tutes oēs maxime uero ut cū sole nūq̃ idē sim. Apollonius uero ob tā insanā sup-
biā os manu cōprimens. Si philosophię inquit opē dēdisses: nunq̃ talia dicerēs
aut sentires. Tū rex. Tu uero optime uir quoniā philosopharis: qđ de te ipso exi-
stimas inquit: cui Apollonius uir bonus esse mihi non uiderem: nisi phīe recte ope-
rā darē. Rex igit̃ manus ad sydera tendēs p̃ solē inquit faraote plenus huc adueni-
sti. Apollonius aut ab iterprete quidnā dixisset rex: p̃cōtatus mō frustra inquit sum
peregrinatus: si quidē faraote plenus euasis: sed si illum tu nunc offenderes: me ipso
plenum eundē dicerēs quin & de me scribere ad te aliquid uoluit. Sed quoniā te
uirū bonū ēē dicebat onus epistolę respuiq̃m neq̃ ad ipsam de me scripserat q̃sq̃
& prima quidē regis debacchatio hactenus processit: cum enim audisset illum a
faraote laudari suspicionis oblitus & uocis tono demisso. Salue inq̃t hospes opti-
me: Cui Apollonius & tu inquit rex salue: nunc enim uideris aduenire. Tū rex: q̃
te inq̃t huc deduxit. Dei inq̃t Apollonius & sapiētes isti uiri: de me uero inq̃t rex
qs nā apud gręcos est sermo. Idē inq̃t Apollonius: q̃ apud uos de gręcis habet: me sermo
Nulla igit̃ inquit rex apud gręcos mētiōe sum dignus. At ego inquit Apollonius apud grę-
de te nūtiū ferā: ut in olympiis te coronēt. Inde ad iareā cōuersus: hūc inq̃t ebrīū cos
fuere sinam9. Tu uero dicas uelim cur eius comites fratrē: ac filiū (ut dicis) nec
eadē accepistis mēsa: nec aliquo penitus affecistis honore. Q̃ nī inq̃t iarcas regna-
turos eos q̃nq̃ putamus oportet ante ita negligēdo monerene nimis supbiāt. Vi-
dēs rursus Apollonius sapiētes decē & octo tārū numero esse. Interrogauit qđ is si Sapiētes
bi uellet numerus: neq̃. n. numerū hūc quadratū esse: nec ex his: q̃ magno honore
habēt: sicut decē duodecim: sexdecim & alii huiusmodi. Ad hęc rñdēs indus: neq̃
nos inq̃t numeris seruiamus: nec nobis numeri: sed sapiētia: ac uirtute numerū auge-
mus: & aliquādo pluresq̃ nūc: quādoq̃ etiā pauciores sumus. Accepi nāq̃ auum
meū septē: supra octoginta sapiētes hoc loco cōgregasse: cū esset ipse oibus iunior

x. præfi
ciunt lu
dis olym
picis.

XX.M.
seruorū re
gi indo.

Xerxes
seruus
athens.

Iuppiter
xerxes.

Melicerta
pelops
deorū ho
noribus.

unde cū annos cētū & triginta uixisset solus hoc ipso i loco remāsit:q; de cōmitib9
nullus supēset:nec in tōta india esset qspia q phiam& uiuendi generosū morē na
tura appeteret. Cūq; ægyptiorū qdā felicissimū esse scriberētq; solus huic thro/
no p̄fuisse ānos quattuor: nolite inqt indīs uiroꝝ paucitatē impropate. Nos uero
apolloni: q ægyptioꝝ in sacerdotibus eligēdis cōsuetudinē audiuius:& græcoꝝ
etiā iudiciū quos. x. ludis olympicis p̄ficiētis nequaquā laudamus: nec legē quæ i eligē
dis illis uiris seruat: sorti nanq; electionē cōmittit quæ prudētia nihil habet: ita
ut possit etiā pessimus qspia sortē eligi: quod si ex optimatibus aut p suffragia ta/
liū uiroꝝ fiat electio: similis quoq; incidere error pōt: denarius enim numerus
quē prætergredi aut nō implere nō lītet. Si plures fuerint uici bōi talis honoris par
ticipes fieri non sinūt: rursus quoq; si iusti. x. non fuerint nullus talē sortiet hōno
rē. Rectius igit in hoc faciūt solis sacerdotes: numero quidē aliquādo diuersi &
nunc plures: nunc pauciores extātes. Iusticia uero semp iudē. Dū isti talia inter se
colloqrent. Rex eos itēpellare: uel sermonē potius omnino dirimere cupiēs: ali/
quod semper temerariū insanūq; dictū intersebat. Tūc itaq; quidnā serio iter se
loquerent interrogauit. Cui Apollōius de maximis inqt reb9 disputamus: quæq;
apud græcos p̄cipuæ existimant. Tu āt parua forsan hæc putares: aiūt. n. te græ
coꝝ facta calūniari: & uere inqt ille calūniari audire tñ uolo puto. n. uos de seruīs
Xerxis atheniēsb9 loqui. Tūc Apollōius nos uero de aliis inqt loquebamur: sed
qm̄ ip̄ortune falsorū atheniensū meministi: dic q̄ foran ulli serui tibi sint domi? Vi
ginti inquit millia seruorū habeo: quorū nullū emi sed domi geniti natiq; sunt oēs:
Rursus igit. Iarca interpte q̄siuit Apollōius: utrū ille seruos suos fugiat: an ipsum
serui: tunc rex Apollonium conuiciatus hæc inqt seruilis admodū ē iterrogatio:
tñ ad eā quoq; r̄spondeo dicāq; fugā ad seruos: & p̄sertim prauos magis p̄inere: ad
dñm uero minse cū possit & uincire seruos: & uerberib9 cruciatibusq; torquere.
Satis igit. o rex atheniēsiū seruū fuisse Xerxē oñdis. Imo ēt prauū seruū: q ab il
lis aufugit: nauali nāq; p̄lio circa maris angustias ab eisdē supatus: timēs nauib9
q̄ in hellepōto erāt: cū una tñ nauī aufugit. Verūtamen suis manibus inqt Rex
athenas incēdit. Vera narras inquit Apollonius: sed istius audaciæ poenas dedit:
quātas alius nemo: quos. n. ad internitiōē deleuisse opinabar: eisdē fugiēs e græ
cia decessit: ego uero xerxē animaduertēs: & mentē: q̄ mortis exercitū in graciā
duxit indignū fuisse uideo: qui a nōnullis Iuppiter ēt putaret: ius āt fugā cōside
rans oīum hoīum infortunatissimū illū iudiciōm si græcoꝝ manib9 occubisset
quis unq; laudatiōē p̄clariore ētlet sortitus: aut cui sepulchrū nobilius unq; crexer
unt græciq; illi statuissent: quæue apud illud armoꝝ: q̄ mulicæ certamina nō in
stituiſſet. Si. n. Melicerta Palemones & Pelops aduena lydius: illi quidē in ifan
tia defuncti. Iste uero arcadia & Argolide & oi quæ intra istmū est regiōe suba
cta deorū honorib9a græcis ornati sunt: quid erga xerxē facere omiſſissent uiri na
tura uirtutū amatores: quiq; illius laudes ad se ipsos: qui eū uicerant redūdare pu
tarent. Hæc dicente Apollonio Rex ipse in lachrymas prupiet: & amicissime in
quit quales uiros esse græcos mihi demonstras. Vñ igit inquit Apollonius tāto
pere illis infernus eras? Calumniānt inquit rex græcoꝝ genus ex ægypto uenien
tes ad nos nōnulli: qui se ipsos optimos sacerdotes: & sapientes esse dictitant: præ
terea legūlatores: ac sacrorū mysteriorū oīum quibus græci utuntur inuētores.
Græcos uero nihil recti sentire & conuiciatores garulos esse: infidos præterea atq;

TERTIVS

rebelles: num uero fabularum monstruofarumq; rerum assertores: præterea pau-
 peratis ostentatores: neq; id ob modestiam ullam aut frugalitatem: sed ut furan-
 tes ueniam facinus mercantur. Nunc autem ex te audiēs: & quo pacto benigni
 sunt & honoris amatores: iam illis conciliatus pacifcor: atq; ultro cōcedo ut a me
 quicquid efficere possim audēter petant: meq; illis debitas laudes impertiturum.
 pollicor: nec ægyptiis amplius fidem adhibiturū. Ad hæc iarcas. Ego inquit o
 rex sciebam quinā ægyptius aures tuas corruptis: scita ut de græcis boni quicq;
 narrare liceat dum illo uteris cōsiliario: sed quoniam ad meliorem sententiam ab
 homine græco redactus es nūc Tā tali poculum bibēdum nobis est: inde somno
 indulgebimus: ut possimus: quæ noctu peragenda sunt perficere: græcay: uero re-
 rum cognitione ego: quicūq; adueneris explebo: hæc dicens iarcas potandi prin-
 cipiū fecit ex phiala bibens: quæ largiter cunctos faciauit: iugiter humorem fun-
 dens: non secus: ac si ex fonte icaturirer. Bibit autē Apollōius: amicitia: nāq; firmā
 dæ causa: huiusmodi compotatio apud indos est adinuenta: faciunt itaq; eius mi-
 nistrū: pincernāq; tantālū: qui amicissimus: mansuetissimusq; erga homines habi-
 tus est. Potos autē terra excipit in lectis quos ipsamet substrauerat. Media autē
 nocte primo cū surrexissent sapientes radiū solis in sublime eleuati: sicuti meri-
 die fecerant laudauere: postea regi de oībus: quæ petebar respōderunt. Interfuisse
 autē sermonibus Apolloniū: quos cum sapientibus rex habuit negat damis: pu-
 tare autē ipsum arcanā quædā de his: quæ ad regni gubernationē pertinerēt com-
 municasse: exorto autē die sacrificij peractis: rex ad Apolloniū uenit: & hospitio si-
 bi illū iungere cupiens: ut in regiā secum pergeret hortabatur. Apollonius autem
 regis humanitate collaudata ad regiā se profectus: negauitq; nollet homini mul-
 tū sibi dissimili congregari: aiebat quoq; cum esset iam diutius peregrinatus: uereri
 ne quos domi reliq;et amicos ostendere: neue se ab illo deludi arbitrarētur. Cūq;
 rex suppliciter hoc se petere uelle diceret: iamq; iliberalius Apolloniū inuaderet:
 rex inquit Apollonius: ubi humiliorē se deceat de his: quæ postulat loquitur: in si-
 dias clanculum machinatur. Sed superueniens iarcas iniuriā inquit affers: sacræ
 domui: uirum inuitū illinc distrahens: præsertim: qui iam prænoscentem intelligit: sa-
 miliaritatē tuā illi nihil esse profuturā forte etiam tibi ipsi nihil allaturam boni.
 Quibus auditis rex ad uicū regressus est: sapientū enim iura non sinebant re-
 gem supra dici spaciū apud eos morari: tunc iarcas accersito nūtio inquit duc
 ad nos damidem arcanorum omniū participem futurū: & cæteris Apollonii co-
 mitibus: quæcūq; necessaria sunt ut suppeditentur: idiligerent cura. Eo abeūte sa-
 pientes ut consueuerunt Apollonio circūfusi: quæ uellet interrogandi licentiam
 præbuere: ille autē dictis obtemperans: quæsiuit quibus ex rebus hunc mundum
 esse compositum opinarentur. Illi uero ex elementis responderunt. An igitur ex
 quattuor inquit ille: minime uero ex quattuor: igitur iarcas: sed ex quinq;. Quod
 nam igitur est quintum inquit Apollonius: præter aquam enim aerem terrā atq; di-
 ignem: quodnam quintū sit nescio. Aether ē inquit iarcas: quē deorū generationē
 esse oportet putare. Quæ enī ex aere trahuntur mortalia sunt: quæ uero ex æthe-
 re immortalia: atq; diuina. Rursus interrogante Apollonio quod nā elementorū pri-
 us factū esset: oīa simul facta esse respondit iarcas. Animal enī per partes non pa-
 ritur. Animal igitur inquit putare debeo esse mundum. Certe inquit iarcas si re-
 cte sapis: ipse enim animantia cūcta producit. formā igitur an matē ipsum uo-

Tantali
 poculum
 bibēdū.
 Bibitapo-
 lonius ex
 phiala tā
 tali.
 Nō mo-
 ra ex lei-
 ge rex ul-
 tra diem
 ap phōs.
 De cōpo-
 sitiōemū
 di.
 Quintū
 elemētū.
 Mundus
 animal.

LIBER

tabimus utrūq; inquit iarcas: ipse. n. sibi cōmixtus patris matrisq; uicē in ani/
 maliū gñatione supplet: amorēq; sui ipsius cōtinet maiorē: q̄ ali⁹ ullus ad aliū ha/
 beat: q; ipsum cōponit & cōstare facit: ita ut nihil indecēs alienūue coalescere se/
 cū possit: & sicut manuū pedūq; opibus pficiē aialiū mot⁹ mēsq; illi iest: a q̄ prū/
 cipiū sumit actionū suar. Simili mō putam⁹: & mūdi ptes pp mentē: q̄ illi inest
 inuicē cōuenire oībus: q̄ pducūt: pducūturue: morbi. n. q; ex siccitatibus pueniūt
 ut secundū eius mentē pficiēcūt: q̄nqdē hoīes a iure discedētes debitis hono/
 rib⁹ ipa nō colūt. Regiāt hmoi aialnō una māu: sed multis atq; ierrabilib⁹ utiē
 & iefrenabile pp magnitudinē existēs. habēis tñ regiē: & moderate deduciē. quo
 āt exēplo sufficiēter hoc possim oīdere nescior: cū sit lōge oīum maximū: & nrām
 exuperet cogitationē. Supponatur autē naui ab ægyptiis edificata: quā i nostrū
 mare deduxerunt indicā nauigatiōi ægyptiā opponētes. Cum enim uetustū in/
 tercederet pactū de rubro mari: quod res q; illi mari dominabāt cōtraxerat. ne qs
 ægyptius longa naui mare rubrum ingrederetur. Oneraria autem naui in eodē
 mari una tantū uti possent: nauigfū facere cogitarunt ægyptii: quod multarū na/
 uium uicem suppleret: idq; omnibus mēsuris quæ tantæ machinæ cōueniebāt ap/
 tarūt. Lateralis tabularis intextentes: uelīsq; in altū maxime tendentibus illud ornā/
 tes domūculasq; in eo cōplures tabulis circūseptas instituerūt. Erant āt cōplures
 naui eius gubernatores. sub uno tñ: qui ceteros ætate: & nauigādī periciā pcede/
 bat ordinati. Multi āt optimi dexterimq; nauæ præt pficiebant. plurimi ēt erāt
 qui malū optime cōscendere & elatūcūq; opus ēēt aptare nouerāt. Erat insuper
 ea nauis armis quibusdā egregie munita: nā contra barbaros: q; dexterā sinus eius
 partem iucolūt præparare nauim opus erat: ne quando inuadentes illam diripe/
 rent. Tale quid: & de hoc uniuerso mūdo existimandū est: nauigii cuiusdā in/
 star ipsum cōsiderando: & prima quidē: ac perfectissima sedes deo tribuēda hui⁹
 animalis genitori. Secūda uero diis: qui eius partē gubernāt: quo loco poetas etiā
 am debemus admittere: qui deos cōplures in cxlo dicūt ēē multos ēt i mari i flū/
 minibusq; ac fontibus. In terra præterea: ac sub terra. Hos uero sub terra locum
 si tamē est ullus: quoniā horrendū quendam corruptiuūmq; esse decantant a reli/
 quo mundo secernamus. Dū talia loqueretur iarcas pene a mente propter stupo/
 rē se excidisse: atq; alius ppter admirationē se exclamasse scribit damis: q; nunq̄
 putasset uisq; indum tā multum literis græcis proficere potuisse: minus uero: & si
 optime linguam nosset tam decore facundeq; cogitata proferre. Summis etiam
 laudibus extollit illius aspectū: risusq; urbanitatē: & q; opiniones eiūsmodi non
 dubitanter uidebat afferre. Quinetiā Apollonium ipsum composita expolitaq;
 oratione uti solitū: aliquid tamen ab indo adiuuenti sumpsisse refert ut quociens
 eūq; sedens loqueretur. Id autem frequenter eveniebat in plerisq; simillimus iar/
 cas uidebatur. Cum oēs ea quæ dicta fuerant sumis laudibus extollerēt. Rursum
 Apollonius interrogauit utrū maioris molis esse putarent mare ne: an terrā: tunc
 Iarcas si ad mediterraneū tñ mare terra cōparabitur: haud obscurum est terram
 maiorem esse: ipsa. n. est: quæ mare continet. Sin de uniuersa humida substantia
 ratio habeatur: ipsam terram minorē profecto ostendemus. Aqua. n. terrā susti/
 net. Interea nūtiū ad sapientes accessit indos aliquot deducens: salutatis sapienti/
 bus mulierculā statuit pro filii salute precantem. Dicebat autē illum annos natum
 sexdecim: duos iā annos a dæmone detineri: esseq; dæmonis moris: ut ironia men

Naui
ægyptio/
rum.

Mundus
inftar na/
uigii.

Utrū ma/
ior terra
an mare

TERTIVS.

dactilq; plurimis uteret. Interrogati aut e sapiētibus uniunde sibi tale cōgisset
 infortuniū ita rñit mulier: cū is puer ceteris æqualibus formositate præstaret **Demōia/**
 dæmon quidā ipsius amore captus est: adeo ut nec illum mēte sineret utinēq; ad **cus ad sa**
 pceptores pgeret: aut sagittariā artē aliūue ludū quēpiā exercere: quineriā nec do **pientes.**
 mi eē pmittebat: in cāpestres solitudines illū trahēs, pprīæ quoq; uocis usu abla/
 to: uocē grauē: qualē adulti iā ætate homines habēt illi tribuit. Respicit quoq; in
 q; alienis potiusq; suis oculis: ego igit ait mulier his de causis me miserā cruciās
 & pectora lacerās: ut par est: plū monere: & quæ in rē suā eēt suadere conabar:
 ipse uero nec uerbis parebat: nec meū sustinebat aspectū. Cūq; me huc ad uos uē
 turā eē dixissem: idq; iā anno elapso facere statuissem: dæmon qnā eēt manifeste
 cōfessus dixit se puero tanq; histrione uti: aiebat aut se idolū eē hominis iādudū
 in bello interfecti: qui uxore suā uehementer amabat. Sed qm̄ uxor coniugii iu
 re uiolato: triduo post eius mortē alteri nupsisset summū erga mulieres odium
 cōcepisse: amorēq; omnē ad hūc pueg; trāstulisse: pollicitus insuper est: si se apud
 uos nō accusarē multa bona filio meo datū: quibus uerbis persuasa aduentum
 hactenus distuli. Ipse uero iā diu me frustratus domū meā solus habet: nihil uerū
 aut honestū loquēs: nec sentiēs. Tunc unus e sapiētibus: an ppe esset puer interro
 gauit: quod cū mulier negasset perducere illū laborātē demon in precipitia ba/
 rattraq; datū: & filiū interfectū eē minatus ē: si se huc iudicādū adducerē. Tūc
 sapiēs: Cōfide inq;: nō. n. ipsū interficiet. si hæc legerit: & simul epistolā e sinu de/
 tractā mulieri dedit. Scribebat. n. epistola ad idolū ipsū: minas terrorēq; illi nū **Epistola**
 tiās: nisi iuiolatū adoloscēte dimitteret. Alius p̄terea claudus: eodē uenit ānos fe/ **ad idolū.**
 re natus trigita. Erat at leonū uenator acerrim⁹: cūq; ingēs leo sibi uenārī ocu/
 rrisset: quæ in natibus est iūcturā dissoluic: atq; ita crus femurq; in alterā ptē di/
 storfit. Vex̄ illi manibus perfricātes detorqueētq; ita direxerūt: ut adoloscēs re **Claudus**
 cte gradiēs inde discederet. Alius uero oculoꝝ altero captus: utroq; uidēdi potē/ **a phis.**
 tia recepta abiit. Alius itē manu altera mæcus libero ipsi: uisu restituto discessit. **Lusc⁹ sa**
 Mulier autem: quæ septies abortiuum scetum summa difficultate periculoq; natur.
 euixa fuerat: hoc modo sanata est: iussit. n. sapiētes mulieris eius uix: ut pa/
 riēdi tēpus adesset uiuū leporē in sinu occultatū: eo deferre: ubi paritura mulier **Remedi**
 eē: inde cum sapius circa mulierē deambulasset: repente leporē e sinu dimitteret **um abor**
 fore. n. dicebat: ut simul embrionē uulua dimitteret: nisi lepus repēte extra fores **antis.**
 aufugisset. Patri uero quærenti filios quidē sibi nasci: sed cū primū bibere uinū
 edipissent oēs mori. Sic respondit Iarcas: melius cū illis agi: q; moriantur. Si. n. lu
 perstites eēt oēs eē euafuros insanos: q; ex semine (ut apparet minus calido p/
 ereati eēt). Vino igit abstinendū est filiis uris: ita ut ne cupiditate quidē ipsius
 moueant. Si q; igit post hac filii nascēt: q; unus septio ab hoc die ut uidco na
 tus est obseruare oportet: ubi noctua nidū faciat: & illius oua medioctiter elixa. **Oua no/**
 ta infanti comedēda p̄bere. Si. n. illa comederit uinū oderit: & modestius deget **et ux odi**
 ga tēpator fiet naturalis calor. Hæc damis Apolloniūsq; uidētes ob eximiā cir/ **um uini**
 ca res oēs illoꝝ sapiētiā obstupebāt: multaq; quotidie illos interrogabāt: cū sapiē **faciunt.**
 tes ipsi ab eisdē quoq; plurima sciscitarent: atq; eo pacto mutua disputandi uo/
 luptate fruebantur. Verū arcanas libationes: per quas astrologicā facultatem &
 diuinandi peritiā inquirebant. Sacroꝝ p̄terea rationē: & inuocationum quas
 deis gratissimas esse nouerant larcā cum solo Apollonio cōmunicasse refert da/

Astrologi sciētia ex cedit mē tes homi num.

mis: ita ut inde digressus Apollonius de astrologica diuinatione libros quattuor scripserit: quorū miragenes meminit. Scripsit etiā de sacrificiis libros quo pacto singulis diis sacrificādū sit: quę sacra talib⁹ diis sint acceptissima. Sed ego astrologi utrū quispiā uere ipsam nouerit nescio. De sacrificiis aut faciēdis multa scripta in plerisq; tēplis inueni: nec nō publice in ciuitatibus aliquot & in sapientū uiroꝝ priuatis domib⁹ inueni. Vex q̄s ea posset certe interpretari: q̄ lumina cū industria faciūdiq; a sapiente uiro scripta sunt. Scribit p̄terea damis iarcā septem anulos

vii. anuli
nosb⁹ vii
stellaz.

Apollonio dedisse: stellaz septē noib⁹ cognōtatos: quorū singulos diebus singulis gestabat Apollonius iuxta dieꝝ noīa illos distinguens. Cū aut de reꝝ p̄cognitiōe frequēs inter eos sermo hēret: & Apollonius tali sapiē p̄cipuē studeret: & disputationū pleraq; ad ipsam retorqueret laudās eū larcas dixit. Qui diuinādi p̄tia gaudēt optē Apolloni diuini qdē ob ipsam euadūt: & ad utilitatē hominū plurimū cōferūt. Qui n. ea q̄ opus est alios a diis exquirere: hęc ceteris ignorātib⁹ p̄dicare possit: huc ego felicissimū & beatū puto: cū tantū dē aut Apollo delphicus in hac re possit efficere. Sed qm̄ ars iubet eos qui ad oracula petenda p̄ficiscunt puros: mūdolosq; accedere: alioq; de tēplo eiici p̄cipit: uidet mihi multoma

Puri ora
cula pe
tunto.

gis uiꝝ: qui p̄scire futura uoluerit castes: sancteq; dispositū esse oportere: ita ut nullus sordis macula animā eius inquinēt: nullasq; delictorū cicatrices menti impressas gerat: ut pure de seipso primū: & de eo: quē in pectore gestat tripode uaticinari possit. Sic n. efficaciora uerioraq; dabit r̄s. Quāpp mirari nemo debet: si hęc sciam tu cōsecutus es: cū tñ ætheris in aia geras. Post hęc damidi quoq; gratificari uolēs: nū tu ē inquit aliq; p̄noscosis assyriæ p̄sertim cū tali uiro tā frequenter uersatus: p̄ louē inquit damis q̄ mihi necessaria sunt p̄nosco: nā cū primo Apollonio huic occurrī: q̄a sapientia plenus uisus est eloquentiā insup ac tēperantiā: tollerantiāq; decentē: & memoriā multā in eo cōspexi: & q̄q; multis scientiis refertū: discendi tñ cupiditate flagrantē diuinū nescio quid mihi obtigisse putauī: itaq; illum secutus ex ignorāte sapiens: ex barbaro eruditus euasī: mihi uideor: ac deinceps in eius societate p̄seuerans indos primo ac tandē uos ipsos uidi: & gr̄cis cōmixtus ipse pene effectus sum gr̄cus. Et qm̄ scientia uestra de rebus maximis cōsiderat: quali dellicū: aut dodoazū: aut aliud quodcūq; uultis oraculū illā putate: meā uero: qm̄ quę mihi tñ utilia sunt p̄nosco: itaq; p̄stigiatrix cuiusdam aniculę prudentiā extimate: qm̄ & ipsa de ciuib⁹ suis: & aliis hmōi uaticinari aliquid potest. Ad hęc uerba ingens a sapientibus risus fubleuatus est: quo sedato larcas de diuinatione sermonem p̄secutus multa bona erga hoīes illam efficere dixit. Inter quę p̄cipuū est medicinz donum.

Aescula
pius do
cuit filios
medicinā

Non. n. inquit hi qui sapiētes in hac arte habiti sunt Aesculapii filii tā multum p̄fessent: nisi Apollinis filius Aesculapius iuxta patris uaticiniā morbis p̄ficua remedia cōposuisset q̄ ille deinceps filios docens: atq; illi nepotibus posterisq; tradentes amicis tandē familiarib⁹q; eadē demonstrarunt: hinc itaq; medicinz orta est disciplina: inuentūq; quales herbas humidis ulceribus: qualesq; siccis falcisq; oporteat adhibere: potiones insup medicamētisq; miscere: quibus hydropici sanē tur: sanguinis fluxus sistat: quo pacto apostemata curent: & illati uulneris dolor sedet: quin ēt uenenis ipsis ad multas ægitudines salubriter uti didicere: quā peritiā quis diuinationi auferre audeat nescio. Neq; n. rationi cōsentaneum ui-

TERTIVS

detur: inde p̄cognitiōe quadā aulos unq̄ aliquos fuisset: p̄niciosa uenena p̄ficiū
 medica nēis ad-miscere. Et qm̄ sermo illicinō ioco: sed serio hīus de fabulosis fera
 rū: hōsumq; & fontū mō: hīs q̄ sunt apud indos inscribī. Hūc quoq; mihi post
 hñdū nō putauī. Est. n. lucrū aliqd̄ neq; oib; auditis fidē adhibere: nec oīa rursus
 tāq̄ impossibilia asp̄nari: interrogauit itaq; Apollōnius an apud ipsos sūeniret aīal
 Māticora nūcupatū. Tūc sarcas: Nū inq̄ aīalis huius quā dicāt eē naturā audi Mantico
 sti. Cōueniēs est. n. & de ipsius figura ipsos aliqd̄ dicere: immo uero inq̄ Apollo refigura.
 nius q̄drupedē hāc beluā eē ferūt eiūsq; caput humano capiti assimulari: magni
 tudine uero leonē x̄q̄re: hīc āt in caudā feras cubitales spinas: instansq; cōtra p̄se
 quētes sagittas: mō iaculet̄. Interrogauit p̄terea de aq̄ auriquā ex fontib; gubūdā
 manare phibeēt & de lapideg uim talē q̄lē hēt magnes hīc dītam de hōib; q̄ sub
 terra dicunt hīcare: similiter & de pygmeis & hisq; pedū plātis sibi ipsis n̄mbas
 cōtra solē parāt. Ad hāc oīa rīdēs larcas de aīalib; inquit aut plātis fontibusūe
 quos huc ueniēs ipse uidiisti tibi aliqd̄ narrare sup̄uacū est. Tū n̄ est. n. aliis ea re
 ferre. ferā uero sagittātē: aut fontes aureis aq̄s manātes ego in his locis eē nūq̄ au
 diui. De lapillo āt qui ex teros lapides ad se trahit: cā nō est quin credamus. poter
 ris. n. ip̄m uidere lapidē & q̄ in eo sunt cuncta mirari. Prima āt summa eius ma
 gnitudo: pollicē demōstrā huius digiti unguē adaequat inquit. Gignit uero in cō
 cauīs terrae p̄funditate passū q̄tuor. Tantū uero ipsi sp̄ritus inest ut intume
 scat & plerūq; scindat̄ terra ubi eiūsmodi lapis cōcipitur. Inquirere āt ip̄m nemi
 ni licet: aufugit. n. nisi summa cum rōne trahatur. Soli āt nos partim dicētes: pat
 rim ēt aliq̄ faciētes inuenire Pantaurā possumus. Id. n. huic lapidi nomē est. Die
 igitur ita lucet sicut ignis. Noctū est. n. & ipse igneus: ac radiōsus. Sin uero post
 diē aspiciat̄ inumeris rutilationib; oculos ferit. Id. āt qd̄ in ipso lumē fulget: sp̄iri
 tus est potentiae admirabilis: quicquid. n. p̄pe est ad ip̄m cōgregatur: quid āt dixi
 p̄pe iacētes lapides ipsū cōgregare: cū liceat petras quocūq; p̄ uelis alicubi mer
 gere: aut in mari: aut in fluuiō: illas nō p̄pe ad inuicē sed sp̄sim: at cunq; cōdi
 gerit: post modū uero hic lapis ad eas demissus sui sp̄ritus distributiōe oēs coll
 gita ut coaceruati lapides tāq̄ examē apum illi subiaccāt. His dictis lapidem
 simul: & quid efficere posset ostēdit: Pygmeos āt sub terra degentes supra gangē
 posita loca incolere: & sicut fama de iplis prae dicat uiuere: nō uanum est. Sciopo
 des uero id est qui sibi umbrā pedibus parāt & macrocephalos & eiūsmodi mō
 stra quocunq; schylacis historiae decantāt: nec apud indos: nec alibi terrarū usquā
 uiuere cenleo. Aurū uero quod gryphes effodere dicunt: petrae sunt aureis gut
 tis minutissimis consperse: quas hāc fera rostro discindit. Sunt. n. hmōi aues in diāt gry
 india: & soli sacrae esse phibentur: eadēq; quadrigae iungunt: qui solis imaginē
 apud indos pingunt. Magnitudine autē ac uiribus leonibus pares illos esse tra
 dunt: & ob petrarū cupiditatē sibi inuicē insidiari: elephantos quoq; ac dracones
 superare: uolant autem non multum: sed quātum paruulae aues. Non enim plu
 mat: sunt: sed rubra pellicula alarū costae tanquā digiti cōnectuntur. Itaq; in gy
 rum delatae aliquantū uolare & e sublimi pugnare possunt: solam uero tygri
 m insuperabilem illis esse dicūt: quoniā fugiendi celeritate: qua uentos aquare dī
 citur e conspectu aufugi. Autem quoq; phoenicem esse per credimus: quā quin
 gentesimo quoq; anno in Aegyptū ueniens hanc ipsam indiam superuolant: autem esse credi
 autem unicam tantum hanc auem esse: & ex se radiōs emittere: atq; auri colore mus.

Lapis qui
trahit ad
se lapidesPantaurā
lapis.Pygmei
nō uani.
Sciopo
des.Aurū effo
dit gry
phes.

signi caleniente uenit

fulgere: magnitudine uero formaq; aquilæ i nido cōsideret: quæ ppe nili fontes ex
aromatibus ipsamet sibi cōstruxit. Hæc uero q̄ de ipsa decantat Aegyptii: quo pa
cto in Aegyptū defera: ipsi et indi testificat. sermoni cōsentiētes quo dicūt phenī
ei in nido liq̄scētī lugubres hymnos decātari opotere: hoc & ip̄m cygni facere p
hibeat: ei q̄ sapiētissimus iter ipsos obtemperātes. Tales Apollonii sermōes cū la
piētibus. talisq; cōuersatio fuit menses quatuor. Tāto. n. tpe apud eos mansit: &
sermōes tā arcanos: q̄ corā aliis habitos oēs collegit. Postq̄ uero discedere statuē
ductore camelosq; cū epistola ad Faraōē: ut remitteret suaserūt sapiētes: ipsi ue

Discessus
apollonii
n sapiēti
bus. to alio duce camelosq; aliis datis ipsū dimiseret: felices se: atq; illū pp talē cōgres
sū p̄dicātes: eūq; uenerati cū assererēt: nō post mortē solum sed uiuētē & pro deo
hīrū iri in domos suas discessere: frequēterq; se ad abeūtē cōuertētes: signisq; mul
tisq; declarātes iustos a se illū dimittere: Apollonius at dextra qdē gangē: sinistra
uero Yphasim fluuios hīs ad mare descēdit itinere dieꝝ. x. a sacro mōte cōfecto.

Simixni
græ. Descēdētibꝫ at strutiōes multi occurrerūt: multi et boues & alini agrestes. Leōes
quoq; ac Pātheræ. Tigres p̄terea: & simiaꝝ genus lōge diuersū ab his: q̄s apud pi
pis arbores iuenerāt. Sūt. n. hæ nigræ uillosæq; & puis hoībꝫ similes. Colloquētes
aut mos ē de his: q̄ uiderāt ad mare rubrū puenērūt: ubi merces qdā licet paruæ
paratæ erāt & nauigia ad traiciēdū idonea i anchoris stabāt: tyrrenis nauibꝫ si
mila. Rubrū at mare uehemētē ceruleū cē tradūt: Denoiāt at rubrū: ut ipi phī

Rubrum
mare uis. bēt a rege Eritra. i. rubro: q̄ ex suo noīe mare denoiāuit. Eo igr cū puenisset Apol
lonius camelos retro ad Iarcā cū hmōi epistola misit. Apollonius Iarcæ: aliisq; sa
Epistola
apollonii piētibꝫ gaudere: Cū ego terrestri itinere ad uos uenissem uos mare dedistis mihi:
& sapiētīā q̄ i uobis mecū cōicātes effecistis: ut i celū et possim ascēdere: Ego ue
ro horꝫ meminero: & sermonū oīum p̄ticipes græcos reddā: nō secus: ac si ipsi in
terfuissent: nisi frustra tātalī poculum bibi: Valere optimi phī: ipse post hæc nauē
cōscēdēs: leni uēto deferebat admirās phasidis flumīs ostia q̄ p̄cep̄s: terribilisq; in
mare desert: decurrit. n. ut diximꝫ p loca petrosa angusta: atq; p̄rupta: ibiq; retra
ctus uno ostio: mare ingredī: p̄niciōse admodū: hisq; nauigādo nimīū adheferit.

Paralaci. Indi quoq; flumīs ostia se uidisse phibēt: ubi ciuitas posita est: noīe paralaci: fluuii
ad indū
flu. Iudo adiacēs: ibi quoq; cōuenisse quēdā tradūt Alexādri classem: eiūsq; guberna
torē ducēq; Nearcū: maritimæ artis pitissimū ibidē sepultū asserūt. Quæ uero
ab ortagora de rubro mari narrat: q̄ illinc. i. ur̄sa nō conspicit: neq; meridiē li
ginare nauigātes pūt q̄q; apparētia illic astra ordinē pmutā suū uera esse damis
et asserit: Purādūq; est recte: uereq; dicta cē sedm tā quæ ibi cōspiciūt partē: Me
minerūt et paruæ insulæ: quā Bible appellāt: ubi maxima cōchilia: muricēq; exi
miz magnitudinis nasci phibēt. Ostrea quoq; petris adnascunt decuplo maiora
his q̄ apud græcos inueniuntur: Ibi et capitur in alba testa lapis margaritæ: quæ
in Ostreis locū cordis dicitur obtinere. Attigisse quoq; serunt Pegadē oritay: re
gionē: apud quos Aenæ sūt petræ: Aenæq; harena: aris et frustra deferre fluuios
asserūt: quapp & ichthiophagos. i. piscibus uiuentes populos inuenisse: qui urbē
incolunt noīe stoirā: ubi ex magnorꝫ pisciū mēbranis uestes intexunt. Ibiq; pe
cudes et esse pisciuoras: q̄ ea comedāt: quæ minime naturæ suæ cōueniāt. Palto
res. n. piscibus illas alere cōsueuerunt: sicut in caria sicibus easdē pascūt. Indi. n.
carmani cognominati genus plane mansuetum: a deo piscolum mare accolunt: ut
nūquā seruandi causa pisces reponant: neq; sicut in ponto sit ipsos sale condianu

Ichthio
phagi: phagis

TERTIVS

sed ex his quos capiū paucos qdē uēdūt: plurimos uero palpitātes ī mare demit
tūt. Ad ualāras quoq; ferūt applicuisse: est aut ualāra emporiū myrtis: palmisq;
abūdās. Laurus quoq; nō nullas illic uideri tradūt. Scatet aut fontib⁹ tota regio.
Hortiq; ibidē plurimi sunt oī gēe floꝝ atq; oleꝝ abūdātes: portus ēē maxie qcti:
atq; tranquilli opposita est aut regiōi illi sacra isula: q̄ selirā uocāt: ea fredo stadiorū
cētū a cōtinētī diuidē: hāc tenere dicūt nereidē deā sēuā atq; infestā: & p̄ternauī
gātū multos rapiētē: quæ nec āchoras isulæ applicat nauas patiē. Dignū quoq;
extimauit quæ de altero margaritæ: gēne tradūt nō p̄mittere: qdōqdē & ipsi
Apollonio res usa est leuis qdē sed auditu iocūda: & mirabiliū oīum mirabilissī,
matnā q̄ p̄te isula pelagus sp̄cipit īmēsa ē maris altitudo: fert āt alba ostrea qdā pī
guedie referta. Lapidē āt nullū producūt. Inde maris trāquillitatem obseruantes
aquæ sup̄ficiē: q̄li olei cuiusdā effusiōe liniūt: qd āiaduertētes indi ad ostrea capiē
da igrediūt: ita istructi: paratq; sicut q spōgias colligūt: est āt his ferreus later &
alabastrū unguenti: atq; ita p̄te ostrea cōsidētes īdi unguētō q̄li efca ad fallēdū
utūtur: nāq; illo pfusa ostrea lese apientia inebriat. Tūc ferreo stilo p̄forata q̄li s
niē qdā emittūt: hāc uenator ferreo latere excipit: q ī uariis multiplicēq; formas
cōcauatus ē: ea uero postmodū sanies lapidescit: atq; in modū naturalis margari
tæ albus ille sanguis obdurescit: & hæc est quæ ex rubro mari colligit margari
ta. Huic aut uenatoriū gēneri arabes maxie intēdūt ex opposito desinentis maris
habitātes. Reliq; maris hui⁹ ps multis uariisq; beluis referta ē: cetæ ēē illic uagari
seruntur: q̄pp naues cetelæ cā tintinabula qdā tā a pra: q̄ a puppi deferūt: quorū
sonitu terrefactæ beluæ nauib⁹ uo appropinquāt. Post hæc Apollonius sociiq; flu
minis Eufraṭis ostiā īgressi: & p̄ ipm fluiū nauigātes Babyloniā ad Bardanē per
uenere: quē talē: q̄lē antea dimiserāt recognoscētes rep̄tē ī pheniciā abiēre. Illinc
antiochiā ueniētes: cū solito more a ciuib⁹ cōtumeliis afficerēt: q; a græcorū stu
dus penit⁹ abhorrerēt itēq; ad mare iuxta seleuciā descēderūt: Vbi forte nauigio
repto ī Cyprū nauigarūt: & insulā paphū: ubi pelagū ē ueneris tēplū: qd ex colla
ticus pecuniis extructū admiratus est Apollonius: cūq; multa eius tēpli sacerdo
tes edocuisset: atq; ut tēplū sancte pieq; colerēt esset hortatus in Ioniā nauigauit
uir sūma admiratiōe dignus: plurimiq; faciendus ab his: qui philosophiā colunt.

Valara
emporii

Vnguen
to capi
ostrea.

Margari
ta indica.

eufraṭis flumen
papho min
papho min
papho min
papho min

Veneris
tēplum ī
papho. Ionia

PHILOSTRATI DE VITA APOLLONII TYANEI LIBER. IIII.

Apolloniū in Ioniā reditus: & Ephesus a peste liberata: ei⁹dem quoq; circū
Græciæ ciuitates peragratio: ubi mores hominum: & deorū cultū in melius redi
gens: Cum Achillis umbra locutus esse perhibetur: postea p̄fectio eius in Cretā:
& tandem Romam usq; peregrinatio eius refertur.

Ostq; reuersum in patriā uix: atq; ephesum ingrediētē Ionii uī
derūt: ne sordidos quidē opifices suæ cōtinuerūt artes: Sed po
pulus oīs uadētē p̄sequebat. Alii qdē sapiētīā: alii oris formā:
alii uiuēdi normā: alii corporis habitū: quidā ēē hæc oīa simul
admirātes: Sermones quoq; de ipso uariū ferebant: cū ipsū qui
dā ex oraculo colophonio: illius participē sapiētīæ: & tā plenē
p̄fecteq; sapientē tactum uenire p̄dicarent: alii ex didymeo: alii ex p̄gameo tēplo

uenire illū affererēt: multos. n. sanitatē ab oraculo petētes iubebat deus ad Apol-
 legatio-
 nes ad
 Apollo-
 nium.
 niū. q̄ ex ciuitatib⁹ ad eū ueniebāthospitē illū: & agēdā uitæ cōsiliariū sibi fieri po-
 stulantes. Orātesq; ut quo pacto statu: arāue dicādā eēt edoceret. Ipse uero de
 his oib⁹ prim⁹ p̄ epistolā r̄ndebat prim⁹ eo se uētūrū p̄mittēs: qd̄ interea eēt agē-
 dū p̄monebat: Cū smirnaī legatos misissent: nihil aliud ab eo poscētes nisi ut q̄-
 primū ad se ueniret: Legatū interrogauit Apollonius qd̄ eēt cur sui tātope indige-
 rent. Ille aut̄ uidere te: ac uideri abs te nobis est opus inq̄: cui Apollonius ueniā
 ingt: uos at̄ musa illis interim ut se se iuicē amēt cōcedite: Et primā qd̄ ad Ephe-
 sios orōnē habuit: stans in tēplī crepidine: neq; Socraticoꝝ more loquēs: sed apte
 uitia redarguēs: atq; detestās ad phiā studiū illos cōpellere nitebat: quos ocio lup-
 biacq; plenos inuenit. Choreis ēt & saltationib⁹ dōino dediti siltulis tibiisq; oīa cō-
 Otio ple-
 ni ephē-
 sū.
 sū. plerāt. effeminatisq; uiris tota ciuitas referta erat: Canribusq; oīa loca resonabāt.
 Ipse uero q̄q; Epheliū corā eo talia ponerēt aspiciere nō dignabāt: eosq; graui-
 ter in crepabat. Sermones aut̄ plurimos in lucis hūit q̄ sunt apud xistū: ubi eū aliqñ de
 cōi cōcordia disputaret: doceretq; oportere Ephesios se se mutuo nutrire: atq; nu-
 triri: passeret forte in arbore qdā taciti cōsidebāt: unus aut̄ ex ipsis tāq; alicuius rei
 nūtiū uocē emisit: qua uisus est aliqd̄ ceteris p̄dicere: eo audito ceteri clamorē
 tollētes post ipm uolarūt. Tūc aliq̄diu tacitus Apollonius: sciens qd̄ quā ob eā
 passeret uolucassent nōdū tñ auditoribus id enarrās. Vbi uero oēs in se cōuersos
 & q̄si portētū aliqd̄ admirātes aspexit. Tūc rupto silētio sic est locutus. Puer qui
 dā effusum frumentū in arcam manibus demitēs: cū negligēt illud collegisset
 Passer nū
 triat passe
 ribus
 ribus abiit: multa grana passim in angiporto sparsa relinquens: q̄ cū passer ille uenisset
 ceteris ut uidistis nūtiāns inuētū cibū cōcauit: his uerbis: multi cōmoti ad hoc
 uiscēdū cucurrere: ipse uero his q̄ māsērūt cōceptū sermonē de cōi societate seruā-
 da p̄secutus ē. Postq̄ uero q̄ uisū ierāt cū clamore atq; admiratione sūma reuersi
 sunt: uidetis ingt Apollonius quo pacto passeret mutuā de se curā hēant: quātūq;
 cōi gaudeāt societate: nos aut̄ hoīes eā colere dedignamur: & qd̄ maius ē: si quem
 boni q̄cquā ceteris spartientē uiderimus eū p̄digū: aut ambitiosū: aut aliqd̄ eius-
 modi arbitramur: q̄ uero ab ipso nutriūt parasitos aut adulescentes appellamus: q̄
 si bonā aliis cōicandi facultas adimā: qd̄ aliud supest: nisi ut se q̄q; domi occlu-
 Aues i te
 nebris pi
 guescunt
 guescunt dēs: uelut aues: quas pingue faciēdi cā in tenebris pascimus: usq; ad uentris diru-
 ptionē pinguescat. Cū p̄stis ephesū paulatim iuaderet: neq; adhuc tñ satis apte di-
 nosceret: ip̄nosces Apollonius uenturū malū palā id cepit p̄dicare: ac plerūq; iter
 loquendū dicere solebat o terra similis p̄seuera minitā: talia uerba: salua hos: &
 (nō p̄teribit) sermonibus iterferebat. Vex̄ Epheliū uerbis eius mētē nō adhibebāt:
 quasi monstrū quoddā eius uerba reputātes. Idq; eo magis putabāt: quo ipse deo
 rū oīa tēpla ambiēs id malū auertere: amouereq; nitebat. Postq̄ uero i grauescere
 Morib⁹
 inuasit
 ephesios
 Decretū
 ionū cor
 rigit
 rigit morbus cepit nihil iā amplius illis p̄desse posse arbitrat⁹ reliquas ionia partes
 peragrauit: q̄ male apud quosq; disposita erāt dirigēs: & aliqd̄ semp̄ disputās qd̄
 audietibus p̄futurū cēferet. Veniētī aut̄ smirnaī sibi obuiā lones p̄ceslere: q̄ tum
 forte sacra p̄ cōi loniā salute celebrabāt. cūq; decretū legisset Ionū: quo eū cōci-
 llii sacrorūq; participē faciebāt: nomenq; in eo inuenisset: haud quāq; Ionicū: erat
 enim luculli cuiusdā nomē appositū. Scripsit ad cōe conciliū epistolā de eiusmo-
 di barbarismo illos redarguēs: q̄ fabricium: & alia eiusmodi nomina in eorū decretis

Q VARTVS

inuenient. Quā uehemētē igitur grauitate hac de causa illos redarguerit ipsa epistola super hoc scripta demonstrat. Postridie uero ad Iones reuersus curnā crater in medio positus esset interrogauit. Cūq; pro cōi salute rēdisserit: ipse quoq; ex illo hauriens libauit: dicens dii p̄ides Ionū dare huic praeclarā coloniz: ut placato mari uti possit: terra uero nihil malū aut eidē noxiū pariat: aut Egeon cōcussor illos: quatiat ciuitates. Hāc Apollonius p̄catus est iā ut opinor: iminere p̄uidens: q̄ posteris t̄pibus Smirnae: Mileto: chioq; & samo aliisq; Ioniz ciuitatibus contingere. Cum uideret Iones bonaz: artū studiis deditos sūmaq; industria illis incūbentes ofone eisdē cohortatus p̄p̄tiores ad p̄sequēda studia reddidit: iubēs magis erga se ipsos: q̄ erga urbis ornatū prudentiā exercere: quīs. n. urbs pulcherri- ma sit oīum: q̄ sub sole repiant: aut pelago ablaet: aut zephyri fontes possideat: p̄stantius it̄ esse illā studiosis uiris coronatā eē. Aedificia nāq; eodē in loco sp̄ma- nēt: nec alibi ullā: quā ubi exstructa fuerint uideri p̄tē boni at̄ uiri ubiq; uidēnt ubiq; locant: & ciuitatē ex qua orti sunt magnā & p̄clarā eē ubiq; demonstrant: quocūq; terraz: pagrare potuerint. Dicebat quoq; pulchras urbes bonis ciuib; carētes Iouis olympii simulacro a phidia cōposito similari. Id. n. inq; immobile ubiq; artificii placuit p̄manet. Viri at̄ ubiq; terraz: pagrantēs ab homerico ioue nihil differūt: q̄ sub uariis formis ab homero iduciū multo admirabilior eo: q̄ ex ebore fabricatus ē: hūc. n. in terra tū appareret: illū uero q̄cūq; celi partē p̄cur- rentē mētē & imaginatiōe cōprehēdi. Præterea quo pacto ciuitas tutissima p̄ma- nere possit: una cū smirneis philosophatus ē: cū illos inter se dissidētes cōspexisset dicebatq; recte se habiturā ciuitatē seditione cuiusdā cōcordiz indigere: q̄ cum si bi ipsi repugnās infa uideret: adaduertēs Apollonius hūc sermonē ab eoy: plerisq; nō intelligibū inq; & nigrū uinū fieri idē nunq; p̄nt: neq; amarū dulci recte cōmiserit: cōcordia uero q̄nq; dissentiēs salutē ciuitatibus affert. Quod at̄ dico tale quid ē. Seditionē ad gladios mutualē plagas ciues deducit: a ciuitatib; exterminanda penitus ē. Ciuitas. n. pace pueros: alumna & legibus & uiris indigita: q̄bus & uerba & actiōes p̄deunt. Mutua autē ciuiū emulatio p̄ cōi ciuitatis bono: ceuq; alius alio melius cōsilio infa dicat: aut magistratū rectius gerat: aut p̄clarus legatiōe fungat: aut ēt splēdidiora cōstruat aedificia: aut ī aliquo huiusmodi excellat: talis inq; corētiō aut emulatio ciuitati plurimū cōfert. Licet sc̄er se ciues pro cōmuni bono faciat dissidere. Neq; uero sum nescius huiusmodi studia pro salute ciuitatis Laedemoniis quondam inutilia uisa eē: q̄ppe q̄ bellicis dūtaxat operibus incūbentes: in ea re tantūmodo laborabāt: idq; solū in p̄cio habebatur. Mihi uero optimū esse uidet: ut q̄cūq; quod sciat: atq; efficere pōt id agat. Nam si quis in gubernādō populo mirabilis euadet: alius at̄ sapiētia ualebit alius at̄ ī cōi acquirēdaliis bonis: mitis & benignus extimabit: contra alius seuerus & errorib; uenia nō tribuēs alius in oībus ignoscens reputabit: optime arbitror sese ci- uitas habebit stabiliusq; consistet. Dū hāc loqueretur armenio: nauē portum in- gredientē: & nautas p̄ nauī firmāda uariis operibus īplicitis cōspicatus est. Con- uersus igitur ad eos: qui aderant uidete inq; eius nauis populū: quo pacto alii lei- bos conscendunt cum sint remiges: alii uero suspensas ancoras demittunt: alii ue- la cōtrahunt. alii ex puppi: aut prora quæ facta necessaria sunt prospiciūt: q̄ si q̄s horū suo operi peragendo defuerit: aut temere negligenterue quod agendū est huc- trit: p̄secutus male sese nauis habet: & ipsimet quasi procella quādam nauim la- tio utilis.

derent. Verū si æmulatione quadā inter se certantes laborabunt nequis altero de
terior in suo opere uideatur recte probeq; in portu nauis firmabitur: prospereq;
cū læticia tota nauigatio peraget; eorū in consultādo rectitudo tū ipsi pderiq;
tū si nepcūnus tutelā securitatēq; polliceretur. His atq; huiusmodi aliis oronibus

Oepheſii ſmirnā in concordia beniuolēciā cōcinuit. Cū morbus grauiter ephesum iuaſiſ
hodie peſſet: nec ullū ſufficiens remediū inueniretur legatos ephesii ad Apolloniū miſerū
ſtē amō/
uebo. tanti mali remediū ab eo depolcētes ipſe uero nō differendū eſſe pfectionē arbi
tratus eam uis inq; breuiq; tpe ephesum delatus eſt: ibiq; idē opus opatus eſt qd
olim Pythagorā apud thurios Metapōtinoſq; fuiſſe phibentiuocatis nāq; in con
eionē ephēſiis cōſidite inq; uiri: hodie nāq; hanc peſtē amouebo. His dictis uni
uerſam turbā ad theatrū duxit ubi pro malis depellēdis ſacrificia fieri conſueſit
ubi ſenem quendā mendicāti ſimilē inuenere: qui arte quādā oculis cōſiuebat: &
perā geſtabat paniceis fruſtis reſertā. Lacera at attritaq; ueſte amictus erat: & to
to corpore ſordidus: huic ephēſios circūponens Apollonius cedit lapidibus inq;
hunc deorū inimicū: admirātib; aut ephēſiis eius dicta: & inhumanū crudeleq;
cenſentibus peregrinū hoīem tā miſera conditione degentē interficere: hu mili
me praſertim pro ſalute ſua deprecantē: multa pro capdā miſericordia loquen
tē inſtabat Apollonius ephēſios cohortans: ne diutius illū uiuere pmitterent: cūq;
iā aliq; lapides in illū iacerent adſtantes: reſpiciens Apollonius igne plenos oca
los illū habere monſtrauit: quo uiſo agnouerūt ephēſii dæmonē eē: tantoq; stu
dio ipſum lapidarūt ut breui ſpacio magnū lapidū tumulū ſup ipſum coacerua
rent. Paulū deinde moratus Apollonius auferri lapides iuſſit ut ſerā quā interfe
ciſſēt agnoſcerent. Cūq; ita detexiſſent nudaſſentq; corpus quod ſe lapidibus ce
cidiffe putabāt ille quidē euāuerat. Canis at tanq; molosſus conſpiciēbāt magni
tudine tanta: quanta maximi leonū eſſe ſolent: talis itaq; lapidibus attrita bellua
ſpumā: quaſi rabidus canis ab ore emittebat. & is quidē modus fuit: quo ephēſi
os expiauit: & morbo liberauit. Ephēſii at ſtatua Herculis eo loco erexerunt ubi
monſtrū illud lapidibus obrutum fuerat. Liberatis a peſte ephēſiis Apollōius cū
iā ſatis in ionia manſiſſe ſibi uidereſ: in graciā tranſire cōſtituit. Itaq; pergamū
ueniens in æſculapii tēplo conſtitit: his qui deū adorātū ueniebant cōſulens quo
pacto poſſent quæ a deo ſomnia peterent impetrare: ipſe ēt pleriq; malorū reme
dia monſtrabat. Poſt hæc in graciā migrauit: oēm q; illoꝝ ueterē ſapientiam edo
ctus ad Acheorū ſepulchra uidenda profeſtus ē. Ibi multa de illis locut; multiq;
ſine languine ſacrificiis peractis ſocios ad nauem redire iuſſit: ipſe uero apud
achillis tumulū pnoctare conſtituit. Cūq; illū focii ab incepto deterterent dice
rentq; nō ſicut geminos aut ſedimos qbus cū iā iā locutus fuerat Apollonius: ſed
terribilem uiſu horrendūq; apparere. Sic. n. aiebant: q; apud illū uerſabant. Ego
inquit Achillē cōgreſſu ſermōeq; plurimū gaudere cōpertū habeo. Q uippe qui
pyliū Neſtorē tā ualde coluit: a quo ſp aliq; pclay; audire ſe gloriabāt. Phēciē
uero alūnum: & pedagogū appellabat: qm̄ uariis illius ſermonibus delectaret: &
Priamū quis inimiciſſimū māſuetiſſime aſpexit: ubi loquentē illū audiuit. Vlixē
ē ab eō diſſentientē adeo modeſte ſuſcepit: ut Vlix benignus potius q; terribilis
uideretur. Clipeū nāq; & galea ut aiunt grauiter minaci aduerſus troas: ut puto ui
tur: memor eorū quæ ab ipſis armatis pro cōnubio paſſus eſt. Mihi uero cū ille
ſubus nihil eſt cōiociundiora in ſuper ſecū loquar. q; olim eius amici loqui coſue

Modus
quo ex
piauit
epheſios

Sōnia pe
tētes i tē
plo eſcu
lapii per
gamenī.

por
ſepulchra
illis
tumulus.

Achilles
phenicē
pedagogū
uoca
bat.

Q VARTVS

perint:q; si me ut dicitis interfecerit cū mēnone cygnoq; iacebo: & me forsūā ca
ua fossa uelut Hec̃torē. Troia sepeliet. Hæc ad amicos partim ioco:partim serio
loquutus Apollonius ad tumultū solus accessit. Socii uero ad nauē rediere: iā die i
noctē declinante. Ipse uero postea diluculo ad eos ueniens: ubi nā est inquit An
tistenes parius? Is uero septimo iā die ab illo secutus fuerat Apolloniū: cūq; uocā
ti respondisset antistenes nonne inquit Apollonius ex Troia uenisti: certe inquit
illesum. n. antiqua origine ex Troianis ortus. an ēt de Priami stirpe inq; Apo
llonius: ex hac ipsa profecto respōdit antistenes. Itaq; inde natus & ipse bonus sum:
& ex bonis ortus. Recte igit inquit Apollonius phibuit Achilles ne qua rōne te
cū uersaret. Cū. n. iussisset me thesalis aliqua nūciare: in quibus grauit̃ eos ac
cusat. Egoq; mādatis acceptis abiens interrogare an aliud quippiā sibi gratū es
sicere pollem: potes inq;. Id at̃ est ut adolescentē parū tua sapiētia nō spertias: est
enī ex Priami stirpe oriundus: & Hec̃torē laudare nunq; cessat. His auditis anti
stenes q̃q; inuitus nolēq; ab Apollonio discessit: cū iā dies illuxisset & uento a ter
ra perflante nauis discellum parare: iugēs turba ad nauim: quīs parua eēt conflu
xerat. Oēs. n. in eadē cū Apollonio nauī deferri uolebāt: erat. n. autūni tēpus: quā Mare isti
do maris infida & instabilis trāq̃litas esse solet. Cūcti uero tempestatē & ignes & dū in au
quicqd est difficillimū ab Apollonio uinci posse arbitantes & p̃pterea secū esse
cupientes: rogabāt ut se nauigationis comites assumeret. Sed cū multitudo homi
nū capacitatē nauigii excederet: maiorem aliā nauim conspiciatus. multæ. n. circa
aiacis tumultū uersabantur. Illā inquit o socii conscendam: stupulchrū. n. est cum
pluribus seruari. Inde troicū circumuectus p̃montoriū. ad zoliā quæ cōtra lesbū
posita ē iubet gubernatorē cursum dirigere: ita ut uersus mechyminam magis ap
plicaret: illic. n. Achilles dixit positū eē Palamedē: ibiq; eius statuā esse cubitalem
seniorē imaginē referentē q̃ re uera ipse fuerit Palamedes. His dictis: cū iā ad lo
Palame
cū puenisset e nauī descendēs ueneremur inquit o græci p̃stantē uirū: p̃ quē oīs des i me
sapiētia consistit. Sic. n. ipsis achæis meliores erimus: si uirtutis cā eū uisq; colue
rimus: quē ipsi iniuste & idicta cā interfecere. Hæc audientes reliqui græci e nau
ui descenderunt: ipse uero sepulchrū inuenit: iuxtaq; illud statuā obrutā: erat autē
in statuæ basi inscriptio scripta huiusmodi.

DIVO PALLAMEDI. Apollonius igit. statua in propria sede locata: ut se se Inscriptio
oculis uidisse testat̃ damis. Locoq; circa sepulchrū purgato t̃m̃ sacrauit soli quan statuæ di
tū cōiux decē epalātes occuparent: inde preces effudit huiusmodi. Obliviscere uo Pala
Palamedes iracūdiæ: quā olim aduersus Acheos cōcepisti: p̃mitteq; ex eis multos medi
sapiētes fieri uiros optime Palamedes: p̃ quē sermones: p̃ quē multæ: p̃ quem ego Oblui
ipse: post hæc in lesbū traiciens Orphei aditū intrauit. ferūt aut̃ Orphei illic dei scete pala
disse r̃sa: quousq; sibi ab apolline concessum fuit. Cū. n. neq; in gryneū neq; i cla medes
rū nec usq; alio ubi tripodes essent oracula petitū accederent hoies: & solus Or
iracūdiæ
pheus cōsulentibus r̃nderet: cū nup ex thracia caput eius aduectū eēt: superstans Orphei
apollo desine inq; q̃ mea sunt occupare: iā satis. n. te canentē ptuli: post hæc cū p r̃sa i les
mare: qd lesbō: euboiaq; adiacet nauigarēt: de quo Homerus scruissimū nauiga
bo.
tuq; difficillimū esse narrat. Serenitas erat: & maris p̃ter anni tēpus sūma trāq̃lli
tas. Quapropter q in nauī erāt de ifulis q plurimæ famosæq; nauigātib; occur
rebāt de nauicularia insup & gubernatoria facultate cū Apollonio loquebant̃: q
eiusmodi sermōes nauigātib; cōferre uiderent̃. Sed cū damis sermonū alios tāq̃

LIBER

parū dignos calūniatē: alios interpellādo rūperet: parū uera interrogare uolētes phibere uia aduertit Apollonius ipſum de rebus aliis colloquiū exoptare: ita ad eū cōuerſus: quid hoc ē inquit damis: q̄ loquentiū ofonem interrūpisq̄ nō p̄pterea te facere cōſtat: q̄a intēti ſermōibus nauicæ minus officio ſuo fungunt. Vūdes. n. quo pacto mare nauigio ſubſidet: & quā trāgile quieteq̄ uehamur. Quid ē q̄ moleſte ſeras. Tū damis indignor inquit & iure quidē ut opinor q̄a cū de re maxima: & ſcitu digna ſermo inſit uide q̄ interrogare cōueniētius fuerat: nos tñ de rebus uariis: & iā uetulaſtate cōtūtiſ loq̄mur: & q̄s inquit Apollonius ſermo ē: de quo audire aliqd cupis: & quo ceteros inferiores minūq̄ narratu dignos exiſtimas?

Apollōi: Tū inquit damis cū Achille locutus Apolloni multa ut arbitror audiſti memorata
us collo: digna & nobis ignota. nihil tñ eorū adhuc retuliſti: nec Achillis imaginem qualis
cur? cū eſſet exp̄ſiſti: prætē nauigās ac inſulas: & opa nautica designas. Tūc Apollonius
achille. niſi inquit dubitarēne multa iactātē fingere uideretis: oia uobis iā pridē enarraſſem. cū ac oēs ut narraret p̄carent: & ſe libenter audituros oſtenderent. Ego inquit Apollonius nō ſicut Vlixes terrā effodiēs: neq̄ ſuſo agnos: ſanguine ipſum alliciēns cū Achille locutus ſum: ſed oēs adhibui p̄ces q̄s p̄ placādis heroibus dicā.

Oſtende cerdotes indogē iubēt. O Achilles inquit re cōis hoīum fama mortuū aſſerit: quorū
Achilles ego ſermonibus nō aſſentior: nec ēt ſapētia meæ parēs Pythagoras: p̄pterea ſi ue
mihi ima ra ſentimus oñde mihi q̄ſo imaginē tuā. Ego nāq̄ oculos meos plurimū faciam: ſi
ginē tuā ipſis teſtibus de tuo cōſpectu cōtigerit uti. Hæc ego cū dixiſſem parūper ſūm
lus intremuit: & iuuenis qdā apparuit ſtatura cubitoꝝ: quinq̄ chlamyde theſſali
ca indutus: ſpēs autē nequaquā iactatoris eē uidebat: qualē pleriq̄ Achillē fuiſſe p̄hibēt: ſed aſpectus eius grauē quandā prætē ſe comitatē ſerebat: pulchritudinē uero eius nondū p̄ rei magnitudine ſatis dignum laudatorē ſortitam eē iudico: quia multa ab Homero de ipſa ſent decantata. ego. n. inenarrabilē ipſam eſſe cēſeo: & dicētis cuiuſcunq̄ uires excedere. Cum itaq̄ q̄tus priō apparuiſſet repēte in duplā excreſceret magnitudinē uiſus eſt ita ut cubitoꝝ duodecim magnitudinē impleret mihi uidere. Vbi ac ad p̄fectā uenit magnitudinē pulchritudine pariter cū magnitudine adauctus comā nunq̄ totō diſſe dixit. Sed intactā amni ſperchio cōſer

Nonq̄ tō ualſſe q̄ homerus ro primū flumine uiſum fuiſſe diceret: eius genæ tunc prima
dit comā lanugine florebat. Tum noiātim me cōpellās: phibēt inquit te conueni: iādudum
achilles quēpiā talē uigē quæritās. Theſſali cōſuea mihi fieri ſacra iādudum omiferūt nō tñ illis adhuc irāſci uolui. Nā ſi cōtra eos iracundiā meā exercuiſſem: iādudū magis p̄diti eēnt q̄ græci: quondā hæc loca ſcoluerunt. Amice ac illis cōſulo ne nobis erga ſacra iniuriā aſſerāt: neue ſe troianis deteriores græci argui patiant q̄ cū ab eis uiros p̄clariffimos abſtulerim: publice tñ ſacra faciūt & ani primicias mihi cōſecrantes cōditiones petūt: q̄s ego nunq̄ illis ſum daturus: p̄cleratio. n. aduerſus me facta nō ſinit antiquū illū i pristinā formā reſtitui: nec uigorē recipi: quē olī maximū habuit: ſed hoſes locū habitabūt nihilo meliores: q̄ illud iplū q̄nq̄ cōperūt. Ne quid igit̄ tale cōtra theſſalos facere cogar. Legatus hæc ad cōe illo

Quisq̄ i rū cōciliū deferet. Faciā inquit Apollonius: huius. n. legatiōis cā eſt ne funditus p̄terroga
reant: ego ac qd abs te petā o Achilles! Intelligo quid uelis inquit ille. Times. n. tiōes iter
de rebus apud Troiā geſtis iterrogare. Vex ego tibi quinq̄ iterrogatiōes iterro
rogare p gare p̄mitto: quāſcūq̄ uelis: ſed ſata de ipſis rñdere nō phibeant. Hoc ego ſermōe
mitto. cōſumatus p̄ iūm iterrogauit: iuxta poetay dicta ſepulchꝝ habuerit. Tūc ille

Vra Achillis

Q VARTVS

jaceo inquit mihi Patroclorū iocundissimū fuit: cōuenimus. n. admodū adoloscē Achilles
tes ambos at tanq̄ unū urna aurea iacētes cōciner. De musay uero & Nereidū la/ Patrocl9
chrymisq̄s erga me fasas ēē hoies phibēt: hoc scias uelim musas oīo nunq̄ huc ue ī una ur/
nissimētrides aut nunc & frequēter accedere. Post hāc rursus interrogauī an eius na.
eā iugulata Polyxena fuerit. Ipse at̄ uer̄ esse rōdit illā apud eius tumulū fuisse iur/ Iugulata
gulatā nō inuitā tūneq̄ a grācis sed ipsa spōte inqt ad tumulū ueniet: cū amoris polyxēa
quē erga me summū habuerat meminisset erecto gladio scubuit. Tertio quāstui ob amo/
an unq̄ ad Troiā Helena uenisset: aut ita fingere homero placuerit. Tūc Achilles rem.
lōgo inqt tpe decepti fuimus: cū legatos ad Troiā misimus: tū ēt cū p ipsa apud An he/
iliū bellū gereremus: ipsa uero in ægypto habitabat apud Protheū cū tñ a pari/ na ad tro
de rapta fuisset: postq̄ uero id rescuimus bellū p ipsa apud Troiā gerere p̄seuera iam.
uimus ne turpiter illincignominioseq̄ discederemus. Quarto sic interrogauī di/
cēs me uehēmēter mirari q̄ tot tātolq̄ uiros eodem tpe grācia tulerit q̄les q̄tolq̄
circa Troiā cōuenisse scribit Homerus. Ad hāc Achilles nec barbari inqt nume/
ro uirtuteq̄ uiroz multo nobis erāt inferiores usq̄ adeo p id t̄pis uirtus in terra
florebat. Quinto loco interrogauī q̄ob rē homerus Palamedem aut ignorauit aut Cur ho/
cognitū in iermōe sepauit. Ad hāc Achilles, Si Palamedes inqt ad troiā nō uenit merus
nec troia unq̄ fuit. Sed qm̄ uir sapiētissimus bellicosissimusq̄ ut Vlyxi placuit in/ ignora/
terfectus ē nō inducit ipsum in poemate Homerus ne Vlyxis opprobria narrare uit pala/
cogāt. Ingemuitq̄ illius cā Achylles maximū ipsū & pulcherrimū & in prima iu medē,
tenta bellacissimū fuisse diētās. Modestia uero ceteros supasse: & musay studi/
is uehēmēter fuisse deditū. Sed tu inqt Apolloni: est. n. sapiētib9 uiris erga sapiē Doctissi/
tis affinitas quādā. Palamedis sepulchrū cyca: eiusq̄ statuā turpiter deiectā suo muspala
loco restitue. iacet at̄ in xolide secus methymnā q̄ in lesbō ē. Hāc cū dixisset: & medes.
quā de adoloscēte pario supius narrata sūt fieri mādasset: medioctri fulgure emis/ Sapiēti/
so discessit. n. galloz cātus audiebat: & hāc qdē dū esset in nauī narrauit Apol bus erga
lonius. Digrediēs inde in pyreū mysterioz tpe quā sūma totius grācie frequen sapientes
tia atheniēses celebrāt in urbē uenit: pcedēs at̄ phōs cōplures inuenit: qui in pha/ affinitas
lereū descēderant quoz aliqui nudatis corporib9 ad solem sese calefaciebant. Est Philoso/
. n. athenay ciuitas autūni tpe ad solē bene exposita. Nōnulli at̄ legēdis libris in/ phi i pha
cūbebāt: quidā orādo sese exercebāt: alii uero disserēdo quid in quaq̄ re ueritatis lero.
esset inquirebāt nemo tñ ad ipsum accessit. Sed cōiectantes Apolloniū ēē in eum
ueriebant: & late ipsū salutabāt. Adoloscētes uero. x. simul obuiā illi currentes: &
manus simul ad arcē tendētes: p ipsam dixere palladē nos paulopost uenire ī Py/
reū statueramus: ut ad te in ioniā nauigaremus. Eos humane benigneq̄ suscepit
Apollonius: dixitq̄ se uehēmēter philosophātib9 cōgratulari. Erat forte epidaur/ Epidau/
rioz dies. Epidauria at̄ sacra: q̄ athenis celebrant: & noīe & sacerdotū cultu sim/ ria sacra,
lia sunt his q̄ in epidaurō sūt. Athenis at̄: ut sermo sacra: illa celebrari cōsuetū
est: qd̄ æsculapii cā statuerūt: quē aliqñ iā pactis mysteriis ex epidaurō uenientē
sacris iniciarūt. Cū plurimī Apollonjo circūstātes curā sacroz omitterēt: magisq̄
de illo uidēdo audiēdoq̄ de se expectādīs essent solliciti. Ipse ad eos conuersus
aliasq̄ collocutus: pollicit9 reuē sacra opā dare illos iussit: & se sacris iniciari uel/
le dixit. Vex sacroz: achiltes: quē illi Ierophantū appellāt illū sacris admittēre nō Ierophā/
luit asserēs nūq̄ se iniciaturū ēē hoīem scantatorē & dæmōibus nō libe9. Apollo/ ta.
nius nihil p̄pterea deiectus aīo maximū iquit eoz: ī qb9 ego accusari posse oīm/

LIBER

sistit: qđ cū de sacris arcanisq; mysteriis multo plura: & secretiora q̄ tu cognoscās
tñ ad terranq; sapiētiore iniciādas accesserim. Cū oēs q; aderāt rñsionē illā cōstan-
ter apteq; factā laudarēt & sacroꝝ antistes odiosū se molestūq; oībus eē aiaduerte-
ret: q; illū sacris phibuisse: mutata uoce iniciare inq; uir. n. sapiens esse uideris.
Tūc Apollōius ego certe paulo post iniciabor: & digito quēdā ex circūstantibus
notās. Ille inquit me iniciaturus ē. Diuinationē quadā p̄monstrās eū: q; antistes tēplī
futurus erat: qđ post annū q̄rtū euenit. De orōibꝫ ātq; pluris athenis hūit eas
dūtāt: se scripsisse damis narrat: q; magis necessariā de rebꝫ grauioribꝫ habitā-

Initiare
inquit.

De sacri-
ficiis dis-
seruit a-
thenis.
Quota
hora sa-
crificādū
sūt. Ex qm̄ atheniēses amatores sacroꝝ eē cognouit: primo de sacrificiis disseruit:
ohēdēs: qđ cuiq; deo sacrificiū p̄priū eēt: q; diei aut noctis hora sacrificari oportet:
teret: & rursum cūā deoꝝ hostiis aut libatiōibꝫ aut supplicatiōibꝫ eēt sacrificiādū
athenis. Inuenit ēt Apollōii libellus: i quo uerba ip̄a posita sūt: q; ad horū singula pagē
da utēdū ē. Quā qđ eū p̄ scia hūanitateq; illa Atheniēses edocuerit: tū accurā
horā sa-
crificādū
tius id fecit ut athēsticē redargueret eoꝝ q; sibi cōtumeliose: temerarieq; obiecerat.

Quis. n. dēmōibꝫ libeꝝ nō putet hoīem de cultu religiōisq; deoꝝ philosophātē.
Cū de libatiōibus faciēdis aliqñ disputaret. Forte adolescēs aderat mollis ac deli-
ciis fluēs: adeoq; lasciuus ac petulās ut amazonū cātibꝫ incātatus uideret. Erat āt
patria corcyrēsis: genꝫ uero i phacacē alcinoū ulyxis hospitiē referebat. De libatio-
ne igiꝫ ut dixi disputās Apollōius iubebat hoies talia ut tali potiōe abstinere: &
eā intactā purāq; diis imortalibus cōseruare. Cūq; dixisset potiōnē qđ auribus
ē sacrificiādā: ei usq; libatiōnē p̄ aures faciendā cū ea corpis pte hoies bibere nō
possint. Adolescēs in cacinū prupit tā pfuse ridēs: ut oēs qui aderāt i se cōuer-
ret. Tūc illū respiciēs apollōius: nō tu inquit hāc mihi cōtumeliā affers. Sed dēmō
qui te in sciū hoc pacto uexat. Detinebat āt a dēmōe adolescēs: & de his plerūq;
ridebat: de q; alius nemo risisset: qñq; āt i clamorē risū uertebat: cū nulla subel-
set exclamāti cā: iterdū secū ipse loq̄bat aut cātabat. Horū oīum luxuriosā & mol-

Dēmōia
cus libe-
ratur.
lē uitā eē cā n hoies arbitrant. Sed adolescēs dēmōis psonā p̄mēs ita bachabāt
sicut respiciēs illū Apollōius bachari furereq; cogebat: nūc. n. timētis: nūc irascen-
tis uoces idolū emittēs: & q̄les eoꝝ eē solē: qui igne alioque tormētī gñe torquenē.
Iurabat se adolescentē dimissuꝝ: & i neminē aliū itaturū. Apollōius āt uerbis in-
eū utebat: quibus dñi cōtra seruos uanos ac futiles uti solent scelestū insup impu-
dentēq; ipsū appellās minaciter iracūde iubebarat signo aliquo sui discessus edi-
to adolescētē relinq̄rens: ipse uero statuā qđ se deiectū dixi unā denotās: q; i por-
ticiu regia iuxta quā talia siebāt posita erat. His dictis ea statuā tū paulū prio nu-
tās decidit: & simul tumultus igēs auditus ē. Quāto āt stupore admiratiōeq; oēs
cōprehēsi fuerūt supuacū arbitror enarrare. Venꝫ adolescēs: tāq; e graui somno ex-
ciatꝫ oculos frequēter uiibrabat ad radios solis faciē uertēs uerecūdia ēt pfusus:
q; oēs i se respiciētes aiaduerti: nec ulterioꝝ petulās appebat: neq; torue sicut antea
aspiciēs: sed i p̄pria naturā reuersus: nō aliterq; si medicamentū aliqd p̄ recipiēda
salute bibisset: tū uersicoloribꝫ ac mollibꝫ uelimentis extēsisq; deliciis depositis
thei. in
nq̄bre

Baccha-
palia a-
thei. in
nq̄bre
aspiciēs: sed i p̄pria naturā reuersus: nō aliterq; si medicamentū aliqd p̄ recipiēda
salute bibisset: tū uersicoloribꝫ ac mollibꝫ uelimentis extēsisq; deliciis depositis
thei. in
nq̄bre
ciē ēt Apollōius Atheniēses increpasse pp bacchanalia q̄ mēse nouēbri celebrāt. Ip̄
se. n. i m̄plices cātus: aut modulatiōes qđā numerosas i theatro audituros cōue-
nire putabat: q̄les comedias: tragedias: uel cātus esse solēt. Sed postq; audiuit ad
sonū tibiz illos saltare & iter Orphei carmina theologia p̄ alios heray alios nym-

Q VARTVS

phas; alios bacchas; habitu ornatos; pcedere; grauitur eos increpuit: definite inq/
ens salaminios tripudiado imitari: & hmoi alios abiectos hofes. Si. n. laconica q
da eet hzc tripudiadi ro ccederet; atq; ipse quoq; saltare; hct. n. illa militare qdd
& corpora ad bellu exercet. Hzc at mollis effeminataq; saltatio qd het cu tro/
phais coet; neq; uero cotra medospfas ue sed cotra uos ipsos: qa ea institutis ue/
nientis ea pmanere sinetis: coccineatq; et purpurea; croceaq; uestes: uñ a uobis
sumptas; cu neq; acarnanex mulieres ita exornent; neq; ta molliter colonus equi/
tauerit. Sed qd ego talia comemoro: cu mulier caria Xerxis tpibus nauis cuius
da pfecta cotra uos nihil hñs nauigauerit muliebris ornatus: sed uirili stola & ar/
mis instructa: uos at molliores estis q Xerxis fœminæ: eosdē geritis ornatus: se/
nes pariterq; iuuenes: quos pfas; ipuberes gestare solēt: quodā tñ in agro pugna/
turi iurastis pro priā potius eē morituros: nunc at utputo iuratis uos pro patria
bacchaturus: & thyrsus sumptuosus: qui. n. & galeā ferre nō pōt: & formā imita/
tur muliebrē: ut inqt Euripides is turpiter ornat. Audiuī et uos uctos fieri: & ly/
diā agitare supellectilē in magnos sinus ipsam attollētes. Oportet at ipsos uenera/
ripserim cu loci uñ sunt: & pro uobis maxie spirēt: neq; boreā affinē uestrum: se/
qui maxime uentorū oīum masculus est: fœminā facere decet: neq; n. ipse boreas
Orythiā amasset: si eā uidisset tripudiare. Alius insup error athenis emēdatus ē.
Cōueniēs. n. populus in theatro: qd in arce est gladiatores sese mutuo iugulantes
spectabat: magis ibiq; tunc talia exercebant; nūc corinthis fiat. Nam magnis pe/
cuniis empti nequā homines eo deducebant; seu scortatores & fures: & maru/
piorū incifores: & feruorū captatores: aliiq; hmoi generis hofes. Athenienses uero
illos armātes: certare simul iubebāt. Hāc itaq; tā crudelē cōsuetudinē illis abstu/
lit Apollonis. Cum. n. illū in cōtionē uocarēt Atheniēs: negauit se locū pollu/
tum: & cruore manantē intrare uelle. Idemq; p epistolā scripsit dicēs mirari se iā
dudum q; arcē dea non deseruerit cu uos tñ ante oculos eius humani sanguinis
effundatis. Videmi. n. postq; festa: q Panathenea dicitis celebraueritis: non bo/
ues in sacrificio: sed hofes mactare. Tu et o Bacche quo pacto post eiusmodi san/
guinē in theatrū uenis: ubi sapiētes Atheniēs libādo tibi sacrificāt: tibi igitur:
& tu Dionysii: purior. n. sanctiorq; cytherō est. Hzc sunt q memoratu digna pu/
raui ex his: q tūc Athenis philosophatus est Apollonius. Post ad thessalos legat⁹
ab Achylle pfectus est: cu illi cōuētū in pylea celebrarēt ubi amphictionica etiā
pagere cōsueuerūt. Thessali itaq; auditis q ab Achyllis noīe ab Apollonio nūcu/
pabāt decreuerit: ut circa sepulchrū ei⁹ cōsuea sacra instaurarent. Leonidæ quo/
q; spartiatæ statuā āplexus ē Apollonius ob amorē: quē erga uiriū talē gerebat.
Veniens at ad tumultū ubi sagittis cōfossū Lacedæmonii phibent; familiares suos
iter se disfidēs: disputatēq; audiuit. Quisnā totius græciæ locus eēt altissimus.
Huius at disputatiōis occasiōē dederat mons Oetha añ eorū oculos posit⁹. Cō/
scēdēs at: quē dixim⁹ tumultū Apolloni⁹: ego inqt hūc osam altissimū censo: q
in eo libertatis cā occubere xq̄lē illū Oethæ reddiderūt: & supra plures olym/
pos illum extalerūt. Ego at uiros istos colo: & ueneto: & cu ipsis una acarnanē
me gestia: quæ. n. illos pro priā ptulisse audiuit: eorūdē se fieri participē exopta/
uit. Peragrauit et Apollonius totius græciæ tēpla: & oracula. Accessit nāq; ad do/
donæi tēplū: & Pythiū amphyarai quoq; triphonii tēpla uidit: Ascendit etiā ad
musas: templum in elicōne positum: cūq; singulorū templorū sacra perquireret.

Laconica
saltatio.

Turpiter
ornaturq;
se mulie/
briter or
nat.

Boreas af
finis athe
nienfiū.

βαλα
νιοτο
μοι.

Marfu/
piorū inci
fores.

Gladiato
res fustu/
lit atheni.

Panathe/
nea festa.

Colit La
cedæmo
nios.

LIBER

Tēplum & si q̄ opus eēt emēdaret: tēploꝝ sacerdotes lecū p̄ficicebant: & familiares eius
mulas: in
elicone, helicēsq; ip̄m p̄ legatos ad cōionē certaminis iuitaret: uidemini mihi inq̄t Apol-
lonius olympioꝝ gloriā diminuere: q̄ legatioib⁹ auertere tēptetis eos: q̄ sp̄ote sua
eo sunt p̄fecturi. Cū ī isthmo cōstitisset aliqñ: & mare letheo portui circūpositū
mugiretis inq̄t terre uertex scindet forsitā: ego tñ magis credo non scissim iri.

Isthmi se- Hæc at dixit iā p̄nosces siedā isthmi sectionē: quā post ānos septē facere cogita-
ctio. uit Nero: q̄ relicta regia in Graciā uenit p̄conis olympiis pythiisq; se subiiciēs:
quīs isthma ēt uicerit: erāt at ei⁹ uictoria citharedoꝝ: & p̄conii. Vicit ēt tragedos

Nero de in olympiis: & tūc de isthmo rescindēdo dī cogitasse: ut ip̄m nauib⁹ p̄uū redde-
isthmo retatq; adriaticū ego misceret: ne naues oēs supra malē nauigarent: sed multæ
scidēdo. per eū: quē scidisset locū ueherētur nauigatiois circuitū euitātes. Hoc at Apol-
Lecheus lonii uerba significabāt: q̄ scissio a Lecheo corinthioꝝ portu incepta stadia fer-
portus. me q̄tuor cōinēter p̄cessit. Destitit at ab inceptis Nero: ut qdā tradūt: q̄ Aegy-
ptii phī dixerūt fore: ut cōmixta maria & diffusum qd̄ circa est Lecheū pelagus
eginā deleret. Alii q̄ inuatiōes aliq̄s erga ip̄erium timuerit. Tale igr̄ fuit: qd̄ de
isthmi scissione p̄dixit Apollonius fore ut scindere: uel forsitā nō scindere. Erat

Demetri eo tpe corinthi phūs: noie demetrius oēm cynicoꝝ disciplinā cōplexus. Cuius Fa-
us cyni- uorinus in suis orōnib⁹ honorifice meminit. Is cū erga Apolloniū ita esset affe-
cus. ctus: sicut olim Antisthenē erga Socratis sapiam ferūt fuisse dispositū: Discēdi
cā Apolloniū sequebat: eius uerba diligēter obseruās amicos insup̄ familiaresq;
suos ad audiēdū Apolloniū cōpellebat: Inter quos fuit Menipus lyctius: annos
natus circiter. xx. & qnq;. Ingenio satis potēs corpore uero egregie exercitatus:
ita ut formosū athletæ liberalisq; speciē p̄ se ferret: Hūc a peregrina muliercula
pleriq; amari putabāt: mulier uero satis pulchra: mollisq; apparebat: & diuitiis su-
pra modū abūdās: q̄ artificiosē & ornatōis tm̄ cā simulabant. Fuerat at⁹ eius fa-
Menipi miliaritatē hoc mō cōsecutus Menipus: cū aliqñ solus corintho Cenchras p̄fic-
familiari tas cū soc sceret: fantasma quoddā illi occurrit: qd̄ se in mulieris spēm formauerat: atq; ex
mina. manu apprehēdēs Menipū iādudum inq̄t se illius amore teneri: esse at⁹ se generē
Cenchre phoenissam: & in suburbano quodā iuxta corinthū hitare: idq; ēē digito mōstra-
uit: dixitq; si uespi co ad me ueneris me cantatē audies: & uinū bibes: q̄le antea
nūq; bibisti: neq; te riuales turbabit ullus: pulchra. n. pulchro cōtēta uiuā: & mo-
riar. His blādiciis allectus adolescēs in reliq; phsa satis ualidis amorib⁹ nō resiste-
re ip̄otēs uespi ad mulierē uenire: ac frēq̄nter deinceps itā ad suas delicias uenie-
bat: ad mulierē: nōdū q̄le id eēt fantasma cognoscēs. Hæc uero aiaduertēs Apol-
lonius prio statuarii instar menipū intuitus diligēter ip̄m designabat: & cōtēpla-
bat: ubi uero illū satis agnouisse uisus ē. O pulcher inq̄t: & a pulchris mulierib⁹
expetite serpētē foues: & te serpēs fouet. Cū talia uerba menipus admiraret: hoc
ppea dixi Apollonius inq̄t: qm̄ mulierē hēs: q̄ uxor tua nō ē: Sed dicas uelim an
se amari ab illa putes. Certe p̄ louē inq̄t me amat & qdē uehemēter. An igr̄ in-

Gratiss/ q̄t Apollonius cā tibi cōnubio iūges. Iungā rñdit ille: gratissimū est. n. amāci nu-
mū amā bere. Q̄ nō igr̄ inquit Apollonius futura nuptiæ sunt. Ille at cito inq̄t: Imo uero
q̄ nubere cras fortasse: obseruās igr̄ cōiuii tēpus Apollonius: cum iā qui inuiriati fuerant
conuenissent: & ipse eodē accedens ubinam inquit mulier est: cuius causa conui-
uium celebraturi cōuenistis? Tunc Menipus prope adest inquit: atq; hæc dicēs

Q VARTVS

cū paulū etubuiſſet ſurrexit. Tūc Apollonius. Argētū hoc inqt: & auz: ceteraq;
domus hui⁹ ornamēta tua neſ an mulieris ſunt? Mulieris inqt ille: & ſemilacerā
craftamq; ueſtē oñdēſtalia qđā mea ſunt inqt ornamēta. Tūc ad coſtq; aderāc
cōuerſus Apollonius: Tācali inqt hortos uidetis: quiſicut ab Homero ſcribit ap
parēt aliqd eēcū nō ſint: nec tñ in infernū deſcēdiſtis: talē. n. inqt hūc oēm orna
tum exiſtiteris oportet: neq; n. q̄ apparet materia ulla ſubēſt: ſed materiā dūta
xat ſimulacrū ē: & imago: ut āt uey: eē agnoſcat: qđ dico: bona hęc ſpōſa una ē Spōſa e
ex numero lamiarū q̄s aliqui laruas aliq lemures appellāt. Sūt āt ad amorē & ue numero
nerē pñx: & hūanas carnes uehemēter expetūt: uenereq; cupidine alliciūt: eos: lamiarū
quos cupiūt poſtea deuorare. Illa hęc audiēs age inqt meliora loqre: ſeq; ei⁹ di
ētis offeñſā ac pturbatā demōſtrās ī phōs paulo mordacius iuecta ē: eos oēs deli
rum.
rare ſquiēs. Vbi uero pocula aurēā: & qđ uidebat argētū inania uētoſaq; oñſa ab Diſparue
oculis euanuere: pincernaq; & coq ac reliq familia ab Apollonio increpita diſpa
runt oia.
ruit lamiā lachrimāci ſimilis rogabat Apolloniū me ſe torqret: neue qđ eēt faceri Lamiā
egeret: Cūq; ille acriter inſtaret: neq; eā ſe diſmiſſurū aſſereret: Tandē ſeſe lamiā ſe eſſe.
cōfeſſa eſt: & uoliſſe Menipū uoluptatib⁹ exple: ut ei⁹ poſtea corpus deuora
ret. cōſueuiſſe. n. pulchris & iuuenib⁹ hoīum corporib⁹ uelci: Vbi ad ſummā ſan
guinis abundantiā pueniſſent. Hāc ego de lamiā narrationē iter Apollonii geſta
maxie notā de industria lōgiorē feci. multi. n. qđ factum fuit cognouere: uropote
qđ in media Gracia celebratū eſt. Sūmatim uero narratū de illo eſt. Oēs. n. hoc
dūraxat dixiſſe cōſēti fuerunt: q; lamiā corinthi qñq; Apollonius deprehēderit.
Quid āt egerit & quo pacto menipī grā hęc fuerit opatus Apollonius: non oēs
nouerūt. Sed ego ex Damidis Apolloniiq; ſermonibus iſta retuli: libētius quoq;
pp Baſſum corinthiū ipſa narraui: qui cū parricida habitus exiſtima: uſq; ſit: tñ
Apollonii ſapiām uanā falſamq; eē pdicabat: neq; frenū aut moderationē ullā ha
bēs in loquēdo: quē cōiuria cōtumeliaſq; temere fundētē cōpeſcuit Apollonius:
prim diſputationib⁹ aduerſus eū habitus: prim eē epistolis in eū cōſcriptis: quic
quid āt de eo tāq; parricida ſcripſit: uerū etiā pculdubio putādū eſt: neq; n. ueri
ſimile uidet talē uiy: cōiucii cā falſum aliquid auſum fuiſſe dicere. In olympiis In olym
āt ab Apollonio geſta ſunt hęc: Cum ſibi ludos pñficiētī Lacedæmoni⁹ le piis geſta
gati obuiā ueniſſent: hoſpitiū familiaritatēq; pollicētes: eſſent āt hītu haud quaq; apollōii.
laconico ſed molliatq; laſciuio atq; ipſi deliciis oib⁹ affluerent: acriter eos incre
puit Apollonius: uidēs. n. hoſes expolitū crurib⁹. Comis āt. unguētō ſtillantibus Increpat
abrafis barbis: ueſtitu inſup fluxorac molli: Ephoris talia nuntiare illos iuſſit: ut delicias
publice balneoꝝ uſu iterdicto & oībus deliciis ppulſatis antiquā uiuēdi normā laconū.
cōſuetudinēq; reuocaret. Sic. n. fore ut corpoꝝ exercitationes: & bonarū artium
apud eos florefcerēt: rediretq; ſibi ipſi ſimilis Lacedæmon. Vbi uero ipſos quæ
domi curā la erāt emēdaſſe cognouit: epistolā ex olympiis ad eos ſcripſit laconi Episto
la ſcedula breuiorē his uerbis. Apollonius ephoris ſalutē (Viroꝝ quidē eſt nō pec ad epho
care: generoſoꝝ autē ē nō peccātes ſentire. Reſpiciens autē Iouis olympii tem
ros.
plum) Salue inquit bone Iuppiter: qui uſq; adeo bonus es ut te ipſum homini
bus cōmunicēs. Interpretatus quoq; eſt: qđ Milonis Aenea ſtatua: & eiufdē ha
bitus ſtatuarū ſignificaret. Milo nāq; ſup diſcum poſitus ſimul uinctis pedibus Milonis
iniri uidet. ſiniſtra āt malū puniū tenet: dextra āt manus digiti recti: & rigē ſtatua in
tibus ſimiles apparēt. Qui autē in Arcadia olympiifq; ſermones ſeruat hū ſunt: diſco.

Robur aiunt, n. hunc athletā fuisse adeo robustū ut in loco ubi semel cōstitisset firmus
Milonis, immobilisq; ita pmaneret: ut inde nulla posset ui dīmoueri: mali uero punici corn
 pressionē firmitudinē tenacitatēq; digitorū ondere: q; at digiti abinuicē distrahi
 nō possent: si q; ēt sūmis uirib; certa leudeclarari aiebāt: ex rimis q; ad certā noc
 mā cōposita inter distātes digitos cōspiciunt. Victā at qua caput redimius est
 tēpantiæ suæ indicium esse putāt. Sed hæc inquit Apollonius sapiētē pfecto sunt
 excogitata: ego tñ sapiētiora esse censeo: q; sunt ueriora: ut igit sciat is qd uerita /

Milo a / dotē institueret: ex quo sine alia interpretatiōe satis apparet quid mitra significet
cerdos. Mal; pu cū sacerdotē illū cē dixerim. Arbor at malus punica sola in iunonis honorē plaq;
 nica iuno tatur. Qui at pedib; subiacet discus ondit breui scuto supstantē sacerdotē iuno
 ni dicata ni sacrificare cōsueuissē qd manus ēt dextra significat. Digitorū uero nō multū
 distantiū inter se figurā antiq; artis statuariæ opus cē dicebāt. Cū faciēdis sacrifici
 iis interuenisset offendit elientes egregie ornatos cū magno suarū sediū appara /
 tu: ex eoq; nihilo minoris existimatum iri putabāt q; qui in ludis erant certaturū
 athletarū. Interrogātib; itaq; lociis Apolloniū: qd de elientiū dispōne erga ludos
 olympicos sentiret. Sapiētes inqt nec ne sint ignoro: philosophas uero cē ipsos ma /
 nifeste uideo. Quo pacto at sic calūniatus eos: qui res gestarū scriptores cē pu /
 tantur & amētes onderit eos qui supra uires aliqd scribere aggrediunt ex his q;
 dicent euadet manifestū. Adolescēs qdā q; sibi ipsi sapiēs esse uidebat Apollonio
 circa tēplū deābulāti occurrēs: eras inqt uelim me cōuenias: uolo. n. pclarū aliqd
 tibi legere. Interrogātū Apollonio quidnā sibi lecturus eēt: ofonē inquit ille: quā
 uidebat, pro loue cōposui: atq; hæc dicēs illā sub ueste occultā ondit. Locatus at in uolu /
 minis magnitudine Apollonius quidnā inquit est: qd in loue laudas? an cū forte
 laudas qui in hoc tēplo est: nihil ei simile in uniuersa terra esse dicens. Hoc ipm
 laudo inquit adolescēs: & pp hoc alia multa horas. n. & q; in terra sunt: quicq; ēt

Podagra sup terrā: & uētos: & astra oīa louis cē dico. Videris mihi inqt Apollonius egre /
laudes. gius laudator. Is certe sum inquit adolescens: usq; adeo ut podagra laudes scripse
 rim: pterea surditatis ac cæcitat is. At uero inquit Apollonius nec hydrope si nec
 catarrus tua carere debuerat sapia. Sed hæc quoq; oportuit laudari: quis fuerit
 melius ut mortuos ēt laudib; psequēs ægritudinū: q; inuēriēre laudes pcurat
 minus. n. dolebunt defunctorū parētes ac filii: ceteriq; ppinq; cum talia legerint.
 Aduertēs inde Apollonius adolescētē parūp ofonē ina cohibitu. O tu inquit
 laudator. O res gestarū scriptor utrū cēles laudatorē melius q; nouit: an q; nō no
 uit posse laudare? Tū ille q; nouit inqt: quonā. n. pacto q; nō nouit laudare quisq;
 pōt. Non igit inqt Apollonius de tui prīs laudib; quicq; scripsisti: uolui inqt ille
 sed qm mihi uisus est oīum quos unq; nouerim uiro; generosissimus pulcherri
 mus: & optimus rei familiaris gubernator: & ut sūmatim dicā in reb; oib; la /
 pientissimus: Laudatiōē eius scribere destiti: ueritus ne parenti dedecus potius
 quā honorē affererē: si ofonē suis meritis inferiore in eo laudando uteret. Accen /

Indigna sus igit indignationē Apollonius: qd sibi aduersus ignorātes euenire plerūq; so /
ri solebat lebat. O scelestē inquit: an igit patrē tuū quē æque ac te ipsum nosti sufficienter
contra pro meritis laudare diffusus es. Hominū uero: ac deorū patrem & huius uniuert
ignorant si opificem: & omnium: quæ apud nos: quæ uetiā supra nos existunt auctorem
tes. tam frigide: imperfecteq; laudare non dubitasti nec cum ipsum quem laudabas

ueritus es nō intellexisti de re multoq̃ sint hoies perfectiore sermonē abs te fieri. Disputatiōes in olympiis ab Apollonio de rebus utilissimis habitæ sunt ut puta de sapia: fortitudine tēpantia & ut sūmacim dicā de uirtutib⁹ uniuersis de qbus in tēpli crepidine stās disputabar. Oēs q̃ audiebant stupefaciēs nō solū grauitare sentia: sed et orōnis suauitate. Adstantes igit̃ lacedæmonii publice sibi hospitiē penes ionē illū fecere eoꝝ q̃ domi erāt nouū parētē & uitæ institutorē: & senioꝝ honorē ip̃m appellātes. Interrogāte at̃ quodā corinthio: qm̃ dolēter talia ferebāt an et diuinos honores illi decretari essent: & libētissime quidē decernemus rōde ruat legati. Veꝝ Apollonius inuidiā cauēs a tali pposito illos reuocauit. Postq̃ taygeto supato bene cultā lacedæmonē & lycurgi instituta recte seruari cōspe/ xit nō iniocūdū fore putauit lacedæmonioꝝ sacerdotes cōuenire: q̃ q̃cunq̃ uel Cōuenit lent interrogādī p̃bere facultatē. Adueniētē igit̃ primo interrogarūt quo pacto sacerdos/ coli deos oporteret: qbus ille pinde inq̃t ac dñs: rursus quō heroas tāq̃ parentes tes laconi rōdit. Tercio uero iterrogātib⁹ quō hoies colendi eēt: nō laconica est hæc inter rogatio. Rursus at̃ iterrogātib⁹ qd de legib⁹ eoꝝ sentiret idē inquit qd de opti/ dii colen mis magistris: qui multū sane p̃ficiūt si discipuli negligētes nō fuerint. Interro/ di ut dñā gātibus adhuc qd de fortitudine cōsuleret. quō. n. inq̃t uos ntemini fortitudine. Erat eo tpe Lacedæmonius quidā adolescēs in indicio accusatus: q̃ erga patrios mores iniustū aliquid ppetraſset: is at̃ ortus erat e stirpe calicratida: qui Lacedæ monioꝝ classī apud argynusas p̃fuit. Is adolescēs nauigatiōis cupiditate captus patriæ p̃ceptis post habitis naues fabricauerat: quibus carthaginē primo: dein in siciliā nauigauerat. Audiēs igit̃ Apollonius ip̃m eo crimine accusatū graue pu/ tauit circūuentū indicio adolescētē negligere. igit̃ ad se uocatū quid curis: cogi/ tationibusq̃ tā plenus eēt interrogauit. Cui adolescēs: quia publice inquit accu/ satus sum qd nauigādī studio deditus publica negocia nō tractem. Tūc Apollo nius inquit p̃ ne aut auns tuus nauta fuit? Minime inquit ille: sed gymnasioꝝ principes: & ephori maximis reipub. dignitatib⁹ oēs p̃fūcti. Calicratidas autē Calicratī pauns meus: & classis præfectus extitit. An tu inquit illū dicis Apollonius qui das apud apud argynusas classī p̃fuit lacedæmonioꝝ. Istū ip̃m inquit adolescēs: qui etiā in argynu/ ea p̃fectura diē obiit. Nō ne igitur nanigandi cupiditate abstulit tibi mors panī sas obiit. tui? Sane inquit ille. Veꝝ ego nō pugnandi cā nauigo sed mercaturæ nauicula/ rix deditus sum studio. Infortunatū igit̃ Apollonius ait uiuendī genus ut arbi/ tror elegisti. Primū. n. hmoi hoies oēs nūdinas circūūtut qui minimo emant: q̃ Infortu/ sibi sunt opus: deinde cū pegrinis: & cauponibus degētes assidue aliquid emunt nati mer uēduntq̃ & sceleratis usuris capita supponētes ad perniciē suā festinant: q̃ si res catores. p̃spere successerint: bene nauigat nauis: & multus illis ubiq̃ est sermo: q̃ neq̃ in uitū neq̃ uolentes tale studiū deserēt unq̃: sin ex mercatura nō cōsequant̃ utilita tē minora nanigia cōscēdētes naues p̃fringūt: & cām in deos ip̃ie referētes: nō in uiuē alienis opib⁹ potiuntur: q̃ si et tale non eēt maritimū: ac nauticū genus nōne sūmo dedecori tribuēt̃ uix? spartiatā: his parētib⁹ ortū: qui in Media sparta nīrā duxerūt in cōcava nauī latitatē oblitū lycurgi ip̃hitiq̃ & cæteroꝝ spartiarū de naulis nauiculaq̃ sollicitū eēt: q̃ si nihil aliud saltē spartā ipsa cogitare oportet q̃ diu terrestrib⁹ negociis intēta fuit ad ccelū n̄q̃ gloriā extrēdisse. Postq̃ uero ma/ ritimis studiis sese dedit: in p̃fundo mersam: & p̃pmodū extinctam esse nō in mari solum uerū etiā in terra: his uerbis usq̃ adeo cōmotus est adolescens ut desi/

xis ad terrā oculis uehementer ploraret: q. tñ a suis maiorib⁹ degnaſſet: pollicere
turq. ſe cōtinuo naues: ubi uixerat uēditurum: cūq. in eo pſitente aſa uertiffet
Apolloni⁹ ad Ephoros duxit: atq. ut iudicio abſoluereſ ab iſſe ſpetrauit. Illud
quoq. iter ea q. apud Lacedemonios geſſit memorat. Roman⁹ Impator p epi-
ſtolā grauiter Lacedemonios accuſabat: q. libertate nimīū abutētes aliis cōume-
lias aſſerēt. Id ē ei⁹ opa: q. gracie p̄erat eueniſſe ſtelligebāt Lacedemoniū. Erat
igī magna apud eos ābiguitas: atq. iter ſe diſſidebāt ſpartiatentroq. mō reſcribere
ſatius eēt: an ſe de obiectis putgādo regis iracūdiā placarēt: an cōſtāri: ma-
gn⁹q. aīo illius dicta cōtēnerēt. Igī hui⁹ rei cōſiliariū adhibuerūt Apolloniū:
epiſtolā ſnām ſibi narrātes: qui poſtq. iter ſe diſſidētes illos aīaduertit: in mediū
Palame- pcedēs breuiter in hūc modū locutus eſt. Palamedes lſas inuenit nō ſcribēdi ſo-
des inue- lum cā: ſed ut ē cognoscere q. poſſet q. ſcribēda nō eſſent. Hoc mō Lacedemo-
nit lſas. niis ſuaſit: ne nimium audaces: neue ruſus ſupra modū puidos in ſcribendo ſe
oſiderēt. Miſit āt ſparta: poſt olympia quo ad hiems trāſiret. Veris āt principio

Somniū ad maleā pfectus eſt: eo cōſilio ut inde Romā trāſmitteret. Hæc āt cogitāti ſom-
apollonii niū hmōi apparuiſſe tradunt. Viſa eſt mulier ſtatura maxia: & ætate uetuiſſi-
ma illū amplecti: rogareq. ut ſe antea cōueniret: q. nauigaret in Italiā: aiebat āt ſe
Iouis nutrice eē coronāq. gerebat terreſtribus oibus: maritimisq. diuitiis ornatā.
Creta nu Cū igī ſomniū diligētius examinaret: nauigāſū ſibi prius eē in Cretā pcepit: ea
trix iouis nā: p. in ſula nutritrix Iouis appellari ſolet quia in ipſa fuerit educatus: corona uero
aliā fortaiſſis mōſtrabit inſulā. Cū eēt apud Maleā naues p. multæ iu Cretā na-
uigatur: ipſe nauim delegit: cōis ſocietatis capace: cōem uero ſocietate uocabat

Noluit ſpectare labirynthum. cū ſocios: tū ſoci⁹q. ſeruos ac miniſtros: neq. n. illos cōtēnebāt: Præteruect⁹ āt cy-
doniā & ad Gnoſon appellēs Labirynthū: q. adhuc extabat: ubi clauſū aliqñ fuiſ-
ſe Minotaurū ſerū: uolētibus ſociis uidere pmiſit. Ipſe uero ſpectare ſe nolle in-
qt iniuriā Minois. Acceſſit uero in gortynā: ut idē uideret: illuc quoq. aſcēdēti
theologosq. in eo monte erāt: allocutus eſt: & in tēplū uenit Leuineū nūcupatū:
qd Aſculapio dicatū eē ſerūt: & ſicut Aſia uniuerſa pgameū uenit: ita oīs creta
ad id tēplū cōgregat. Multi ēt ex Africa religiōis cā eo nauigāt. Vergit. n. id tē-
plū ad lybicū pelagus: retro lucidū p. montoriū: ubi multū mare paruus cohibet

Leuineū in creta. lagis. Leuineū āt appellari dicūt: qm ab ipſo p. montoriū extēdit: Leonis imaginē
retinens: q. lia fortuito in ſaxis accidere plūūq. uidemus: indigenæ uero fabuloſe
de p. montoriū narrāt eē unū ex leōib⁹: q. quoddā Rex matris iugo ſubditi fuerūt.
Cū illic circa meridiē Apolloni⁹: cū uiris plurimis & ſacerdotib⁹ tēpli diſputa-
ret: ingens terremotus uniuerſam cretā cōcuſſit: tonitru p. terea nō ex nubibus ſed
ex terra nato ſmugit: mareq. ſubſediuſtadia circiter ſeptrē: multiq. timuerunt: ne
deficiēs pelagus tēplum quoq. ſecū una traheret ita ut oēs abſorberent. Verum

Mare ter Apolloni⁹ cōſidite inqt mare. n. terrā pepit: q. bus uerbis elemētoꝝ cōcordiā de-
rā pepit. ſignari pleriq. cenſebāt: ita q. nihil noui erga terrā opaturū mare credēdū eſſet.
Poſt paucos dies: ex cydonia ueniētes nōnulli uiciariūt eadē die: quo hæc in creta
cōtigerant circa meridiē a loue ſigna fuiſſe miſſa: & ſimul ex mari inſulā emer-

Nero phi ſiſſe in freto: qd therā interq. cretā iacet. Sed nos oſonis plixitatē fugiētes: ad ea
loſophari quæ Romæ geſſit Apolloni⁹: trāſeamus: qm hiſi q. in cretā fuerāt acta ſucceſſe-
non ſine- runt. Eo tpe Nero philoſophari nō ſinebat hoſes inanē operā ſibi uideri phiam
bat. dicēs: quæ diuinādi peritiā adumbraret: & phi aliquot accuſati fuerāt: q. diui-

nandi artē exercere dicerent. Sed ut alios omittā Musonius Babilōiustqui sapiē Musōi
 etia secūdus ab Apollonio putabāt in carcerē detrdus in summo uite uersabāt: i carcere
 & nisi ualido robustoque corpe extitisset in carcerē pculdubio fuisset mortuus. Dū Apollōi
 in hoc statu phia ēēt Apollonius Romā uenit. Cūq; stadia uiginti supr. cētū ro
 mae appropinquasset apud aricie nemus: philolau cyrieū inuenit. Erat philolau
 uenit.
 lingua quidē satis prōptus. Sed mollior ad incōmoda tollerāda: & tūc ob metū
 Roma fugiēs quousq; inueniebat phōstut idē facerent hortabāt. Is Apollonio sa
 lutato psuadere nitebāt. ut tpi cederet. & romā nō pgeret: ubi multas calumnias
 phia pariebat. & oia q̄ illic fiebāt ordie exponēs oculos crebro huc atq; illuc uer
 tebat: ueritus ne retro glq; assistēs q̄ ab eo dicebātur audiret. Liberalius itaq; Apol
 loniū increpāstu inq; phōx turbā trahēs Romā uadis inuidiā tibi plurimā cōpa
 ras: neq; nōsti ad urbis portas eē quōdā a Nerone cōstitutos: qui te simul & hos
 cōprehendent uatēq; urbē ingrediāris. Cui at studio inq; Apollonius o philolae ua
 car iperator. Pubente inq; ille uelut auriga quadrigā regit: catatq; in Romanos;
 theatris & cum gladiatoribus uiuit:iple quoq; munere fungēs gladiatorio homi
 nes iugulat. Ad ea tñdens Apollonius. Vir inq; egregie an maius aliqd spectacu
 lū erudito hoi eē censēs: quā regē ipudentē uidere: Dei nāq; ludibriū hō est: in xta
 Platonis insām. Rex aut hoiū ludibriū factus suūq; pudorē ut plēbi gratificē
 negligēs: quos & quales philosophāibus pbebit sermōes. Sane p Iouē inq; filola
 us mō abiq; piculo id fiat: qd at si eo deductus intereas aut te uinētem Nero de
 uoret: pialq; aliqd eorū q̄ facit aspexeris: pluris. n. id tibi cōstabit q̄ Vlixi qn ad cy
 clopē uenit: multos. n. socios amiliū dū monstrum illud studet uidere: feri crudelis
 spectaculi cupiditate supatus. Tūc Apollonius putas inq; hūc minus q̄ cyclopem
 eēcū talia agat? Tū filolau ut tibi uisū fuerit facito: hos tū uelis salte saluos
 eē: atq; hāc uoce paululū elatiore dicēs ingemuit. Tū damis ueritus: ne q̄ secum
 erant adolefcētes: p iniectā a filolao suspitionē deteriores facti eēt: hoc mō Apol
 loniū ē allocutus. Perdidit hos adolefcētes hāc ofo timore tristitiaq; oia cōplenst
 imo inq; Apollōius cū multa ēēt nō petēti mihi bona dii plerūq; dederint: nescio
 an maius ullū ab ipsis unq; accepisse me putē: cōgigit. n. occasio pclara: q̄ possē
 de his adolefcētibz expientiā capē: q̄ nā ex ipsis uere philosophētur: que rursus
 aliud q̄dus potiusq; id ipsū agāt: idq; statim ipsa re cōprobātū ē: qui. n. inter eos
 minus fortes erā: filolai sermonibz psuasi alii qdē egrotare se simulabāt: alii uisū
 cū defecisse querebant: alii rez domesticas sollicitudines domū reuocari dicebāt:
 alii somnis se perterritos causabant: atq; ita cū octo locis tñ remāsit Apollonius:
 cū quattuor supra triginta iter suscepissent ut Romā secū pscificerent. Ceteri ue
 ro phiam. Neronēq; timētes fugā arripuere. Cōgregās igiē qui remānt: ēāt Apol
 lonius: iter quos Menipus erat: quē a lamia liberauerat: & dioscōrides aegyptius
 & damis. Ego iquit eos nō increpabo: qui nos deseruerūt: sed uos magis laudabo:
 qm̄ uiri estis mihi similes: nec existimabo simile eū: q̄ Neronē timēs discessit: sed q̄
 eiulmodi sapauit. Hūc ego uere phūm appellās docebo q̄cūq; scio. Cēso igiē pri
 mū uoca diis faciēda: qui nobis talē mentē dederūt: deinde ut talis itineris duces
 nobis sint. Nihil. n. sine illis sumus: ut demū in urbē pergentiū. q̄ tā magnā orbis
 parti iperat quā nescio quo pacto intrare quīq; possint: nisi ipsi duces adlinē: pfer
 tim tā seuo tyrāno ipsam tenēte: ut nō placeat quibuldam sapiētes eē nec haberi.
 Puto at nemini stultum cōsiliū uisum iri: si audeamus ad urbē pscifici: quam

Sermoci
 natio cū
 philolao
 Nero q/
 drigā re/
 git can/
 tatq;
 Dei ludū
 briū hō
 Rex ho/
 minū lu/
 dibrium

Nihil si/
 ne diis la
 mus.

LIBER

phōx plerūq; fugiūt. Ego. n. ita sentio eos quæ apud hoīes sunt nihil eē cā terribile ut sapiētē terrere possit. Deinde nihilo curā diligentiaq; in hoibus excitare nisi qd periculo fiat. Nos p̄terea tñ pagrauiumus terraq; quantū alius fortasse nemo: & feras uidimus tū arabestū indicos multiplices & multiformes. Hæc at bel-
Thyran- lūa: quā tyrannū plerūq; uocāt neq; quot hēat capita scimus: neq; utrū cuius un-
nus bel- guibus ad ancipitū sit dentibus nouimus: & quā ciuiliū bestia eīe dicat: & in me-
lua mul- diis urbibus habitet: eo tū phibeet īmanior iisq; in mōcibus aut paludibus degūt
toz capu- q; 10 leones quidē aut Pātheræ qñq; si mulceant mansuecūt: & innatā feritatem
tum. exuunt. Hæc at ob atrectationē ferocior facta oīa lacerat. Quinetiā belluas pro-
Matrici- prias matres degorasse nemo unquā aut dixit aut audiuit: ea tñ īmanitate satura-
da nero. tū Neronē accepimus. Quod si ab Hōrestē: aut Alceone tale aliqd factū legi-
 mus pietas in p̄tes aliq; delictis excusationē p̄tendit: alter ab uxore p̄pria iter-
 sectus: aliter monilis cupiditate p̄ditus sit. Is at a matre editus: senescēte iā rege pa-
 tre: & ip̄erii h̄reditatē nactus naufragio matrē iteremit nauim eius grā fabrica-
 tus: in qua nō p̄cul a terra extincta ē. q; si qs ob hæc metuēdū eīe Neronē existi-
 mat: & p̄terea phīam refugit: nō tutū eē putās p̄ter illius uolūtatem aliqd agere
 sciat hoc illis nequaq; eē metuēdū: q; uerā sapiētia mōdētia p̄tingerūt: talib; n. oīa q; a diis mittūt p̄spere succedūt: & cōiiciatorū nugas pinde ac ebriorum
 hoīum sermōes paruifaciūt: q; illos de nētes quidē nō tñ metuēdos arbitrantur
 Pergemus igi. Romā si fortes erimus. Cōtra Neronis. n. iussus: quibus ille phīam
 exterminat. Sophoclis elogiū satis ē dicētis. Nō mihi Iuppiter deus esset talia iui-
 bens: neq; musas neq; ap̄ illinē talia p̄cipientes rōnis cōpotes dicerē. Verisimile at
 est: & Neronē hoc iābicū carmē audisse: eū tragediis ut ferūt maxime gaudeat.
 Hoc loco ueritatē fortitū illud Homeri dictū iure putabim. Ait. n. postq; oīo ui-
 ros bellaces irritauit oēs una galea unusq; clipeus fuit. Id. n. in uiris istis tūc ac-
 cidere uisū est: qui Apollonii orōne corroborati mori ēt p̄ phīa prompti paratiq;
 erant: & se potiore cōditionēq; qui fugera ut eē arbitrant. Cū igitur urbis portus
 appropinquassent custodes nihil it̄rogātes: sed nouitatē habitus admirati ueniē-
 tes circūsteterē: facer. n. habitus quidā nec pecuniarū coactoribus cōueniēs uide-
 bas: cūq; in hospitiiū portæ finitimū diuertētes cēnā poposcissent: iā. n. dies in oc-
 casum uergebat: ebrius quidā in uicū uenit: uocē habēs nō plane rudē aut incul-
Neronis tā. Is Romanā urbē pambulās Neronis carmina decā: abar: q; uero aut negligēt
carmina us audisset: aut post auditionē nō p̄buiſſet mercedē ab eo tāq; ip̄ietatis in deos re-
cantant. us in carcerē ducebāt. Is cytharā & oēm cytharcedoz ornatū gestabat: p̄terea cor-
 dā usu pulsandi iā atritā in cistella portabat: eā ex Nerōis cythara duabus minis
 emptā iactirās: nec se ulli unq; eam uēditurū: nisi optimus esset cytharcedus: qui uē-
 aliquādo in pythiis ludis decertasset. Is igitur cōsueuerat in sui cācus p̄ludio bre-
 uē de Nerone hymnū p̄currēs carmina subiecit prim ex hōrestē: partim ex antico-
 na: & ex aliis p̄ssim tragediis a Nerone cōuerſa inflectētēs cācus male puerſeq; a
 Nerone ullulatos. Cū uero Apollonius comitesq; segniter ac negligētē audirent:
 ip̄se uiolatū ab eis Neronē: & diuinæ uocis inimicos eē clamitabat: quīs illi uer-
 bis eius nullā curā adhiberēt. Interrogāti at Apolloniū Menipo: quo pacto huius
Interro- hoīs uerba audiret: aut quid sibi agendū censeret. Respondit Apollonius. quid
gat Ap. aliud agamus: nisi ut postq; cantare desierit: nos nihil eius oratione cōmoti osten-
de hirc. rationis suæ mercedē soluentēs suamus illū Neronis multis eo mō sacrificare: poi-

stero die thelesinus consul uocatum Apollonium: quifnam is effet: quem gerebat
 habitū interrogauit. Ille at parus inquit & mundus & ex nulla morticina mate-
 ria cōfectus: q̄ uero tua sapientia est interroganti: ex diuino inquit afflatu p̄ueni-
 ens: & quæ hoīes do ceat: quo pactu deos precari: & eisdē sacrificare conueniat: ē
 ne at phūs ullus qui hæc ignoret. Permulti inquit Apollonius. Quid si qs recte
 talia sciuerit? Melior inquit Apollonius ēt euadet si sapientiorē audiēs certior fue-
 rit factus se recte scire: quæ sciuit. Talia audiēti thelesino: erat at erga res diuinas
 p̄pensionē in mentē uenit eius uiri: de quo iādudū multa audierat: non tñ de noīe
 palā interrogare uolebat: ne cōsiliū suū patefaceret. Rursus itaq; ad colloquū de
 rebus diuinis hoīem reuocauit. *(Erat. n. ad sermōes inferēdos idoneus: & tanq̄ a sa-*
piente quasiuit: qd tu ad aras accedēs precaris deos. Ego inquit Apollonius p̄cor
ut iusticia apud hoīes ualeat: & leges nō soluant: utq; sapientes paupes sint: ceteri
uero sine fraude ditent.) Talia uero petens inquit thelesinus tibi ēt satisficisse cen-
 ses? Certe inquit Apollōius: oīa nāq; oīone cōplector una: & ad altaria ueniēs ita p̄
 cor. *(O Diī p̄bete mihi: quæ mihi debent: q; si bonus sim uir: maiora ēt q̄ peto asse-*
quar: sin uero inter paucos diī me collocatūt cōtraria mihi ab eisdē p̄merēs: neq; peres
deos accusare potero si me ip̄m malis dignū iudicauit: cū sim prauus. Hæc audi-
ens: Thelesinus obstupuit: & Apollonio gratificari cupiens: accede inq; arbitratu
tuo ad oīa deorū tēpla. Ego. n. sacerdotibus prācipiāt te suscipiāt. Tu aut corri-
gas uelim siq; emendatiōe dignū inueneris. Quid uero inq; Apollonius si nō ius-
seris nō me suscipient? Minime inquit ille: mea nāq; est huiusmodi res: p̄tās. Gau-
deo inquit Apollonius: q; cū sis uir magnus: ac generosus de rebus magnis habes
as p̄tatem. Hoc at de me scias uelim. Ego tēpla nō penitus arcana icolere gaudeo
neq; me deorū q̄sq; respuit: sed recti participē dignant: oēs: rogo igitur ut mihi ap̄d
uos itidē pateāt tēpla: quod barbari ēt cōcessere. Tū Thelesinus: magnā inquit ro-
ināorū laudē barbari p̄occuparūt: uolo at ut de nobis hoc ip̄sū referre possis. Tuo
igi. arbitratu quæcūq; libuerit tēpla icolito: & ex alio in aliud: uti placet trāsmi-
grato: faciā inq; Apollōius: neq; id preter rōnem ut arbitror. Dei nāq; nō sp̄ in eo
dē p̄manēt loco: sed nūe ad Actiopes: nūe ad Athū: nūe ad olympū p̄ficiscūt. Ab
furdū igit. eē puto: cū dii uniuersas gētes p̄bulādo trāscāt: & lustrēt: hoīes ad oēs co-
deos aliqñ nō accedere: p̄terea si dñi seruos despexerint: culpa carebūt: forte. n.
tanq; prauos eos despiciūt: serui at qui suos dños nō uenerant: ab eisdē p̄denē itaq;
impiū scelerū: & diis inimici. Cū talia in tēplo dispuraret Apollonius: augebat
in dies Deorū cultus: eiusq; dictis hoīes obteperabāt: q; maiora dona a diis sese habi-
turos sperarēt: nec quisq; adhuc eius uiri sermōes calumniabat: quia oībus æque
palāq; cōsulebat: neq; cuiusq; pulsabat fores: aut potētiorū limia terebat: sed ad se ue
limia nō niētes benigne excipiēs: nō secus ad eosq; ad populū loquebat. Postq; Demetrius
terebat. erga Apolloniū: sicut i cōsiliis sermōibus diximus beniuolētia affectus Romam
uenit: colebat quidē Apolloniū qui cū frequenter ad Neronē mittebatur: eius su-
spicionē tali arte dimoueret. Videbat aut Apollonius maxime ob hoc ipsum re-
tinere demetrium. Idq; uel maxime tunc est iudicātū: cū Neroni gymnasiū para-
tū est oīum: quæ Romæ essent admirabile. Ibi nero magnusq; senatus: & Roma-
nus equitatus omnis sacrificia: diēq; festū sūma cū laticia celebrabant. Illud igit
gymnasiū ingressus demetrius ofonem habuit: aduersus eos qui balneis utebant
propterea: q; se ipsos molles effeminatosq; reddentes inquinarentur magis q̄ mun-

Quid p̄
 caris de/
 os.
 Ve sapiē/
 tes pau/
 sint.
 Oratio &
 p̄ces Ap.

Diinōsp
 i eodē lo

Potētiorē
 Gymna/
 sum ne/
 ronis,

darentur: oēm igit̃ in rebus huiusmodi sumptū inānē: superuacuumq; esse mon/
 Demetri/ strabat: quibus uerbis adeo in se audientiū iracundiā cōcitauit: ut una res tñ fue/
 us aduer/ rit auxilio: quin subito interficeret: ea uero fuitq; ea die Nero clariore maioreq; q̃
 sus uten/ unq; alias uoce cantauerat. Cantabat āt in cauponaria taberna nudus: & femoralē
 tes balne/ bus dūtaxat amictus: nō secus ac sordidissim⁹ quisq; cauponū. Nec tñ effugit de
 is. metrius: qn magnū p hisiq; dixerat piculū subiret. Tigillinus. n. cuius in ma/
 Cārabat nibus Neronis gladius erat: Roma illū expulsi nō secus ac si balnea suis uerbis
 nero iou/ esset demolitus. Is quoq; Apolloniū clanculū obseruabat: num & ipse notatiōe di/
 dus i cau/ gnū aut abiectū aliqd diceret. Ille uero palā nec serio nec ioco quicq; notatiōe di/
 pona. gnū pferebat: ut qui periculū aliquod grauius caueret. Sed apte ad interrogata
 Gladius respondens: una cū thelesino philosophabat. Accedebant ad cū insuper nōnulli:
 neronis i qui licet phia piculū afferret: nō putabāt si cū illo degeret piculū aliqd subire pos/
 manu ti se. Auxit Apollonii extimationē de prodigio ab ioue misso sententia: cū. n. aliquā
 gillini. do sol defecisset: & tonitru igens eet subsecutū: quod in eclipsi fieri minime cōsue/
 rit ma/ uit. Aspiciens in cōclū Apollonius erit inqt magnū aliqd & nō erit: quā sententiā:
 gnū ali/ qui tūc audiuerē interpretari minime poterāt: triduo āt post solis defectionē oēs
 qd & nō eā intellexere. Accubāte in cōuiuio Nērone decidēs fulgur calicē: quem manib⁹
 erit. tenebat excussit: cū iam ori propius illud admonisset. Hoc igit̃ Apollonii uerba
 Fulmen significabant: cū. n. tam parē abfuerit a pcssione fulminis ipator merito magnū
 excussit aliqd factū iri: & rursus nō factū iri inquit Apollōius. Tigillinus āt cū talia audis/
 calicem setimuit hoīem: quasi sapiētia dæmonō p̃ditū: neq; palā ipsū criminandū cense/
 manu ne bar: ne clanculū aliqd malū sibi ab eo pueniret. Verū tñ loquentē tacentēq; seden/
 ronis: tē: & ambulante: & quid apud quēq; māducaret: & biberet: sacrificaret: nec netot
 Catarr⁹ oculis: quot reges hñt obseruabat. Cū moribus: quē catarrū medici dicūt Romā
 iuasit ro inuasisset: plena erāt tēpla diis sacrificantiū hoīumiq; Neronis fauces intumue/
 manos. rāt ita: ut exiguus uocis usus illi relictus esset. dolebat aut̃ Apollonius pp magnā
 Fauces eorū ignorantia: neminē tñ palā increpabat: quinetiā Menippū eorū gfa parū per
 neronis in irritatū cōpescuit: iubens ipsum diis ignoscere: si minimis ridiculoz gaudeant: ea
 tumue/ uerba cū ad Tigillinū relata eēt ministros misit: qui Apolloniū in iudicio uoca/
 rant. rent excusationē facturū de his: quæ impie aduersus Neronē locutus esset. Erat
 etiā accusator: cōtra ipsum paratus. qui multos antea iā pdiderat: & tali nequiciæ
 genere tāq; olimpiorū uictoria exultabat. Is ēt accusatiōis syngraphā se cōpositā
 habebat in manibus: eāq; tāq; gladiū in Apolloniū euaginat⁹ interfectorūq; cōmī/
 natur. Postq; uero tigillinus acceptā syngraphā explicās litteras: in ipsa uestigium
 nullū uidit: & libellū: quasi lituris nūq; signatū aspexit: de dæmone rursus coepit
 cogitare: hoc idē postea domitiano ab Apollonio dē euenisse. Aduocans igit̃ Ti/
 Tigilius gillinus in secretiorē p̃torii partē ubi de rebus maximis cōsultare solitus erat: arbi/
 allegat Apol. tris oibus submotis quifnā esset interrogabat: ei Apollōius: & patris & patriæ no/
 mē exposuit: & quali sapientia uteret enarrauit. Dixit quoq; se sapiētia uti ad de/
 Seipsum os intelligēdos: & res hoīum cognoscēdas. Nā seipm nōsse lōge difficilior ē: q̃ ali/
 nōsse dist os cognoscere: dæmones uero inqt Tigillinus: & idolorū apparitiōes quō redargu/
 ficius q is. Perinde inquit Apollonias atq; homicidas atq; impios hoies. Hoc āt dixit ut
 Tigillinū morderet: qui crudelitatis ois: & lasciuix p̃ceptor erat Neroni. Rursus
 aut̃ Tigillinus. Volo inquit aliqd mihi uaticinari: siqd te rogabo. Tunc Apolloni/
 us: qm inquit pacto efficere id p̃t: cū non sim uates: At qui te esse phibent cū: q

Q VARTVS

dixisti fore magnū aliquid: & nō fore. Vera inquit Apollonius audisti: attamē id nō ex uaticinandi perina pruli sed magis ex sapientia: quā uere philosophātibus uis deus p̄stat. Neronē uero iquit ille cur non times. Quoniā inq̄ deus: qui de die illi esse terribilē: mihi quoq̄ interitū esse præbuit. Quid autē sentis de nero? Quid se ne longe meliusq̄ uos inq̄. Vos. n. cātare dignū inquit putatis: ego ā dignū tace tis de ne rone? His uerbis ita p̄fectus Tigillinus abi inquit quocūq̄ libet fideiussoribus an tea p̄ corpore dais. Tūc Apollonius quis inquit fideiussor esse p̄ corpe uelit: qd uiuere aut detineri a Nerone pōt. Hæc dæmonis cuiusdā opa supraq̄ naturā ho minū Tigillino uisa sunt: & q̄ tū cū deo luctari deuitās abi iquit quocūq̄ libet: po tētiōr. n. es: q̄ ut meo subiciari ip̄erio. Aliud præterea ab Apollonio miraculū ta le factū est. Puella qdā ipso nuptiarū tpe mori uisa ē: quā feretro ip̄positā sp̄s uis lū gēs sequebat. De nuptiis ip̄fectis multū conquerēs: grauiter dolēs. habirabat at puella in domo cōsui uicina. Huic igit̄ funeri occurrēs Apollonius. Deponite fe tetrū inquit: ego. n. ueltras p̄ puella lachrymas sedabo: & simul quodnam puellæ nomē ele interrogauit. Pleriq̄ igit̄ illū ofonem habitusq̄ putabāt: qua merentiū lachrymas doloreq̄ sedaret. Ip̄e uero puellā attrectās: atq̄ aliquid illi secreto ad murmurans ab ea q̄ uidebat morte reuocauit: q̄ statim ēt loqui incipiēs in pateri nā domū rediit: Alceste quondā ab Hercule i uitā restituta. Cūq̄ puellæ pa rētes drachmāz: milia quidēcem Apollonio donarēt ip̄e p̄ doris accessiōe puellæ pecunias largiri dixit. Vix uero scinillā aīz in ipsa inuenerit: q̄ ministros me dicoq̄ laruerat: siue decidēs forte pluuiā disperlam. & pene iā extinctā aīam cale faciens in unū congregauerit: difficile cōiectarū ē nō mihi solū uerū etiā his: q̄ rei uidendæ interfuerur. Id autē satis cōstat dū funus efferret̄ forte pluuisse: at quoq̄ temporibus illis Musonius in Neronis carcere detentus quem in philosophia per fecissimum fuisse asserunt. Hi coram inter se loqui non potuerunt recusante Apol. & Musōi. ne maius utriq̄ periculū ea res afferret: sed per ep̄stolas mutuo collo cuti sunt. Menippo damideq̄ ad carcerem uenientibus. Nos uero de rebus non magnis ep̄stolas omittentes eas: quæ plus grauitatis habere uisæ sunt interposui mus ex quibus magnum quid de illius sapientia possumus coniectare: sunt aurē Apolloni ad Musoniu ep̄stolæ tales. APOLLONIVS Musonio Philosopho Salutē. Voluerā ad te ueniens & sermōis: & domus particeps fieri: modo quip̄ piā iuuare te possem: quod si nō diffidis posse me: tanq̄ Hercules ab inferno The lēū liberare: scribe quid fieri uelis. Vale. MVSONIVS Apollonio Philoso pho Salutē. Pro his quæ cogitasti laudē mereris: uir autē excusarū sese redde re expectans: & nihil se deliquisse palam ostensurus se ipsum liberauit. Vale. APOLLONIVS MVSONIO. SOCrates atheniē. cū ē carcere ab amicis li berari uoluisset: in iudiciū processit: & tū mortuus est. MVSONIVS APOllo/ nio SOcrates mortuus est: quoniā sibi defensionē nullā parauit: ego autē me ip sum excusando defendam. Vale. Transmissurus in graciā Nero publice per præcones edixit: ne quis philosophus intra Romana mœnia permaneret: quæ res Apolloniū ad orienales orbis partes conuertere ubi columnis quibudam oceani gurgitem terminari dicunt: cum gades etiā uidere cuperet: multa nanq̄ de phi losophia illic degentium hominum audiuerat: q̄q̄ magnā de rebus diuinis cog nitionem haberent. Secuti autem sunt illum amici omnes & peregrinationem & uiri mentem laudantes.

LIBER
PHILOSTRATI DE VITA APOLLONII TYANEI. LIBER.V.

Susceptū iter ad Gades:& eiusdē i Siciliā reditū narrat:tū de musica:& poe-
taꝝ uirtutibus disputationē affert.Nauigationē p̄terea in Rhodū atqꝫ Aegyptū
ubi multa cum Vespasiano de gubernatione regni suscipienda contra philoso-
phos Dionem & Eufratem disputauit.

De colū-
nis hercu-
leis.
Abyla.

E colūnis:quas ueluti terræ terminos posuisse Hercule ferūt
fabulose dicta p̄termittes q̄ auditu narratuqꝫ digna cōperi de-
inceps explicabo.Europæ africæqꝫ p̄ montoria stadios sexa-
ginta fretū continentia oceanū:ad ea q̄ intra terrā sunt maria
imittunt.Et Africæ quidē p̄ montoriū noīe abyla:leones cōti-
net in sup̄ciliis montiū habitantes. Eius montis interior pars
ad getulos tingasqꝫ p̄tinet gētes efferas atqꝫ imanes.Per oceanū uero nauigātibꝫ
stadia nonaginta p̄tendit usqꝫ ad sulicis fluminis hostia. Illinc autē q̄ta n̄ ulterius
protendat nō facile cōiectare q̄q̄ posset.Nā post eū:quē nup̄ dixius fluiuiū inac-
cessibilis africa est nec hoīes ultra pepiunt ulli.Europæ p̄ montoriū Calpe dictū
dextera nauigationē continet stadios sexcentos:terminaturqꝫ ad antiquas gades.
Oceani uero cōuersiōes ipse quoqꝫ apud celtas tales aspexit:q̄les ēē fama ferūtur.

Calpe.

Causa in-
cremēti
oceanī.
Non mo-
ri dū cre-
scit ocea-
des ægrotātibꝫ cōtingit.Nā quo rpe excresecēs aqua regionē iundat ait mori
Cū luna
crescit.
tes nō deferūt:qd̄ p̄fecto nō eueniret:niſi spirit⁹ ipse in terrā secederet:quæ ac cir-
ca lunā apparere dicūt nascentē plenā & decreſcentē:eadē oīa circa oceanū fieri
aiaduertit:eius.n.mēsuras seq̄ simul:cū ipsa decreſcēs auget:sc̄qꝫ & nox diē ruri-
susqꝫ dies noctē excipit:apud celtas qdē perparā lumie aut tenebris uariātibꝫ si-
cut hic ēē accidit.Circa gades autē & colūnas manifeste tāqꝫ fulgura añ oculos ca-
dere dicunt. Perhibēt quoqꝫ beatorū insulas africæ lateribus distimiri ad inhabita-
bile p̄ montorii p̄te uergētes.Gades at̄ in Europæ lateribꝫ positæ sūt. Qui uero
illas incolūt nō religiosi tr̄nsed̄ supersticiosi hoīes habent. Senectæ nāqꝫ arā dica-
rūt soliqꝫ hostum festis cātibꝫ mori collaudāt:sūt quoqꝫ apud ipsos artis & paup̄

Ara lenc-
etæ gra-
dibus.

tatis:aræ positæ:sicut ægypto:& leorū thebano Herculi:altē nāqꝫ finitimā usqꝫ
erythiā penetrasse ferūt cū Geriōe:eiusqꝫ boues captiuos duxit. Altē uero sapiē-
tia excellentē totū terræ ambitū dimensū ēē.Præterea q̄ Gades incolūt græci esse
perhibent:nostroqꝫ more eruditimāxiē atheniēses p̄ter ceteros græcos uenerari.
Idcirco Moesteo atheniēsi sacrificare Temiſtoclē quoqꝫ tāqꝫ mantimū bellatorē:
egregiū sapiētiae:fortitudinisqꝫ gr̄a uenerātes æneū statuerūt:eiqꝫ tāqꝫ oraculo reue-
renter assunt.Arbores ēē illic ēē tradūt:q̄ nūqꝫ alibi terræ inueniunt.Appella-
ri at̄ Gerionas & duas tr̄m ēē.Ortæ sūt at̄ iuxta sepulchrū:qd̄ illi geriōi statuerūt:
speciē ex pinu:picæqꝫ cōmixtā habētes:sanguinē uero stillare:sicut ilicā populū
auro manare dicūt.Insula uero in q̄ tēplū ē:atqꝫ ē magnitudie ipsi tēplo.Nulla
at̄ ei⁹ ps ē petrosa:sed læui politoqꝫ solo:colūt at̄ i eodē tēplo ambos Herules. Si

Sepul-
chrū ge-
rione.

Q VINTVS

mulachra at illis nulla sunt: sed ægyptii quod æra sunt dux ænæ: absque simulachro Hercules thebanus at una trinitas. Hydræ insuper: & Diomedis equus & xii. Herculis opera ex lapide thebanus sculpta conspiciunt. Pigmaliõis insuper aurea oliua in ipso Hercules templo posita est: & Aegy mirabilius aiuuante fabricata: cuius præcipua pulchritudo in fructuum opere conspicitur quod partem gaudet ex lapide smaragdo confecti ueris oliuis simillimi apparent. Teucris et Telamonii balneus aureus eodem in loco monstratur: quomodo autem quod de eadem ad oceanum puenerit: nec Teucris ipse damis inuenisse testatur: nec unquam aliquid ex Apollonio audiuisse. Quæ autem in templo balneus. plo sunt columnarum simulachra ex auro argenteoque simul fusæ: & in unum colore res. Simulachro facta esse narratur. Esse autem quadrangulares uelut incudes: & eorum capita litteris Graecis inscripta. Nunc non Aegyptiis neque Indicis ab aliquo penitus cognitæ. Apollonius autem cum de hac re sacerdotes nihil dicerent non permittit me ait Aegyptius Hercules tacere: quæ sciamus. Hæ columnarum terrarum oceanique uincula sunt: ipse uero Hercules in domo parcae inscripsit: nequa elementis cõtentio accederet: neque amicitia dissuaderet: quod inuicem tenet. Nauigarum quoque fluuii Betim: quod maxime oceani natura et Betis flu. ga fluxum refluxumque declarat. ex crescit. non pelago uersus fœtes: ex quibus oritur fluuius un betica. fert spiritum quoddam ipsum a mari depellens: regionem uero ab eo flumine Betica cognoscitur: tam optima uberrima. quæ est traditur: Ciuitatibusque & pascuis abundare: deriuatur autem fluuius per omnes urbes: agri uero egregie culti affatim omnia ferunt. Cœli temperies talis est quæ his autumni tempore in Attica esse solet: Disputationes complures illic hircas scribit damis: ego autem quod memoratu dignæ uisæ sunt referam. Cum aliquando Apollonius comitesque in herculis templo sedissent: subridens Menippus: quia sibi Nero in mentem uenerat: quod inquit o focii nunc agere cœsemus gnolum impatorem: quis certaminum coronas accipe. Opertos autem Graecos non ne maximo cum risu ad Panegyricos ludos putamus accederet. Tunc Apollonius audiui ex Thelesino elideliu loca impatorem extimescere. Cum. non assentatores ipsum hortarentur: ut in olympiis decertans uictorice Romam præconis uoce prædicari faceret: modo mihi inquit elideliæ non inuideret: fert. non. ipsos uerbis cedere: quæ erraret: atque et me ipso elatiorem esse. Ego autem futurum dico: ut in olympiis quod elideli uincat In olymp. Nero: quis. non. usque adeo temerarius esset ut se illi auderet opponere. quod autem olympia piis ut uiuincat: minime futurum unquam arbitror: quoniam et ludos ipsos: nec statuto tempore celebrare: cum cat nero. enim consuetudo exigat circa finem anni ludos celebrari: Nero elideli iussit in aduentum suum illos differre: ita ut sibi potius quam Loui sacrificaturi uideantur. Tragædogæ præterea & Cytharædogæ proposuit certamina apud uiros: quibus nec theatra sine nec scena: ad eiusmodi ludos pagædos idoneæ: sed natiuum duxat stadium: nudumque patet: atque hoc agit: ut uictoriam gratia ex his quæ oculere magis deceret. Quid. non. de homine dicam? Augusti Iulique hircu deposito cætoris uestes assumit: & Creontis Oedi Nero canpique facta dictaue examissim scire tanti existimat: ut maxime reprehensionem timeat. si toris ue. quod in porta aut in scholæ sceptroue deliquit. A sua uero ac Romanorum dignitate trinitas assum. degnauitur pro cõditore legum: quis ferre oportebat cætare: & in hystriõica philosophia. mit. phari extra urbem malit: in quod sedendo debuit ut rex de maxis terrarum marisque rebus cõsultum reddere. Sunt quodammodo Menippe tragædi complures: quibus est nero se adnuerari cupit: si quis igitur eorum: quod oenomai aut creõtis personam gesserit: & e theatro abiens uelit ei quod i scena simulauerat regis dignitatem seruando cæteris ipare: & itaque tyranni aliis pefesse: quod de tali uiro existimares: nonne hunc eleboro: aliusue potionibus diceres indigere: quibus infanorum menses purgantur. Si quis item re uera tyrannus existens in tragædi aut hystriõis formam sese transmutet: uocem expoliens: elideliu: delphicorum

LIBER

scuticā timeat: aut si re uera nō timeat: tū attēquā p̄fectē exerceat: ut uerberib⁹ credis: dignū iudicet: ab hisq⁹ impare cōstitutus est. Quid de miseris hoib⁹ dices: sub tali mōstro uiuere coactis? Vtq⁹ uera grācis p̄niciōsiore censes Xerxē ne ferro flāmaq⁹ oīa uastāre: an cātāre neronē sumpt⁹ recognōs. quos pro suis cārib⁹ facere cogunt: ilup quo pacto domib⁹ pellunt: utq⁹ p̄clārā sup̄lectilē aut seruū illis hīre nō liceat. Quid uero erga mulieres filiosq⁹ patiantē dicere non

Delatores attinet cum sceleratas uoluptates ex q̄cunq⁹ domo Nero colligat. Accusatiōes ac
Nō ueni quorūq⁹ asq⁹ ex theatris oriri cēlescū delatores ira redarguā: nō uenisti auditum
Isti auditū neronē aut uenisti qdē sed negligētē. & nō attēte audiebas: nisi tū planē nō plausū
neronem isti nō pro ipsi⁹ uoce sacrificasti ut clarior lucidiorq⁹ eēt: & ut sūmatim dicā mul-
nō audie tē tibi uidebunt: illic leges circa spectatores grācos eē. Iā de incidēdo: aut nō in-
bas attēte cidēdo isthmo q̄q⁹ ut audio iā nunc incidat: iā pridē agnouī p̄monstrāte deo. Ad
De perso hęc rñdēs damis mihi inq⁹ Apolloni de rescidēdo isthmū negociū neronis opa
diendo sup̄gredi uē appet. n. ex hoc q̄ magno sit aīo. Mihi ac inq⁹ Apolloni⁹ dei⁹ opis ip-
Isthmo. sectio calūniā illi sūmā uē asserre: tāq⁹ imp̄fecte canētī: & imp̄fecte fodiētī. Quid
ē Xerxis gesta cōmemorās cū uisū laudare soleo: nō qā iūxerit: sed qā trāserit:
Helēspōtū. Neronē uero uūq⁹ p̄ isthmū nauigaturū uideo: nec ad fodiēdi finē p̄-
uēturū. Videt quocq⁹ plenus timoris e grācia discessurus nisi forte illic moritur⁹
Post hos sermones uelocissimus qdā cursor uenit gades iubēs: ut incolæ supplica-

Ter olim tiōes facerēt: & olympiorū uictorē neronē decātarēt: Gaditani itaq⁹ uictorie ge-
pioz ui- nus īrellexerē: ut potē: q̄ reb⁹ grācorū studētēs in Achaia p̄clārā ludoz certamen
et neron. sciebāt exerceri. Ceteræ uero ciuitates: nec qd cēt olympia īelligi bāt: nec qd il-
lic ludoz certaminis uē celebraret sciebāt: atq⁹ ideo cuius rei cā sacrificādū esset

Ridiculū ignorabāt: sed opione ridicula tenebant: bellicā q̄ndā uictoriā illā eē arbitratē:
q̄ nero cōtra aliquos olympios appellatos bellū gessisset ipsi. n. tragediā aut cy-
pharedoz certamina nūq⁹ uiderāt. Qui igit⁹ hyspalin incolebāt: ea uero beticæ p̄-
uincię ciuitas ē aliqd ab hystriōne tragico passi sunt: qd a damide scriptū ē ego
quoq⁹ narratu dignū existimaui. Cū Hispaniæ ciuitates iā sapius pro uictoris
sacrificassent: qd & Pythica quodā uictoria fuerat nūtiata Tragicus qdā hystrio:
qui cū nerone certare dedignabāt mēdicās ambibar Hyspaniæ ciuitates: & arte
sua utēs a multis barbaris p̄babat: priō qd ē: q̄ ad hoies uenerat: q̄ tragedias nū-
q̄ audierāt: deinde q̄ neronis cātus a se emēdatos p̄dicabat. Is igit⁹ hispalim ueniēs
terribilis priō aspectu uisus ē: donec ī scena tacitus p̄stitit. Vidētēs. n. ipm tā alte

Iniocūdā gradiētē: & tā uaste hiantē peplis sup̄stātē uellib⁹: qā mōstruosis indurū nō si-
amiciciā ne timore eiusmodi habitū admirabāt. Vbi ac uocē attollēs alti⁹ clamare cōpit
Apollōi plurimi tāq⁹ demonis alicuius uoce p̄culi diffugerūt: tales erāt tāq⁹ simplices hac
his q non in re barbaroz mores. Cū beticæ puiciz p̄fectus scpt⁹ Apolloniū apolloniū pe-
phārent. tiisset: inuocundā aiebat Apolloniū eē amiciciā spā is: qui phāz nō darēt operā.

Sed cum magis quotidie p̄fectus eadem petēs instaret: audissetq⁹ Apollonius
ipsum uisū esse bonū: & neronis scenas cātusq⁹ reprehēdere p̄ epistolā illū admo-
nuit: ut gades accederet. Ille uero oī magistratus pōpa dimissā cū paucis familia-
rib⁹ eo uenit: Saluteq⁹ mutuo data: & accepta oibus arbitris femoris: qd inter se
fuerint collocti nemo nouit: cōiicere autem se damis inquit aduersus Neronem
illos cōspirasse: triduo nāq⁹ inter se illo modo sunt collocti. Postea abiens p̄fecte
ctas Apolloniū cōplexus est. cui Apollonius: Vale inquit: & Vindicis memēto.

Q VINTVS

Quid ac hæc uerba uoluerint statim aperiā: Dum in Achaia tragicis cantibus
 incuberet Nero: hispanos ad defectionē uir quidā noīe Vindex sollicitabat ido- Vindiciis
 neus certe: qui possit fides cōcidere: qbus inepte cantabat Nero. Nam apud eos memēto.
 quos iā cōgregauerat: exercitus ofonē habuit cōtra tyrānū ex media phia deprō Vindex
 ptā. Inter alia nāq dicebat: Neronē magis esse oīaq cytharedū. Cytharedū uero contra.
 multo magis q. regē: eundē quoq infania furore auidia lasciuia omniq. crudeli Neronē.
 tate corruptū criminabat: iā uero oīum ab eo factor: crudelissimū: q. scilicet ma-
 trē interfecisset nequa q illi dicebat crimini dandū eē: se nāq iure interfectā puta-
 re: quæ tale portentū pepisset. Hæc igit ut sese hērēt agnoscēs Apollonius Vin-
 dici sociū adiunxit eū: quē diximus puinciz beticæ pfectū: quasi pro ciuitate
 Romana cōparās arma. Hoc mō reb⁹ in Hispania tumescētib⁹ Apollonius: so-
 ciūq illinc in Aphricā discesserūt. Inde uero in tyrthenos delati sunt: ptim nauī-
 bus: ptim terrestri itinere pgētes illinc rursus abeuntes Siciliæ lilybeū tenuere.
 Inde Messanā se cōtulerunt fretū pteruēcti: ubi cōmixta maria tuscū: & adriati
 eum difficilē nauigātib⁹ charybdim efficiūt. Ibi de Nerone pfligato: & de Vin-
 dice mortuo certiores facti sunt: q. Romanū imperiū plures inuasērāt: partim
 Romani ciues: ptim alienigenæ: ut eūq cōtigerat. Cum ac a sociis interrogare-
 quonā hæc tandē essent euasura & q. esset impio potiturus: multi inq thebani.
 Vires. n. qbus breui tpe Galba Vitellius othoq. usi sunt thebanis cōparabat: qui
 tpe admodū breui Græciæ renuerāt principatū: q. ac hæc diuino quodā spiritu Theba-
 afflatus psciret: q. q. i: qui illū incantatorē dicunt nō recte sentiāt: ea quæ mō re- nis simi-
 tuli satis oīdunt. atq. hoc loco pauca de tali re mihi dicēdū eē existimaui. Incan- les galba
 tatores quoq: quos ego oīum hoīum infortunatissimos iudico ptim torquēdis otho ui-
 idolis: ptim barbaris insuetiq. sacrificiis: ptim cantibus: aut unctionibus qbusdā tellius.
 uacātes: res ēt facto cōstitutas pmutare se asserunt: multiq. eorū accusationib⁹ ob- Incanta-
 noxii tales sapia pditos esse cōfessi sunt. Apollonius ac q. fato statuta erāt sequēs tores.
 necessario sic euasura esse pdicabat: futura ac psciebat: nō incantationibus utens:
 sed ex his cōiectans: q. libi diū īmortales oīdebāt. Igit. cū uidisset apud indos ui-
 naria uasā: tripodēsq. ad sua destinata ministeria sponte pscisci: ut diximus: neq.
 quo pacto id fieret interrogauit: nec ab eisde petiit: ut se docerent. sed q. uis ab eo
 collaudata imitari noluit: cū Syracusas Apollonius: comitesq. uenissent mulier
 qdā nō ignobilis monstrū pepit: quale prius uisum nō esse cōstabat. Erāt infanti Infās tri
 capita tria: & eorū singulis singula colla: inferius autē unū dūtaxat corpus cerne ceps.
 batur. Hoc portētū interpretātes aliq. Siciliā: q. trinacris dē piturā aiebāt nisi in
 unū cōspirauerit: tūc. n. ciuitates cōplures & inter se mutuo: & ab aliis dissidētes
 seditionib⁹ magis uexabant. Alii Typhēū: q. & ipse plura hēt capita dicebant res
 nouas: Siciliæ minitari. Vex. Apollonius uocato damidi uade inq: & urrū sicut
 aiūt cōpositū sic mōstrū uide: erat. n. publice expositū: ut eē oībus & uidēdi &
 diuinādi facultas. Referēte ac damide triceps ipm ac masculū esse cōuocatis so-
 ciis Apollonius tres inquit erūt Romani impatores: quos ego pridie Thebanos
 appellaui: nec eorū quīq pfecte impio potietur: sed alii in ciuitate ipsa: alii circa
 finitima ciuitati loca deuoluti peribunt citius: q. tragediæ: tyrāni personā tu- Trage-
 tantes: nec multo post sermo quē dixerat uerus apparuit: Galba. n. iam regno po dia: ryā
 titus in ipsa ciuitate interfectus est. Vitellius autē occidit dum impriū captaret ni-
 auguria. Otho quoq. apud occidentales gallos moriens: honestaq. sepultura ca-

retis: tãq̃ priuatus quidã: & ignobilis iacuit: Atq; hæc omnia intra anni spaciũ
 acta sunt. Post hæc carinã uenerũt: ifecus quã æthna mōs positus est. Ibiq; a cati
 Typhcus
 sub æth/
 na. nensib⁹ audiuerũt Typhẽũ illic ligatũ iacere & ex eo pdire ignẽ: q̃ æthnã cõbu/
 ruit ipsi at̃ ea de re uerisimiliores & phis cõueniẽtiores cãs inquirentes in hũc mo/
 dũ diserebãt sermonis principiũ faciẽte Apollonio: & socios hoc mō iterrõgãte,
 an nobis aliqd sermo fabulosus eẽ uidet̃: est pfecto rĩdit Menippus: hũc n. lau/
 Aesopũ
 dicit Ap.
 fabulosũ dãt̃: & sequunt̃ poetæ. Aesopũ uero qd eẽ ceteris poetã inq̃t ille oĩno fabulosum:
 fabulaz uero sapiẽtes ne tñ aliquos eẽ putatis. Certe inq̃t Menippus & eas p̃ci/
 pue: q̃ cũ factæ nō sũt ut factæ decãnt̃: Aesopi uero inq̃t Apolloni⁹ q̃les uo/
 bis nidet̃ eẽ fabulæ: Ranæ inq̃t Menippus & asini: atq; hmōi nugæ pueris ani/
 ãulisq; narrãtæ uident̃: Ego uero inq̃t Apollonius accõmodatiores ad sapiẽtiã
 Fabulæ Aesopi: q̃ ceterorũ fabulas eẽ censeo. Quæ n. de heroibus cõficiũt sunt: de q̃bus
 Aesopi sa
 pientes. tota est materia poetaz: & audiẽtiũ aures corrũpunt: illicitos ac nefandos eorũ amo/
 res referẽtes ceu fratũ uel sororũ nuptias: & in deos calumniã & filiorũ eius atq;
 illiberalia scelera: & mutuas alteratiões: hæc n. ueluti cum pferant̃ gesta a poetis
 hoĩes ad amorẽ iducũt: & diuitiaz: regniq; cupiditatẽ nec se delinquere arbitraf̃
 cũ deos imitẽt̃: Aesopus uero sapiã cã prio qdẽ talia dicẽtes nō ē secut⁹: sed uia
 q̃ndã p̃pria aduenit. Den. tãq̃ bñ cõditis epulis cõuiuas saturãs ex rebus paruis
 magna qdã intelligi facit: & fabuloso sermone p̃posito: ex ipso quid agẽdum sit:
 aut nō agendũ oĩdit. Quapp̃ ueritatẽ magis etiã q̃ ceteri poetaz: ut attingere.
 Illi nãq; quasi p̃ uim p̃bare nitunt̃: uera etiã ab eis dicant̃: iste uero sermonẽ pro/
 ponẽs: quẽ ita: ut est fabulosum eẽ q̃sq; nouit aliqd uere dictum: de reb⁹ nō ueris
 esse demonstrat. Præterea ceteri poetæ: cũ suã narrauerint fabulã: auditorib⁹ uera/
 nec ne sit inquiredũ relinquũt. Is uero sermonẽ qdẽ falsum referẽs & mor̃ p̃ce/
 pta ex eo trahẽs: alicui⁹ utilitatis cã loquẽdi falitate sensum eẽ demonstrat. Illud
 p̃terea in Aesopo amabile est: q; res orõnis exptes loquẽtes inducit: & q̃ serio ab
 hoĩb⁹ agẽda sunt opantes q̃bus hoĩes a pueritia assueti: atq; ab incunabilis ipsis
 enutriti opiniões aliq̃s iã inde ab initio de singulis aĩalib⁹ cõcipiunt: ut sint eorũ:
 quasi qdã regalia: qdã stolidia: qdã uersuta: qdã simplicia. Insup cum poetæ ceteri
 dixerint multas eẽ dæmonũ formas: aut aliqd tale nō ulterius opiniõẽ declarata
 impectũ sensum relinquũt. Aesopus at̃ utilitati orõnẽ applicãs cã quã intẽdebat
 admonitiõẽ in mediũ p̃ponit: Me quoq; cũ essem adhuc admodũ puer o Me/
 nippe de Aesopi sapiẽtia fabulã huiuscedodi mater edocuit. Dicebat n. Aes/
 opum aliqñ cum esset pastor: iuxta Mercurii tẽplum greges pascisse: erat autẽ ut
 Mercurio uota
 faciebat aiebãt: sapiẽtiã studiosus amator: & frequẽter pro illa adipiscẽda Mercurio uo/
 ta faciebat. Erant uero eodẽ tpe & alii cõplures: qui illud a Mercurio petebant.
 Omnes itaq; tẽplũ ingressi uaria munera deo tulerũt. Is quidẽ aurum ille autẽ
 Aesopus argentũ: alius eburnẽ caduceum: ualuis eiusmodi quid præclaz: Aesopus autem
 Lac libat cui nec talium rez: suppetebat facultas: & eorũ quæ habebat parcas erat serua/
 Aesopus tor tñ lactis Mercurio libauit: q̃tũ ab emuncta oue potuisset exprimere: tantũ
 & fauũ. etiã faui in ara ferebat quãtũ manu cõprehendere potuisset: Mirchi quoq; bac/
 Mercuri cas interdũ & rosas: aut uiolas: disp̃las afferẽs dicebat. Quid opus est o Mercuri/
 us sapiẽ dum fecta texã ouĩ curã omittẽre. Postq̃ igit̃ statuta dies accessit: qua sapiẽtiã
 tiã partie distributio fiẽda erat Mercurius acceptorũ numex memor pro magnitudie sum/
 batur. ptuũ cuiq; sapiẽtiã partiebatur: & tũ inquit qm̃ in tẽplo multa obtulisti philo/

sophiā habeto. tu aut in oratore euadito qui secūdas in donādo partes obtinuisti. tu uero Astronomiæ sapientiā habeto: Tu aut musicus esto: tibi heroici carminis: tibi iambici sit faculas. Postq̃ aut Mercurius licet memoria abūdās cūctas phīæ ptes inuicis distribuerat: aduertit se Aesopi oblitū fuisse: itaq̃ de illo cogitās recordatus est fabulæ: quā sibi dū adhuc infans fasciis ligaret & nuriret in olympo horæ narrauerant de uacca: quæ quondā hoi locuta de terra: ac de se ipsa qdā enarrās hoīem ad solis boues amādos cōpulis. Hæc itaq̃ secū recogitās Mercurius Aesopo fingendi fabulas dedit facultatē: q̃ sola in sapiētiæ domo relicta fuerat. habet inquires q̃ primū ego didici. Hinc itaq̃ multiformis ars Aesopo cōtūgit: atq̃ in fabulæ signētis euasit. Videor aut absurde egisse: qui cū uelim rationes afferre ueriores naturæq̃ accommodatiores: q̃ hæc sint q̃ a plerisq̃ de æthna tradunt: ad laudes fabulæ ofonē cōuertet: q̃q̃ ut puro nō eiusmodi digressio fuit. Fabula. n. quā cōsutare uolumus non apologis Aesopi similis est: sed scēnæ cuidā grādiōri: ac de numero fabulæ: quas pleriq̃ poetæ decantāt. Dicūt. n. Ty Typhæus phecū quēdā siue Encheladū sub æthna mōte ligatū: montiq̃ obluētantē hunc siue encephalū anhelādo emittere. Ego aut gigātes fuisse dico: multisq̃ locis diruptis tumulis eiusmodi corpora ondi: nō tñ ut fert: cū diis pugnassem credo: sed forsan deoꝝ æthes ac tēpla uiolasset: q̃ aut cœlū aggressi fuerint: nec illic deos cōsistere permiserit dicere infania qdā est: in sanius ē credere. Neq̃ uero oso hæc: quis sit uulgatior a nobis. p. b. Vulcanū in æthna fabrilē artē exercere: ibiq̃ in defesse laborātē audivi. multi nāq̃ alii mōtes diuersis terræ locis igniti sunt: nec tñ gigātes ibi aut Vulcanū esse quisq̃ dicit: Ut ignē mōtes ardeāt cā qdā hmoi esse dicit. Terra bitumini sulphuriq̃ cōmixta ardet quidē: atq̃ ex ipsa ignis nascit: quis alicubi forsan nō emittit: q̃ si cauernosā terrā eē cōtigerit: ut p ipsam spūs aliq̃ ingrediantur: tūc flāmā attollit: q̃ magis magisq̃ aucta: uelut aqua e mōtibus defluēs in cāpos effundit: q̃q̃ ēt usq̃ ad mare delata: quasi fluminis cuiusdā hostia facit: nec tñ scelestorū hoīum regio putāda est: p quā eiusmodi ignis defluit. hoc. n. forsan aliq̃ putaret. Nos aut putamus bene agētibus uiris ubiq̃ terræ tutā esse māsionē: & mare facile nō nauigātibus modo: sed ēt natare uolētibus: Philosphatus itaq̃ in Sicilia Apollonius qdā in materiā cōtēplatione dignā locus suppeditauit: in Græciā statuit nauigare arcturi sydere iā occidēte: & nauigiū satis idoneū nactus: cū leucadē tenuisset: Descendamus inquit ex hac nauī. Neq̃. n. melius est cū ipsa in Achaiā traicere: cuius uerbis nemo paruit: pter eos: q̃ uiri uirtutē iā antea nouerant. Ipse ignē cū his q̃ dicto audiētes fuerāt in leucadiā nauim trāsgressus ad lecheū delatus est. Syracusia uero nauis: ex qua descēderat: dū crīseū sinū pternauigaret submersa est. Inde Athenas ueniēs sacris iniciatus est: cū tēpli Anthistes esset is: quē ipse alias futurū pdixerat: inuenit aut illic demetrū phūm: post Neronis. n. balneū uerbaq̃ aduersus illū dicta Demetrius Athenis cōstitit: itaq̃ genere quæ acciderāt ferēs: ut neq̃ eo tēpore: quo Nereo cantādi certaminibus insaniebat & Græciā discesserit: is aiebat se apud Isthmū uidisse Musoniu fodere Musoniū iubentē: & q̃to maxime poterat opus urgentē: quod cū uituperasset Demetrius Isthmum ille manibus acceptū ligonē altius terræ impressit. Vnde cū oculos auertisset De fodiens. metrius. Aiaduerti inquit Musonius te moleste ferre: q̃ Isthmū effodiā: q̃ uero me passus es: itaq̃ Neronē cythara canentē uidisses: & de Musonio quidē dicēda omittat: quæ plura sunt atq̃ mirabiliora ne uidear aduersus cū audacius insultare.

LIBER

ipse qui hæc temere negligenterq; narrauit: Apollonius in oibus Græciæ tēplis p
 hyemē uersatus ueniēte uere stauit in Aegyptū p̄ficisci: multosq; p̄fectiōis eius
 laudatores inuenit. Neq; n. liq; p̄claz; gessisset: laudes asp̄nabat. Cū igit̄ in Py
 reū uenisset: nauis: q̄ parata stabat in portu in ioniā erat nauigatura. Mercator
 uero cūctos in eā cōscēdere phibebat: q; eā priuatim ipse cōduxisset. Interrogā
 te āt Apollonio quas merces portatura nauis eēt: Deoz; simulachra rōdit ille i o
 niā fero: p̄tim ex lapide aurato: p̄tim ex ebore itidē aurato cōfecta. Tunc Apollo
 nius diis nē illa dedicaturus: aut qdnā facturū illa portas. Immo uero inq̄t ille
 dicare uolentib; illa uēditurus. Times ne igit̄ inq̄t Apollonius ne nos si in nauē
 fuerimus deoz; simulachra furemur? Minime qdē hoc timeo inquit ille: sed illa cū
 multis nauigare: & mala societate nauē cōpleri: & inter nauticos uiros simulachra
 uersari graue diis ipsis atq; indignum existimabā. At. n. inq̄t Apollonius optime
 uirte nāq; Atheniēsem eē cēleo. Naues qbus aduersus Barbaros usi estis: quāuis
 nauticis turbis refertissimas uobiscū una dii cōscenderunt. Neq; tñ a uobis pol
 lui aut inq̄nari putauerunt. Tu āt tā temere naui phibes phōs: qbus maxime dii
 gaudēt. Neq; id aiaduertitis: q; tu de diis mercaturā facis. Neq; uero sic antiqui
 stauarii faciebāt: ut deos uēdituri ambirēt ciuitates: sed manus dūtaxat & artis
 suæ instrumēta secū portātes: cum informē materiā penes tēpla inuenirēt: deoz;
 conficiebāt simulachra. Tu uero tāq; hyrcanos aut scythas seruos (absit āt uerbis
 inuidia) sic deos in portus ac nundinas ducēs nihil impiū facere arbitraris: At q
 fama est hoies quosdā: q; a cereris Bacchiue simulachrū attrectare fuissent ausi a
 diis: quoz; simulachra cōtēgerāt in furorē eē cōuersos. Te āt qui deos in dñiū cō
 uertis: neq; ipia mercatura saturaris: si p̄p id nihil mali ab ipsis timeas insanū
 dixeris. Hæc minatus Apollonius aliā nauim cōscēdit. Delatus āt in cibum: nec
 suoz; quēpiā terrā attingere passus in aliā nauim: q̄ Rhodū petebat ascendit: so
 cii quoq; ipm secuti sunt nihil ipm interrogātes: nec uerbū faciētes oīno. Ipse. n.
 in primis hoc eos docuerat: ut sibi aliqd dicēti faciētiue parerēt. Rhodū āt secū
 do uēto delatus: hoc in ea insula gessit memoratu dignū. Cū ad Colossi statuā ui
 sendā accederet: Damis ab eo q̄siuit qd illo maius existimaret. Ipse uero phūm
 uix rōdiu: mō recte ac sine fraude philosopharet. Degebat tū t̄pis Rhodi Canius
 tiben. osium: ut serebat: atq; tibi cinū prætāuimus. Hunc ad se uocauit
 Apollonius interrogauit: qdnā arte sua tiben efficeret. Ille uero qcqd uoluerit
 auditor rōdit. At inq̄t Apollonius auditor: plures ditari q̄ tibiāz; cantus audire
 malūt: potes ne igit̄ diuites illos efficere. Minime inquit ille. Quā uero id uelē
 inquit Apollonius: quid āt formosos ne reddere potes adolecētes: qui te audiūt:
 id. n. maxie affectāt adolecētes: Nec id quidē possūm inquit ille: quis iocūditi
 tis plurimum asserā. Quid est igit̄ inquit Apollonius: qd auditorē uelle putās?
 Mororē quid aliud inquit Canius: q̄ morētibus: mororē adimā. Lētantē uero se ipso red
 morenti dā hilariorē. Amantē quoq; callidiorē: Religiosum uero diuino numine corre
 b; demit p̄tū: & ad laudādos deos paratiorē efficiā. An igit̄ p̄te rea cani efficit hæc tibiāz;
 musica. q; ex auro aurichalco: uel ceruoz; aut asinos; cruribus cōpacta sit: an aliud qd
 dā est: qd hoc pōt efficere: aliud p̄fecto est inquit Apolloni: Musica nāq; & mo
 dulationē: & armoniaz; cōmixtio: earū dēq; pmutatio diuersis morib; accōmoda
 ta auditores mouet: & eoz; aīos uarie deducēs tales reddit: quales tiben eē eos
 uoluit. Intellico inquit Apollonius: quid ars tua possit efficere: ei; n. diuersitas:

Philoso
 phis dii
 gaudēt.

Colossus
 rhodi.
 Canius
 tiben.

Mororē
 morenti
 b; demit
 p̄tū.

& in oēs modos cōuersio auditores uarie affectos reddit. Mihi autē prāter illatquæ
 abs te cōmemorata sunt uē tibicinē aliis quibsdā indigere. Hæc autē sunt ipsi us fla
 tus: eiusq; spiritus bonitas cōmoditas oris: & manū dexteritas quædā: hēt autē spi
 ritus bonitatē si lenis sit: ac politus: nec emissus in faucibus obstrapat: id. n. incon
 cinā efficit uocē. Oris autē cōmoditatē dico si possint labia tibiaꝝ linguā bene com
 plecti neue incensa ardentiq; facie canret. Manū uero dexteritas p multri (ut at
 bitror) exstimada est: ut neq; manū iuncturæ infractæ sint: neue digiti tardius
 uocis numeros insequant: uelociter. n. modulari & ex alio in aliū modum trāsire
 eorū eē maxie puto q; manū dexteritate ualeāt: q; si hæc oīa p̄stare potes o canē
 audacter tibicinariā exerce: tecūq; iuterpe sp̄ erit. Erat p̄terea Rhodi adolescens
 admodū diuers: sed rudis penitūs atq; indoctus: is domū p̄clarā magnis sumptibꝫ
 ædificabat: pictas tabulas: & marmorea signa ad ipsā exornādā undiq; p̄quies.
 Hūc interrogauit Apollonius quāros p se studiēdo sumptus in p̄ceptoribꝫ fecit
 set. Respondere autē illo se ne drachmā quidē eadē cā erogasse. Rursus interroga
 uit q; p̄ construēda domo eēt erogatus: ille uero inq; duodecim talēta tā expē
 dit: atq; alia tondē uideor expensurus. Quid ergo ex hac domo tibi uis inq; Apol
 lonius? splēdide inq; ille in illa degere. Quid. n. i ea spacia exercēdo corpi apta. Lui
 ci p̄terea atq; horri ut raro i publicū p̄lire mihi sit necesse. Immo ē libētius me
 salutarū accedēt hoies cū domū ornata q̄si deorū tēplū sint intraturi. Dic autē inq;
 Apollonius utrū pp se ipsos: an pp illa q; possidēt amabiliōres hoies eē putas? pp
 diuitias inq; ille: plurimū nā diuitiæ p̄nt. Diuitiæ autē o adolescēs uter melior est
 custos rudis nean eruditus? Cū ad hæc ille cōfiteret. Tu inq; Apollonius mihi uī
 deris nō domū possidere: sed ab ea potius possideri. Ego autē in tēplū ueniēs multo
 iocūdus in illo si paruū sit eburneū aut aureæ signū aspicio: q̄ in magno corneū
 & ruditer elaboratū. Aliū p̄terea cōspicatus adolescētē uehēmētē pingue: atq;
 uni studio p̄cipue deditū ut plura & meliora: q̄ ceteri biberet atq; comederet: p̄se
 cho inq; egregie uentri indulxisti. At ille imo inquit p̄ illo ē sacra facio. Quid autē
 inquit Apollonius ex tāta uoracitate cōsequeris? ut oēs inquit ille me aspiciāt: atq;
 mirent nūquid. n. de hercule audisti cibatiōes eius pinde ac certamina uoluptatē
 uidentibus afferre solitas eē. Sed ille inquit Apollonius hercules erat: tibi uero qd
 nā uirtutis inest scelestissime: qd i te p̄clarissimū sit: hoc solū restat ut nimia crasi
 tudine qnq; dirū paris. Hæc sunt q; Rhodi philosophatus ē Apollonius. Postea i
 ægyptū nauī delatus: hæc q; dicā gessit memoratu digna. Alexandriæ ciues ablen
 tē amabāt Apolloniū: & unanimiter oēs aduentū eius desiderabāt. Sūt. n. ægy
 ptii theologiæ plurimū dediti p̄p̄e: ut eorum mores uisurus accedere uehēmētē
 Apollonius op̄raret: multis quoq; ex grācia in ægyptū cōtraq; ex ægypto i gr̄ci theolo
 ciā trāsēuntibꝫ: & mores institutūq; ægyptiorū narrātibus cupiebat Apollōius co
 giā de
 rā qnq; talia nosse. Itaq; cū e nauī descendēs in urbē p̄geret: itaq; deum oēs aspiciē
 bāt trāsēuntiq; uelut sacra ferētī oēs cedebāt: cūq; maiore pōpa q̄ gentiū princi
 pes comitatus incederet: forte predones duodecim capitis dānati ad suppliciū du
 cebant: eos cū aspexisset Apollōius: nō oēs inq; supplicio digni sūt: & digito quē
 dā illos: ostendens: ille inquit mētus ē. Tūc ad ministros: quibus ducebant cōuer
 sus iubeo uos inquit cursum sistere: tardiusq; ad supplicii locū accedere: atq; oīum
 ultimū hūc interficis: is. n. sceleris huius nequaq; ē particeps. Recte igit. feceritis eo
 rū mortē aliquātulū p̄trahentes: quoad palā fiat quos occidere aut nō occidere sit

melius. His dicendis q̄ diu poterat imoratus sermonē in longū p̄trahere: q̄d ali
q̄s facere minime cōsuevit. Cur aut id fecerit paulo post apparebit. Cū. n. octo iam
capita abscissa essent: eques citato cursu ad supplicii locū tendēs Faraoni parcite
clamabat: nō. n. latro ē: sed de se ipso poenarū timore mētutus ē: atq; alii tormētis
ueritatē faceri coacti uirū bonū hūc esse cōfessi sunt. Quātū aut latitix ea res ægy
ptiis attulerit: quiq; in Apolloniū plausus excitati sint lupaacuū referre puto: cū
q; antea uirū oēs amarēt: uero sūma uenerationē sunt p̄secuti. Cū tēplū ascendis
sectornatus: & apparatus: qui i eo erat: p̄clarus quidē & deo dignus: sapienterq; in

Anseres i
sacris
ægyptio
rum.
Impro
bat ui
ctimas.

stitutus uisus ē. Taurorū aut sanguinē: & anseres: & aialia cætera q̄ sacrificiicā du
cebant minie laudabat: & idigna cōuiuius deorū eē dicebat. Interrogātū aut sacerdo
tis: qua scientia fretus talia nō sacrificaret: imo potius uelim tu mihi dicas inquit
Apollonius: quidnā didiceris: p̄p qd tu talia sacrifices. Cūq; sacerdos diceret: quis
a deo uehēmēs est: ut ægyptiorū instituta ualeat emendare: quilibet sapiens inquit
Apollonius ē: si ab indis ueniat. At. n. ego sacerdos inquit bouē cōburā hodie: tu
uero salcē odoris particeps nobiscū fias uelim: neq; n. hāc fortē arbitror dedigna
beris: si quidē & dii ipsa fruunt. Lique scēte igit. tauri corpe respice inquit Apolloni
us sacra. Quānā uero respiciā inquit ægypti. Ego. n. hic uideo nihil. Tūc Apol
lonius iamide inquit: & theleade: atq; clitiade: & oīs oīo melāpodoz diuinatio de
lirauit optime uir tā multa de igne locuta: tantaq; ab eodē cōiecturas capiens: gra
uiā absurdissimū est: qui ex incēsa picea aut cedro nascit ignē arbitrari posse di
uinationē aliq; nobis mōstrare. Hūc aut q ex pinguisimis purissimiq; lachrymis
manat nō multū eē illo quē dixi p̄stātiorē ad uaticinia faciēda putandū ē: q; si
ignē sapiētix pitus esses in solis nascētis circolo premōstrata uideres multa. His
uerbis ægyptii sacerdotis curiositatē circa res diuinas cauillatus ē Apollōius. Cū
oīs Alexandria equorū studiis uehēmētē incūberet: atq; i hippodromo ad hoc spe
ctaculū ciuitas uniuersa cōueniret. Tācūq; plerūq; oriret cōtentio decertatiū ut se
se mutuo ēt p̄fimerēt: hūc morē grauiterrēdarguit Apollōius: & i tēplū ueniens
definit inquit mutuis cædis ciuitatē perdere: nō p filiis aut deorū tēplis id facien
tes: sed magis ut tēpla poluat: q; qdē sanguine cōspersi ad ea uenitis: & itra mu
ros cædes tātas preparatis. At qui trāiūt p̄hibēt unus equus subuertit: quem
tūc arte qdā achiui struxerūt: uos aut cōtra uos ipsos equos ad currus iūgitis: per
quos modeste aut quiete uiuere nō licet. Delemini igit. nō ab atridis aut æacidis
sed a uobis ipsis: qd nec ebrii quidē troes unq; fecerūt. Et i olympiis quidē: ubi
palæstra: pugillatoriēq; luctādī certamīa exercent. Nemo p̄ter certātes morit:
quib; fortitā ē uenia dāda: si quis enix; aduersus æmulū cōtēderit. Vos aut hic p
equis gladios nudatis: saxisq; suicē uos percutitis: atq; ēt ignis urbi qnq; iniicit:
un clamor gemitusq; morietū: simul & iterficiētū morit & terra uirū languē ma
det: nihil uerit oēm ægypti craterē nilū: sed quid ego nilū cōmemoro apud oēs
alt; per sanguinēq; p aquā uadere cōsuetos. Multa insup alia in hāc sententiā lo
cutus grauiterrē illos obiurgauit: ut refert damis. Cū Vespasianus apud gentes ægy
ptio finitimas dignitatē ip̄eratoriā sibi assuisset: atq; illinc i ægyptū trāsiret. Dion
& eufates de quib; postea latius erit dicēdum ipsum ab icēpto dehorrabat. Nā
post primū ip̄eratorē: a quo Romana respub. recte fuerat instituta tā seculū tyrā
pides ip̄erū iuaserāt: ānos circiter quinquagita ut neq; claudis: qui itra hoc spā
ciū ānos ferme tredecim ip̄auit iter bonos enumerādus uideat. Is. n. ānos natū

Hippo
dromos
alexan
driæ.

quinquaginta Iperiu est adeptus: quo tpe i hoibus uigere maxime solet ingeniū Ingeniū
 erat tū ad ludos oēs ppenior: & quis i ea: quā dixius ætate cōstitutus iuuenilib9 maxime
 æstuat affectib9: ita ut Iperiu a mulierculis depasci sineret: a qbus adeo igno/ uiget an/
 miniole interfectus est: ut quis qd passurus esset p̄cognosceret/ cauere tñ q̄ p̄uiderat no. L.
 nō ualuerit. Apollonius ac q̄ a Dione & euftrate dicebant omittēs i his gaudebat Claudi9
 nō palā opinionē suā diuulgabat putās hāc maseriā eloquētiore dicēdi caracte/ interfect9
 rē flagitare. Veniēti impatori sacerdotes ægypti ad portas obuiā p̄cessere. My/ a femina.
 steria legesq; quibus ægyptus regit̄ secū portātes: insup phī: atq; oēs sapiētes eo. Oēs in æ
 dē uenerūt. Vex Apollōius hāc oīa missa faciēs in tēplo cū suis philosophabat. gypto ob
 Impator igi. cū generose benigne hoies illos nō lōga tñ orōne allocutus cētuerat: uia eunt
 res ne apud ipsos tyaneus interrogauit: illi uero apud eos ipsum ēē rōderūt: atq; Vespasia
 illud ēē adiecere se ab eo quotidie fieri meliores: ubi ergo illū iueniā inquit impe no.
 rator/ multū nāq; illius opa idigeo: in templo ipsum ut opinor iuenies inqt Dion:
 Hue. n. ueniēti mihi illic se futur9 ēē pollicit9 ē. Eamus igi. inquit Rex: diis uo/
 ta facturi: & hoīem uere generosū allocuturi. Deinde sermo ab Iperatore ortus ē
 quo pacto dū hierosolimā obsideret de accipiendo ip̄io cogitauerat. Apolloniūq;
 p̄p̄ea accersierat: ut secū de ea re cōsultaret: ille ac p̄fectiōem abnnerat: q; nollet
 terā attingere: quā hitatores polluerāt: partim ob ea q; ipsi gesserant: partim ob ea
 quæ ab aliis fuerāt passi: quapp i ægyptū uenire cōstitui: ut p̄uicax Iperiu accipe
 rē & nix istū alloquerer. Q uæ uero deinceps fuerint collocti statim explicabo, Apollo/
 Sacrificiis pactis impator priuſq; sufficiēter satis ciuitatū legatis rōdisset Apol/ niū salu/
 loniū salutauit: & p̄cabūdo similis regē me facito iqt. Cui Apollōius feci inqt iā tat Ve/
 deos adorans p̄catus sū ut rex iustus esses: generosus: modestus: & cinitatū iustus sp̄alian9.
 gubernator: & tanq; legitimus p̄. His sermōibus plurimū gauisus ē rex: q; audi/
 tis illis uniuersus populus i tēplo exclamauit: itaq; his q; fuerāt dicta cōsentiēs. Cō/
 uersus ide rex ad Apolloniū: quale tibi iqt uisum ē Nerōis impiū: cui Apollōius/
 Nero forsan inquit cytharā aptare nouit: imperiū uero cōtentione remissiōeq; de Moderat/
 decorauit: moderatū iqt rex: & i mediocritate cōstitutū regē ēē iubes: nō ego in/ tū esse re
 quit Apollōius: sed de ip̄e: q; aequalitatē mediocritate diffinit. Optimi uero his de gē decet.
 reb9 cōsiliarij sūt hoies isti: Dionē & euftratē dīgito mōstrās: nondū. n. in contren/
 tionē cū illis uenerat. Tunc manus ad cōlū rex attollēs. O Iuppiter inqt ut ego
 sapientibus imperē: & mihi sapiētes: & cōuersus ad ægyptios: ex me inquit per/
 inde atq; ex nilo q̄cunq; multis haurite: & hoc mō paulū respirare nisi sunt ægy/
 tii a malis: q; iā diu p̄pellū fuerāt: cū e tēplo rex descenderet Apolloniū ex manu
 tenēs i regiā duxit: ubiq; illū his est uerbis allocut9. Vereor inquit inquit forte supra
 q̄ deceat iunior imperiū uidear accepisse: q; ānū sextū supra q̄nquagesimū nat9
 regnū inuasērim: huius igi. rei exculatiōem faciā: ut alios quoq; mecū simul excu Colloquū
 satos reddā: ego diuitiāq; cupiditati me nunq; succubuisse: nec i ipsa quidē adole/ Vespasia
 scētia memini. Dignitates uero: & magistratus: q; Romano impio subsunt adeo ni & apol/
 modeste temporeq; gessi: ut nunq; aut elatus nimis: aut rursus humilis abiectusue loniū.
 apparuerim. Res ac nonas molliri ip̄so uiuētē Nerōe nec tēptauī: sed cū ipse im/
 periū: q̄q; nō secundū leges: attñ ab ipatore accepisset me me illi submisisti: p̄pter
 claudiū: q; me cōsulē & arcanos: cōsiliarium fecerat. Atq; ita me pallas adiunet si/
 cut Nerōnē uidēs: tā turpiter inhonesteq; niuētē plex: q; sū lachrymat9 cogitans
 q̄ scelestū hominē sūmi imperiū heredē Claudi9 sortitus ēēt. Vidēs: q; rursus post

Neronis mortē ad hoīem nihilo meliorē delatū imperiū: ita ut nō min⁹ turpiter sub Vitellio q̄ sub nerōe iaceret: tūc aliqd de illo cupiēdo ausus sū cogitare. Prio quidē uolēs me ip̄m plurimi dignū hoībus exhibere. Deinde q̄a cū hoīe crapulo so delitiosq; mihi certandū eē intelligebā, Vitellius. n. in se laudādo plus unguē /
Vnguētū tam: q̄ ego aquam consumiu ut uideatur gladio percussus unguentum potius q̄
plus ui- sanguinem emissurus: prætēra uino uinum superfundens fuit. Tesseris insuper
tellius q̄ ludere nunq̄ cessat sp̄ timēs ne taloz iactus ip̄m fallat: & iter ludū de maxis im-
ego aque perii rebus: ut cūq; fors tulerit dispōit. Meretrici⁹ ē subditus nuptiis infidiā / itū /
 cūdiore ingens amores eē piculo hñtur. Omitto lasciuias alias innumerabiles: nec tā turpia corā te p̄ferāneue Romanos q̄ huius impio subsunt despiciere uidear. Deos igi. duces ad sūmo: si mihi similis tū futurus: & ex te Apollōi fundamentū accipia. Te. n. ferūt multa de diis nosse: & curaz meaz qbus mare ac terra subest comitē & cōsiliariū ascisco: ut si ppicia fausta q; a diis signa dātur hęc aggrediar sin cōtra neq; mihi neq; Romanis utilia: q̄ cogitauī futura sunt: ne frustra uolēti /
Verba bus deis: & iuitis oīa pturbē. Post hęc orōnem Apolloni⁹ diuio numine afflatus.
apollonii O capitoline iuppiter iquite nāq; pñibus reb⁹ p̄lidere cognosce te ipsū huic conserua: & istū tibi. Templū. n. qd̄ ip̄az man⁹ hēsterna die incederūt. hūc uiz: istas rare fata decreuerūt. Hęc uerba cū rex audisset obstupuit. Sed Apollonius. Res ip̄a q̄ a me dicta sūt demōstrabit: ita ut mei nihil indigeas: tu uero illa agere pge q̄ recte prudēterq; cogitasti. Forte p̄ eos dies euenit: ut romaz domitianus Vespasiani filius cōtra uitellū p̄ priis iperio pugnaret: cūq; hostes in capitolio obsedis-
Incesum set: illi clāculū fugiētes tēplū incederūt: q̄ res Apollōio citius innotuit: q̄ si in aegy
capitolū pro gesta fuisset. Hęc iter se collocuti ab inuicē sunt digressi: cū Apollonius regi diceret nō licere sibi idoz sacra p̄mittere: q̄ circa meridiē celebrare mos ē. Rex at agēdis rebus alacriter incūbebatur: q̄ firmato stabilitq; regno: ob ea q̄ ab apollonio audierat. Postridie aurora iā exorta ueniēs ad regiā Apollonius: qdnā rex ageret ex ianitoribus q̄s iuit: illū iā pridē surrexisse dixerūt: & tūc scribēdis ep̄i stolis uacare: quo audito discessit Apollōius damidi dicēs. Vir impauit. Iterq; oriē te sole iā reuersus Dionē eufratēq; stātes ad ianuā repiti: isq; sermōis hēsterni cum rege habiti cām sciscitātibz excusationē a rege factā narrauit: quā uero sup ea re sententiā opinionēq; cōticuit. Inde intromissus ad regē: Dion inqt & eufrates fami liares tui iādudū ad fores expectāt: rez tuaz curatores pculdubio diligētes: illos
Fores sa- igi. uocari iube: ut ēt ipsi cōibus sermōibus inter sint: cū sint uiri sapiētes. Tūc rex
piētibus ego inquit sapiētibus uiris fores patere sp̄ uolo: tibi at nō fores mō sed pectus ēt
patere se meū aptū ēē. Illis igi. intromissis ego inquit rex o uiri hēsterno die corā Apollo /
per uolo. nio uiro generoso ppositi mei excusationē feci. Audiuimus ip̄ā inquit Dion: neq; a rōne ut fuisse aliena. Rex itaq; sermonē psecutus hodie inqt amice dion iusi mul philosophabamur de his q̄ agenda eē cōsultauimus: ut q̄ optie ad omniū hoī
Verba minū salutē accōmodatissime fiāt. Cū. n. aiaduēter prio qdē Iberium ī crude /
Vespasia lissimā imaniissimāq; tyrānidē iperū trāsmutasse. Deinde Caiū Bacchanalibz in
ni. famietē: lydia stola indutū belloz: q̄ nūq̄ fuerāt uictorē in ciues Romāos temere debacchari. Deinceps bonū claudiū: qui muliez amore attōitus: nō imperii solum sed uitæ ēt est oblitus: siquidē ab ipsis: ut fert̄ interfectus fuit: Neronē uero quid cōmemorē. De quo breui: & oīa illius acta cōplectētī sententiā satis dixit Apollo /
 niusq; intēsiōne remissioeq; imperiū deformauerat. Quid at Galbæ turbatiōes

referā qui in medio foro interceptus ē cū sibi meretricios filios adoptasset. Othonē
& Pisonē q. si Vitellio oīum scelestissimo imperiū cōcellerimus reuississe Nero ui
debitur. Hæc itaq. uiri cū aiaduertei: & per eos quos retuli tyrannos i sūmū de
decus ignominiāq. deductū imperium uiderē: cōsultores uos elegi deliberaturus
quo pacto illud hoibus iā inuisū odiosūq. cōstituere sit opus. Ad hæc apolloni/
us tibicen quidā inquit ualde sapiens discipulos auditū mittebat ineptissimos ti/
bicines: ut ex eis quo pacto canendū non esset adiscerent. Tu itaq. rex quō impā/
dū non sit ab his qui male imparunt iā didicisti: quō āt oporteat impare deiceps
cōsiderabimus. Tunc eufrates clanculū iā Apollonio inuidens q. ei plus adhibere
fidei regē uidebat: q. oraculis soleāt: ii qui ad ea consulēda accedūt. ac ppea supra
modū inflat: & cū altius. q. cōsueuerat uocē tulisset: nō opus ē inq. pro eorū successi/
bus cuipiā adulari: neq. cū illo temere effertiq. preter rōem aliqd egerit sed magis
reprimere: cohibereq. tales decet: si ueri phi sumus. Quæ. n. utq. agēda cēnticon/
suluisse prius oportuit: ea quo nā pacto sint agēdanos dicere iubet: nondū sciens
an de reb? uere agibilib? sermo sit futurus. Ego āt Vitelliū funditus pendū iudi/
co: q. uix scelera cū scia: & in oēm libidinē lasciuiaq. pfusum. Te aut cū uirū
bonū generosūq. cognoscā decere nō cēleo Vitelliū emēdare. Te uero ipsū igno/
rare. Quātas uero iniurias: cōtumeliasue Monarchiæ pariāt: nō ex me discas opor/
tet: cum earū pleraq. iā enumeraueritis. Nec iuuentutē ignoras. Vbi cōpos tyran/
nidis facta sibi fuerit cōsentanea opari. Tyrānidē nāq. exercere iā est iuuentū cō/
sentaneū. q. amare: & ebrietati indulgere: & iuuenis tyrannidē habiturus: nondū oīo
uitiosus hētur si pter tyrannidē homicida: si crudelis: si lasciuus fuerit. Sin uero
senex ad tyrānidē accellerit: primū q. talia cupiēs id fecerit accusabitur: q. si hu/
manus benignusq. apparuerit: nō personæ: sed ætati tribuet quæ in eo iam perfe/
cta: & tāq. bonis cōdimentis imbuta sit: insuper si quis iuuenis in hoc peccare cō/
cupierit: uisus peccata partim timiditati tribuetur partim infortuniis: uisi sūt. n.
pleriq. qui tyrannidē occuparūt qui eā deposuere: q. ipsos fortūæ suæ peniteret.
aut aliis occupare uolētibus obstiteret: ne plusq. uirū timere cogerentur. Sed nost/
quæ de infortuniis dici possent omittamus: timiditatis uero culpā quo pacto ui/
tabis pferit cū uidearis Neronē metuisse uix oīum timidissimū atq. ignauissimū.
Quæ. n. in ipsum Vindex meditatus ē ea p herculē nūc prima exultationē
oēm excludunt. Tu. n. exercitū habebas: & copiæ: quas cōtra iudæos ducebas cō/
modiores erāt ad suppliciū de Nerone sumendū: illi. n. iādudū descuerāt: nō a ro/
manis tūmuerēt ab hoibus uniuersis. qui. n. uitā a cæteris separatā uiuentes: neq.
mensa cū cæteris: neq. sacris neq. ceremoniis ullis cōmunicā: hi magis a nobis di/
stare uident q. susæ. aut bætra: aut horū utriusq. remotiores indi. Nō igitur decuit Iudeorū
rebellātes istos ulcisci: quos melius fuerat nō uicisse: Neronē uero omittere: quem uita sepa/
nemo nō manu ppria optasset interficere: qui potuit sic dixerim humani sanguis
nis gaudebat: & in mediis cædib? cātabat. Et ego quidē ad rumores qui de te se
rebāt: erectas aures semp habebā: cūq. illinc aliquis ueniēs tria iudæorū milia abs
te narraret interfecta: rursusq. in pugna alia quinq. millia. Ego uenientē seorsum ciuit. gau/
apprehendēs interrogabāt cur nō ipse maius aliqd facinus aggrediē. Nūc āt cū det popū
aduersus Vitelliū bellū susceperis: q. agēda cōsuluisti psequere. Sūt. n. & hæc lau/
de digna. Sed quæ post hæc sequent: ita mihi tradēda uident. Romana ciuitas bernatio
populari gubernatiōe plurimū gaudet: magnā. n. eorū q. possidet partē sub eiū/
ne.

modi gubernatiōe adepta est. Omitte igitur mōarchiā de qua tam multa dixistis & p̄tā em Romani populi in integrū restitue: tibi uero hāc gloriā uēdica: ut liber tatis iniciū abs te romani accipiat. Dū hāc loquarē eufrates aduertit Apollo-
 nius Dionē quoq; in eadē esse snia: qd & mitibus: & breuib; uerbis oñderatq; bus dicentē laudabat Eufratē. An igit. inquit Apollonius: his quē dicta sūt aliqd addere uult Dion. Certe per Iouē ingt ille nā alicubi mius recte dixisse uidet euf-
 rates. Quod. n. melius fuerat Neronē p̄dere: q̄ iudēos oppugnare merito cōtra te dictū o rex uidet: tu. n. laborasse uideris ut insupabilis euaderet Nero. Nā qui oriētes aduersas turbatiōes cōpescuit: ac sedauit. Is eū aduersus oēs: q̄b; p̄p̄lita ma-
 le fecit cōfirmasse uir: Bellū ā: cōtra Vitelliū susceptū laudo: cōstitutū. n. iā tyrānū dē soluere maius uuto q̄ eandē nascentē opprimere. popularē quoq; gubernatio-
 nē ueneror: quā licet optimatū impio inferior hēatur: tyrānide tñ & paucoꝝ po-
 tentia eligibilior ē. Vereor āt ne tyrānidi iā assuefactis Romanis difficilis sit hu-
 iusmodi p̄mutatio: ita ut neq; i libertate degere: neq; ad popularē gubernatiōē re-
 spicere possint: eū q ex tenebris i sūmā lucē rep̄te deducti splendorē luminis p-
 ferre nō possunt. Quapp̄ censeo Vitelliū quidē impio priuandū esse: idq; q̄to fie-
 ri citius pōt agendū suadeo ac te quidē bellū aduersus ipsū pare dēponat: qd nō
 illi uero nō bellū: sed supplicii indicere si ipm̄ cepis anteq̄ impitū deponat: qd nō
 multo (ut arbitror) abore assequeris. Posthāc romnais facultatē p̄mitte q̄cunq;
 uoluerit gubernādā repū. eligēdi formā. q; si popularē elegerit gubernatiōē: cō-
 cede: id. n. nbi multis regnis: multisq; olympicis uictoriis erit gloriosus: & ubiq; in
 tota ciuitate p̄geris: ubi tñ ex statuā tibi erigēt inobis uero materiā sermonum
 suppedicabit: ita ut neq; harmoniā: neq; aristogitō tibi cōferri possint. si uero mo-
 narchia magis illis placuerit: cui potiꝯq; tibi tradēt ipiū: nā qd uolēs i cōe cōtule-
 ristibi certe potiꝯq; alii cuipiā dabūt. Posthāc uerba silētiū aliq̄diu secutū ē: re-
 gisq; facies mētis iternū certamē idicabat. Nāq; cū oīa tāq; ipator ageret diceret:
 q̄tūc coꝝ cōsiliis auerti dimoueri q̄ ipio cōstabat. Abrupto āt silētiū Apollōius p-
 nimiu ingt uiri aberrare mihi uidemini q̄ regē ab his: q̄ iā dudū cōsultauerat deteri-
 rétes i puerilē ābiguitatē & huic tpi minie oportunā conieceritis: si mihi. n. uires
 hñti: q̄s nūc is hēt: cōsulētq; qd boni p eas hoib; afferre possēt hoc mō cōsuluissē
 tis: recte nimis ufa p̄cessisset ofo: phicē. n. sniā phōs auditores emēdāt: & corri-
 gūt: hoī aut cōsulētes iperis & magistratibus assueto: & cui deposito principatu
 calamitas ultia & perniciēs iminet: qd mirari opus ē si fortuna oblata munera nō
 repudiet. Rectū. n. meo iudicio fuerat: ut illa ueniētia suscipere thortariq; ut ipsi
 tētā phi modeste & prudēt uterē. Si q̄s. n. athletā p̄cero corpore magnocq; aio paratū
 losophos & mēbroꝝ p̄portioē bene cōpactū in achaia ad olympios ludos p̄ficiscentem in-
 tuerē: accedētq; fortiter cōtra aduersarios pugnare cohortaret: iuberetq; illū par-
 ta uictoria ne se p̄conis uoce uictorē declarari p̄mitteret: neue coronā ex apio
 acciperet delirare p̄fecto: & alioꝝ labores illudere uideret. Idcirco nos ad p̄is co-
 gitātes: quātas hic uir copias hēat: q̄q; armis & oī apparatu istructas: q̄le insuper
 ex apio. q̄tūq; hēat equitatū: ipse p̄tēa q̄ generosus: modestusq; & quā agenda statuerit
 perficere potēs ad icepta perficiēda mittamus: oīa fausta p̄pitiaq; ominātes: etiā
 his ēt foeliciora pollicētes. Neq; uero id forsitan cogitatis duos ipsi filios eē duosq;
 iā exercitū duces: q̄bus nisi imperiū tradiderit inimicissimus usurus est. Quid
 igit. tibi reliquū fiet: nisi ut cōtra p̄p̄riā demū bellū gerere cogat. Si uero ipiū su-

Verba
dionis.

Verba
Apollōii

Philoso-
phicē sē
tētā phi
losofos
emendāt

Corona
ex apio.

Iſceperit coſect a filiis ipſeq; in ſemet ipſo: in illo aut filiū inuenit: erutq; p̄is custo
 des nō mercenarii: coacti nō uulſu beniuolentiaq; ſimulātes: ſed ap̄iſſimi: cōiū/
 ctiffimi & amiciffimi. Atq; ego quidē de nulla Rē. P. ſum ſollicitus. Viuo. n. ſub
 diis. Hominū uero gregē ob carētiā iuſti modetiſq; paſtoris detrimētī q̄piā pa
 ti moleſte fero. ſicut. n. uir unus alios uirtute ſupans popularē gubernationē ita
 trāſmutat: ut unus hoīs impiū eē uideat: ita unus hoīs principatus ad cōmunē
 utilitatē oīa dirigēs atq; diſponēs inſtar populi mērito hūdis erit: Nō ſoluisti di
 cet quiſpiā Neronis tyrānidē o Euphrates neq; tu Dion atq; tn Apolloninon tñ
 quiſpiā nos p̄pea increpabim: neq; timidos reputabit ſi cū plurimi p̄i innumeras
 iā tyrānides deiecerint: nos in hoc illis inferiores habebimur: q; nihil unq; pro li
 bertate egiffe uideamur: q̄q; ego quoad fieri p me potuit Neronē ſim p̄cutuſt
 multa inter diſputādū cōtra eū dicēs plurib; ēt in crudeliſſimū tigillinū: dū p̄s
 ēēt iuectus. Nā q; in Hiſpania nindicē audiui: In Neronē p̄pugnaculū parare ui
 ſus ſum: Nō tñ ob hoc me dicā tyrānū deieciſſe: neq; nos: q; talia nō egeritis mol
 liores: q; phōs deceat arbitror. Oportet. n. phūm q̄ i mētē ueniūt ea p̄ferremō
 rōnē hēant: ne qd ſtultene qd infane furioſeue dicat. Viro āt cōſulari: q; tyrānum
 deponere meditet: primo qdē magno cōſilio opus eſt: ut improuiſus negociū ag
 grediaſ: ideū occasione quadā cōueniētī ne p̄ieraſſe uideat: ſi. n. aduerſus eū q
 ſe ducē exercitus cōſtituit: & cui recte cōſulere: & pro quo acturum oīa iurauit
 arma ſit illaturus: primū apud deos excuſare ſe oportet: ut eorū conſenſu p̄ieret.
 Multis inſup amicis indiget: neq; n. ſine p̄ſidio: ac ſtipulatorib; aggredi tē eiufmo
 di pōt. Pecuniis inſup multis ad uires cōparādas egebit: iſ p̄ſertim: q; hoīem ſit in
 ualſurus ubiq; terrarū dñantē: ociū quoq; ad hęc moliedā tēpuſq; lōgiſſimū req
 ritur. Atq; hęc ut cūq; uultis accipite nūq; n. q; cogitauimus p̄mutātes ita tedar
 guemur: licet iſte. Fortuna. n. certātes q̄nq; nō adiuuauit inſup q̄les de illo ſermo
 nes in uulguſ futuri ſunt: cōſiderādū eſt ſi eū: quē heri impatorē a ciuitatib; hoc
 ipſo in tēpio coronatū: & iura populis dantē oēs uidērūt: hodie uideat p̄ p̄conō
 edicere poſt hac regno dimiſſo priuatū ſe eē uicturū: q; regnū incōſultorū ac teme
 re iuaſiſſet. Inſup ſicut cogitata ad finē pducēs p̄mp̄tiſſimos cuſtodes hiturus ēt
 eos: q; b; cōſiſus talia aggredūſ eſt: ita ſi mentē ab his q; antea agēda ſibi uia ſu
 erāt p̄mutauerit acerrimis hoſtibus iſſidē utē. Hęc libētē iocūdeq; audiēs Rex
 in aīa inq; hīcas mea. neq; n. aliter tā clare: q; cogitaueri exprimere potuiſſes. Te
 igi ſeq; Nā diuinū eſſe arbitror q̄qd ex tēp̄dit. Propterea q̄cūq; facere bonū re
 gē oportet me doce. Tūc Apolloniū: nō a me docēda inq; o rex poſcis: regnū. n.
 maxia res eſt oīum: q; apud hoīs ſint: nec ullo pacto doceri pōt. Vexit q; agēdo
 recte agere meo iudicio uideberis: ea referā. Diuitias igi primū magni exiſtiā nō
 quæ in occulto repositæ iacēt. qd. n. hæ ab harenæ cumulo differūt: nec ea q; ex
 collatiōe tributorū a gemēibus hoīb; pueniunt. At rū. n. ſordidūq; putādum eſt
 aug; qd ex lachrymis oriſ. Diuitiis āt optime ſupra reges oēs uteris: ſi cum egē
 tibus eas cōmunicaueris. Diuitibus autē p̄mitteſ: ut facultatibus ſuis tuto frui
 poſſint. Ne tibi liceat quodcūq; uolueris caue. ſic. n. reb; modetiſ uteris. Emi
 nentiores ſpicas q̄cūq; ſupra ceteras ſe attollūt nō amputato. iniuſta. n. eſt i hoc
 Ariſtoteliſ rō. Sed diſticiſ hoīs moleſtoſq; potins tāq; ſpinas e ſegētib; aufer: &
 res nouas molientibus terribilē te oſtēde: minitādo tñ magiſq; puniēdo. Lex uero
 tibi ēt rex dñc. eris. n. in illis ferēdis modetiſ: ſi tu quoq; ipſas nō cōtēpſeris. raro.

Viuoſub
 diis.

Oportet
 philoſo
 phum p
 ſerre co
 gitata.

In anima
 habitas
 mea.
 Regnum
 maxima
 res.

Aug; ſor
 didū qd
 ex lachry
 mis oriſ.
 Eminēti
 res ſpicas
 nō ampu

Lex tibi dñetur, Deos nūc magis q̄ antea uenerare: maiora nāq̄ ab illis accepisti pro reb⁹ et ma⁹
 gnis illos p̄care. Quæ ad impiū attinēt: tāq̄ Rex administra: q̄ autē ad corpustāq̄
 priuatus. Talos autē & ebrietatē & amores ut fugias quid te moneā: qui nec etiā
 dū ætas ad illa te ferebat unq̄ talia ut aiunt laudasti. Filii duo tibi sunt o rex: &
 hi qdē ut ferē generosi: tibi igit̄ fortissime impia. Nā si illi aliqd forte deliquerit:
 tibi p̄fecto calūniā afferēt. Minutare quoq̄ te illis regnū nō traditurū nisi bonis
 honestiq̄ cē p̄seuerauerint: ne tāq̄ hæreditatē aliquā ipiū existimet sed q̄si uirtu-
 tis honestatēq̄ mercedē. Voluptates Romanis inlicitas hæ uero multæ luto por-
 ter meo iudicio paulatim auferret: difficile. u. est populū ad uitā oīno modestā re-
 p̄te traducere: sed oportet mediocritatē q̄ndā illoꝝ mētib⁹: p̄tim apte: p̄tim oc-
 culcē inferere: quo facili⁹ illos emēdes, libertoꝝ at̄ & seruoꝝ: quos tibi impiū cō-
 cessit: delicias aufer: eo humili⁹ seruire ipsos assuefaciēs: quo maiori dñio subditū
 sūt. Nūc de ducib⁹ aliqd restat dicere: q̄ ad populos gubernādos p̄fici cūnt: non
 Q uales sane de his: quos ipse dedita opa mittis. His. n. ex optimoꝝ numero lectis magi
 p̄cōsules stratus dabis: sed de his loquor: q̄ forte magistratus accepturi sunt. hos. u. gētib⁹
 et debeāt ad q̄s gubernandas: eos mittes accōmodatos eē dico oportere: qd̄ fors patitur q̄
 græce sciunt: græcis p̄sint: q̄ at̄ Romane locutū his p̄sint: qui eādē locutionē hñt.
 Cur at̄ hoc mihi in mentē uenerit explicabo. Dū in Pelopōnēso uersaret uir græ-
 ciā p̄sidebat ignarus græcæ linguæ: ita ut nec ipse græcos: nec ip̄m græci loquē-
 tē ullatenus itelligeret: errabat igit̄ ipse p̄lexq̄: & in multis et̄ fallebat: socii nāq̄
 & iudicioꝝ: ministri pecunia corrupti puerse eās iudicabāt calūnias in p̄sidē ue-
 lat in seruū referētes. Atq̄ hæc sunt o Rex q̄ hodie tibi dicēda cēsuiualias et̄ plu-
 ra loq̄r: nūc q̄ ad regni gubernationē attinēt p̄sequere ne subditis eius ociosus ui-
 deare. Tūc Euphrates. Ego qdē inquit his q̄ dicta sunt assentior. Quid. n. aliud
 post magistratoꝝ ofonē facere p̄nt. Hoc tñ: quod omīssum uidetur subiciā phiam
 o rex: q̄ de reꝝ natura est colere: uenerare: q̄ uero de diis loq̄ se p̄fiteat omittere ac
 reiicere: tales. n. phi de diis mēticentes opinionēs multas: & insanas nobis ingerūt.
 Hoc uero aduersus Apolloniū dicebat: q̄ nihil ea re cōmotus una cū sociis abiit
 studiis suis operā datur⁹. Cū Euphrates absentē Apolloniū audacius inuehi pa-
 raret: aduertit id rex: eoq̄ repulso uocate inq̄t eos q̄ impatoris opa indigēt: & cō-
 siliū in suā formā redigat: neq̄ aiaduertit Euphrates eā rē sibi ipsi calūniā attulisse
 inuidus. n. cōtumeliosusq̄ a rege iudicatus est. Q uos at̄ de gubernatiōe popula-
 ri sermones habuerant q̄ ita sentiret locutum fuisse cōstabat: sed ut Apollonio
 aduersaret in his q̄ de impio opinabat. Non tñ illum a se dimouit impator: aut
 ullum iracundiū signū cōtra eū ostēdit: neq̄ chionē laudauitq̄ cū Euphrate sentire
 Iucunde uisus est atq̄ eūdē amare nō destitit. Iucunde. n. disputatiōes audiebat: cōtēriones
 disputa- p̄tinares oderat: & iucūditatē q̄ndā in ofonē p̄ferebat: qualē tēpla pactis sacri-
 tiones au- ciis adhuc fumātia spirāt. Apolloniū at̄ rex non solū amabat: sed antiquoꝝ facta
 q̄ ebat. recēsentī assistebar p̄libet: iucundeq̄ illū audiebat: cū de Faraote indo referret:
 & flumina belluasq̄ i india reptas describeret: multo at̄ magis cū differeret q̄liu-
 q̄raꝝ dii imortales erga impiū portēderēt. Rebus dei⁹ Aegypti cōpositis cū di-
 scedere statuisset ipator: secū ducere uolebat Apolloniū: q̄ sibi tunc eundū nō cē-
 suit his rōnib⁹ se excusans: q̄ nōdū totā uidisset Aegyptiū: neq̄ gymnosofistas
 et̄ allocutus: cū uehemēter cupet indoꝝ sciam: Aegyptioꝝ sapiētia cōparare: &
 ex fontib⁹ bibere uñ nilus oriē. Rex igit̄ aiaduertēs pegrinationē in Aethyopiā

ipsum meditari nunquid aliquñ nū recordaberis inquit. Per Ionē inquit Apollo-
 nius recordabor: si rex bonus ēē pſeuerabis: & tuimet ipſe memineris. Poſt hæc
 ſacrificiis in tēplo pactis rex illi munera publice pollicitus eſt: ipſe uero tāq̃ acce-
 pturus: quānā inq̃ munera mihi dabis: cui rex decē tibi nūc inq̃ dabo. Cū autē
 Romā ueneris oīa mea tibi dabo: oportet ig̃r inq̃ Apollonius tuis rebꝫ tāq̃ meis Scitum.
 parcere: neq̃ nūc particulā ullā ex eis diſtrahere: qñ oīa mea ſunt futura: ſed hōz
 o rex curā hīc uolo: q̃ nōnullis indigere uidebunt: manu mōſtrās eos: q̃ cū Euſra-
 te erāt. Ipſos ig̃r audacter quodcūq̃ uoluiffent petere iuſſit rex. Erubeſcēs autē
 Dion cōciles me uelim rex p̃ceptori Apollonio: pro hiſiq̃ aduerſus eū dixiſſe uī-
 ſus ſum: cum eius oſoni antea nūq̃ cōtradixerim: Eius uerba rex collaudās: heri
 inq̃ ab ipſo petii: & iā oīno peractū eſt. tu at̃ munera inſup q̃ uis pete. Tū dion
 laſtenes inq̃: rex apamea: quæ in ponto eſt oriūdus iā pridē una mecū philoſo-
 phatus chlamidē poſtea & militariē uitā adamauit. Hunc qm̃ phiam rurfus cu-
 pere tradūt: militia miſſum facias rogo. Ipſe. n. hoc uehemēter cupit: opus itaq̃
 noſtrū utriq̃ p̃gratū facies: mihi qdē ut illum poſſim uiq̃ bonū efficiere: illi autē
 ut arbitrio ſuo uiuere poſſit. Tūc impator militia inq̃ ſolutus laſtenes eſto: quæ
 uero militibꝫ merces dat̃: eā quoq̃ ſibi dari iubeo: qñ te atq̃ phiam amat. Inde
 ad Euſtratē ſe conuertit: qui cū in epiſtola ſcripſiſſet id: qd̃ petebat a rege: ſibi eā
 quali ſeorſum lecturo porrexerat. Volens at̃ rex Apollonio & Euſtrati materiā quā
 dā ſermonū p̃bere corā oībus epiſtolā legir. Petebat at̃ Euſtrates munera partim
 ſibi partim amicis ſuis: munera uero pecuniæ erāt: atq̃ aliqd̃ ēt ſupra pecunias.
 Ridēs ig̃r Apollonius quō inquit tā multa de populari gubernatiōe diſſeruiſti:
 tāta munera a rege petiturus. Et has quidē diſcordiæ: q̃ inter Euſtratē & apollo-
 niū exſistere cauſas inuenio fuiſſe. Cū ex Aegypto rex deceſſiſſet: mordacioribus
 uerbis inuicē altercarunt: & Euſtrates quidē iracunde Apolloniū conuiciabatur.
 Apollonius uero philoſophice magis illum arguebat: rōnē afferēs eoz: quæ ipſi Morda-
 obiciebat. Quid ig̃r in Euſtrate rephēderit Apollonius: q̃ aduerſus phiam egriſſe ciora uer-
 uidereſ ex Apollonii ad Euſtratē ſcriptis epiſtolis intueri licet: quas ego huic opi-
 ba inter-
 interſerēdas nō putauī: quia nō Euſtratē uitupare: ſed Apollonii uitā hiſ: qui eam Euphratē
 ignorafſent notā facere cōſtitui. Id at̃ qd̃ de ligno dicir: cōſtat at̃ in Apollonium & Apollo-
 dum diſputaret illud fuiſſe cōiectum: nō attigſſe at̃ ipſm̃ multi quidē eius impo-
 nium.
 tentiæ tribuūt: qui piecit: ego autē rōni eius: qui petebat adſcribo: q̃ ſic uiſus eſt
 iracundiā uiciſſe cū dionis phia rhetoricis pigmentis nimīū cōpta nimisq̃ ad au-
 diētū uoluptatē accōmodata uidereſ. Apollonio ut illū emēdaret o Dion inquit
 tibia: & lyra potius q̃ oſone modulari. In plerisq̃ ēt locis epiſtolarū: quas ad dio-
 nē ſcribit illecebras oſonis eiꝫ rephēdit. Quod Romā ad regē nō uenerit Apol-
 lonius: neq̃ ipſm̃ poſt diſceſſum ex Aegypto ſit allocutus: quīs p̃ lras ab eodē ſar-
 pius fuerit accerſitus: cauſas adaperiā. Nero graciā liberā dimiſerat: p̃clarior ali-
 qd̃q̃ ſui mores exigerēt opatus: & ciuitates ad mores atticos Dorioſq̃ redierāt: &
 ob eaz̃ cōcordiā oīa florebat. Vex̃ tāto bono diutiꝫ p̃frui graciæ nō licuit. Ad-
 ueniēs. n. Veſpaſianꝫ libertatē abſtulit: & ſeditionibꝫ in urbibꝫ concinatis multa
 crudeliter iracūdeq̃ aduerſus eas geſſit. Hæc ig̃r nō hiſ mōq̃ui talia patiebant̃ Apollo-
 Verūtē ipſi Apollonio uidebant̃ grauiora q̃ impii mores expeterēt. q̃pp epiſto-
 las hmōi ad regem ſcripſit. Apollonius Veſpaſiano regi ſalutē. Audio te graciā ſpaſiano
 redegiſſe in ſeruitutē: atq̃ ob hoc aliquid Xerxe plus habere te arbitraris oblitus Sal.

ppter ea uideri minus aliqd hñe q Nero: ipse. n. qd hēbat spōte repudiavit. Vale.
 Græcos i Alia insup talis fert: cū te Græci calūnient q liberos existētes in seruitutē rede
 seruitutē geris: qd mea familiaritate: aut colloqo indiges. Vale. Alia quoq talis extat. Lu/
 tedegisti. dēs nero grācos liberauit: tu āc serio laborās in seruitutē redegisti. Vale. & hæc
 qdē sunt in qbus Vespasianū accusat Apollonius: cū tñ audiret ipm res oēs impe
 rii egregie disposuisse nō occulte latrabat existimās hac in re magnū aliqd bo/
 nū fuisse opatū. Mirabile quoq est illud: qd in Aegypto adhuc existenti cōgigit
 Apollonio: Vir qdā leonē mansuefactū ex loro ueluti canē quocūq uoluerat du
 cebat. Leo ān nō mō ē: qui se ducebat blādiebat: sed cæteris oībus qui obuiā ac
 cessissent. Tali mō uir mercedē qrens multas iā lustrauerat ciuitates: quetiā tem
 pla ingrediebatur q mūdus a cædib9 eēt: & impollutus: neq. n. hostiāz sanguinē
 lābebat: & excoriatas atq i frustra diuisas sacroz carnes nō attingebat: sed mellī
 tis placētis: ac pane ēu: & olerib9 uescebat: coctas quoq carnes edebat: & uinum
 qñq bibere uisus est cū antiquā seruaret cōsuetudinē. Is itaq Leo ad Apolloniū
 ueniēs: qui tū forte in tēplo sedebat: & ad eius genua pcumbēs humilius etiā q
 hoies faceret supplicare uidebat: quod uidentes q astabant mercedis cā id facere
 arbitrabant. Respiciēs āc ipm Apollonius: hic inq Leo me rogat: ut uos doceā
 hoīs animā se hñe. est āc Amasis: quodā Aegypti rex: Quib9 uerbis auditis Leo
 miserabiliter fremēs lachrimabilē rugitū edidit: tū denib9 infren dēs cū plorat e
 pculdubio uideret: aptissimē lachrimas fundebat: Demulcens igr ipm Apollo/
 nius: ego inq Leonē censeo Leontopolim mittēdū ē: ibiq in tēplo collocandū
 regē. n. maxime in regiā belluā cōuersum tāq egenū mēdicare indignū iudico.
 Post hæc cōgregati sacerdotes amasi sacrificarūt: & belluā torqbus uitilqz redi/
 mitā in interiorē Aegyptū misere. tibiis ante ipsam carmina: & hymnos decantā
 res. Apollonius āc iam satis Alexādriz mansisse ratus reliquā Aegyptū lustrare
 atq inde in Aethiopiā trāsire cōstituit: Gymnosophistas alloq cupiēs: cūq aiad/
 uerteret Menippū ob ea quæ a se audierat audacius iā differentē: & ofonis uehe
 mentia plurimū posse: quasi quoddā eufrazi obstaculū futurū ibidē illum reliq.
 Dioscoridem quoq de pegrinationē tolerādā inualidū agnosces comitē renuit
 cæteris in unū cōuocatis: qui plurimi ad se cōfluxerāt post eos: q penes ariciā ip
 sum deferuerāt: pegrinationis suæ ppositū manifestauit in hunc modū locutus.
 Olympi/ Ego amici uiri olympica ofone hoc tpe apud uos utēdam censeo: quæ talis quō
 ca oratio. dā esse cōsueuit. Elidēs cū olympicoz certaminū tps appinquaret: athlætas suos
 ad athlæ dies. xxx. in ipsa elide inbebāt exerceri. Deinde i unū cōgregatos sic alloqban.
 tas. Itis in certamē o ciues: & uiri estis uincere potētes. cū uero in olympioz cāpum
 uenissent: ad eisdē certaturos his uerbis utebant. Si iā sufficiētē elaborastis: ut
 in olympiis certare possitis nec ignaue qppiā aut humiliter eltis facturi audēter
 stadiū intrate. q uero nō ita paratus est: quocūq uult abeat. Intellexerunt socii.
 qd uellent eiulmodi uerba: atq ex eis circiter uigiti cū Menippo remātere. cæte
 ri uero decē fuerūt: ut opinor deos pcati sacrificiisqz tāq nauigaturi peractis uer
 sus Pyramides iter ceperunt. Vehēbant āc camelis a dextra Nilum hñtes: ple/
 risqz uero in locis p ipm fluuiū nauigabāt ut melius quæ in eo essent oīa cōtem/
 plarent: nec ciuitas fuit ulla nec tēplū nec sacellum ad qd uisendū nō accederēt
 Sacerdotes quoq oēs adierunt: partim eos aliqua docentes: partim etiā ab ipsis
 nōnulla discētes: & nauis in qua uehebat Apollonius speculatoriz similis erat.

SEXTVS
PHILOSTRATI DE VITA APOLLONII TYANEI. LIBER. VI.

Profectionē eius in Aethiopiā: & cū Gymnosophilis congressum: accessumque
eius ad Cataractas fontisq; Nili uisendos habet,

Ethiopia totius terrarum: quae sub sole est occidentale cornu occu-
pat sicut India id quod spectat ad orientem & secus meroem:
Aegypto coniuncta: & ad incognitam Libyae praeter porrecta mari
terminatur: quod Oceanum poetas uocant eodemque nomine totum quod
terram ambit mare nuncupantes. Fluvium autem Nilum Aegyptum tri-
buunt: qui ex catadupis initium sumens: Aegyptum quam uniuersa
saem inuadat ad Aethiopiā ducit. Magnitudine quod Indiarum non cōferenda est Aethio-
pia neque ulla alia continentis pars: quod homines nota sunt: quod si totam Aegyptum totam Aethio-
piae adiiciamus id est. n. facere fluvium arbitramur non tamen ambae coniunctae Indiae ma-
gnitudine adaequabunt. In utraque uero fluvii sunt inter se similes Indus ac Nilus. Indus ta-
lis qualis
quod eorum opera adiuuenter. Ambo. n. continentem irrigant aestatis tempore: cum maxime id terra
expetit: solumque fluviorum crocodillos ducunt: & fluuiales equos mysteriosque rationes Nilus.
utrisque pares. Multa. n. indorum ritu sacrificia in Nilo fiunt. Terrarum uero similitudi-
nem testantur armamenta utrobique nascencia. Leones praeterea & elefanti: quod in utraque capti
seruire coguntur. Praebet insuper utraque feras: quod alibi nusquam repiunt: & homines nigros
aliae nullae continentis partes ferunt. Pygmaeorum quoque & latratorum gentes in eaque utraque re-
periuntur: & alia huiuscemodi innumera miracula. Indorum autem gryphes: & Aethiopum for-
miceque sint forma dissimiles eadem tamen agere studet: namque autem utrobique custodire phi-
beni & terram auri feracem adamare. sed de his satis nuncia autem oro ad uirum rediens quod ab eo
fuerit gesta narrabit. Cum ad loca uenisset Apollonius ubi Aegyptus Aethiopiaque
terminatur. Sicaminum autem illa uocatur: autem non signatum inuenit. Linum praeterea atque eburt
& herbarum radices uarias unguentum insuper: & diuersorum generum aromata. oia autem in Aromata
uia passim iacebant certas in partes distributa: quod autem ea res sibi uelut ostendit permanet in uia ia-
ent nuncia est aetate eiuscemodi consuetudo. Foris namque Aethiopes institutum earum res: quod centia
fert Aethiopia: & uniuersam regionem pergrates uenalia cuncta in unum conferunt locum:
ubi est Aegyptii pro illis foris celebrant: & quod apud Aethiopes sunt earum res: quod ipsi habent
resque commutatione emunt. Qui igitur finitimos ei loco motes colunt: non penitus ni-
gritudine coloris: quasi sunt Aegyptii. nigrescunt. n. minus Aethiopes paulo autem Comuta-
magis quod Aegyptii. Cum hanc mercandi consuetudinem intellexisset Apollonius: nuncia in tio mer-
que optimi Graeci nisi obulus obulus pariat & res uenales quo uoluerint pretio extor-
met pro sui utilitate minuere pretium: aut augere uirum se non posse dicunt: cum is quod Aegypti-
iam nubile filiam adiuuenter. Ille filium ad uirile aetate peruenit: alius aris alieni magni os & Ae-
tudine mente repetat: alius est semel constructam domum perficere cupiat: quod est sese eru-
thiomas. bescere dicunt si in diuitiis accedens inferiores paratibus habeant. Quae res perfecto Nigri Ae-
melius sese habent si tanto in pretio diuitiarum non eent: & inter ipsos amare aequalitas thiopes.
& hominibus inter se concordibus nigrum ferrum iaceret ociosum: & terra una: atque eadem
osum uideret. Haec disputans Apollonius atque ut consueuerat disputandi materia
ex temporis occasione capiens in Menonis regionem peruenit. Ducebat autem eos
adulescens Aegyptius de quo Talia scribit damis. Timasion erat huic adolescenti
nomen: qui cum nuper excessisset pubertatem pulchritudine adhuc summa uige-

Nouerca bar: cūq; esset natura pmodestus nouerca illū amās insequēbat patrēq; aduersus amās pri ipm irritauerat nō tñ idē quod fedra crimē fingēs sed illū accusabat q; sceminā uiguum. q; uiro similior ēēt q; amatoribus magisq; mulieribus gauderet. Ille igr nauera rē relicta ubi ea q; dixi agebant apud mēphim uersabat atq; illic nauī cōparata per nilū nauigādo sese exercebat. Cū is nauigantē uidisset Apolloniū cū sua nauī ad ipm ueniēs sapiētib; uiris onustā esse nauim Apollonii itellexit: cū ex eorū habita id cōiectās: tū ex libris ēt qbus iugiter illi incūbebāt. Cū igr ipis ppia / qualeset rogabatur le sapiētiae amatorē Platonica disciplinā edoceret. In eū respi ciens Apollonius o uiri inqt adolesce. is hic dignus est qui suarū petitionū cōpos euadat. Interim submissa uoce Apollonius his q; prius astabāt oīa: quā sibi a nouerca cōtigisset enarrabat dū adolescēs pedetētm nauigās Apollonii nauigio ad herere laboraret: ubi uero naues insimul cōuenire e sua nauī transiliēs Timasion postq; cū Apollonio erāt salutauit. Ipse uero suarū nauis gubernatorē antea mouerat qd de reb; quas in sua nauī ferebat agēdū ēēt. Iubēs āt Apollonius ante suos oculos cōsistere o adolescēs inqt Aegyptie. Indigena quidē mihi eē uideris qd boni malie abs te sit gestū exponere a malis quidē p me: qd p atarē licet li beris: ex bonis āt laudes meritas cōsecutus mecū una & cū his quos uides so ciis pberis. Cū erubescētē illū uideret & uarie faciē pmutantē qd ambigeret qd sibi dicēdam: qd ue reticendū ēēt petitionē urgebat Apollonius quasi nihil oīno dē illo p nouisset. Tūc uero cōsidēs Timasion o Dii inqt qualē nā esse me dicāt malus. n. pfecto nō sum: utrū uero bonū me extimari oporteat nescio: nā iniuste nihil egisse nulla est laus. Tūc Apollonius pape inqt adolescēs q; similia his q; ab indis accepi mihi narras. Idē. n. diuin; sentit Iarcas. Sed uñ tibi hæc uenit opor t uideris. n. a peccatis abhorreret: uehemētē cūq; dicere iā cōpisset quo pacto erga se habuerat nouerca: q; ipse ab amore ēēt alienus. clamor ab oībus sublat; ē qd eadē oīa exactissime p dixerat Apollonius. Rēdēs uero Timasion o uiri inqt optimi qd passi estis m. n. q; dico a falsitate absunt q; u luctus a risu. Tū damis aliud inquit est qd miramur. Idq; tu adhuc nō agnoscis. Te uero laudamus: q; ni hil egisse pclar; arbitraris. Apollonius āt an ueneri sacrificaret interrogauit: imo per louē quotidie inqt Timasion. Magni nāq; deā illā facio: cū apud deos itā etiā apud hoīes. Hoc rñlo gauisus Apollonius decernamus inqt o uiri tēperatiarū cā sacrifico adolescētē hūc coronari oportere magis ēt q; Thesei filiū Ippolitū. Ille nāq; ue neri cōtū meliā attulerat: ac ppter ea forsitan uenereorū cupidine nō tāgebat: neq; amor ullus ipm mouebat. sed erat fortis cuiusdā agrestioris: ac rudioris. Is aut a uenerē le cōmotū q; p dictitās: nihil tñ erga amācē mulierē affectus est: sed abiit potius deā ipsam timēs: si ab amore nefando nō abstineret: & deorū quēpiā calū niari sicut Ipolytus erga uenerē faciebat: nullius tēperatiarū signū eē iudico. pclar; rius. n. est & modestiæ maioris indicium de diis oib; bñ loqui athenis præsertim: ubi ēt ignotis diis aræ sunt cōstitutæ. Talia de timasiōe philosophatus est Apol lonius: Ipolytū ēt ipsū appellās pp oculos qbus nouercā aspexit. Cōstabat autē cōstitutæ illum q; in gymnastica corpus exercuisse & uenereorū nō eē xprē. Hoc igr athenis. duce in Mēnonis tēplum uenerūt de quo talia damis refert. fuisse Mēnonē au roræ filiū: oecubuisse uero nō apud Troiā: quo ēt neq; uenisse illum unq; cōstare: sed in Aethiopia cū regnasset apud Aethiopes p generationū q; spatiū: ipsi rñ Aethiopes qm supra ceteros hoīes lōgissimæ sunt uite: quasi in adolescētia Mē

Veneri
quotidie
sacrifico
inquit Ti
masion.

Ignotis
diis aræ
cōstitutæ
athenis.
De mēno
ne.

SEXTVS

nonē lugēt: & quæcūq; in acerbo funere dici solēt cōquetunt. Locū. n. ubi tēplū fundatū fuerat: antiquo foro similē dicūt eē: extāt eiūsmodi fora qdā in uetustissimis ciuitatibus ubi & columnarū uisunt fragmenta: & parietū qdā uestigia. Præterea sedes & limina & mercurii simulachra partim manu partim uetustate confusa illic ēt cōspici dicūt. Ipsiūs uero Memnōis statua adolescentis ipuberis imaginē refert: est āt ex nigro lapide fabricata & ad solis radios cōuersa utroq; pede solū attingens iuxta Dædali statuaria artē: erectæ āt manus sedē innitunt hōis surgere uolētis similitudinē exprimētēs. Oculorū āt & totius oris imaginē q̄si loquētis hōis eē perhibet: & hæc quidē antea minorē ipsi dabāt admirationē q̄ nō nimīū elaborata uidere: & quantū artis operi inesset ignorarēt. Cū uero solis radiis statuā attingeret: id ē circa solis ortū euenire perhibēt: tū uero supra modū admirabilis uisa ēt: tūc. n. statuā loq; perhibēt: ubi primū solis radius ad eius os peruenit. Eius oculi splendētēs latiq; ad solem expoliti sunt: sicut eorū qui ualde solis aspectū tolerare pnt. Sacra igit. æthiopi Soli: & memnoni auroræ fecerūt. Sic. n. ea numina sacerdotes cognomināthūc qdē ex matris nosse illū āt q̄ ea maxime loca perurat & calefaciat. Post id camelis deuēcti ad gymnosophistarū loca perficiebant. Forte āt illis sit obuiā uir habitu mēphitico indutus & errāti similis: hunc socii damidis: quīnā eēt interrogarūt: quibus timasiō me potius q̄ ipsū interrogetis oportet ipse. n. ob pudorē nunq; uobis calamitatē suā aperiret. Ego āt optime uir: nouit atq; illius infortuniū miseratus oīa quæ illi cōtigerit explicabo. Hic uir q̄q; inuitus mēphiticū quēdā interfecit: ppter ea iuxta mēphitarū leges exulat: op9 Homicida exulat
est. n. homicidii reū licet inuitus id perpetrauerit exulare: & ire ad gymnosophistas: q; si ab illis fuerit absolutus tāq; purus expiatusq; in patriā reuerti pōt: si prius ad occisi tumulū ueniēs parū ēt aliqd sacrificauerit: atea uero q̄ a gymnosophistis fuerit absolutus: in his errare mōtibus ipsum oportet quo ad supplicātem gymnosophistarū miserāc. Timasiōne itaq; rogauit apollonius quid nudi de hoc exule sentirent. ille uero ignorare se dixit. atq; hoc tñ nouisse mensem iam sextū in his mōtibus hosē supplicabundū errare: neq; adhuc urniā criminis a nudis meruisse. Tūc apollonius uiros inquit mihi nō sapientes enarras: si hunc absoluerē cūctant: neq; sciūt filiscū quē is interfecit a thamo ægyptio originē trahere: thamus nudorū regionē q̄nc populatus ē. Admiratus timasiōne qd dicit inquit: Hoc ipsū ait Apollōius: qd̄ adolescēs ille opatus: thamū. n. res nouas q̄nc apud mēphitas molientē redarguerūt cōuicerūtq; gymnosophistæ. Ille uero indicū cū fugiēs nudorū oēm regionē uastauit: euasitq; apud mēphitas latro insignis ex huius gñe filiscus natus est stirpe in tertiā decimā gñationē iā ppagata: quē execrabilē his eē decuit: quorū regionē thamus uastauit: & hūc tāq; sapientē ab iisdē coronari oportuit: ēt si cōsulto illū interfecisset. Cū āt inuitus p̄ ipsis tñ sit opatus tāq; p̄fanū a se depellere inhumanū uir. Sapiēs igit adolescēs quīnā ē inq; apud nudos agnosces: sed qm̄ mihi nefas ē sanguine pollutū affari bono aio illū eē iube: & expiationē criminis paulopost cōsecutus: fore nūtia: si eo ueniret quo uenire inssero Mansio
quo post q̄ ille dictis eius obteperās uenit apollonius ea mysteria pagēs q̄ pythagoras Empedoclesq; p̄ expiationē fienda docēt domū redire illū iussit tanq; criminis gymnopo-
ne absolutū & expiatū. Post hæc oriētē sole ex eo loco discedēs circiter meridiē lophistat
ad nudorū māsionē puenerūt. Incolūt āt gymnosophistæ siue nudi egregie formā rūi ethiōtū a natura tumulū parā a nil ripis distantē: sapientia uero magis ab idis superā pia.

tur: q̄ ipsi ceteros ægyptios eadē superēt. Vtunt̄ at̄ eo habitu quo mēsores at̄he-
nis uti solēt arbores illic per paucas regio p̄fertur: quibus ipsi locū hēant nō sane ma-
gnū ubi de rebus cōibus tractat: nudi cōueniunt Sacrificia nāq̄ nō simul ut ioi-
di faciunt sed alius in alia tumuli pte: & seorsum q̄sq̄ studia exercet sua sicut ab
ægyptiis tradit. Colūt at̄ oīum maxie Nilū quē fluuiū terrā simul & aquā eē an-
bitrāt. Tugurio at̄ & domo nihil indigēt: cū sub diuo degāt. Diuersorū tñ ho-
spitib⁹ cōstituerūt parua porticū: & illi æqualē in q̄bus apud elios athlætæ meri-
dianā p̄conis uocē expectāt. Hoc loco refert damis eufratis opus quod licet ridi-
culū uideat: æmulationē tñ ab̄itionēq̄ ipsi pōndit maiorē multo q̄ phūm deceat.

Nā cū sapius apolloniū dicentē audiui: se eufrates uelle se indoy sapiētia ægy-
ptioy sapiētia cōferre: misit ad nudos trāsilbulū ex urbe naucratide oriūdūq̄ ap̄d
Emula/
no eufra-
tis phi.
illos Apolloniū calūniaret: diceretq̄ se colloqui amicitiaq̄ iūgēdā cā ad eos ue-
nisse moneretq̄ paulopost tyaneū quēdā ad eos esse uenturū: cū quo magnū ipsius
certamē instaret: q̄ se tyaneus multo sapiētiorē extimarē p̄ indoy sapiētes: quos il-
le sūmis laudibus sp̄ effert. Præparasse quoq̄ dicebat illū rōnes innumeras, quibus
eoy redarguat imperitiā: cedere at̄ neq̄ soli neq̄ cœlo aut terræ. sed illa uehere
moueretq̄ ac p̄mutare ut cūq̄ uoluerit. His apud nudos cōpositis trāsilbulus nau-
cratide discessit: illi at̄ uera eē q̄ audierāt existimātes uenientē apollonium alloqui
recusarūt: sed res magnas inter se se tractare simulātes tū demū colloquēdi facul-
tatē Apollonio facturos dixerūt: cū a rebus grauioribus oīū daret̄ illi prius tñ in-
tellexissent: qd̄ sibi ueliet: & cuius rei cā ad eos accesserit. Iussit at̄ qui nudos man-
dato illū excēpit interea in porticu quā diximus p̄manere. Cui Apollonius de te-

Cœlū p̄/
bet cuiq̄
tectū.
cto inq̄t mētionē facere tibi nō est opus: p̄bet. n. cuiq̄ tectūq̄ hic est cœli cōditio
clāculū his uerbis nudos mordēs: q̄ nō p̄p̄ tolerantia sed p̄p̄ter necessitatem nudi
manerent. Quid at̄ uelim aut cuius rei cā huc uenerim ipsos non cognoscere ne-
quaquā miror uerūtāme indī me nihil tale ininterrogarūt. Post hęc Apollonius ar-
bori inixus: oīa q̄ cū illo loquutus fuerat ad socios retulit: Tū damis Timasione
seorsū auocās: dic inquit optime uir nudos sapiētia q̄nā est: aut qualib⁹ de reb⁹
habet? Nā te sapius illos cōuenisse scio. De multis inquit ille ac maximis rebus
illo sapiētia. Vex̄ enī uero Damis inq̄t mihi prudētē ab eis fieri utiq̄ nūc erga
nos faciūt: nolle. n. huiusmodi uirū alloqui p̄sertim qui sapiētia cognoscēdā cau-
sa uenerit: tātoq̄ saltu erga ipsū uti: quid præ se ferat amice nescio p̄ter q̄ elatio-
nē sūmā atq̄ superbiā. Plane inquit fateor timasione & tātā p̄fecto: quamā in his
ante hac nunq̄ adaduerit: cū bis iā ad eos accesserim. Sēper. n. humani benigniq̄
erga ueniētes ad se fuere. Proxie nāq̄ dies ut arbitror ab hinc quinquaginta trāsi-
bulus huc accessit: uir ut mihi uisum ē nō multū supra ceteros in phia pitos: illi
uero iocūdissime ip̄m susceperūt cū se ab eufrate missū eiusq̄ discipulū eē dice-
ret. Tū damis qd̄ mihi inquit narras adolescēs? an tu hoc in loco trāsilbulū nau-
cratidē uidisti? Immo inquit hic abeūtē ego mea nauī detuli. Tūc indignatus da-
mis qui oīa regis Iuppiter & o Pallas exclamauit: q̄si scelestū aliqd̄ facinus au-
disset. Hunc iterpellās Timasione inquit uir heri cū iterrogassem: quisnam esset
dignū cui secreta manifestaret me putauit: tu uero nisi mysteria sint hęc: quis
nā hic sit edoce: forsitan. n. aliquid referre potero: uñ tu qd̄ q̄ris iuenias. Postq̄ igit̄
tur audiuit ex damide tyaneū hūc eē inenisti iam inquit negotiū tuū. Trāsilbu-
lus. n. mecū in nilo nauigās: cuius rei cā huc uenisset a me interrogat̄ prudēciam

SEXTVS

suā minime bonā mihi narrauit:cū se diceret suspitiōibus gymnosophilas cōtra
 Apollōiū iplēuisse.Cūq; horū nihil apollōio narraſſet tātū mō se nudos alloquitū
 fuisse dixit.Seorū āc damidū:cras inq; adueniēt suspitiōibꝯ pleni q̄s a tralibulo
 acciperūt.Apollōius uero lociq; reliquā eiꝯ diei p̄tē nō nimium digna narraui
 colloquētes pegerūt:cenari postmodū eo ipso i loco dormierūt.P̄stridie Apollōi Solē ado
 us mane ut lolebat sole adorato cogitabūdus p̄stabat:currēs āc ad eū Nilus:q; cæ
 teris nudis iunior erat:nos inq; ad te uenimus apollōi.Nō īmerito inq; apollōius
 ergo.n.ut ad uos uenirē lōgissimū iter a mari hucusq; pagraui:atq; hæc dicēs ab
 euntē Nilū sequebat: cūq; locus porticū gymnosophilis obuiāſſet salute priō da
 ta atq; accepta ubi nā inq; apollōius cōfēdebimus.Illic thespion inq; eū:quē dixi
 mus locū manu demōstrans.Erat thespion iter nudos natu maior: & ceteros tāq;
 dux añcedebat.illi āc uelut græcorū causidici tardo cōpositoq; gradu seniore se/
 quebātur.Postq; oēs utcūq; lora tulit cōfēdere:neq;.n.certꝯ cuiq; locus erat cūcti i
 thespionē sermōis auctorē cōuersi sunt.Ipse āc i hūc modū loq; exorsus ē.Pythios
 ludos atq; olympicos te uidisse cōstat apollōi.id.n.stratocles pharius nobis rectu/
 lit:q; te ibidem cōspexisse narrauit:qui igi.ad pythios ueniūt tibiis & cātibꝯ ac
 psalmis inuitāt:quippe qui ad comedias tragediasq; uocētur:ſpectaculūq; tādē
 ſimiliū rex illis pponit. Qui uero olympiis p̄ſunt:hæc tāq; iutilia locoq; minie
 accommodata polthabēt:cū illuc eantes nudos athletas i cōſpectū ſint habituri ſi/
 cut ab hercule fuit inſtitutū.Id ipſū apollōi meditare ab idorū ſapia:huc ad nos
 accedēs.illi.n.tāq; ad pythia cōuocātes uariis deducūt illecebris:nos āc uelut i oli
 piis nudi pmanemus:nec nobis aliquid terra ſubternit:neq; lac ueluti bæchānti
 bus:aut uinū p̄bet:neq; ſublimis a terra nos aer ſubſtinet: ſed i ipſa terra p̄ſtrati
 uiuimus ab ipſa accipietes ea q; naturaliter p̄fert:ut gaudeat ea p̄bens:nec tormē
 tis inuita præbere cogat:Quod uero nos fieri ſapientes nō ſit i poſſibile hæc ar
 bor oñdit.Erat āc ulmus tertia ab illa ſub q; diſputabat:ea ſapientē ſalutauit Apol
 loniū nō antea tū q; illi eſſet a theſpiōe ſperatū.Et erat uox diſtincta quidē ſed te/
 nuis & ſemineæ ſimilis:Hoc āc illi ſignū tāq; ex oppoſito indorū oñderūt:auerte
 re ab eis credētes apollōi mentē:qui ubiq; indorū facta dictaq; iactabant.Postea
 ſermonē hoc mō p̄ſequutꝯ ē theſpiō.Sapiētī ſatis ē:ut in uelcēdis cibis purus ſit
 atq; ab oibꝯ abſtineat q̄cūq; ſpirāc:inſuper a cupiditatibꝯ q; p oculos accedūt:ca
 reat p̄terea iuidēcia:q; iniuſticiæ magīa ad mala facinora mētē ac manū impellit
 Miraculoꝝ uero oñciōciatur arte uiolēta nō indiget ueritas.Licet.n.delphicum
 apollinē inueneri:q; medium græciæ tenēs:uaticinii rūs ſclarus hētur.ibi igi.ut tu
 ipſe noſti. qui ab oraculo aliquid poſcit breui admodū oſone:quid poſcat exponit
 apollo āc nullis portētis p̄miſſis:q; ſibi uidēt rōdit q̄q; ei ſacillimū eēt totū p̄nāſcō
 cutere:& caſtalix fontibꝯ mutatis uinū effūdere cephalisq; curſū morari. Ille āc nī
 hil horū iactāter faciēs pure ueritatē p̄fert.Putamꝯ nec auzinec tā p̄clara dona
 q; i tēplo cōſpiciūt illo uolēte afferri:nec tēpli ſtructura gaudere ē ſi duplo maiꝯ
 ac p̄clari ſtrueret.Incoluit.n.& humilē caſā is deꝯ:& tuguriū illi luteū paruūq;
 cōpactū fuit:ubi apes fauos:& aues plumas cōgeſſiſſe tradūt:ſugalitas.n.ſapientia
 apud indos obliuſa.ſac.n.aut nō faci:& ſcio aut nēſcio:& hoc aut illud quid ſoni
 tu indiget aut tonitru:uel ut uerius dicā attonitatione. Vidisti ēc aliqñ in pictū,
 ris rōnem eandē & p̄dici Herculequē adhuc impuberē & ad electionē iſufficiē,
 Hercules

Solē ado
rat Apo.

Thespion
inter nu/
dos natu
maior.

Phytii lu
di.
Olympii
ludi.

Velut in
olympiis
nudi per
manemꝯ
Arbor ſa
pientē ſa
lutat apo
lonium.
In uelcē
do purus
ſit.

Frugali/
tas ſapiē
tia magi
ſtra.

Prodici
Hercules

Virtus tem uirtus ac uitiū adprehēſū ad ſe trahere nitebant. Erat autē hæc quidē auro mo
 Vitiū. nibuſq; ornata: ueſte inſuper purpurea: & faciei pulchritudine nitēs comas præte
 Pro Cic. rea diſcrimīatas uariis nodis alligata & pictis ſuperciliis fulgēs: aureos quoq; cal
 Virtus ceos geſtās tumido elatoq; greſſu incedebat. Altera autē elaboranti ſimilis aſpectus
 horrida. horrida macie quoq; & ſqualore cōſectanudis autē pedibus: & ſordida ueſte ami
 ctat nuda potius appareret ſurta: niſi quod in ſceminis pudendū eſt agnouit.
 ſet. Idē igit & tu cogita Apolloni in medio te cōſtitutū eſſe indoꝝ: noſtraq; ſapiē
 tia: atq; illā quidē audire dicentēq; dormituro tibi flores ſubſternet: potabitq; la
 cte & ſauo nutriet: mel quoq; ab eadē accipies: & ad uolūtū plumas qñcūq; uo
 les: tibi autē fameſcētī tripodes & mēſas aureas circūponet: nec erit in ea re quicq;
 laborātū: ſed ſpōte ſua ad te hæc oīa ueniēt. Altera uero cōtraria oīa pollicet: pri
 mo quidē q; in ſordibꝫ humi iacebis nudus præterea & ueluti nos laborās deges. qe
 qd autē nō laborāci tibi acceſſerit id neq; charū: neq; iocundū putare debebis: neq;
 uero iactator eris: nec ſupbia: amator iubebit quoq; a ſomniō: uifiōibus abſtine
 re: atq; ab hiis ꝑcipue. q; a terra pueniunt: q; ſi iuxta herculis iudiciū electionē fecer
 is frugalitatē nunq; cōtemnes: & eā q; ſecūdū naturā ē paſimoniā ū reiciēs mul
 tos leones ſupāſſe diceris multaq; hydras obrūtcaſſe: geriones quoq; & neſſos uū
 ciſſe cōplures: & alia qñcūq; de illo ꝑdicant certamina. Sin uero cupidōꝝ opinio
 nē ſecutus auribus atq; oculis aſſentaberis: nec aliis quibus uis ſapientior euadeſ
 & nudi ægyptii ꝑmiū fies. Hæc cū theſpion dixiſſet oēs in Apolloniū ſe cōuerter
 rant: ſocii quidē qd aliqd cōtradictuꝝ agnoſcerēt: ægyptii uero qd cōtra illa dice
 re poſſet admirātes: ipſe uero beniuolentiā eius. & dicēdi modū collaudānū quid
 hiſq; dicta erāt addere uellet interrogauit. Ille uero nihil ꝑ louē inq; ſaris. n. dixiſ
 ſe mihi uideor. Rurſus iterrogāte Apollōio nū ægyptioꝝ alius quiſq; dicere aliud
 uellet: nihil opus ē rñdie theſpiō me. n. audiens oēs audiuiſti. Paulū igit. cūctas
 Oculis Apollonius: & oculis humo defixis: q; audierat: mēte repetēs. in hunc modū tandē
 humo de locutus ē. Herculis electio: quā cū eēt impubes illū feciſſe ꝑdicꝫ reſert recte a uo
 fixiſmoꝝ bis iuxta ꝑhiæ præcepta narrata ē ſapiētes ægyptii: ſed ea nūc ad me nihil attiet
 locutꝫ neq; n. de eligēda uita uos cōſulturus aduenio: q; iādudū elegerim: q; oīum op
 pol. tima uita eſt. Cūq; ceteros oēs præter theſpionem ætate antecēdā: decētius utiq; de
 Electio eligēda ſapiētia cōſiliū uobis dare poſſem: niſi uos quoq; iā elegiſſe aīaduertem
 herculis attamē: cū ſim talis atq; in ſapiētia mī ꝑfecerim: nō recuſabo mei cōſilii uobis iu
 apd ꝑdi dicibus uti. & quō recte hāc uiuēdi rōnem elegerim uos docebo: quā melius nihil
 cum. hactenus in mentē uenit. Si q; pythagoræ mediocritatē & arcanā ꝑhiā aſpexer
 rit: nō ſolū ſeiꝑſum agnoſcet: q; ſi ſit: ſed q; eēt fieri oporteat: ego uero q; pure ſan
 pythago eteq; aras attigerit cōſiderās: & uentrē quō ab aīaliū eſu purū ſeruauerit: totū autē
 re purus corpꝫ a ueſtibus ex morticina materia cōſectis habuerit impollutum: utq; oīum
 ab eſu primus linguā frenauerit a boue ſilentii documētū ſumens: reliquā uero ꝑhiā q;
 aīaliū. uere ſancitꝫ cōſtituerit in eius opinione ſum ſecutus: nō ex duabus unā eligēs ſa
 Silērium pientia: ſicut optime theſpion cōſulis: ſed ex pluribus ꝑhiā. n. ſuas oēs mihi circū
 pythagoi ponēs opinionones: & earꝫ ſingulas ꝑpriū apponēs ornatū in eas me reſpicere iuſſit
 ræ. & ſana mente quācūq; libuiſſet eligere. Pulchritudo igitur erat oīum admirabi
 lis quædā & diuinatꝫ facile in earꝫ aliquas ob ſtuporē quis declinaret. Ego autē
 in oēs figebā oculos. ipſe enī mihi præbebant audaciā: cū ſingulæ mihi iā quid
 ſſent daturæ: oſtenderent ac pollicerentur. Cūq; earꝫ una uoluptatū agmē nullo

cū labore acq̃situs: me diceret: altera uero quicquē a laborib⁹: alia rursus latitiā la-
 bori pmixtā polliceret: atq; ita uoluptates undiq; mōstrarent: & laxatæ uētris ha-
 benæ. manus at̃ ad rapiēdas diuitias patæ: & oculis nullū frenū adderet: sed cu-
 piditates: amores ceteriq; hmōi affectus passim cōcederent: itaq; una tales p̃turba-
 tiōes cohibere se iactabat: audax at̃ & cōtētiōis cupida p̃turbare cūcta uidebat.
 Erat at̃ forma sapiētiæ diuina q̃dā & uenerabilis: quā ēt pythagoras amauerat: ea
 nō cū cæteris una: sed ab aliis semota tacitaq; p̃stabat: cūq; aliaq; dictis n̄ assentiri
 me aiaduertere: sua uero adhuc uideret ignorare: o adolescēs iqt̃ ego tristis & la-
 boy: plena sū. Si q̃s. n. meas leges secuturus ē: priō qdē ab oīum aialū esu absti-
 neat oportet: ut uini penit⁹ obliuiscat: ne sapiētiæ poculū p̃turbet: q; si uenit
 stinēt⁹ cōstituit: nec elaborata uestis illū calefaciat: aut lana ab aialibus detōsa: cal-
 ceos uero ex arboy: corticib⁹ dabo: & ubicūq; fors tulerit dormitabit: q; si uenit
 reoy: cupiditate moueri illos sensero: baratra q̃dā mihi sūt in q̃ ministra sapiētiæ
 p̃cena ip̃os detrudet: atq; adeo sū difficilis: iis q; mea studia secunt: ut ēt ligux uī
 cula ip̃onā. Quæ uero p̃mia mancāt: si hæc tolleraueris ex me audi. Tēperantiā in aīa lo-
 priō iustitiāq; ex me cōsequeris: nec ulla tāgeris æmulationē. tyrānis uero potis-
 ribilis eris: q̃ subditus: deis at̃ acceptior pua sacrificās: q; q; tauror⁹: sanguinē p̃fun-
 dū: & cū purus mūdusq; sis: ut ēt futura p̃noscas cōcedā: oculosq; tuos radio lo-
 mie sic ipeborut deū polliis agnoscere. Polliis ēt errorē discernēt: & umbrosa phā-
 tasmata redarguere: q̃ ip̃m oris p̃lexq; mētiunt. Hāc itaq; uicā elegi o sapientes
 ægyptiū: quā cū recte & iuxta Pythagoræ instituta delegerim: neq; eā scellī: nec ip̃e
 ab ea sū decept⁹: inā q̃ recte philosophantē agere decet oīa p̃stiri: & q̃ phō se datu-
 rā illa pollicita ē cūcta hēo. Sū. n. de gñatiōe artis cōtemplatus: & uñ sint illius p̃
 secta principia: uisūq; mihi ē ab hoibus ip̃a cē natā diuinitate q̃dā excellētib⁹ q̃q;
 optie aīam exercuerint: cui⁹ immortale qd & ingenitū fontes sūt gñonis. Huic aut̃
 rōnī nō multū assentiri mihi uisi sūt atheniēsēes qui platōis sermonē: quē diuinit⁹
 hoc loco sapiētē de aīa ptulit corrūpe uidēt cōtrarias illi & minū ueras opinio-
 nes de aīa recipiētēs. Oportuit at̃ aiaduertere q̃lis nā ciuitas: & q̃le id ēt hoīum
 genus: apud quos nō is quidē hoc mō: ille uero aliter: sed unū idē oīs ætas de aīa
 sentiret ac loqueret. Ego igit̃. sic pacta iuuēta cū adhuc nō satis hæc intelligere mi-
 hi uideret: ad uos respexi: quos fama ē multa scīf de re⁹ natura: & ea quodā p̃ce-
 ptori meo Pythagoræ narrauisse. Ille uero aliter mihi superstans si tu inquit ama-
 tor eēs: aut in ætate ad ornādū idonea cōstitutus: & adolescētē formoso inuēto il-
 lius amore capereris: p̃fecto quo ciue natus puer eēt inq̃reret: q; si patre natus eē-
 set impatorio & bellicoso: aīas at̃ primatibus ciuitatis: uero ip̃sū nauat̃ ciuiusdā
 aut tribuni filiū nūcupares: nū illi talibus uerbis gratificari: an potius eundē offē-
 dere putares? q; nō ex patris noīe: sed ignobili: atq; alieno genere q̃si notū deno-
 minares. Cur itaq; sapientiā ab indīs inuentā nō a naturalibus parētibus illā de-
 nominas: sed ab his: qui positiōe suā parētis: maius aliquid ægyptiis tribuent:
 q̃ si iteq; ut alias euenisse perhibent melli cōmixtus nilus ascenderet. Hæc me pri-
 us q̃ uos adire ad indos cōuerterūt. q; ip̃os putare ingenio sublimiores esse: ut/
 pote in aere puriore degentes ueriores ēt de natura & diis opinari. q; p̃pius deos tragicus
 & principia substantiæ calidæ: atq; animācia generātis habitarent. Cūq; ad eos uenusta
 uenissē: tale aliquid mihi ob eā quā de ip̃is habebā expectationem cōgit: quale uic histri
 quondā atheniensibus ab æschilo sapiētiā cōtigiisse ferē. Erat nāq; æschilus poeta oniam.

Sapiētia

ad Apol-

lonium.

Vini obi-

liuiscere

Sapiētia

in aīa lo-

briis.

promia

Sapiētia

nara ab

hoibus.

Histriones tragicus: q cū arte eiūsmōi incōpositā inornatāq aiaduertet: choros ī unū cōtra ornati ue xit disīcūtīssimos antea existētes: & histrionū crebras rāsiones auferēs unici cāt9 stibus he plixitate itra scēnas fiēdā iugulationē excogitauit: ne corā populo trucidationes roum ab hōiū fierēt: q licet ipsa p se sapiētia carere nemo dixerit: ulterī9 tñ aliqd excogi elchilo. tō dignitatē tragicēdiū posset afferre: uideretq eiūsmōi arti sublimitatē potius q gedix humilitatē cōuenire: apparatus ornatiores instituit: & herōū figuris magis accom modatos: & pulpitis histriones supimpōsuit: ut altā sicut heroes graderent: uesti/ bulq prius eōsdē ornauit: q heroes: aut herōū mulieres decere putabat: qbus de caulis atheniēses tragicēdiū pentē illū putāt: & in dionysii festis et mortuū iuocāt

Quā. n. ab elchilo inuēta fuerūt: ediscunt: ac p̄ceteris habēt ī p̄cio. Veg. n. ue ro emēdat: exornateue tragicēdiū nō magna ē grā: q breui diei spacio ei9 uolu/ ptas: ceu bacchanaliū pmaneat. Phia uero ut Pythagorā uisū ē cōposita: deide ad deos trāllara: sicut indi Pythagorā sapiētiā trāitulerūt: nō breuis t̄pis grām p̄me ref: sed infiniti & oēm nume9 excellētis. Nihil igi9 indecēs fecisse ut q tā compt exornatāq phia amore uict9 ē. quā indi cōueniētē collocātes alta diuināq ma/ china ipsā circūdederūt. Q d āt iure illos amauerim iureq sapiētes iudicauerim/ ac beatos iā uobis ediserai tēpus ē. Vidi. n. hōies in terra degentes: nec tñ in ipsa ut sine mētib9 tñ munitos & nihil possidētes: uel poti9 oia: q si hāc loquēs xnyg mata qdā dicere uideor nihil ē mirabile: id. n. Pythagorā sapiētiā cōcedit atq his xnygmatis uti idē ille p̄mititq silētū sermōis magistrū inuenit. Huius ac sapiētix uos quoq cōsultores Pythagorā tūc fuisistis: cū indo9 sapiētā laudabatis p̄pterea q uos quōdā indi fueritis. Sed qm pudore sermōis qui uulgo ferebat: q diuinis portētis ex ea terra pulli huc uenistis aliud qd uis potiusq aethiopes ab in dis ueniētes putari uoluistis: atq oīa pp hāc euitādā opiniōē a uobis facta sunt

Ab indis oēm itaq illo9 habitū exuistis: q cū ueste simul & illud alūpturi: ut aethiopes n̄ aut idi putaremini. Deos quoq magis ægyptio q uestro ritu colere instituistis: ser mōis in lup ne quāq eo9 meritis dignos de indis habuistis qsi calūniā euitaturi si eos calūniati cētis a qbus uenistis: neq in hoc modū mēsurāue seruatis unq iugi ter in eodē p̄seuerantes: ex quo illo9 habitū exuistis. Veg. hodierna die huius qd dico manifestissimū signū dedistis: cū indos cōtentiōis cupidos: & iābice loquen/ tes: ac nihil boni rectiue sentiētes appellaueritis: & miracula dumtaxat & p̄tigia delusiōefq: cū auriū tū oculo9 medicātes. Cūq meā sapiētā qlis sit adhuc ignore tis: absq sensu tñ de ipsa opinari uidemini. Ego āt de me ipso nihil dicā: atq uti/ nā sim talis qualē indi me existimāt. Indos uero quo ad potero maledictis lacera ri nō p̄mittā. Vos āt (si qd eiūsmōi sapitis: qualē quōdā lepidus uir stesichorus qui de Helena carmē illi qd prius scriplerat cōtrariū decāans Palinodiā. i. recāatio/ nē ipsū appellāt: uerāq ē eiūsmōi oīo) date opēā ut & uos meliora his q nup dū

Ab indis uos ethio pes ueni stis.

Palinodia stesichori xilts p̄feratis: opiniōē quoq quā de illis hētis in melius mutātes. Sin ad palino diā faciēdā dispositi non estis: salte maledictis abstinete in eos uiros: quos dii bo/ nis quā contulere dignos iudicantes eius etiā qua ipsi ferunt quietis le indignos nō arbitrantur. Attulisti prætērea o thespion de pythio templo rationē quandam q simplex & sine apparatu ēē debet: exēploq uetus es: templi ex cēra quondam piumisq compositi: mihi uero nequāq imp̄paratum hoc esse uidet: nam efficere ut aues plumas & apes fauos cōgerāt: indiū ē alicui9 domū p̄parātis: & figurā:

atq; is etiā ut opinor parua hæc & minora q̄ sua mereret sapiētia reputās maius
 aliud tēplū & cētēpēda metādū expetiuit: anus āt in ipso auiculas aureas dī su/
 spēdusse: cū syrenū aliquā pichia cōtineret. Postmodū uero p̄clarissima dona orna
 mēti cā i pichia cōgregauit: neq; statuarū artis repudiāuit industriā: statuas co/
 lossosq; p̄multos ad tēplū deducētē: p̄im hominū: p̄im deorū: necnō & equorū
 aut taurorū & aliorū cuiusq; gēis aīaliū nec rursus artis troianæ captiuitatē: quā
 ibi polygnos pinxit: nō. n. lydiū aūq; pythiæ ornamētū putabat: sed græcorū cā
 illud itroduci gaudebat oñdere illis: cupiēs ut opinor barbarorū diuitias: ut illas
 acq̄rere magis optaret: q̄ iter se bella gerēdo mutuo populari. Hæc igr̄ græco ri
 tu: & suæ sapiæ accōmodato uoluit apparari: tēplūq; pythiū hoc mō splendidū
 & ornatū reddidit. Puto ēt ipm̄ ornatus cā rīsa carminib⁹ dare: nisi. n. huius rei
 cā id faceret: sic ut opinor rīderet: fac aut nō fac: aut uade uel nō nade: tales asci/
 sce socios: aut ne ascas: hæc. n. breuia sūt: & ut uos dicere soletis nuda. ipse autē sponsa
 ut se magniloquiū & interrogātib⁹ iocūdiorē exhiberet poetarū more sua rīsa cō apollinis
 ponit. Neq; uero putat aliqd̄ eē quod nesciat: sed ēt arenæ numeꝝ & maris oēs poetica.
 mensuras aliter cōprehendisse: quod tu forsitan iactantiæ miraculoq; tribues:
 licet apollo serio prudētēq; id assermet: & q̄q̄ uereor ne graui⁹ thespio qd̄ dicā la
 tur⁹ sit: tū dicā qd̄ sentio. Aniculæ farinario cribro caput obuolutæ ad pastores Aniculæ
 bubulcosq; ueniunt ægrotūb⁹ pecorib⁹ medicinā allaturæ: ex arte uaticinādi ut
 aiūt acceptā uolūtq; sapiētes uates appellari. Imo uero sapiētiores hisiq; uere sunt
 uates: id ipm̄ & uos erga sapiām idorū ofiditis. illi. n. diuini sūt & istar Pythii tē
 pli cōpti & ornati: uos āt sed aliud ulterius addere nolo. Amo. n. loq̄ndi modestiā: Amo lo/
 amār & idicāq; ueluti linguæ pedissequā simul & ducē colo: & q̄ mihi factu pos.
 sibilis sūt: cū amore & laude conor acq̄rere: id āt ad qd̄ attingere nō possū itactū
 a uicupatiōe relinquo. Tu uero q̄nis homē in his q̄ de cyclopi⁹ refert dicentē
 audias inaratā atq; nō seminātā terrā imānissimos crudelissimosq; hoīes pascere
 sērmōe gaudēs: & euidē p̄bas si rursus edonū qdā lidiue debacchēt mō falsū cēses
 terrā lactis & uini fontes ipsis ad potādū eē daturā: ab his āt q̄ of sapia q̄si corre
 pti bacchāt dona remoues spōte sua ex terra pueniētia. Tripodes quoq; indorū
 cōuiuiis spōte sua pdeūt. Tripodes quoq; in deorū cōuiuiis spōte sua pdeūt: &
 mars q̄uis idocilis & inimic⁹ existēs: mūq; ob ipsos uulcanū accusauit: neq; hmōi
 accusationē dii audierūt: iniuriā facis o uulcane deorū cōiuiua exornās & miracu
 la qdā eisde circūponēs: neq; ob auratas ansulas accusat⁹ ē unq; q; abuti materia
 uidet⁹: aut q; aug⁹ spirās effecerit: ornatū. n. itēdit oīs ars qn̄ & ipse artes orna
 tus grā sūt adinuētæ. Nuditās āt pedū & uilis amictus & peræ gestatio ornamē
 ti cuiusdā inuētiō ē q̄nīmo nuditas q̄ utimīni cōtēptui cuidā & neglectiōis simili
 ut: cōgruit āt ornati: nec ab ipsis ut alii dicūt abest supbia qdā. Solis āt q̄ ab in
 dis sit adoratio cōueniētē retinet cōsuetudinē: cū illic cū adorēt ubi maxime si/
 bi placere cōsentaneū ē. Diī nāq; terrestres foueis gaudent: & q̄ in terræ cōcauitati
 bus sūt sacrificia. Sol āt in aere uehitur: decet igr̄ eosq; cōgrue laudaturi eū
 sunt a terra eleuari: & cum ipso deo in sublimi uersari: hoc āt uolunt quidē oēs oratio.
 indi autē soli etiā possunt. Hoc loco se grauiter suspirasse refert damis: cū talia
 audiret: Aegyptii uero pp̄ Apollonii orationē sic etant affecti: ut ipse quoq; the
 spion q̄uis niger rēt ruboris cū necrēdiatq; signa dare: apparebat autē & in ex
 teris quidā stupor ob ea quæ fortiter beniuoleq; ab Apollonio dicta audierant.

Ornatus

causa re/

sponfa

apollinis

poetica.

Aniculæ

uates.

Amo lo/

q̄ndi mo

destiam.

Artes or

natus cā

reperat.

Solis ad/

Vnus aut q ceteris iunior erat noie nilus pp sumā admirationē piliūmutatoq;
 loco ad Apolloniū uenit: & manus ad eū tēdēs rogabat ut sermones cōuerfatio /
 nelq; cū indis hitas ordine referret. Cui Apolloni9 tibi qdē cūcta narrare nō gra
 uaret: inq; cū sis ut uideo benign9 & hūan9 & sapiē tot9 amator: thespionē uero
 & ceterosiq; indo9 dicta factaue nugae existimāt minime platuos arbitror in /
 do9 dicta factaue audire. Ad hęc respicō. Si tu inq; mercator eēs: aut nauta: atq;
 illic merces aliq; nobis afferres: nunqd iure a nobis petere uidereris: qm̄ ab indis
 illa uenirēt: nō pbatas illas apud nos deponere: cū ear9 neq; p̄gustationē nobis ul
 lā dedisses. Ad hęc Apolloni9 iā inq; p̄bui accipe uolētib9. Sed si qs ad mare ue
 niēs appellentēq; nauim cōspiciēs aduectas merces uitupet: & nauis p̄fectū stad
 accuset q; ex terra ueniat nihil oīo boni ferētē (Sicut me nup̄ sc̄repuīt thespio q;
 null9 boni grā illuc accēssi: atq; aliis p̄suadere conat9 ē) nū cēs q; i talē uenerit
 portū ancoras iacturos: aut rudētes explicaturos eē: ac nō poti9 sublati uelis in
 aliū pelag9 nauī dī: ducturos: ut uētis poti9 fortunas suas cōmitterēt: q; sic igna /
 ris & i hospitālib9 morib9. Vex ego inq; nilus rudētes capio: & te nauis pronū
 rogauit merciū me p̄cipē facias q; aduexisti: qnēt nauī si libet cōscēdā ut ipsā
 cōtēpt: & res oēs qb9 onusta aduenit. Tū factō silētio thespio gaudeo inq; Apol
 loni doluisse te ob ea: q; audisti: tu. n. nobis quoq; ignoscis p̄p̄a dolētib9 q; n̄rā
 sapiam antea q; huc accederes accusasti: cū adhuc ipsā minime cognouisses. His
 uerbis stupefact9 Apolloni9: qui ab euftrate trasibuloq; acta nō audisset coniciēs
 tū: ut solebat q̄cūq; fierēt. Indis inq; o thespio: nihil hmōi accidisset: nec talia sug
 gerēt euftrati mētē aut aures p̄buisent: nā cū sapiētēs sint oīa p̄cognoscūt. Mi /
 hi uero cū euftrate nulla priuati discordia itercedisset cū ipm̄ a pecuniā cupidī /
 rate reuocare dicerē nō eē lucrū laudabile: qm̄ suā libidini cōsentanea dicere nō
 sum uisus: & q; libi factū ip̄sibilia cēlebat: p̄p̄a redarguēdi sui grā me talia di /
 xisse putauit: nec unq; aliqd aduersus me destitit machinari. Sed qm̄ uobis p̄ba /
 biliter dicef uisus ē cū mores meos calūniare: aiaduertite: quo pacto antea sit ca
 lūniat9: mihi. n. piclari nō pax: is uē quē ali9 q; sp̄iā sit calūniatur9: nā odio hēbi
 tur: cū tū nihil iniuste fecerit. Vex tū neq; illi piculo9 uidēf exptes: q; calūniato /
 res audiri sūt. primū. n. prauī loq̄ntiā amatores eē dephēdunt: eāq; plurisq; ue
 ritatē extirpare. Dein leuitaria crudelitatēq; sectatores putabūt: q; i adolecētib9 ē
 turpes hntur. Inuidi p̄terea uidebunt auditiōis iniustā magistrā iudiā facientes
 cū sint ipsi calūniis digniores: q; de aliis allatas eadē ueras putāt. Hoīum. n. na /
 tura ad ea faciēda q; credit. p̄mprior ē. nō igr tyrānidē exerceat nīr audiēdis calū
 niis p̄mp̄9: neq; popularē gubernationē gerat. tyrān9. n. & populī gubernatio
 sub ipso erūt: hoc ē idignationē q̄ndā ex ipso sortiēt: neq; iudicet q̄q; cum nihil
 agnoscat: neq; nauī regat. seditio. n. i nauī excitabit: neq; exercitui p̄sit: nā adue
 sari9 bñ hēbiunt: neq; philosophē q; ita disposit9 ē nō. n. uere de reb9 p̄p̄iabit. Vobis
 igr eufrates abstulit eē sapiētēs: quos. n. inanib9 mendaciis seduxit quo pacto se
 ipsos sapiā dignos putabūt: a qua discurrūt nō uerisimilia p̄suasi. Tū demulcēs
 Apolloniū thespio satis inq; de euftrate minutisq; reb9 locuti sumus: & uos qnq;
 inuicē cōciliabimus. q; putemus sapiētē uiuere: uobis at quos me cō /
 ciliabit9 opus est. n. eū qui mētis est a mēdacio expiari. Hęc. n. nos magis
 cōciliabunt. Exptes autē nilus diuturnū Apolloniū sermonē audire principium

Sapiētes
 p̄cogno
 scunt.

Qui ca
 lumnia
 tores au
 diunt.

inquit studioꝝ nꝛoꝝ capere hinc oportet ut peregrinationē ad indos tuā sigillatim nobis enarres: qꝫqꝫ cū illis egeris disputatiōes. de rebꝫ. n. ꝑ. clariꝫ uos fuisse locu-
 tos scio. Ego āc inquit thespionē & de faraotis sapia audire aliquid cupio: dicitis. n. sermonū suoꝝ imagines ab indis deduci. Principiū igitꝫ ofonis Apolloniꝫ ab his lu-
 mē: qꝫ in Babylonia gesserat. qꝫcūqꝫ deinceps pacta fuerint diligēter exposuit: illi āc sūma attētiōe iucunditateqꝫ audierūt. Cūqꝫ interim meridies aduenisset collo In meri/
 quiū dimisere. id. n. rēpus nudi ēc sacrificiis pagēdis imptiunt. Postmodū Apol- die nudi
 lonio lociisqꝫ cœnantibus Nilus supuenit panes & olera terrestresqꝫ alios fructus sacrificāt
 afferēs: quos prim ipse manibꝫ gestabat: prim comitibꝫ serēdo dederat: & urbane
 festineqꝫ illos salutās sapiētes inquit hęc hospitalia munera uobis mihicqꝫ mittūt.
 ego. n. uobiscū sum cenaturus: nō iuitatus: ut inquit. Nā egomet me ipm inui Ego me
 tauī. Munus ꝑfecto ꝑiocundū inquit Apolloniꝫ affers o adolescēs te ipm primo iplum in
 ac mores tuos: qui uere quidē & sine dolo philosopheris: cūqꝫ indos: & Pythagor uitauī.
 rē sapiām diligas: hic apud me accūbe & cena. Accumbā inquit ille epulas: uero
 tibi nō tñ est ut explere me possis. Videris inquit Apolloniꝫ multi cibi ēē & ad
 comedēdū ualidus: imo uero ualidissimus inquit ille: qꝫ tāris tāqꝫ lautis epolis abs
 te nūꝫ appositis nō fuerim saturatus: sed paululū cōmoratus itē: cœnaturus ad
 te ueniā. qd igitꝫ aliud de me sentire aut dicere potes: nisi inexplēbilē quēdā & in
 saturabilē hoīem ēē. Ego inquit Apolloniꝫ te explebo: loquēdi uero materiā ꝑtim Inexplē/
 tu parabis: ꝑtim ēc ego afferā. Cœna dein ꝑfecta. Nilus ego inquit ꝑterito tꝑe cū bilis ho/
 nudis istis militabā: qꝫ cū expeditis qbusdā aut funditoribꝫ me ipm in acie collo mo est.
 cans: uē āc armabor accuratius: & me tuus clypeus ꝑteget. Verꝫ inquit Apollo
 nius ægyptie ne a thespione aliisqꝫ nudis accuseris primū qꝫ nō magis in me re/
 darguēdo ꝑluteris: dein qꝫ ꝑteret institutæ uitæ cōcessionē in mores nꝛos decli-
 nes. Opinor inquit nilus: sed si qꝫ dignus est accusatiōe qui elegit: forte ēc qui nō ele-
 git reprehēsiōe dignus. imo uero reprehēsiōe maiore digni redarguent hęc eadē
 nūc eligētes: qd seniores sapiētioreqꝫ existētes iādudū nō elegerint ea: qꝫ ego nūc
 elegi iuliorē reprehēsiōe illis afferret: qꝫ ex tāta copia nō elegerint meliora: qui
 bus in futurū uti possent. Tūc Apollonius gñose inquit loqꝫis adolescēs: sed uide
 ne abs te in hac ætate cōstituto: atqꝫ hac sapia ꝑꝑꝫto satis recte dici talia nideā
 tur: qꝫ. n. ꝑ. babilī rōne mutus illa respuas: tu tñ audacior fortasse uideberis si eis
 ꝑꝑꝫtinas: qꝫ ab illis agēda sint potius qui illos seqꝫris. Tū ꝑꝫ Apollonii opinionē
 cōuersus ægypteius: in quibꝫ inquit oportet adolescētē senioribꝫ ꝑꝑꝫrere: in iis eos se
 qui nō recuso: sed cū putarē sapiām apud ipsos ēē: quā nūqꝫ alibi inueniri posse
 arbitrarer: me me illis addixi: huiꝫ āc uoluntatis occasio talis mihī cōrigē. Patet
 meus ad rubrū mare qñqꝫ nauigauit uolēs. erat. n. ꝑꝑꝫfectus nauis eiꝫ quā ad in-
 dos ægyptiū mittū: cōgressus āc indis: qꝫ secus mare degūt: de sapiētibꝫ illic erāt
 sermones attulit similes iis: quos mō tu nobis de iisdē retulisti. Audiui ēc ex eo/
 dē oīum lōge sapiētissimos nudos ēē: colonos āc indos: æthiopes paternā retine/
 re disciplinā: & antiquā respicere originē. Ego igitꝫ cū essem adolescēs paternas Coloni i
 diuitias uolentibꝫ reliqui: & nudus ad hos nudos accessi: ut indos sapiētiā: aut æthiopes
 illi germanā addicerem. Et isti quidē mihī sunt uisi sapientes: nō tñ quæ indos Nndꝫ ad
 sunt sapere: cūqꝫ eos interrogarem: cur indos philosophiā non seruarent: ipsi ca-
 lumnias accusationesqꝫ aduersus illos attulerūt: similes iis: quas tu hodie audiuisti:
 me uero adolescētē adhuc: ut uides: in collegiū suū cooptarunt: timentes: ut ac/

bitror: ne ab eis discedēs in mare rubrū nauigare: sicut olim fecerat pater meus: quod sane p̄ deos imortales ex aīo nō abiectā: statūrāq; usq; ad sapiētū tumultū p̄ficisci: nilū te deorū aliq; huc misisset: q; mihi in hoc fauit: q; neq; in rubro mari nauigās: neq; cū maris eius accolis collocutus indoꝝ sapiam agnoscere potui: nō hodie sed iādudū: ut dixi eā rōnē uiuēdi eligēs: sed q̄ habitūq; me putabā nō hūc difficile est at̄ cū appposito q̄s aberrauit ad id redire: qd̄ uenabat. Q uod si hos etiā adhuc eadē sequēda cohortare: cōsulerēq; ut quod ego fecissem & ipsi facerēt. Dic mihi qd̄ nimiū uideret audiret? Nō. n. phibet adoleſcētia ne q̄s possit meli⁹ ēt q̄ senes aliqd̄ discernere. q̄cunq; uero alteri cōsultat eligere sapiam: quā ipsemet

Bonoꝝ elegit in hoc acculari nō pōt q; aliis ea p̄suadeat: q̄ ipse nō credit. **Q** uicūq; at̄ bona fortuna cōcessa excipies solus illis uti: iplis bonis iniuriā affert: q; iplis aucte ut a plurib⁹ p̄cepta uideat iocūdiora. Hāc tā efficaciter dicēte nilo de mercede ingtinū ne aliqd̄ prius dicā cū tanto pe meā sapiam ames. Disputemus inquit nilus: a me q̄qd̄ uis pete. Peto inquit Apollonius ut in his q̄ elegisti p̄maneam: neq; molestiā aſteras nudis ea cōsulēdo: q̄ p̄suadere nō poteris. Parebo inquit: & hāc tibi mercedē polliceor. Cū hāc iter se fuissent locuti nilus Apolloniū iterrogauit: q̄diu apud nudos futurus eēt: cui Apollonius quoad inquit hoꝝ sapia dignas mā/ sione cās p̄buerit. deinde ad catadupa fontiu nili uisendo: cā p̄ficiscemur. Locū dū est. n. nō solū nili principia uidere: sed ipm quoq; audire obſtrepentē: hāc cū dixissent: & de reb⁹ indicis aliq̄ cōtulissent in herba dormitauerūt. Die at̄ exor/

In herba dormiūt toubi cōsuetas p̄ces sacrificiaq; pegerūt: sequētes nilū oēs ad theſpiōnē prexerūt saluteq; mutuo data & accepta in loco disputādi grā cōfederūt: loquēdi uero p̄ripiū sic ab Apollonio exortū est. **Q** uāti sit faciēdū sapiam nō occultare: sermo/ nes externi declarāt. Nā cū indi me docuissent q̄cūq; ex illoꝝ sapia mihi cōuenire putaui: ego p̄ceptores meos honoris eā noīans q̄qd̄ ab illis accepā enarraui. Erit igit̄ uobis quoq; lucrū aliqd̄ si me uſa sapia plenū dimiseritis: nunq; .n. definā res ueſtras apud gr̄ecos p̄dicare. q̄nēt ad indos eadē p̄scribā. Interroga igit̄ in/ quiūt illi: interrogationē. n. oſo ſequet. Tūc Apollonius de diis inquit primū inter rogabo qua nā disciplina cōpulſi tā abſurdas ridiculasq; deorū imagines p̄ter ad/ modū paucaſ uſis hoib⁹ cōlēdas p̄bueritis. Pauca nāq; atq; admodū pauca deo rū formæ cōſpiciunt: q̄ sapiæ diuinitatiſue ullū p̄x se ferant ueſtigiu. in ceteris uero tēplis irrōnatiā aialiū atq; infamiū potius q̄ deorū effigies colunt. Ad hāc indignatus theſpiō dicē inquit apud uos q̄les colunt deorū imagines. **Q** uales inquit Apolloni⁹ pulcherrimas & libi gratiſſimas deos elaboraſſe credēdū ē. Iouē olym/

Q uales deorum **imagies.** picū fortaſſe dices theſpiō inquit: aut palladis ſimulacrū: aut gniḍiæ ueneris: aut ar giuæ iunonis: aut alia hmōi: q̄ ſūma arte ſūmaq; pulchritudine plena dicūt. Nō de his ſolū inquit Apolloni⁹: ſed in cōi de oib⁹ dico eā: q̄ apud nos eſt ſtatuariā ar tem rōni magis cōſentaneā eē: uos at̄ deridere magis q̄ uenerari deos uideri. An igit̄ inquit ille uti phidiæ: aut Praxireles cōtū aſcēdētes atq; illic effigies deorū ſin/ gētes eas poſtmodū ad artē retulerūt: aut ē aliqd̄ aliud qd̄ eos fingere aut ſculpe doctuit. Aliud eſt p̄ſecto inquit Apollonius: & quidē ſapia plenū. **Q** uidnā id eſt inquit ille. Nihil. n. p̄ter imitationē dicturū te puto. Phantasia inquit Apolloni⁹ i artiſice. hāc p̄ſecie artiſic p̄culdubio ſapiētior q̄ imitatione. hāc. n. ſolū qd̄ uidit opat̄: phā tasia uero ēt quod nūq̄ uidit: ſubiſic. n. ſibi ad quod ipſa reſert̄ id quod non eſt: imitationē p̄terea ſtupor plerūq; impedit phātaſiam uero nihil. ipſa. n. impauida

SEXTVS

ferē ad id qđ ei subici diximus. Oportet āt qui Iouis cōtēplā effigiē cū cēlo & horis: & altris ipm imaginari sicut phidīa ruc uenit in mentē. Palladē uero finire cunctabūdā exercitūs & cōsilia & artes meditārē & quō ex ipso Ioue philistē lin uero accipitrē aut noctuā: aut lupū uel canē fingēs in tēpla deferat pro Mercurio Palladē aut apollinē feras bēstias atq; aues honore simulacroq; dignas: deos āt pcul ab illoꝝ gloria cōstituitis. Tunc thespion uideris inq; curiose nimīū res nās pscrutari: sapientis. n. est si quicq; orōne apud Aegyptios iprimis exprimat. Nō loqñ nō audere cōtra deoꝝ effigies aliqd loqui: sed mēte cōsilioq; illas excogitatas esse dū cōtra cēlere. Sic. n. ipsas uenerabiles futuras uideri putauerūt. Ad ea subridēs apol deoꝝ effi lonius o uiri inq; magnū pfecto ex aethiopū aegyptioꝝ sapia fructū accepisti: gies. si uenerabilior uobis & deoꝝ imaginibꝫ similior ēē uidebit: aut canis: aut cico: nia: aut hircus. (hēc. n. sapientē thespionē audio dicere) q̄ alia deoꝝ effigies: in illis enī qđ uenerationis aut terroris insit nō uideo. Periueros. n. & sacrilegos: & q̄ scurilitate in deos utunt cōtēnere magis q̄ timere eiusmodi rēpla cōsentaneū ē. Quod si ppea uenerāda hēc ēē uident: qđ sub ipsis aliud mēte cōcipi & subin: telligi possit uenerabiles utiq; fuisse deos arbitraret si eoꝝ nullū extaret simu: lachrysed thelogia: mō quodā alio & magis archano uterent. Poterāt. n. tēpla Notabile cōstruere: & in ipsis altaria erigere: tū ē qđ sacrificare liceret: aut nō liceret insti Nullū in tuere: & qbus diebus qppia faceret: aut dicere opus esset pfinire: nullū āt in tēplo templo si simulacrū hīet: sed deoꝝ effigies illis relinquere excogitādas: q̄ sacrificatū accede mulacrū, rentimēs. n. describit & format aliqd omni sculptura picturane pclarus. Vos āt hoc ēt a diis abstulisti: ne qđ tāq; pulcros mēte uidere aut excogitare illos posset. Tū thespion fuit inq; Socrates qđ Atheniēsis senex fatuus: ut uos putabatis: is Socrates canē anserē: platanū deos putās p eos iurare cōsueuit. Minime uero fatuus habi per canē tus est inq; Apolloniū: sed diuinus qđā uir & uere sapiēs: iurabat āt p ea q̄ dixi anserēq; stinō tāq; deos: sed ne p deos iuraret. Post hēc thespion ut fermonē ad alia trāsser iurabat. ret interrogauit Apolloniū: qđ de laconicis flagellis sentiret: & utrū publice suos De Laco eiues uerberibꝫ cederēt cū se maxime liberos nobilēsq; iactaret: tū ēt cōtra seruos uicis fla: famulosue delinquētes quid facerēt q̄siuit. Nō āpius eos interficiūt inquit Apol gellis. lonius sicut olim cōcessit lycurgus: sed uerberibꝫ itidē in eos aiaduertūt. Gracis uero thespion inquit hac de re quid uidēs? Sedent inquit Apolloniū tāq; iacin: thia aut nudos athletas cū uoluptate & alacritate spectātes. An inquit thespion optimi graci uō erubescūt: cū uideāt eos qui sibi qñq; imparni sunt publice lo ris cedunt: aut nō pudet eoꝝ impio subesse qui corā oibꝫ uerberant: tu uero quō ta lia nō emēdasti: dicūt. n. te de Lacedæmoniis curā gerere. Age inquit Apolloniꝫ ego emēdare talia possem? Cōsului sane nōnulla: ipsi uero pmpūssime q̄ cōsulū: erā sunt executi. Sūt. n. gracoꝝ oīum liberrimi & soliti: qui bñ cōsulētibꝫ ppareāt uerbez: āt cōsuetudo in scythiaz dianā honorē seruāt: qđ ita ut aiūt oracula p. Verbetū ceperūt: diis āt obūstere infania qđā ēt ut opinor. Tum thespion nequa q̄ inquit cōsuetu: Apolloni sapiētes gracoꝝ deos ostēdis: si eos cedi uerberibus cōsulant: qui maxi do a scy: me libertatē pferent. Non uerbez inquit Apolloniū cōsultores sunt: sed fied huma: thica dia no sanguine aspergi aras iuber: quoniā & apud scythas ita colebantur: q̄ La: cedæmonii sacrificii necessitatē sapiētē interpretati ad tolerantia: certamen deue: nerunt: ita ut neq; homines interficerent: & tamē eoꝝ sanguine dex satiffiat. Cur igitur inquit thespion pegrinos hospites dianā nō sacrificāt: sicut facere quondā

cōsueuerunt. Quoniā inquit Apollonius græcorū nemini placet barbarorū mo-
res imitari. At uero inquit ille humaniores uiderent unū dyosue sacrificantes: q̄
Peregrini pegrinos oēs ex regione sua depellentes. Non carparamus inq̄t Apollonius o the-
a lycurgo spion lycurgi leges oportet. n. uiri mētē intelligere: & cur pegrinos in sua regio
pulsi. ne uerlari non pmiserit: neq; n. respexit ne peregrini indigenis misererent: sed ut
sux regionis mores integros puroq; seruaret nullis externis interuenientibus.
Ego aut inquit thespion uere spartiatas uiros putare: si ē inter externos degētes
domesticos tū mores cōseruaret p̄pterea q; nō solum absentibus: sed ēt p̄nibus
ipsis uiderent. Oportebat igiſ uirtutes acq̄rere ipsi uero expulsionē peregrinorū
seruātes mores tū suos corruerūt: & græcorū qbus maxime aduersabant facta
imitari & de iudiciis reddēdis instituta ab atticis ad eos translata uident: & pro
qbus aduersus Athenienses pugnādū sibi quondā censuerūt: ipsi eadē postea fa-
cere statuerūt: & q; ipsi qdē bello superāt Athenienses in his uero pro qbus exer-
cendis bellū susceperunt ab Atheniētib; superati fuerūt. Quinetiā id ipsam ex
tauricis aut scythis deā aduexisse pegrinū est: q; si oraculis cōpūli id fecere: qd
scuticia opus fuit: quidē seruile quandā tolerantia fingere. Magis. n. laconicū
fuisse opinor erga mortē oñdere fortitudinē & impuberē spartiatā ultro se offe-
rentē in altari sacrificare. Hoc. n. animosiorē spartā oñdisset: & phibuisse reli-
Lex de se quā graciā aliqd aduersus eos moliri. Quod si bello; cā parcendū esse adole-
xagenā/ scentibus dixerint saltē apud scythas poliā de sexagēnibus legē. seruare illos de
rius apud centius fuit: si mortē re uera & nō iactantix atq; oñtationis illi cā laudā. Atq;
scythas. hęc nō aduersum Lacedæmonios dicta sunt: sed magis cōtra te Apolloni. Si enī
uete; instituta & antiquora: q̄ a nobis sciri possint exactius pquiramus deos cul-
pantesq; talibus gaudeāt multi & absurdi sermones ex tali cōtēplatione oriēti.
Eleusina Scrutemur. n. eleusina mysteria: & qd afferre poterimus: cur hoc nō aut hoc ad
mysteria. mittat & samothracū itidē initiationes: cur in eis hoc qd fit: hoc aut nō pmitti-
tur. Idē ēt de Priapo & cillenii dicemus effigie: nec ipsos calūniis intactos p̄teri-
bimus. Pergamus igiſ ad aliud qdq; libet: & rōnē Pythagoræ q̄ nra est ēt hono-
rantes: pulchrū est. n. si nō de oibus attamē de istis tacere. Ad hęc rīdēs Apollo-
nii si de studiosis reb; p̄tēdere sermonē uelles o thespion: multa tibi p̄clara: q; di-
cere Lacedæmon uideret: q̄ recte qd supra ceteros græcos exerceat: sed qm̄ adeo
a nro sermone te ipm̄ remoues: ut fas ēt esse nō putes de talibus loq̄disputationē
ad aliud aliquid cōuertamus: maxie aut erit dignū ut opinor si de iusticia aliqd
differuerimus. Ordiamur inquit thespion sermonē hmōi: est. n. & sapientibus: &
nō sapiētibus ap̄tissimus: sed ne indo; opiniōes interfērēdo cōfundamus orōnē:
dic primū quid illi de iusticia sentiāt: est. n. rōni cōsentaneū te dū illic esses hmōi
rē diligēter pquissē: q; si eorū se recte hēt opinio ulterius q̄rere definemus: sin ue-
ro nos aliquid poterimus dicere sapiētius supaddemus. id. n. iusticiæ quoddam
offiū esse uidet. Optime inquit Apollonius: ut meo iudicio iocūdistime dicere ui-
deris o thespion. Audi igiſ q̄ de hac re fuerint illic a nobis disputata. Narrabam
illis me quondā gubernatorē fuisse: & me iustissimū arbitrabar quia mercedē a
De iusti/ Piratis accepturus erant: nisi nauē illis pderē illuc nauigādū: ubi ipsi in insidiis
cia sermo latētes nauē caperent onera quæ in ipsa uehebant depredaturi. Ego aut illis oīa
cinatio. pollicit⁹ ne mihi uim afferret: deinde lōgius p̄teruectus spem oēm illo; sum fru-
stratus. An igiſ thespion indi iusticiæ opus eidē esse cōsenferunt. Minime uero

SEXTVS

inquit Apollonius: imo etiā me deriserū dicentes nō esse iusticiā opus ab iniustis
abstinere. Recte inquit thespion sentiūt indigneq. n. prudētiā opus ē stulte aliqd
nō cogitare: neq. fortitudinis aciē nō relinquere: neq. tēperantiā in mēdorū tur/
pitudines nō incidere: nec oīo laude dignū est quod nō ē malus pīdearist. oē. n.
quod aq. ab honore pēnaq. distat uirtus nō est. Q. ūo inq. Apollonius o thes/
pion coronabimur iustū: aut qd faciēte talē esse dicemus? Exactius inquit illes
& accuratius de iusticia nūc disputatis: q. olim cū rex tā magnā tamq. fertili re/
gioni imperās uobis de regno philosophātibz inter fuit: quod officiorū iusticiā
maximū est. Si saraotes inquit Apollonius tunc accessisset merito p. euldo bīo cul/
paremur: si corā ipso de iusticia nō disputauissemus: sed qm ex his: q. pridie narra/
ui satis noscere hoīem potuisti: ebriosum & phīx. penitus inimicū: qd opus fuit di/
sputando molestiā sibi afferre: aut nobis elaborare p. emendatiōe illius nullius p.
cui cuncta eiusmodi faciētis. Sed qm uiris quales nos sumus sapiētibus inuestigā Inuesti
da est iusticia magis ē q. regibz: aut iperatoribus q. ramus eū: qui uere iustus sit. ganda in
Ego. n. dū naui potiebar me ipsum esse talē arbitrabar: & alios itidē: qui nihil ini sticia sa
iuste opāc nos aūtales nō esse iustos dicitis neq. honore dignos. Et recte quidem pientibz
inq. thespion: nunq. n. apud atheniēs: aut lacedemonios scripta snā est hūc: aut
hunc ēē coronandū q. scortator nō est: aut hūc ēē donandū ciuitate: quia nō est
sacilegus: q. igitur erit iustus aut qd faciēs talis appellabitur: neminē. n. iusticiā
causa coronatū agnouit: nec ē qui p. uiro iusto snam scripserit: q. hūc oporteat co/
ronari: q. talia aut talia opatus iustus ēē uideat. Cogitāt. n. quā apud troiā pala/
medi: aut socrati athenis euenere male fortunata: apud hoīes apparebit iusticia: in/
iustissima nāq. it: quos dixi passi sunt cū essent ipsi iustissimi: quicquid p. in iusticiā
opinionē dānati sunt: q. pter oē ins lata snā fuisset. Aristidē quoq. lysimachi fili/
um unde ipsa ē iusticia sit agnosco: a iōne. n. & satis ordinata: ut hoībz nō affer/
tur iniuria: nūq. sibi ipsi ne quis iniuriaret. p. uidit. Mihi āt Aristides ipse satis est
ad oīdendū quis nō iniustus: quisue iustus sit dicēdus. Dicas nāq. ueliniū: qd hic
aristides ille sit quē uos ex grācia ueniētes ad insulas dicitis nauigasse tributorū
cōponendorū cā: cūq. ille aq. rōne cōstituiisset eadē ueste & quidē uili ac semila Iusticia a
cera amictus rediit. Istemet est inquit Apollonius ob quē & paupertatis amor qm ioue.
q. floruit. Si igit. inquit thespion oratores duō fuissent athenis: qui redeuntē a so/
ciis aristidē uoluissent laudare: & is quidē in hūc modū snam scriberet corona
dignū esse aristidē qm diuitias nō accepit: neq. sui uictus cā molestiā cuiq. attu/
lisset cū antea pauperrimus atheniensiū oīum sp. fuisset: nūc ē se ipso redisset pan/
pior. Alter nero decretū hoc mō p. ferret. Q. m aristides nō prater uires sociorū
sed cōmode pro cuiusq. facultatibus tributa disperiens cōcordiā ipsorum erga
athenienses curā gessit: effecit: q. ut nō dolēter illa perferrent uideri sibi iusticiā cā
ipm coronari debere. Nōne censetis priori sententiā ipm ēē Aristidē cōtradietū
quali rebus a se gestis nō cōgruentiū p. quibus iniuste nō egisset honorē pete/
ret: hanc āt esse laudatū: cū mente repeteret quid illis agendis fuerit meditatū:
respiciens enim ad atheniensium sociorū: q. utilitatē mediocritatē tributorū insti/
tuerat: quod sane post aristidem magis apparuit: Postq. athenienses ipsius iudiciū
transgressi grauiora tributa insulis impoluerunt: ablata est ipsis naualis potētia: qua
maxime terribiles erant. Omnes autē maritimāz uires ad lacedemonios transiret:
cum omnes focū ad res nouas moliendas animos crexissent unde rerū coner/

no secuta est. Si igitur secundū rectā rōnem contēplari uoluerimus Apolloniō
 is est iustus: qui iniusta non operatur sed q & ipse iusta operatur: & alios ne iniu-
 Iust9 nō ste quid agant istituit. Nascetur āt ex ipsa iusticia uirtutes aliae complures maxi-
 q iniusta me āt iudiciaria. & legū latiaua. Iudicabit. n. uir talis & quidē rectius q̄ qui super
 nō opera sectis carnū frustis iuramēta coucipiūt. Et leges feret perinde ac solones: aut li-
 tur sed q̄ curgi. nā & iis leges ferentibus iusticia princeps & dux fuit. Talia de uiro iusto
 iusta ope collocatos iter se hūisse refert damis: & Apolloniū his oibus assensisse: quia uolun-
 tati consentanea uiderent. Deinde cū multū de aia philosophati eēt quo pacto
 Iudicia/ imortalis sit: multa ēt de grācorū legū natura disseruissent interpellās sermōnem
 ria. Apollōius: ego inquit hoc iter cū ueltri tñ nil fontū cā suscepī quae in aegyptū
 usq; uenitū ignorare ignoscendū est. Penetrāti āt ut ego feci aethyopiā dedecus ē
 ipsa pterire. Hāc ullā de ipsis hēre rationē. Bono omine inquit telpion pficere
 & quicqd tibi gratū est ab illis pcare diuini sunt. n. Ducē uero itinēris hēas cen-
 seo timasione olim naueratidē: nūc uero mēphitē ē. n. fontibus illis assuetus atq;
 adeo purus ut expiatiōe nō egeat. Tibi āt o nile uolumus aliqd de ipsis referre:
 Hōz uerboz sensus Apollonio manifestus erat: sciebat. n. ipsos indignāter ferre
 q; amaret tū uilus. Omisso igit. colloquio ad res praeprādas discessit: posttridie
 ortu solis abire possent. Paulo āt post superuenit nilus: nec eoz quae audierat nar-
 rabat quicq; sed frequēter secū ridēs ptabat: nemo tñ cū rideret interrogauit: qā
 tanq; arcanis parcebat. Tūc igit. cenati: & de rebus nō magnis paulū collocati eo
 ibidē dormierūt. Posttridie mane salutatis nudis iter ceperunt a sinistra nil parte
 Catadupa qua ad mōtes ducit: q̄ āt uiderint memoratu digna sunt hāc. Caraduppa montes
 pa quid. sunt tereti similes his: qui i lydia sunt tumulis: ab ipsis āt nilus defluēs ex ea quā
 auellit terra aegyptū facit. Sonitus āt aquae mōtes scindētis & cū strepitu in uilo
 cadētis horrēda quādā res: & auditu iolerabilis apparuit: multiq; ppe accedentes
 Auditū amiserūt. Procedēti āt apollonio: eiusq; comitibus tumuli apparuerūt q/
 amiserūt busdā q̄si remiis ramos arborū ferentes: quaz; folia corticēq; & lachrymas inter
 fructus aethiopes numerāt. Viderūt ēt secus uia leōnes pantheras & alias huiusmo-
 di feras: quaz; nulla in eos ipetū facere tēptauit: sed tāq; hoīum cōspectū stupētes
 Hircoboues. praeteribant: ceruos insuper & capreas strutionēq; & asinos siluestres complures
 & aīalium uaria genera inter quae fuere siluestres boues: & hircoboues: sunt autē
 huiusmodi belluaz; aliae ex boue ceruoq; cōpositae: aliae ex his de quibus denomi-
 Nomades habi- nationē capiūt aīalibus. Ossa insuper eiusmodi feras & semela earundē cadaue-
 ra inuenerunt. Leones. n. calida praeda semel saturati reliquas amplius attingere
 tāt i plau dedignant: confidentes: ut opinor: nouā rursus pda se posse uenari. Illic aethiopes
 stris. habitant nomades appellati: qui ciuitates in curribus positas hñt: proximi āt illis
 Elephanti sunt qui elephātos uenātur: illosq; in frustra diuifos uendūt: unde cognomen ade-
 tophagi. pti Elephantophagi nuncupant. Nafamones insup & andropophagi. i. hoīum co-
 Sciopodes. mestores pigmei quoq; i. cubitales & sciopodes. i. umbrā pedibus facientes. hi iui-
 quā cēs aethiopiz gētes sūt: habitāt āt secus oceanū aethiopiz quo solū ui tēpsta-
 tis qñq; delati hoīes nauigāt. Cum illi de feris quas uiderant loquei ē. ur: & natū-
 ram contemplantur: quae ram uarie diuersa genera animalium pascit: hoīus q
 Cataracta. dam eorum aures perculit tanq; tonitrus nundum inualefcntis: sed ad huc intra
 ta. nubis concauitatem inclusi. Tum timasione prope est inquit o uiri cataracta: quae
 descendētibz quidem ultima ascendētibz autem prima occurrit. Deinde ita

dia ferme decē progressi uiderunt fluuiū ex monte profluentē nihil minorem q̄
 Marcia sitatq; meander ubi primū in unū confluunt: precibus inde uocisq; nun-
 cupatis propius accesserunt: nec ulla amplius feras uidebant. Nā cū sint natura Secūda
 pauidæ iuxta quietas aquas habitāre potius q̄ iuxta confragrosas & obstrepentes cataracta
 Inde post stadia ferme quindecim aliam audierunt cataractam difficilem sane &
 intolerabilem auditu: & quæ priorē duplo ferme superaret: quam cum ex loco lō
 ge q̄ prius altiore præcipitari uidisset damis comites aliquos tum etiā seipsum ita
 stupefactos auribus refert ut se ab Apollonio semouerent rogarentq; ne ulterius
 progrediretur. Veq; ille constanter nilo dumtaxat timasioneq; comitantibus ca-
 taractæ p̄pinquauit: inde ad socios reuersus nūciauit suspensos illic esse uertices
 nil altitudine terree stadiorū octo ripam uero quæ montibus opponitur superci-
 lium habere lapidicinā inenarrabilis: fontes uero ex montibus pendentes decide-
 re in petrosam ripā inde in Nilum refundi aquā albā: & c̄suantē. Accidentia ue- Inenarra-
 ro quæ inde oriātur multiplicia sunt magisq; uaria q̄ quæ in aliis cataractis ueni- bulis stre-
 unt & qui illic in montibus resonat fragor asperimus est: & inenarrabile strepi- pitus.
 tū reddit. Iter uero quod ad primos fontes ducit per arduum ē: & non solū accē-
 sit: sed cogitatu etiā difficile: multa etiam de demonibus illic existentibus predi-
 fontibus præfatus dixit ut nilū moderaretur post cataractas cū in uicū aethiopie
 non magnū admodū diuertissent: atq; illic cenantes quiescerent: serua iocis pmi-
 xta colloquentes: esse subitus clamor in unico auditus est: mulierum sese in uicem
 cohortantiū: quarū alie pellete alie trili capere clamitabant: uiros quoq; ad eius-
 dē operis cōmunicationē cohortantes: illi uero sustibus aut saxis & quicquid in
 manus uenisset arreptis exclamabant se iniuria erga uxores affici. Venerat autē
 in uiciū illū decimo iam mense antea satyrus furens erga mulieres iamq; duas in-
 terfecisse ferebatur: quas amare maxime uisus fuerat. Hæc audientes Apollonii Satyrus
 comites cum perterriti fuissent ne timeatis inquit apollonius: scio nāq; satyrū quē furens in
 dam huic loco uim asserre. Certe per iouem inquit nilus neq; nos nudi hunc iam mulieres
 diutius insultantem auertere potuimus unq̄ quo minus mote suo lasciuiret. Est
 tamē inquit Apollonius aduersus insultatores huiusmodi remedium aliquod quo
 usum fuisse midam perhibent. Ipse enim Midas satyrorū genus participauit: qd̄ Midas
 ipsius aures manifestant. Satyrus igitur quidam propter affinitatem ipsum illu ex gēe sa-
 debat in midæ aures calumnias iactans: nec uoce solum uerum etiam tubis in ip tyrorū.
 sum carmina decantabat. ille uero cum ex matre: ut opinor: audisset. Satyros ui- Satyros
 no demulceri: adeo ut cum epoto uino dormitauerint: in asu facti postmodum nō uino de-
 amplius conuincerentur: fontem: qui penes regiam erat uino cōmiscuit: deinde satyrū mulceri.
 rum ad fontem imisit: ille autem bibit & superatus est: & ne hoc falsum esse pute-
 ris: quæramus a uici huius perfecto nū aliquid uini loci huius habitatores habe-
 ant: & illud satyro prebeamus: sic enim non amplius molestiam asferet. Cum ita
 fieri cunctis placuisset amphoras quattuor ægyptias uino plenas magno uasi im-
 posuere: ubi eius uici pecora bibere cosueuerant: eo peracto Apollonius Satyrū
 inuocauit occulte etiam aliqua minatus: ille autem quasi adhuc uinum non uidis-
 set: citius tamen odore pene ac si bibisset correptus accessit. Postq̄ uero bibit libe-
 mus inquit satyro Apollonius iam enim dormit: ita cum dixisset: omnes uici ha-
 bitatores ad nympharū antra deduxit: quæ iugeri spacio a uicio distabant: ibiq;

Dormit dormientē illū ostendens uerberibus inquit & maledictis parcite: neq; illū ullate/
satyrus. nus laceſſite: iā. n. moleſtiā uobis afferre deſinet: & hoc quidē apollonii opus non
 pter itineris propositum: ſed ob ipſum iter contingens fuit. Extat autē illius epi/
 ſtola ad maledicum quendam adoleſcentē ſcripta quæ dæmonē ſatyrū in æthio/
 pia ſe māſuefeciffe narrat: nihil aliud q̄ id quod nuper retulim⁹ exprimere uolēs
Habitus no quondā audiui aequalē meū qui ad matrē ſuā uenire ſolitū ſatyrū quēdā nar/
satyri rabat: cuiſq; talē deſignabat habitū: dicebatq; uebride humeros amicitri: cuius
 anteriores pedes collum circūplectentes in pectore neſtebātur. Sed de his ha/
 ctenus: neq; enim experientia credendū non eſt neq; mihi. Deſcendenti ex æthio/
 pia Apolloniū aduerſus euſtratē diſcordia ex quotidianis ſermonibus incremen/
Hieroſo tū acceperit: eius igitur curā aliquā Menippo niloq; mandauit uehemēter. u. ama/
lyma a ti bat nilū. Interea titus captis hieroſolymis omnia circū loca cadaueribus cōpleue/
to capta. rat: ſinitimæ autē gentes ob uictoriā coronare ipſum uoluerant: Ille uero tali ho/
 nore indignū ſe eſſe reſpondit: uon enī ſe eſſe taliū operū auctorē: ſed deo iracun/
 diā contra iudeos demonſtranti ſuas manus præbuiſſe. Ea cum audiſſet apollo/
 nius uehemēter uirū laudauit: q; uideretur titus igenio abūdare & modēſtia. tū
Apolloni uero diuinarū humanarūq; rerū naturā noſce: cū languinis cauſa coronari noluiſ/
us titō ſa ſet. Epiſtolā quoq; ad eū ſcripſit: quā ad eum perferre damidē ſiſſit: fuit autem
lutem. epiſtola talis. Apollonius Tito Romanorum Duci Salutem. Q uod uolueris pu/
 gnarum cauſa: & humani ſanguinis eſſuſione coronari: ego tibi modēſtiæ coro/
 nā tribuo: cū te optime noſſe animaduerti: quorū gratia coronari quēq; oporteat.
 Vale. Hac epiſtola gauiſus Titus & meo inquit & patris noīe tibi gratias habeo:
 & officiorū tuorū memor ero. Ego enī hieroſolymā: tu autē me cepiſti. Cum igi/
Titus ro tur imperator eſſet Romæ appellatus Titus: & omnibus ornatus dignitatib⁹ abi/
mæ appe re conſtituit ut ſimul cū patre imperaret maximi tamē faciens Apollonium: per/
larus im multū perficere poſſe arbitrat⁹ eſſi etiā breui rēpore alloqui eū poſſet. Q uapro/
perator. pter ab eo petiuit: ut argos accederet. ibi ſe ipſū expectare promittens: eo cum ue/
Congreſ niſſet Apollonius alacriter eū cōplectens Titus: omnia mihi inquit pater p epiſto/
ſus titi & las retulit: quæ te tamen quondā conſultaui: & ne forte mentiri me putes: ecce ti/
apollōi. bi eius epiſtolā: ubi te benefactorē ſuū: & bonorū omniū: quæ habemus auctorē
 appellat. Ego autē annos natus triginta iisdem autē honoribus: quibus paterſiam
 ſexagenarius ornatus: & cū eo pariter ad imperiū preter id: quod dubito an recte
 ſatis imperare ſciā: uereor etiā ne maiora q̄ me deceat aggredi moliar: demulcēs
Collū ti autē eius collū Apollonius: quod robuſtū erat perinde atq; eorū qui corpus exeri/
ti robu cent: dic mihi inquit: quis tam ualida ceruice taurū iugum ſubire cogeret? Is in/
ſtum. quit Titus: qui me uitulum a primordiis educauit: patrem illis uerbis denotans:
Iuuentu cui ego obtemperare paratus ſum q; ita me a puero ſuis præceptis aſſuefecit. gau/
re cū le deo inquit Apollōius primum q; te patri obtemperare paratū uideo cuius domina/
 neſtore tu gaudent etiā ſubditi: & qui natura filii non ſunt: q; ſi frequenter eius domi uer/
 regnum ſuberis honorem mereberis: iuuentute enim una cū ſeneſtate regnū gubernāte, q̄
gubernā lyra quæ ſiſtula iocundiorē reſonabit armonia. Hic enim & ſeneſtus robur
re nihil aliqui accipiet: & iuuentus inordinate non efferetur. Mihi uero Titus inquit o/
ſuauius. ryan te de regno: & imperio quid præcipis? Age inquit Apollonius. Tu iam tibi
 quid agendum ſit perſuaſi: cum enim ſis patri ſuppoſitus: enitere quo ad poteſ

SEXTVS

ut illi similis euadas. Ego at Archyta sermonem tibi narrabo. Fuit n. uir dignus
 cuius disciplinā studerēt hoies: is tarento ortus & Pythagoricæ doctrinæ sectator
 de puerorū educatione scribens: sit inquit pater filius uirtutū exemplar: quasi paren
 tes id ipsum sit ad uirtutes studiosius capessendas incitaturū: si filios ob id sibi si
 milis futuros censeant. Ego at demetriū sodalē meū tibi comirē adintra: qui ter
 cū erit ubicūq; uolueris & quid bonū principē facere deceat edocēbit. Tū titus q
 tor.
 his inq; est eius uir: quē dicis sapientiā. Audacia pollet inq; Apollōius uera loquē
 di quā nullius rei timor impedit hēt. n. uim quandā cynicā. Cū titus audio canis
 noīe tutatus esset. Thelemacus inquit apollonius apud Homerū inducitur canis Demetri
 nes petens duos: q; tāq; famuli ipsum comitarentur ad itacensium concionem pro
 us hēt uī
 ficiſcentē: quīs hi comites rōnis essent expertes. Tibi uero canis aderit: qui pro te cynicam
 aduersus alios & cōtra te ipsum & si qñ peccaueris sapienter tñ & non sine rōne Canes co
 latrabit. Ducā igit. titus inquit pedissecū canē. Ccedā. n. nō latrare tñ: sed ē mor
 mites the
 dere quotiēs iniuste aliquid me facientē aduēterit. Scribet inquit Apollonius
 lemachi.
 epistolam nunc. n. romæ philosophat. Scribas inquit titus: uellē autē mei cā aliquis
 ē ad te scriberet ut mecū una. Romā uenires. Veniā inquit Apollonius: qñ utriq;
 nostrū cōmodius erit & utilius. Semotis deinde arbitris titus qñ inquit soli sum
 Apolloni perimite q̄so de his: quæ mihi maxime curæ sunt aliqd; interrogare. In
 terroga inquit Apollonius. idq; tanto audacius quanto de rebus maioribus inter
 rogaturus es. De uita mea titus inquit: & a quibus maxime cauendū mihi esset i
 terrogare: mihi forte nimis timidus uideri dubitā: ē: iā nūc talia formidās. Immo
 uero cautū & prudentē uirū inquit Apollōius talia prospicere decet. Inde ad solē
 respiciēs per ipsum iurauit se iā antea statuisse ēt nō interrogatū aliquid sibi hac
 de re dicere: qm̄ dii præcepissent nuntiare ut uiuētē patre ab iis qui sibi essent ini
 micissimi cauere: mortuū at ab iis qui sibi essent propinquissimi. Quo at mortis
 genere moriturus sum titus inquit: eodē inquit Apollonius: quo Vlyxem mortuū
 esse perhibent. Aut. n. illi mortē ex mari contigisse. Hoc at dictū ita Damis in
 terpretabatur: ut tridentis cuspidē sibi cauendam moneret qua percussus Vlyx
 sem asserunt. Titū at cum post mortē patris annos duos regnasset a maritimo lei
 pore interfectū dicunt. Is at piscis humores quosdā occultos habet mortiferos su
 pra oīa uenenū q; mari terræ nascant. Et Nerone hunc ipsum piscem epulis mi
 scuisse qñq; tradūt aduersus hoies sibi inimicissimos. Domitianus quoq; hoc co
 dem cōtra titū fratē usus fuisse putat q; graue molestūq; sibi uideretur simul cū
 fratre humano benignoq; uiro imperare. Cū illi talia secreto inter se fuissēt loqu
 ti postea corā oībus mutuo se cōplexi sunt: abeuntē uero Titū his uerbis allocu
 tus est apollonius. Vince O Rex hostes quidē armis patrē uero uirtutib; Ad de
 metriū at epistolā scripsit his uerbis. Apollonius phūs. Demetrio cani gaudere.
 Ego te regi Tito regalīū morū p̄ceptorē deditu facit illi de te uera dixerim: se
 cūq; sine uerecundia conuersare. Vale. Tharsenes præteritis tēporib; Apollo
 nio insensū fuerant: propter graues obiurgationes quibus in ipsos usus fuerat: cū
 delitiosi mollesq; ne uerba quidē monentiū perferre possent: tunc autē usq; adeo
 illū amabant: ut benefactorē ciuitatis & unicum urbis fundamentū illū esse pu
 tarent. Nā cū rex aliquando publice sacrificaret congregata in unum ciuitas de
 rebus maximis pertinentibus supplicatum ad regem uenit: ille uero petitionibus
 eorum auditis in memoria habiturum & de ipsis cū patre cōmunicatū respon

die quinetiā legari uicē apud patrē pro ipsis subire pollicitus est. Accedēs āt apol-
lonius. Si ego inq̃t hōz aliquos manifeste coarguerim: tibi patriq̃ hostes acerrī-
mos fuisse legatosq̃ ad res nouas moliendas ierosolimā eē p̃fectos & auxilia eius
paternisq̃ hostibus p̃buisse: qd tu erga tales hoīes faceres? Quid aliud citus inq̃t
nisi ut morte plecterē. Nō igr. turpe iudicas inq̃t Apollonius ad relinquentibus
pœnas statim reposcere: in dadis āt beneficiis cūctationē q̃rere: & eas qdē ex te ip-
so s̃ferre: hōz alteri vniā aspicere sociā. His uerbis latus rex ĩp̃termitto inquit
cōcedoq̃ postulata: neq̃. n. mihi parer succēsebit q̃ abs te & a ueritate fuerim su-
peratus. I alia apud uarias gētes Apollonius parum docēs: partim ēt discēs philo-
sophatus ē. Posteriores peregrinatiōes eius multæ quidē fuerūt: nō tñ tā lōge: ne-
ue apud tā exteras natiōes. qd quidē sciā. Nā postq̃ descendit ex æthiopia frequen-
ter secus ægyptiū mare uersatus: ap̃d phœnices quoq̃ & cilices ioneq̃ & achæos
rursusq̃ apud italos māsit: nihil unquā omittēs quo minus semp sibi similis uideri-
retur. Cū. n. p̃difficile putē sc̃ptum noscere: ego multū difficiilius arbitror sapiē-

Difficile
se ipsum
nosse.

tē sibi similē p̃manere: neq̃. n. eos q̃ natura prauī sunt cōmutabit in melius: nisi
antea se ita cōparauerit. ut ipse imutabilis maneat. Vex de his alio loco sufficiēter
a nobis dictū ē: ubi ēt edocuius: eos q̃ non delitiose molliterq̃ inter se degūt: q̃
eū qui re uerane cōsimulat uir ē nulla cōingens res p̃inurabit ut in seruitutē re-
diget. Sed ne p̃lixiores sermones faciamus exacte narrādo. quæ apud singulos
philosophatus sit: nec uel rursus uideamur silēdo interrūpere sermonē: quē non sine
labore conscribimus iis: quibus uir tātus igotus erat: uisum est mihi studiosiora
eius uiri facta narrare: & quæ magis digna memoratu apparuerunt. Putamus āt
hæc asclepiadæ peregrinationis similia uisum iri. Adolecens quidam omnium
bonarum artium ignarus studiose uarias aues erudiebat: sapiētiæ quo ad poterat

Quidā
docebat
aues imi-
tari uo-
ces hu-
manas.

pticipes eas reddēs. docebatq̃ & hoīum uoces imitari & gutture tanq̃ tubis modu-
lari. Huic occurrens Apollonius quāā artus exerceret interrogauit: cūq̃ ille phi-
lomelas & psittacos: & alias aues: quæ linguā habent expeditiorem docere se re-
spondisset: ipse autem elias in loquendo rudis & incultus: uidetis inquit Apol-
lonius huiusmodi aues corrumpere. Primo quidem q̃ eas sua ut ita dicā locutiōe
uti non sinis: quæ adeo lauis est atq̃ iucunda: ut eam nulla musicæ instrumenta
possint imitari: deinde cum tu græcor̃ omniū pessime loquaris: tuæ ruditatis di-

Tuæ ru-
ditatis di-
scipulas
aues fa-
cis.

scipulas ipsas facis. Frustra inluper facultates tuas consumis: cum enim tuos co-
mites: & te ipm quo pacto sis cultus itueor. diues mihi deliciosusq̃ eē uideris: hu-
iusmodi āt uiros calūniatores p̃munt: linguis contra eos p̃ stimulis utentes: neq̃
aduersus eos tibi quicq̃ proderit auiū curatio: nō. n. si philomelæ: omnium can-
tis in unum congeras abigere illas poteris tibi incumbentes: & in te conuicia iut

Pecunia
cāq̃ mel-
litæ offe-

giter iactātes. Sed opus ē facultates tuas illis imp̃tiri: & pecuniā illis tanq̃ canib⁹
mellitas offas obiceret: quibus rursus latrābus iteq̃ atq̃ iterum dandū erit quo
ad ipse pauper euadas. Opus igr. tibi est curatione insigni & uitæ mutatione pre-
clara: ut agnoscas te frustra in auib⁹ consumpsisse diuitias: cum tamen ita uiue-

Magis
da.

res ut plorare potius q̃ cantare ob tua merita aues debuerint. Est āt mutatiōis hu-
ius remedium non magnum neq̃ difficile. est. n. in singulis ciuitatibus hominum
quoddam genus tibi adhuc ignotum. id autem magistror̃ genus ab hominibus
uocatur: his pauca ex tuis facultatibus præbēs tuto reliquas possidebis. Forēsem
namq̃ rethoricam te docēbūt. Est autem ars ea cognitu facilis q̃ si te in pueritia

constitutū adhuc uiderem consuluissē ut ad sophistas; philosophorūq; limina
accedēs:omni sapientia domū tuā sepires. Sed qm̄ in illa discendi tempus præ/
teritū disce saltē ut pro te ipso dicere possis:atq; illud tecū meditare:q; si pfectiora
didicisses siuilibus esles armato homini:& cæteris terribilis.hæc autē si didiceris ex
peditor; militū:aut funditor; armaturā habebis:qua poteris calūniatores perin/
de ac canes ferire.Hæc uerba diligēter cōsiderans:adolescens autē studio curaq;
relictā ad præceptores pfectus:qui mentē eius ac linguā direxere cum opinionū
duæ sardibus uigerēt:quas; una dicebat. pactolum quondā aurea frustra cæro Pactolus
deferre solitū:altera q; arbores antiquores essent q̄ terra eor;:unā uerisimiliter aie
bat Apollonius credi posse:nā & in arenosis tumulis auri parua frustra inueniū so deferre
tur:quæ postmodū ab imbribus una cū arenis in pactolum deferri nō est absur solitus.
dum:tpe autē quod talia relinquere gaudet illa defluere desinūt.Alerā autē opi/
nionē ualde deridebat inquies:uos arbores dicitis terra priores existere:ego autē
facis longo tpe philosophatus:nūq; agnouī astra cælo fuisse priora:atq; illud etiā
edocuit;q; nihil sit unq; nisi antea id extiterit:in quo tale id fieri debet:Cū Sy/
rix pfectus suspitiones ciuib; inferēs Anthiochiā ad seditionē contulisset:ciui/
tas omnis in duas partes diuisa secesserat:ingenti autē terræmotu coorto uniuersi Tetræ/
perterriti sunt:& q; in eiusmodi portentis fieri cōsuevit pmixti ciues diis mortali mot⁹ an
bus pro salute uota faciebāt.Accedēs itaq; ad eos Apollonius:deus inquit mani
tiochiæ.
feste uobis cōcordiæ sequēter ac mediator extitit:uos autē si sapitis nō iteq; post
hac dissidebitis talia metuētes:monuitq; ut cogitaret quidnā ob seditiōes essent
passuri:utq; alioq; exēplis:moniti sibi ipsis cauēt & cōsultaret.Illud pterea me/
moratu dignū duximus:quod paulopost enarrabimus. Quidā pro thesauro in
ueniendo telluri sacrificabat:& eadē de causa supplicare Apollonio non dubita/
uit:qui cogitās cuius rei amore teneret ilucratore te esse uideo percupidū.ille ac
facultates inquit nullæ mihi sunt:pter admodū paucas:quæ educat; familiæ nō
sufficiūt:uideris igiē inquit Apollonius familiā magnā & ociosam educare do/
mi.nec.n.imprudētibus cōnumerandus appares.ille uero parūper lachrymans
filias inquit habeo quattuor:quapp & dotibus quattuor indigeo.Habeo autem
drachmas trī bis mille:quas ubi filiabus pro dotibus dederō.illæ qdē par; accē
pisse uidebunt.Ego autē funditus petiero cū nihil penitus mihi relinquas.Illum
igiē miseratus Apollonius:ego inquit & terra de te curā habebimus:nā illi te sa
crificare frequēter dicūt.Post hæc uerba Apollonius in suburbanos agros pfe/
tus:atq; unus ex his qui fructus emēdo quærūt:uidens autē agellum oliuīs confi
rum:gaudens illum aspiciēbat:uā arbores uiridissimæ erāt ac pceræ & in agello
hortulū esse animaduertit ubi apum erāt examina:& flores permulti:hortūq;
ingressus quasi maius aliquid illic cōsideraturus Pandoræ sacrificauit:deinde in Pandoræ
urbē reuersus agelli dām cōuenit:qui diuitias iniquissimis qbuscūq; rationibus sacrificat
cōparās phœnicum fortunas cōgregabat.Hunc itaq; alloquēs Apollonius talem
inquit agellum quāci emisti quidue postmodū in eo colendo sumptus fecisti.ille
autē anno pximo drachmis mille quingentis agrum se emisse respōdit:sumptus
autē in colendo fecisse nullos.hortatur igiē Apollonius uirū ut duobus drachma
rum milibus agrū sibi uendat cum drachmas; quingentarum lucro:empor autē
qd acciperet muneris nondū intelligebat:uenditor uero pecuniar; amator pluri
multo bis mille drachmas q̄ agrū ipsum faciebat;q; pecunias in manibus habēs

Mercurius sibi penitus subiectas fore ipsas aiaduvertebat: agrū uero imbribus & gradinibus: agrū in & cæteris multis q̄ fructus plerūq; corrūpūt exposuit eē sciebat. Sed postq̄ am-
 phorā tribus milibus daricis plenā humi defossam inuenit in ea horti pte: ubi apū
 quo the- aluaria fuisse diximus: copiosius ē oleæ: fructib⁹ potius est: cū alibi nō multas
 laurus. oleas terra prulisset: tū uero maxias uiri laudes ubiq; decātabat: ipse uero a mul-
 ris pcis colebat. Aliud p̄terea memorabile ab Apollonio gestū huiuscemōi cōpi.

Simulacrum ueneris gni dæ. Quidā simulacrū ueneris qd nudū in gnido positū est uehemēter amabat: ma-
 gnaq; facultatū suarū p̄e donaria in tēplo suspēdēs cōsumpserat: plura ēt se do-
 neris gni naturū pollicebat: si eius nuptiis potiret: hæc Apollonio scelestā uidebant: cum
 p̄ferrim id gnidii nō phibere: sed deā formosiorē uisum iri putaret: si amaretur.
 Apollonio at cōsentaneū rōni uisum est tali demētia tēplū purgare: & interrogā-
 tibus se gniidiis an aliqd emēdare uellet ex iis: quæ apud ipsos in tēplo: aut sacri-
 ficādo aut orādo seruabant: oculos inquit emēdabo: tēpli at ritus perinde ut nūc
 sunt: sunt: Inde uir ad se uocans: qui amore torquebat: interrogauit: an putaret
 deos esse: cūq; ille se putare dixisset: atq; adeo: ut eorū ēt amore teneat: nuptiarūq;
 memoriā intulisset: quas sacrificiis asseq se posse arbitrabat: te inquit o demens
 poetæ extulerūt: qui anchisæ & peleos deab⁹ cōmixtos esse fabulant. Ego at de
 amore hoc agnosco: q; dei deas: & uiri mulieres: & belluæ belluas & ut breuiter
 oīa cōplectar: similia similes amāt: qm̄ similes & eiūsdē generis partus adant: al-

Similia similes amant. terius uero generis aial si dissimili cōiungat: neq; cōiugium: neq; amorē seruare
 pōt: q; si ea: quæ de Ixione ferunt cogitares: nūq̄ tibi uenisset in mēte: tibi dissimile
 aliqd amare: atq; ille qdē rotæ affixus p̄ ccelū uoluit: tu at nisi e tēplo dis-
 scesseris in omni terra funditus pderis: nec iure cōqueri poteris iniustitibi a diis
 talia puenire. His uerbis illius furor extinctus est: & q se amare antea iactabat:
 tūc pro spetrāda uenia sacrificaturus abiit. Cū ciuitates in hellepōci sinistra pte
 positas crebri terræ motus cōcuterēt: ægyptii chaldæiq; sacrificuli apud eas pecu-
 nias colligēdæ eā cōuenerāt: decē poscētes talenta pro sacris neptūno telluricq; fa-
 ciendis. Cōferebāt at ciuitates pecunias cū ex publicorū ēt ex priuatis facultati-

Liberat hellepōtiacos a terræ motu. bus: nihil p̄fē ob timorē faciēs. Illi. n. nisi ex pecunia apud argētarios deposita
 eēt sacra pro eis facere negabāt: qd postq̄ aiaduertit Apollonius turpe sibi puta-
 uit hellepōticas ciuitates negligere. Ad eas igit accedēs sacrificulos obiurgauit:
 q; ex alienis malis thesauros q̄rerēt: & cās eorū q̄ tūc acciderāt enarrās: sacriscq; ut
 cuiq; cōmodū eēt fieri iussit: exiguo sumptu calamitatē dimouit: & terra cōstitit.

Lex Domitiani ne uires plā tarentur. Per ea tpa Domitianus Romanorū Impator legē tulerat: ne qs hoies facere eunu-
 mitiā ne chois: neue ulterius plācare uires auderet: & q suo tpe plācarē fuissent nibeat am-
 uires plā putari ueniēs itaq; ad Iones Apollonius: hæc inq; p̄cepta ad me attinēt. solus. n.
 tarentur. fortassis hoium oīum: neq; pudēdis ego: nec uiro uitor: oblitus tñ eēt admirabi-
 Terrā fa lis Impator: qd hoībus parcēs terrā ipsam fecit eunuchā: quamobrē ausi sunt Io-
 cic eunu nes ad impatorē legatos pro uitib⁹ mittere: & uacationē legis ab ipso petere: qui
 cham. terrā populari amputandis uitib⁹ iussit: & ulterius nō plācare. Hoc insup qd thar-
 Momor si gessit Apollonius: tāq; memoria dignū decantat. Rabiosus canis adolefcentem
 dit rabio obuiā factū momordit: quo morsu in caninos mores deflexit adolefscens. Larra-
 sus canis bar. n. sedebatq; uelut canis: & ceu quadrupes gradiebat: manib⁹: tāq; pedibus
 adolefscē utens iāq; dies. xxx. hoc morbo laborabat. Veniens igit tharsum Apollonius: cū
 tem. adolefscēis infortunū agnouisset: ciuib⁹ p̄cepit: ut canē q illū momorderat in-

SEPTIMVS

quiteret: illi uero nūq se canē illū uidisse iurabāt: q; extra ciuitatis muros depre-
 hensus a cane fuisset adolescēs: dū se se iaculādo exercebat: nec postq in morbū in-
 ciderat ex eo scire potuerat q; q; forma q;ue statura canis fuisset. Paulū igit̃ cum
 c̃tatus Apollonius o dāmis inq; is canis alb⁹ est: & uillosus & custodiēdis ouib⁹
 accōmodatus & amphiloichis canib⁹ magnitudine æqualis. Srat at̃ tremebūdus
 iuxta fontē aliq;e aquā. n. & cupit & timet: ip̃m at̃ ducito: secus fluminis ripam
 ubi palcitra exerceat: hoc t̃m̃ eius aurib⁹ imurmurās: q; a me uocat̃ paulopost
 canis a damide tractus ad Apollonii pedes pcubuit eiulās ceu q; supplices alari-
 bus admorent̃: illū at̃ manib⁹ mulcēs Apollonius penes ip̃m adolescētē cōsti-
 tuit: quē ex manu detinebat. Tunc ad eos q; aderāt cōuersus: ne uos inq; magnū
 archanū lateat. sciat̃ animā thelephi mysii in hūc pueꝝ trāslatā eē & fata ab ip̃
 so hoc exposcere: his dictis canē lambere morsū iussit: ut idē medicus eēt: q; uul-
 neris antea auctor fuerat: q; cū egisset adolescēs ad patrē cōuersus est: matrē reco-
 gnouit. æquales quoq; salutauit noiariū & haultā ex cydno aquā bibit. Neq; ut ipse fece-
 ro canis curationē neglexit Apollonius. Sed pro illo sanando fluuiū p̃carus est: rat.
 canis uero fluuiū ingressus: cū in eo narās aliq̃diu moratus eēt in ripa consistens
 ululauit: qd̃ rabiosi canes facere nō cōsueuerūt: & autib⁹ amissis caudā uibrabat
 tāq; & ipse cōualuisse sese agnosceret: Medicamētū nāq; rabiei est aqua si eā attin-
 gere rabiosus audeat. Hæc ab Apollonio acta sunt in tēplis & ciuitatibus apud
 populos: & pro populis sup̃ mortuos aut egrotātes & cū sapiētibus: ac nō sapien-
 tibus tractata: & cū regibus qui illū uirtutis cōsiliariū adhibuerūt.

Canis me-
 dicus uol-
 neris qd̃
 Aquā bi-
 bit.
 Medica-
 mentum
 rabiosi
 aqua.

PHILOSTRATI DE VITA APOLLONII TYANEI. LIBER. VII.

Vocatum Apolloniū a Domitiano Romā uenisse demonstrat: & quo pacto
 diutius in carcere detentus: tandēq; ad subsellia tāq; reus productus sit.

Eq; uero sum nescius q; magnū indiciū uere philosophātū
 tyrānides existā: p̃terea ingreŕe uolentibus cōcedo q; singuli
 erga ipsos egerint: cū alius maius alius minus in hoc sit opa-
 tus: mea uero ad hoc ip̃m nūc tendit oŕo. Tēpote quo Domi-
 tianus impauit accusatiōes & iudicia plurima Apolloniū cir-
 cūuenere: quō aut̃: & unde principiū sumperint: & quo noīe
 illaz q;libet fuerit appellāda paulopost explicabo. Er qm̃ mihi dicere necesse est:
 qd̃ dicēs: & qualis uisus iudiciū euaserit tyrānos potius cōuincēs q; ab eisdem ui-
 ctus non alienū duxi. Hoz; gratia prius enārrare sapientum hominū erga tyrā-
 nos acta quæcūq; memoratu digna compi: Atq; illa cum Apollonii factis cōpa-
 rare. Sic. n. optime ueritatē inueniri posse sum arbitratus. Zeno igit̃ eleates: qui
 dialecticā primus inuenit Nearchi mysii tyrānidem euertere tentans deprehen-
 susq; cū uariis suppliciis torqueret̃ socios cōiurationis minime pdidit. sed quos
 tyrāno fidissimos nouerat calūniatus: ut morte dānarent̃ effecit: ipse aut̃ Myſiā fideli-
 liberauit tyrānidē erga se ipsam errare faciēs. Plato aut̃ pro Sicilia libertate cur̃ mos no-
 tamē suscepisse dicebat̃: Dionē eiūdem sentētia comitē asciscens. Python aut̃ minauit.
 rheginus exul cū ad Dionysiu Siciliæ tyrānū cōfugit atq; honoratius ab eodem Pytho-
 susceptus: q; exuli cōuenire uideretur tyrāni mentē intellexit rhegi capienda per rhegin⁹.

Zeno
 eleates.
 Tyrāno
 Myſiā
 Plato
 Pytho

Plato

cupidam: Cuius id rheginis per epistolam nunciasset a tyrāno deprehensus est: quapp tyrānū illum uni ex machinis: quas pro rhegio expugnādo construxerat uiuū suspendit: eamq; muris admoit existimās rheginos ne Pythonē uulnerarent aduersus machinā tela nō emissuros: ille autē magnis uocibus exclamans rhegiuos hortabatur ut in machinā tela torquerēt: se nāq; aiebat signum libertatis esse proposuū. Heraclides autē & Python: qui cottū thracē interfecerunt hominuli quidē ambo erant: achademicorū autē disciplinā secuti. sapientes liberiq; eua-

Calisthe-
nes olyn-
thius.
Dioge-
nes.
Crates.
Plato uē-
ditus.

ferant. Calisthenē autē olynthiū nemo ferme ignorat: qui uno eodemq; die Macedones laudauit & accusauit: tum cū maxime uiribus pollerent: quamobrē ueluti molestus ipsis interfectus est. Diogenes quoq; synopsis & crates thebanus circūferuntur: quorū is quidē pro cheronia ueniens Philippū pro Atheniensibus grauiter obiurgauit: absurdū esse dicens armis eos pōdere: qui pro se arma quicquid cepissent. Crates autē cum Alexandrē thebas instaurare sui gratia uelle diceret: ego inquit patria nō ego: quā armis pporeritior iterū subruat. Sed quā plixitatē oratio refugit plura: quæ adhuc dici possent omittā: præsertim cū ea quæ dicta sunt refellere sit necesse: non quia turpiter: aut præter rationē gesta sint. sed quia actis ab Apollonio sunt inferiora: quæ aliorū omniū facta exuperent. Eleathes. n. Zeno: & qui cottū interfecerunt multū laudis mereri uident: quia thraces: mysios & getas in seruitutē ducere per facile est: liberare autē stultum cum libertate nō gaudeant: ut seruitutē nequaquā turpē esse arbitrentur. Quod autē minus sapienter fecerit Plato satis patet: Sicilia res potius quā Atheniensium tentans emendare: unde etiā iure uenditus fuit decipiens alios: & itidē ipse. deceptus: hæc inquit faciens: quod minus sapienter egerit dicere uerear: cū sciam plerorūq; moleste talia uerba audituros. Quæ autē rheginus Python erga Dionysium nō stabiliter regnantem aggressus est audaciā pfecto præ se ferunt: sed cū esset omnino a tyrāno interficiendus: etiā si a rhegius uulneratus nō fuisset: mirabile meo iudicio nihil fecit mortē pro libertate aliorū potius quā pro sua diligens seruitute. Calisthenes autē uenūne quidē prauitatis infamiā fugit: eosdē laudās atq; uituperās: aut. n. eos uituperauit: quos laudādos putabat: aut laudauit quos censebat uituperādos. Præterea si uiros bonos uicupauit inuidiæ suspitionē enitare nō potest. Quæ autē assentando prauos laudat: ipse delictorū quæ ab illis fiunt culpā feret. Præui. n. si laudentur deteriores euadūt. At uero Diogenes pro cheromūia Philippo loquutus quāuis illum compescuit ne arma afferret Atheniensibus cū tamen inceptis peristeret obiurgauit sane hominē: nō autē emendauit. Crates quoq; forsitan culpa nō carebit ab homine ciuitatis amatore: quod Alexandri cōsiliis non consenserit: quæ pro thebis instaurandis meditabatur. Verū Apollonius: nec pro periclitante patria supplicās: nec de salute corporis desperās: nec sermones insulos ullos proferens: nec pro mysiis getis: nec apud principē: qui uni insulæ aut paræ regio ni imparet sed sub quo terra omnis erat & mare uniuersum aduersus hūc inquit qui male impabat se comparauit pro utilitate eorū: qui imperio suberant: cum eadē mente aduersus Neronē antea usus fuisset: ut illa tanq; præludia quæ exitimare posset: tum pactis illis ab incepto nō destiterit: nam & uindictis auxerat uires: & Tigilliū grauiter increpās debiliore tyrānidem effecerat. Verū enim uero iactationis nimium forsitan habere uidebit hæc oratio: quia non admodū præclaræ fuerit aduersum Neronē insurgere palatris fidicinxq; more uiuentem. De

Domitiano dicere quid poterūt: qui & corpore erat robustissimo & uoluptates Domitia
 oēs aspernabatur quæ ex mulicis instrumentis pulsationibus ortæ uires labefactus robu
 erant ac minuūt: & cui aliorum dolores & gemitus iocunditate lætitiarum prebebant. Itus.
 Perfidia uero populorum erga tyrannos tyrannorum uero erga reliquos oēs custodiam
 quādā esse dicebat. Aiebat quoque regē noctu ab oibus opibus cessare oportere: Regē no
 tūc ac cædes: & trucidatiōes exercere: quæ p̄senarus mēbra sunt amputata opti
 ctu cessa
 mis quibusq; uiris ab eo interfectis: Philosophia autē adeo p̄terita est: ut habitu mu
 re opor
 tato phil: partim in Hispaniā partim in lybiæ: cythiæue deserta confugerēt: quā
 tere.
 etiā uiuēdi rōne mutata sceles: cōsiliarios illi sese adiūgerēt. Et sicut a Sophocle Optimi I
 Tiresias ad Oedipū de seipso loquēs inducitur: nō tibi sed ignominie seruiēs uiuo ceteri a
 Sic Apollonius dominā sibi cōstitucēs sapientiā liber erat a Domitiani calamita Domitia
 tibus cum Tiresiæ: Sophoclisq; uerba aptasset: & priuatim sibi nihil metuebat: q̄ no.
 aut in aliorum p̄niciē fieri uidebat miserebat. Quæ p̄ senatoriā: & q̄ in quocunq; Philoso
 pes prudentiā cōtra tyrannū cōcitauit. Pergēs. n. ad uarias gētes: & illas: princi
 per philosophice alloquēs dicebat: nō immortalē esse potentiā tyrannorum: & qui cæte
 ris terribiliores appareāt magis ac facilius supari. Narrabant quoque palladis lu
 Cōtra ty
 dos athenis celebrari cōsuetos: ubi harmodii & aristogitonis laudes cantabant: rānos A
 & Atheniensium tribuū acta: quibus triginta simul tyranni supati sunt. Romanorum polloni.
 quoque referebat facinora: & q̄ populus ille armis quondā ex urbe tyrannos pepu
 lisset. Cū tragœdiarum histrio Inonis fabulā ageret ephesi: & audiendæ fabulæ p̄fe
 ctus Asiæ interesset uir licet adhuc iuuenis: consulari tñ dignitate clarus uidere
 turq; accuratius illā audire: histrio Euripidis iambica perageret. in quibus poeta Tyranni
 dixit longo tpe ductos tyrannos a paruis quicq; uiris & breui tpe supari. Proflis a
 in mediū Apollonius: at uero hic pauidus: nec me nec Euripidē intelligit. Iterum ris supe
 quoque cū Domitianū memorari cogitasset: atq; ipsum nōnulli laudaret: q̄ Ro
 rant.
 mæ templū uestæ purgasset uirginibus tribus zonarum cā interēptis & q̄a rem cū Vestales
 uiris habuisse culpant: cū oporteret eas castas atq; intactas illiensē palladē. tres dāna
 & ignē p̄petuū custodire. Hæc audiēs Appolloniū utinā inquit & tu o sol inu
 te a Do
 stis cædibus purgareris: quibus nunc uniuersa terra referta est: atq; hæc nō priua
 mitiano.
 tim: sicut pauidi solent: sed in turbā palamq; p̄dicabat. Cum Domitianus agna
 Iulia Do
 to suo Sabino interfecto Iuliam duxisset uxore (erat autē Iulia interfecti quidē
 mitiano.
 sabini nxor Domitiani uero ex filia nepus) ephesi pro nuptiis impatoris sacrifi
 cabant. Interueniēs autē Apollonius: uox inquit qualis quondā fuit Danaï fi
 liarum: cur sola fuisti? Quæ autē p̄ ea tēpora Domitianus fecit talia fuere. Neruaq;
 post Domitianū iuste modesteq; impauit iam ad imperiū nocari uidebat: id p̄ci
 pue Orfitus ac Ruffus opinabant: hos Domitianus paratarum cōtra se insidiarum in Orfitus
 simulans in insulam relegauit: Neruā quoque tarentū secedere iussit: his familiari Nerua se
 tate cōiunctus Apollonius: dum Titus una cū patre ac deinde solus imperauerat positus a
 modestiæ aliarumq; uirtutum præcepta dederat: eosq; tāq; bonos frugiq; uiros im
 peratoribus iam dictis in fidē amicitiaq; cōmendauerat. Domitianus autē quo
 niam asper difficilisq; uidere se: eodē se iunxerat: & ad cōmunē libertatē capessē
 dam hortabatur: q̄a per epistolas illis cōsulare non satis tutum arbitrabatur: cū
 potētiōres quosdā serui p̄didissent: ualios etiā amici & uxores: ita ut nihil tutū ni
 hil secretū esse posset etiā domi: p̄pterea Apollonius e comitibus suis: quos pru
 dentiōres agnouerat: modo hunc modo illū ad eos mittens: ministrū aiebat præ

clari secreti te facio: pgeretq; Romā te oportet ad uirū calē: eiq; psuaderent mihi cōsentiat. Postq; autē illos Roma pulsos audiuit: & ad opprimendū tyrānū / pmo paratoq; animo esse: ob segniūē uero tarditatēq; ab inceptis destitisse de fa- to: & necessitate multa diseruit apud Smyrnæ lucū: ubi Melitis erat simulacrū. cūq; paulopost Neruā regnatū esse certe sciret: rem oēm illi aperuit: pbauiq;

Sciebat tyrānos fatis asferre uim nequaq; posse. Erat Domitiani statua penes Melitē po- sita: ad cā oēs qui aderant: cōuertens Apollonius: o demēs inquit q̄ multū abes a fatoy: necessitatēq; cognitione. Is. n. cui post regnare fato datum est: etiā si abs te interficeret reuiuiscet. Hæc Apollonii uerba nunciante Eufrate ad aures Domi- tiani puenerunt: qd autē detulisset nemo sciebat: sed pulsus metu tyrānus inter-

Accersit sicere hoies constituit: uerq; ne sine rōne id facere uideret: misso nuncio accersit Apolloniū: ut de secretis sermonibus cū Nerua & amicis eius habitis excusatio- nem facturū Romā ueniret: secūq; ita ratiocinabat Domitianus fore si mādā- tis obtēperās Apollonius Romā ueniret. hunc quasi iudicio cōuictū si damna-

uero iure casus Apollonius: amicisq; etiā ab oībus putabunt. si uero quadā fre- tus prudētia ad manifestū periculum accedere noluerit: tūc etiā iustus illos cō- muni omniū opinione dānatos: quasi mādatoq; cōrēptores interfecit: ut esse pu- tabat. Hæc itaq; secū meditarus Asiæ præfecto missa epistola pceperat: ut hoies cōprehenso in uincula coniceret: uerq; hoc diuina quadā scientia monitus ut so- lebat Tyaneus puidit: uulgoq; amicis dicebat secreto sibi peregrinandū esse urgē te necessitate: quo audito alii quidē de uetusto auaride cogitabāt: opinātes illum in similē quēpiā locū pfecturū. Ipse autē ne cum Damide quidē cōmunicato cō- silio in Achaiā cū illo nauigauit: inde Corinthū traiciens: & sacris ut cōsueuerat circa meridiē soli peractis in Sicilia primo: deinceps in Italiā uenit: & circa no- ctis principiū summā tranquillitatē maris & psepē uentū nactus dicearchiā alio

Demetrius phūs expulsus alio mox transiturus applicuit: ubi Demetriū cōperit: qui cæteris phīs audacior nō procul Roma degebat. Nouerat autē Apollonius ipsum a tyrāno expulsum illic morari iocans tamē: ut plerūq; solebat. Ego te inquit deliciis indulgentē de- prehendi in Italia scilicet: uel ut uerius dicā beatissima degentē: ubi quondā Vly- xem ferunt cū Calypsone deuersatū fumi & itacensis domus oblitū esse. Cōple- xus autē illum Demetrius: & mediocriter incofans: oidei inquit qū Damidi phia patietur in hoc uno uiro piclitans. Tunc Apollonius: qd est inquit in quo peri- cliter? Nihil inquit Demetrius: qd id quod tu ipse optime scis aduenis: si. n. me- tem tuā ignoro: nec mei ipsius cognosco: colloquamur autē nō hoc in loco: sed eo secedamus: ubi soli futuri sumus. Accedat autē & Damis: quē tecū omne disci- men libētē subiturū agnosco. His dictis in antiquū Ciceronis suburbanū deue-

Cicadae cantant. nere: Cūq; sub platano cōsediissent: Cicadae diei hora cōcitæ circa ipsos canta- bant: eas itaq; respiciēs Demetrius: o beate inquit: ac uere sapiētes. uos eam: quā

musæ docuerunt cantatis cantilenā iudiciis accusationibusue nondam obnoxia fecerunt: autē uos musæ nequaq; uentri subditiæ & humanæ inuidiæ expertes. his arboribus insiditis: quas illæ uobis incolendas dederūt: ubi felices uestram musæq; scilicet decantatis. Apollonius autē quis intelligebat: quorsum Deme- trii uerba tenderet: leuiter in ipsum increpās: q; maioris ocii uerba uiderentur: q̄ pntis ipis ratio postulare. Cur inquit cicadae laudes enumerare uolens: nō Palā aperteq; illas pferas: sed hic etiā formidare uideris: quasi lex publicæ lata siue q;

cicadas: et audeat laudare: Tum Demetrius non laudatiois causa haec dixi: sed ut ostendat
 deret: quoniam his licet sua scientia perfrui: nobis autem ut mutire quidam concessum est: quare
 sentimus: sed ueluti crimen sapientia uobis obicitur. Et melius quidem antyque accusa
 tio Socratem culpabat: quod iustitiam corruperet: & uanos deos introduceret. Nostra non licet
 uero accusatio talis quaedam est: hic iniuria fecit: quia uir est iustus ac sapiens: non loqui.
 uicque diuina & humana omnia: & osum regum leges intelligit: quanto autem tu sapientior nobis
 es. tanto maior erit te accusandi facultas: Cupit. n. Domitianus affinem culpae te
 arguebat eos: ob quae uerba eiusque comites exularunt. Quid est autem: cur illi exulare
 inquit Apollonius: ob crimen ait Demetrius maximam omnium quae in quaque cadere
 potest ut illi uideatur qui eos pepulit. Dicit. u. ipsos deprehensos esse contra regnum
 suum insidias machinantes. Te autem illis facinoris huius auctorem ac sua fore fuisse: quoniam
 etiam huius rei causa pueri abs te dissectum esse affirmat. Non igitur inquit apollonius ab
 eunuchis ablatum iri impiam arbitrat? Minime uero Demetrius inquit: in hoc te
 accusat: quod pueri castraueris: sed uaticinandi causa mactatum abs te pueri dicitur: ut ex no
 uis exitis futura melius dinosceres. Illud et crimen accusationi adiciat quod nouo indu
 menti genere: & uiuendi consuetudine utaris noua & haec tibi ab his et obiciuntur
 a quibus diligere colique te maxime putas: ut ex Telepho audiui uestrorum utriusque fa
 miliarissimo. O Mercuri inquit apollonius utinam nunc telephum inueniamus: hunc. n.
 phum te dicere arbitror: quod ueronis temporibus consulatum gessit. Hunc ipsum dico inquit
 demetrius: quoniam aut ipsum es alloquutus. Solent. n. tyranni suspectos hinc omnes qui in
 dignitate sunt constituti: si cum his loquantur: qui in ea sunt causa in qua nunc tu es: Te
 lephum inquit Demetrius ex urbe nuper migravit pro praconis edictum: quod aduer
 sus phum omnem latum est exulare potius eligens tanquam phum. quod ueluti consularis rema
 nere. Utinam inquit Apollonius talis uir mei causa periculum non subeat: satis enim pro
 ipsa phia periclitatur. Tu uero hoc mihi dicas uelim Demetrii quid faciens dicis
 ut tibi uideor sedare posse timorem meum. Non ludendo inquit ille: nec quare timui
 sti perterrita abs te esse dicendo: sed si haec terribiliora existimas fugiendo uitare ip
 sa debes: nec in fuga et de ipsis loqui. Tu autem fugeres ne o demetrii si per ipsis
 quibus ego nunc appellor periculum subiturus esses: per palladem inquit Demetrius
 non fugeres: si quis de iure mecum uolet certare. Cum autem is: qui summam regum praedivert
 indicta causa homines interficiat: atque excusationem si afferre uoluerim non sit au
 diturus: aut et quis audierit occidat eum ei et qui nihil iniuste perpetraverit nequa
 quam fugae parcendum arbitrarer. Quin & tu mihi non concederes tam ignauam & Philo
 ut sic dicam: frigidam mortem eligere praefertim: quam phia praecipis aduerfaretur. Phi
 losophia uanquam ut arbitror conueniens mors est si ciuitatem suam in libertate uen
 dicans aliquis moriatur: aut parentes: filios agnatosue ulciscens aut amicorum
 causa decertas quos agnatis & affinis praefertunt sapientes uiri. Si uero quis aliis
 de causis: & iactantiae gratia mortem quaerat: & ut sapiens uideatur sese tyranno
 subiciat multo demetrius putari debet: quam si in rota circumferratur: sicut de ioxione fabu
 la uarrant. Tu autem defensiones hinc sumes opinor quod huc ueneris: hoc. n. apud
 hominem sanae mentis iure propones: dicere: quod iu primis te nunquam fuisse ausum
 huc accedere si quid deliquisses. Hoc autem Domitiano non probabis: sed quia ar
 canam quamdam & absconditam uim habeas: audacissimum te esse arbitrabitor. Cum
 .u. diebus decet: ex quo te appellauit: non dum elapsis ad iudicium uenias: ignorans
 adhuc qua de causa uocaris rationem quandam accusationis praebere uideberis: quod de

Suspecti
 tyrannis
 digni.
 Precor
 contra phi
 losophia

Philoso
 phiem
 conueni
 quae.
 Amici co
 gnatis
 feruntur.

lictore tibi conficius prænoscas: quibus de rebus accusari possis: & de puero interfecto uulgata fama inualescet. Caue insuper ne ea quæ de factorum necessitate in ionia fuisse abs te disputata feruntur: nunc super te ueniāt: & uolentibus facis graue quippiā in te moliri: tu nunc in ipsa coactus ruas nō adiuuerēs sapiētius semper existimātū esse talia p̄cauere. Quod si neronis t̄porē nō es oblitus: quid mihi contigerit meminisse facile potes & me ad mortē subeundā illiberalē nō esse. Sed habebant ea t̄pa facilitatē quandā. Neronē. n. cythara ab imperatoria dignitate uidebatur excludere: in ceteris uero nō admodū incōposite sese habebat. Præbebat enim cythara plerūq; uelut iducias qualdā per quas a cædibus abstinebat. Id. n. cause fuit q; me non interfecerit cū iam pene gladiū contra me nudasset: ob tuos meosq; sermones quos de balneis habui. Mihi. n. parcēdi causa fuit: eo t̄pe sibi restituta uocis claritas: ex qua ut opinabatur: suauissimas melodias ediderat: nunc aut qua suauitate uocis quauē cythara hūc hoīem placabūs? mura. n. ap̄d hominē & ociosa sunt oīa: neq; hic a seipso nec ab alio demulcet: & quāuis lyrā collatur

Lira martis furorē placat. dans pindarus dicat: quæ martis et furorē placas: et a bellis reuocas: is tñ cū musica certamia instituerit: & uictores coronari publice iusserit: tñ eorū quosdā interfecit: quos aut suauissime & tibiis: & uoce cecinisse. Viris præterea quos rectū ducis est consulendū p̄des. n. oēs q; uel nimīū audax esse uideberis: uel ea dices quæ persuadere minime poteris. Salus aut ante pedes tibi posita est. Nauium. n. quas hic in portu plurimas esse uides: alix quidē in lybiā: alix in ægyptū alix in p̄ceniā: aut cyprū sunt nauigaturæ: qdā sardis usq; uel ultra sardes et sunt profecturæ: hax igitur quacūq; libuerit conscēdens ad quascūq; uolueris gētes defereris. Tyrānides at præclaris uiris molestie minus afferunt ubi eos nō i apto uiuere lēserint. Hac ofone demetrii supatus damis tu quidē inquit cū huic uiro sis aliquot amicissimus: nūc certe magnū illi bonū uideris afferre: de me. n. parua oratio habere: si cōsulerēne gladiis iā nudatis incurreret: neue tyrānidē subiceret: qua nulla facuio: nulla in manior eē putat: huius. n. itineris: nisi simul adesse cōtigisset ignarus erā: nā ego citius q; aliorū quispiā eū sequor: qd si quis me interroget quo nauigem aut cuius rei cā ridiculus plane uidebor: q; siculū pelagus: & sirenū t̄tē: nos dimensus: cur id fecerim adhuc ignorē: q; si sponte mea piculū subire poterā saltē cām interrogantibus dicere. Quoniā Apolloniū mortē affectat: ego at eius amator simul nauigo: sed quia tunc ut dixi nihil sciri meum officiū ē nunciquā scio non reticere. Dicam at non mea: sed huius hois cā: ego si mortē optetam nō magnā in me iacturā faciet phia: cū sim quasi strenui cuiusdā militis famulus rationē afferre potens cur hunc sequar. Sin autē hunc aliquis ceciderit: quod quidē est tyrāno facillimū tropheū: ut mihi uē de phia ponere poterit: quæ optimū philophorū oīum amiserit. Multi autē contra nos anyti meliticiq; insurgent: & accusationes hinc atq; aduersus Apollonii familiares ingerent alia quidēq; is tyranni

Pro phia dem riserit: illa uero q; aduersus eandē loquentē confirmauerit: alia rursus: q; diu moriendū centi aures p̄buerit aut q; audita laudauerit. Ego autē pro phia moriendū in idem arbitror sicut pro templis: pro muris: & pro maiorū sepulchris. Nā pro taliū salute multi & p̄clari uiri mortē opterierunt. Phia uero prodendæ causa: nec ego mori uellem: nec apolloniū: nec eorū quemq; qui apollonium amant. Post hæc Apollonius Damidi inquit pro præsentibus rebus caute differenti ignoscere oportet. Nam cum sit genere assyrius & medis finitimus: ubi tyrannides maximis colun-

tur honoribus: nihil magnū de libertate sentire pōt. Tu autē demetri: quo pacto Tyāni apud philam excusari possis nescio: qui timorē in pro his rebus oñdis. quā si q̄ des colū uere timenda appareret: te magis decuit a timore illū reuocare: qui talia metuere tur apud uideretur. Nec oportuit ullo modo timorē incutere illi quem p̄ his quā uere ti/ medos. menda nō sunt timere sensisses. Vir. n. sapiens p̄ his q̄ enumerasti moriet̄. Nā pro libertate mori leges iubent: pro agnatis uero & amicis ac pro his oīo: quos ama/ ueris: idē esse faciendū natura ipsa perfiniunt. Legi at̄ naturāq; oēs homines ser/ uiunt: naturā quidē sponte legi at̄ q̄q; etiā inuiti. Sapiētes autē magis decet pro Legi na/ his mori in quibus sese exercuerūt. quā. n. nulla iubente lege: nec impellente na/ turāq; turā ipsi fortitudine quadā ai eligere ausi sunt: pro his si qs ea solueret tentauerit oēs serui mori nō recusabunt: q; si ignis adsit: & accedat securus: ut cā quā dixi fortitudine uincat: nihil pfecto timebit sapiens: nec ad aliquod dicendū mendaciū cōpellec̄: & in his oībus quā didicit constans nihil minus permanebit q̄ in sacris quibus ē iniciatus. Ego at̄ plura q̄ ceteri hoīes cognosco: utpote: qui scia oīa. Scio at̄ quā scio partim studiosis hoībus: partim sapientibus: partim mihi ipsi/ partim et̄ diis A tyrāno imortalibus: tyrannis at̄ scio nihil. Quod at̄ non p̄ demetrius huc uenio. ex hoc iterfici n̄ facile intelligi pōt. qd̄ pro capite meo sum dicturus: in periculo at̄ nullo sum: nec possū. a tyrannide iterfici possū: et̄ si hoc ipse uellē. Intelligo at̄ in hoībus me peridi/ tari: quos: siue principiū siue additamentū me facit tyrannus ero quicqd̄ ipse uo luerit. Sin at̄ hos perdidero: aut mollius: aut negligentius eorū cām agendo: quā lis nā studiosis uiris esse uidebor: aut quis non iuste interficiet: qui uiros deluse/ rim: quibus ut a diis petii praepositus sum. Q noniā autē fugere mihi nō licebat Cōsuetu/ quin proditoris crimen subirem iam ostendā. Tyrannorū consuetudines duae sūt dines ty/ rānorū. aut enim in dicta causa hoīes occidunt: aut iudicio antea suppositos ac damna/ tos: sunt autē similes hi quidem calidis promptisq; belluis. illi uero mollioribus & ignauioribus: q; autem utriq; molesti sint. oībus patet. licet autē exēpla summere: eius quidem qui furore quodā indictaq; cā occidebat: Neronē: alterius autē Tiberi am interfecit enim is quidem eos: qui nihil tale metuebant. ille autē eos qui iam dudum id timuerunt: ego autē deteriores illos existimo: qui iudicium fingentes secundum leges decernere aliquid simulant: cum secundum leges nihil faciant. Decernunt enim perinde atq; ii. qui iudicii obseruatione non utuntur nomine lei/ gis abutentes in iis: qui per iracundiam agentes de alicuius morte sententiam fe/ runt: nam si interficiendo miseris illis hoc pacto damnis: multitudinis misericor/ diam auferunt: quam uelut exequias praebere decet his qui iniuste fuerint interē/ peti. huius itaq; tyrannidis iudiciariam quandam formam uidere uideor: quā tam ad iudicatum terminantur. Nam de quibus anteq̄ iudicium fiat constituit quid sit agendum: eos tanq̄ non iudicatos iudicio subicit: & qui tali iudicio damnatus fuerit manifeste patet ab homine non secundum leges iudicante damnatum esse qui autem iudicium refugerit: quoniam pacto cuitabit infamiam: quin sese ipse/ met damnauerit. Cum itaq; uiri tales contra me nunc positi sint. si contentionem mihi aduersus eos instantem aufugiam: quā terra me crimine parum iudicabit. Supponas. n. ea quā dixisti recte uereq; fuisse dicta me uero tanq̄ uere dictis pa/ reres. Hos autē quos tueri debeo supponatur interfici. Quas ego cum sim talis p̄ secunda nauigatione preces faciam: quo me conferam. Aut ad quem pergere exo/ prabo: essent. n. ut opinor: oīa loca: ubi Romani dominantur euitanda: ueni: n.

dumq; ad uiros cū mihi amicos tū non palā & in aperto degentes: qualis aut fa-
raotes esset: aut Babiloniæ rex: aut diuinus Iarchas. Aut generosus Thespion: q;
si ad ætiopes diuertendū mihi statuerim: quidnā uir optime Thespio dicendum:
erit: siue. n. quā egissem occulcrem: mendacioꝝ amator uel seruus potius esse ui-
debor. sin uero hæc patefacere cōstituerē tali opinor ofone utendū erit. Me qdē o
Thespion rufrares apud uos calumniatus ē crimina obiciēs: quoz; mihi nequaꝝ
conficius erā dicebat. n. me iactatorē esse: ut portētoſa quædā loquentē / indorum
præterea sapiētia uiolatorē. Ego ac re uera nihil horū sum. proditor ar amicosꝝ &
iugulator: & perfidus: & alia quædā hmōi me esse fateor adeo ut si quis pro tali-
bus uirtutibus coronari mereat: ego me illū esse pſitear: qm̄ maximas corū quæ
Romæ sunt familias ita perdidit: ut illic degere amplius ex ipsis nemo possit: q; si
hæc medicentē uidires Demetri erubesceres profecto iā. n. hoc ita sentio: quasi ea q̄
oculis cernunt. Quid aut si faraotē & me ad uix talē in indiā fugientē ante ocu-
los tibi ponas: aduocare iā nūc potes: quō ipsū intueri possem: aut quā cām su-
gæ pretexteres: nōne tibi preclaz; uiderē si dicerē pbum iustūq; ante me ad eos
uenisse: & aiām pro amicis ponere paratū: postq̄ uero fuerim secū uersatus uiro

Qui bi-
but ex tā
tali phia
la partici-
pes peri-
culorū.

oium qui ubiq; sint diuinissimo haud quāq; eo aio: eaz; esse uolūtate. Iarchas autē
ex me ueniente nihil quæreret: sed uelut eolus Vlyxem: qñq; pſpere nauigationis
munere abeūtē ignominioſe iussit ex insula discedere: sic illē comitesq; e sacro tu-
mulo me depellerēt: iniquū dicētes pmiū p accepto poculo me referre: uolūt. n.
ut quicūq; ex illo bibunt piculoꝝ cū amicis p̄cipes sint. Et qm̄ scio q̄ sis in ser-
monibus uehemēs & acurus. O Demetri posses has meas rōnes facile cōfutans di-
cere: ut ad eos accedere cū quibꝫ uersatus antea nō essem: sic. n. forsitan bene mī-
hi succedere fugam arbitrareris: q; tuto possem apud hūsmodi hoies degeneritatz
rōnē hāc qd̄ hēat ueritatis pscrutemur: mihi. n. de illa sic uſe. Ego uix sapiētē cen-
seom: nihil priuatim sui cāfactuz; neq; arbitraturz; quicq; occulte fieri posset: ut ipse
salte sibi nō adsit. & siue apollinis Pythii pceptū id fuerit: siue sapiētis hois cuius /

Seipsum
noscere.

dā seipsum pbe cognoscentis: & ob hoc iniam hanc de oibus in cōi pferendis: si
ue alio quocūq; mō se res hēat mihi sapientis esse uſe seipsum noscere: & sui ipsius
mentē hēre pſidē: neq; terreſieri ab his: q̄ pleriq; timent: neq; rursus audere qd̄
agredi eoz; q̄ ceteri rubore quodā uerecundiaꝝ attentant. Qui. n. tyrānis inſer-
uiant: sibi ēt amicissimo p̄dere conant: timentes ea quæ uere timenda nō sunt: q̄
uero timere oporteret: nō metuēt: talia uero ut fiant nō cecedit sapiētia: quæ præ-

Conſciē-
tia hoies
punit.

ter Pythiū epigrāma euripidis quoz; inia laudat: putantis cōſciētia esse: quæ hor-
mines puniat: cū se male operatos fuisse recogitant: eadē quoz; furiaꝝ pœnas ap-
posuit horeſti: qñ aduersus matrē infantiū Mens. n. agendaꝝ rerū domina ē: con-
ſciētia uero q̄ menti uidēt: quappiſi mēs opa bona eligit faciēda cōſciētia ui-
rū mittit ad oīa sacra p oēs uias p oīa deoz; tēpla. ad oēs hoīum species. & plau-
dens canēsq; ipsum ubiq; laudat: dormiētū quoz; eidē afflētē p̄claz; chorū e som-
nioꝝ domo illi circūponit: sin ad aliqua delicta ſeditiola mens prolabiē: non ſinie
cōſciētia talē hominē rectis oculis quenq; aspiciere nec expedite uerba proferre:

Cōſciē-
tia a sa-
cris arce-
lantes.

a sacris quoz; & precibus uotisq; eundē arceat. neq; manus ad simulacra deorū at-
tollere ſinit & attollentē increpat ac reſcit: sicuti leges cōtra rebelles fieri iubent:
et ab omni etiā hominū cetū eundē exterminat & dormientes terreſcit: & quocunq;
q; per diem fecerint ea tanq; imagines audire aut dicere arbitrantur: & ea omnia

similia somniis uanaq; cōscientia efficit. Debiles autē uisões & fantasticos terro-
 res p̄bables & uere timēdos ostendit. Hoc itaq; pacto conscientia me redarguet
 siue ad eos qui me agnoscunt accesserim q. n. talia agens uiroꝝ p̄ditor sim māse
 ste me arbitror & ondissē & ip̄a ueritas apte demōstrat: q̄netiā mei ip̄s p̄ditor
 nō ero pugnaboꝝ aduersus tyrānū generosū homeri carnē decātās. Bellator iuppi-
 ter. Hac oratione adeo se cōmotum scribit Damis ut animi promptitudinē auda-
 ciāq; receperit. Demetrius quoq; non amplius aduersatus est Apollonio sed illius
 dictis consentiēs quāsi diuinitus datā laudabat eius opinionē q; pro talibus uiris
 auderet periclitari philosophiā itidem collaudans: quæ sibi talē audaciā p̄stabat.
 Deinde ipsos p̄cedens domū suam ducere uoluit: uerū id recusauit apollonius mei
 ridiē iam instare dicens: uelle autē se prima nocte romanorū portū intrare sicut na-
 ues facere consueuerunt: talias uero concenabimus inq; ubi melius se se habebūt
 res meæ nunc enī uereret nequa aduersus te institueretur accusatio: q; cū regis ini-
 amico cenauisses: neq; uero nobiscū ad portū descendere te uolo: ne quis mecum ser-
 mones aut arcana consilia cōmunicasse criminetur. Eius uerbis assensus Deme-
 trius abeuntes cōplexus dimisit: crebroq; ad eos respiciens lachrymabat. Apollo-
 nius autē ad Damidē conuersus si animo uales inq; & sicut ego audacia abundas
 ambo nauem ingrediamur: sin uero p̄p timorē aio deficiis tempus adhuc superest
 hoc loco manēdi: cōmodissime nāq; apud demetriū utriq; nostrum amicissimum
 uersari poteris. Ad hæc respondens damis: quid inquit apud hunc discere pote-
 ro? Si hodie tibi de periculorū p̄ amicis tolleratione differenti cum interfuerim:
 tamē solū te relinqū & immunis a periculis esse uelim: cū hæcenus nunq; timi-
 dus erga te uisus fuero. Præclare dicis inquit Apollonius p̄pterea p̄gemus: ego
 quidē eodem quo sum habitu. te autē habitū magis popularē assumere oportet:
 ut neq; comā habeas tam prolīxā & hoc tribonion linea ueste permutes. Calcea-
 menta insuper quæ nunc habes: dimittere opus est. Quid autē hæc permutatio cō-
 ferat ostendā. Nolo enī te deprehensum mecū in eodē esse discrimine. si enim uel
 stitum tecum cōmunicares fore ut cōprehēdaris q̄primū. Ego autē cupio: ut nō
 tanq; p̄bū: sed tanq; amicus & familiaris me sequi uidearis. Hīs uerbis persuasus
 Damis p̄
 pythagoreum habitū permutauit: non quidē ob timorem aut poenitentia mutat ha-
 bitū py-
 Post hæc dicearchia soluentes: cū iā triduo nauigassent: hostia tyberina intrauerūt.
 unde facili Romā usq; nauigatio est. Forte per id t̄pis regium gladiū tenebat He-
 lianus: uir iādudum Apollonii amator: cū quo in Aegypto fuerat q̄nq; locutus: is
 apte nihil pro apollonio Domicianū rogauit. neq; n. eius: quē gerebat magistra-
 tus ratio permittebat: quo nam enim pacto uiꝝ regis inimicū apud eundē lauda-
 re ausus esset: aut quō uelut amicū excusaret: oibus tamen artibus quæ clāculum
 prodesse cuiq; possunt pro apollonio usus est: nam cum suū ante aduentum gra-
 uiter a calūniatoribus accusaret apollonius: rex inquit q̄ pleni sermonū inaniū
 sunt sophistæ: quantaq; est in eorum arte iactantia: qui quoniā in uita nullius bo-
 ni compotes sunt: mortem appetunt: nec ipsam sponte sua uenientem expectare
 sustinent: sed eam ui quadā ad se trahunt eos lassendo: qui gladios in manibus
 habent: hoc ipsum ut arbitror. Nero cum animaduertisset Apolloniū interficere
 noluit: ubi enim mortem affectare alium sensit: non uenit gratia mortem remi-
 sit. Sed illum despiciens non est dignatus occidere. Musonius quoq; tyrrenum

multis in rebus imperio suo aduersatum in insula relegauit nomine tyara/ adeoq;
 sophistas huiusmodi amant græci ut tūc quidē ppter eius colloquium habendū
 Musoniu/ oēs eo nauigarent/nūc āt fontis/quē fecit uiscendi cā eodē omnes accedebant. Nā
 fontē iue in insula aquis carente Musonius fontem inuenit:quem græci nunc laudibus ef-
 nit in isu ferūt non minus eo:quē in helicone ab equo inuētū fabulant. Hæc itaq; regi añ
 la. aduentū apollonii narrauit Helianus. Cū autē deuenisset callidius & artificiosius
 eundē liberare conatus est. Insiliū.n. cōprehensū hoīem ad se duci. Cūq; illū accu-
 sator graulter calūniaret/eūq; incantatorē ac malis artib9 imbutū assereret:iudi-
 cio inquit Helianus regio te ipsum ac tua uerba seruato. Apollonius āt si ego in-
 quit incantator sum quo mō ad iudiciū uenit? Sin āt ueni ad iudiciū quo mō in-
 cantator sum? nisi calūniatores tantas uires habere dixeris: ut ab incantatoribus
 ēt uinci nō possint. Cū ad hæc insolentius aliqd dicere accusator pararet. Compe-
 scens ipsum Helianus/mihi inquit cōcede:q; ante iudiciū tēpus dā. Ego.n. sophi-
 sta mentē seorsū tentabo:q; si iniuste quippiā fecisse cōstabitur auferent oīones
 forenses:& tu iudiciariæ causæ uictor abibis:sin ille suæ defensioēs cā obiectis cri-
 minibus cōtradicerit tūc regis de illo iudiciū erit:post hæc i secretiorē quēdā locū
 secedēs Helianus:ubi de causis grauioribus iudicia exercebant. Discedite oēs in-
 quit:nemoq; inter sit:sic enī regi uisum est. Postea uero q; ambo soli relictī sunt.

Sermo
 Heliani/
 cū apol-
 lonio.

Ego inqt Apolloni admodū adhuc adolescens erā:qñ impatoris pater in ægyptū
 uenit deis sacrificaturus:tecūq; de suis maximis rebus cōsulturus:& tūc tribuni-
 tia dignitate apud regēungebar:erāq; iā tū rei militaris peritus:tu uero me tan-
 ta familiaritate cōplexus es:ut dum rex ciuitatibus iura diceret:tu mihi seorsum
 & qs nā essem:& quo uocarer noīe.& quo pte nat9 essem referres:qn ēt hūc ipm
 quē nūc gero magistratū:mihi pdixisti:q; multis qdē esse maximis sumumq; hu-
 manor9 bonor9 tē uideat. Ego āt maximā molestiā & p̄cipuū infortuniū eē iudi-
 cio. Sū.n. difficilis tyrānidis custos:attamē si cā sefellerim deos timeo:q; āt beniuo-
 lentia tibi sum affectus iā ostendi:nā q; amare te nūq; destiti ex quo primū:ut di-
 xi te cognoui:nec unq; desinā:quo ad eius temporis meminero:nunc dicere nō at-
 tinet:sed cum te nunc ab is criminibus:quæ falso tibi recusator obiecit liberare
 cupiā:propterea tecū secreto colloqui istitui:ut auderes meis oibus rebus fidēter
 uti:præscire ēt qualis in te esset regis aīus qd.n. de te iudicatur9 sit nescio. Est āt
 ita dispositus:ut cōtra te ferre sniam cupiat:uerat āt ne falsis de causis id fecisse
 uideatur. Et primo q; homines consulares a se alienandi causa fueris crimīnatus.
 Vult enim quæ facienda minime sunt:ea secundū iusticiæ numeros fecisse uidē-
 ri:neq; uero oportet beniuolentiā & animi mei effectum erga te manifestum fie-
 risi.n. remissius aliquid me sentire de te suspicaret:quis nostrū citius eēt piturus
 nescio. Ad hæc apollonius:quoniā aperte inquit inter nos loqui possumus:& quæ
 cūq; habes in aīo ptulisti:mihi quoq; itidem facere iustū arbitror. Cōmunica-
 sti nāq; mecū de rebus tuis:perinde atq; hi:qui diutissime uersati mecū sunt i &
 per Iouem ita amice eras erga me dispositus:ut ēt pericula simul subire uideā te
 paratū:ppterea ego quoq; mentē meā cōsiliūq; omne tibi adaperiā. Mihi quidē
 a uobis fugere in diuerfas terras partes liquit:quarū nec nomina quidem audita
 nobis sunt:uenissemq; ad uiros sapientes:& me ipso sapientiores:qui recta rōne
 deos colunt:eosq; ob id ipsum p̄picios magis habenti9 i:qui istis in locis uersan-
 tur:pud eos aut nulla est delatio: nulla accusatio:& cum iniuriā aliis non infei-

rant: nec ab aliis iniuriā patiant: nullus oīno iudiciis indigēt. Veritus āt nē p̄di-
tor eē uideret: si excusatiōe a me neglecta p̄dant: iū qui p̄p me in iudiciū sunt ad
ducti: huc accessi excusatiōē in iudicio facturus: de q̄bus aut̄ excusatiōē fieri
oporteat audire ex te cupio. Tūc Helianus: accusatiōis inq̄ capita multa sunt. Accusa-
tiōis ca-
atq; diuersa. Nā & uestiēdi formā: & alios uiuēdi mores calūniant: q̄rētes q̄dā
sicutur tāta ueneratiōe dignū te iudices: obiciūt ēt illud: q̄d Ephesi de peste r̄nū
dedisti: multa quoq; aduersus regē: cū secretor: iū Palā: q̄dā ēt tāq̄ accepta disse-
ruiſſe te criminant. Aliud p̄terea obiciūt crimē: q̄d mihi q̄dē oīum maxie ē in-
credibile: q̄ scia ne in sacris q̄dē ut effundat̄ uictimaz: sanguis te sustinet: regi
āt uehemēt̄ credibile est. Dicūt. n. te cū Nerua simul in agrū exeuntē mactatū Obiciūt
archadē puer: in frustra cōcidisse atq; in regis p̄niciē sacrificasse: atq; hoc sacrifi-
cio Neruā ad opiniōē regni extulisse: ea q; noctu a uobis fuisse p̄petrata definē-
te iā mēse: hoc āt crimine: qm̄ maximū est aliud nullū maiore defensiōe indigere
censemus: nā q; nouo utaris hitu: & q; p̄noscēdi sciam hēas: & reliq̄ tibi obiecta
crimina oīa huc tēdūt: & illa quidē: atq; oēm q̄ ad hęc sequit̄ iusticiā cōdonari
tibi dicunt. Opus est igit̄ ad hęc cōsuetūda crimina excusatiōē parare. Ad hęc
Apollonius primū inquit q; sup̄bus nō sum argumentū est: quia excusatiōē fa-
cturus adueni: q; si audaciā aliquā actiones mex p̄endere uident̄ quasi supra ty-
rānides extollere me uolentis: id ip̄m ex hoc diluitur. Qui me tibi subieci: cū sis
uir bonus & amator meit: nā inimico prauū uideri nihil habet molestia: inimici
nāq; oderūt nō ob ea: quaz ceteri palam accusant: sed ob ea in quibus priuatim
se lalos arbitrant̄: ab amico āt accusari tāq̄ prauum multo molestius est: q̄ oīa q̄
ab inimico accidei p̄t̄: neq; n. fieri p̄t̄: quia ipsiſ odiosus sit: p̄p̄ q; prauus eē
iudiceſ. Visus est Heliano recte dicere Apollonius: eūq; bono aio eē iubēs: hanc
de ip̄so cepit opiniōē: ut nullomō terrefieri uir ille posset: etiā si gorgonis ca-
put cōtra eū eleuaret̄. Conuocans igit̄ uiros ad hoc negociū p̄paratos: iubeo in-
quit hunc uinctum in carcere detineri: quo ad rex aduenisse illū certior fiat: atq;
ex eo audiat q̄cūq; mihi ab eodē dicta sunt: & hęc dicēs ualde se iratum aduer-
sus ip̄sum ostēdebat. Deinde in regiā ueniens Helianus: quaz sui erant officij mi-
nist̄rabat. Hoc loco Damis casum quendā contigisse memorat: partim similem:
partim dissimilem illi: qui Athenis Aristidi q̄sq; contigit. Cum. n. ob uirtutē ur
Aristides
be pulsus esset Aristides: & abiēns muros iā esset egressus: rusticus quidā illi oc-
pulsus
currens petiit: ut aliquā sniam sibi scriberet: qua aduersus Aristidē ueretur: cum
athenis.
ipse neq; hominē nouisset: nec accusatiōē omnino ullam: sed solum inuidia tan-
Q ui ual
geretur: q; ualde iustum esse illum audierat. Quod autē Apollonio contigit hoc
de iustus
fuit. Centurio qui Apollonium optime cognoscebat: cū nominatim ip̄sum salu-
esset ob
tasset cuius rei cā in hoc discrimē adductus eēt interrogauit: scire āt se r̄dente hoc isen-
sus.
Apollonio: at ego inquit ille optime scio: accusaris. n. quia ab hominibus tāquā
deus uenerari expetis. & quis inquit Apollonius tanto p̄e unq̄ ueneratus est: ego
ipse inquit Centurio cum adhuc puer essem Ephesi: quādo nos a peste liberaſti.
Recte inquit Apollonius & tu fecisti: & Ephesi ciuitas tanto malo liberata. Ie-
circo inquit ille defensionem pro te parauit: quaz te iudicio liberabit. Nam si huc
extra muros eamus: ego ceruicē ense amputabo: & ense dimittam: unde uir di-
uinus putaberis: & pro ueris criminib; in iudiciū uocatus: & in hoc multo r̄usti-
cior fuit is: qui Aristidē expellere uolebat: hanc āt ridēs: & Apolloniū deludens

Apollo- dicebat. Ille uero nō audienti similis: cū Damide loq̄bas de insula: quā Delmata
nus i car- appellat. ubi in his bifariis scindit is. Postq̄ hæc Helianus liberiorē carcerē inco-
cerem. lendi facultatē Apollonio p̄stitit: quo ad ociū eēt regi illū audiēdi. Stauerat. n.
 rex secreto prius aliq̄ secū loq̄. Discedēs igit̄ de p̄torio Apollonius & in carcerē
 uadēs: disputemus inq̄t o Damis cū his hoibus q̄ nobiscū hic inclusi sunt: qd. n.
 aliud agere possumus: donec tyrānus quæ petit mecū loquas. Garulos inq̄t Da-
 mis & loquaces nos existimabūt: si eos a defensiōis suæ meditatione dimoue-
 mus. Absurdū p̄tereā uidet̄ iter mœstas uiros deābulare. Immo uero inq̄t Apol-
 lonius: il maxī colloquētib⁹ & cōsolatorib⁹ indigēt: si Homeri carminū memini
 sti: q̄ dicit. Helenā Aegyptia medicamēta in cratere miscuisse: ut aīa dolorē dilu-

Quid sit
nep̄thes eret: qd̄ ego nihil aliud significare puto: q̄ Helenā cū sermones Aegyptios didi-
 cisset: q̄q̄ uisā hoibus narrare solitā esse: eoq̄ in cratere p̄uere: id est sermones
 pariter & uinū pro leuāda ægritudine solitā adhibere. Verisimile hoc est inquit
 Damis siqd̄ ipsa i Aegyptū ueniēs Protheo locuta est: uel sicut Homero placet
 cū Thōnis Polydamide uersata est: nūc at̄ in aliud tēpus si sermones differant:
 opus est. n. mihi aliqd̄ te prius iterrogare. Scio inq̄t Apollonius qd̄ me sis iterro-
 gatur⁹: scire. n. cupis qd̄ cū Heliano locut⁹ fuerim: & q̄ ab illo rursus audierim:
 & utrū crudelis erga nos an mitis uisus sit. Hæc sunt q̄ audire cupis: dein oīa ut
 sese hūerint enarrauit. Gaudius inq̄t Damis nō incredibile mihi nūc ut inq̄t Leu-
Leuco- thee uelū
thee uelū bus mare metiebas: uobis. n. terribilib⁹ q̄busdā & horredis difficul-
dedit tibus ib⁹ iplici-
Vlyxi tis deor⁹ aliq̄s manū porrexit: ne penitus oīum salute destitueremur. Hæc ei⁹ di
 eta increpās Apolloni⁹ quorsū inq̄t hæc tua uerba tēdunt: aut qd̄ talia metuis:
 neq̄ adhuc agnoscis q̄ sapia cūcta stupefacit: q̄ ipsam itelligūt: ipsa uero a nullo
Sapiētia cūcta stu-
cūcta stu stupefit. Vex. n. uero inq̄t Damis: nos ad hoīem uenimus oī prudētia uacū: &
pefacit. qui nō solū pp̄ nos nō obstupescat: sed nihil eē putet oīno quod stupefacere ip̄m
 possit. Agnoscis igit̄ inq̄t Apolloni⁹ o Damis illū supbia furere demētēq̄ eē. In-
 telligo inq̄t ille: qd̄. n. phibet. Tibi igit̄ Apolloni⁹ oīa tyrāni dicta factaq̄ cōtēnē-
 da sunt: atq̄ eo magis quo melius ip̄m agnoscis. Dū talia secū loq̄rent. qdā cy-
 lix: ut ex hitu apparebat ad eos ueniēs: ego inq̄t o uiri pp̄ diuitias in uicē disci-
 mē adductus sum: & iure forsītā inq̄t Apolloni⁹. Si. n. ex nefariis opib⁹ diuitias
 cōpasti: uelut latrociniiis aut ueneficiis hoīes interficiēdo: aut effodiēdo regū sepul-

Thesauri chraui: ubi magni thesauri plerūq̄ cōdunt: cōsentaneū est te nō solū in iudiciū uo-
in sepul- caris: sed maximis affectū suppliciiis iuterfici. His. n. modis diuitiæ quidē parau-
chris. tur: sed scelestæ nefandæq̄ putari debent. Sin uero ex hereditatibus: aut liberali
 mercatura & nō feneratura ditatus es: q̄s est adeo puerus: ut sub legū p̄textu co-
 netur ea tibi auferet: quæ scdm̄ leges acquisisti. Tunc ille eoq̄ inquit quæ habeo
 maxima pars ab agnatis mihi relicta in domum peruenit: uxor autē diuitiis non
 tanq̄ alienis cum meæ sunt: nec rursus: ut oīno meis: nam bonis uiris libent̄ eas
 cōmunico. Accusant aut̄ me calumniatores q̄ uō tyrānidis bono diuitias possi-
 deā: cum mihi sint adiūmēto res nouas aduersus tyrānum molienti: adduntq̄ nō
 mihi solum: tuor⁹ etiā aliis: quos huius facinoris socios afciuerim opes meas facul-
 tatē suppeditare. Cōparat̄ aut̄ iam quædā aduersus nos accusationes & primo
 quidē q̄ oēs diuitiæ: si mediocritatē excedant cōtumeliā pariunt. & ceruicem
 supra multos eleuare faciūt: & animos erigunt: nec obteperare legibus paruiūt:

& magistratus qui ad gubernandas puincias accedūt in caput diuitū puocāt: cū Diuitiae
 pecunis maxime in seruāt: & se ab eiusmodi diuitib⁹ pp diuitiā: magnitudinē gignunt
 cōtēni arbitrant. Ego. n. cū adhuc essem adolecēs: anteq̃ talentorū centū diuitias illoctia.

possiderē: oīa pro ridiculis habebā parūper pro his: q̃ tūc aderāt meruebā. Postq̃
 uero talenta quāq̃inta uno die ex patris morte mihi puenerūt: ita mentē imuta
 ui: q̃tū equorū domitores illos imutāt ex seris ac rudib⁹ ad mansuetiores mores

traducētes. Cūq̃ diuitiā quotidie aufererēt: multaq̃ a terra mariq̃ mihi asser- Factus
 rentur: pp timorē factus sum diuitiā: seruus. ut magnas pecunias pro custodiē sum diui-

tis diuitiis erogarē: p̃tim calūniatorib⁹ tribuēdo: quos talib⁹ officiis lenire opus tiarum
 erat: p̃tim magistratus gerētib⁹ impartiēdo: ut cōtra insidiatores munitus essem: tiarum
 p̃tim agnatis affinisq̃ largiēdo ne mihi diuitias inuiderēt: q̃n ē seruus nōnullis seruus.

donabāne deteriores fierent: si negligi se penitus adauerēt. Pascebā ēt greges
 aruicorū p̃claros q̃ iminentia picula p̃uidentes: p̃tim illis occurrerāt: partim mihi
 p̃nuuntiabāt: attamē cū hoc mō diuitias circūuallassem easq̃ tā rutiis mōrib⁹ se-

p̃ssem eas: cā in hoc discrimen adductus sum: neq̃ satis adhuc exploratū nō-
 bis est: in columi corpore simus euasuri. Ad hāc Apollonius confide inq̃. Nā
 pro corpore fideiussorē hēs diuitias illarū. n. causa in carcere detineris: sed nō ita

multo post dimitteris: mō solū his uinculis solutus & liber. uerū ēt labore ac solli-
 citudine: quā te seruos ac calūniatores diuitiā: metu colere cogebat. Cum uero
 alius p̃pterea se accusatū q̃reret q̃ Tarenti: ubi dñabatur sacrificās publicis p̃ci-

bus nō addiderat Domitianū Palladis filiū eē. At. n. inquit arbitraris fortasse Domitia
 Palladē non peperisse: eū semp̃ habita sit uirgo: ignorabas autē: ut opinor: deam nus palla-

ipsam draconē q̃nq̃ Atheniensibus peperisse. Alius autē hac de causa in carcere dis filius.

tenebat. habebat. n. agellū in acarnania secus Acheloi fluminis hostia: ipse uero
 parua scapha nauigans infulas quā Echīnades appellat circūuehebāt: & ex iis Echīades

unā cōtemp̃latus: quā cōtinenti dudū cōiuncta fuerat. arboribus uinib⁹q̃ eam
 conseruierat: domūq̃ habitationi sufficientē in ea cōstruxit: aquā ex cōtinenti dedu-

cens: quā affatim insula sufficeret: ex hoc itaq̃ accusatus est: quasi nō purus a fu-
 rore esset acarnan: q̃q̃ scelestorū oporū sibi cōsciū ex alia terra tāq̃ ab eo polluta

secessisset: atq̃ idē faceret: q̃ olim post iterfectā matrē fecisset Alcmeon Amphia-
 rai filius: qui etiā Acheloi hostia sibi delegit habitāda: & q̃q̃ idem scelus non per-
 petraffet conici tamē facile posse: quādam non multum illi dissimilia ab eo cō-

missa fuisse: illi autē nihil aliud q̃ oci & quietis cupiditatem huius secessus cau-
 sam fuisse dicebat: & inuidiam solam esse op̃inabatur: quā accusationē contra se
 instituisset: & tunc in carcere detineret. Cum plurimi ep̃y: qui erāt in carcere ad
 Apolloniū uenientes calamitates suas deplorarent: (erant autem in eo carcere sex-
 me quinquaginta) & eorū aliqui egrotarent: alii merore prostrernati iacerent: alii
 mortem expectare quærerentur: quidam paruos filios: aut parentes: aut uxores
 ululando deflerēt: O Damis inquit Apollonius: uidentur mihi homines isti me-
 dicamento indigeret: cuius antea meminimus: siue igitur Aegyptium id sit: siue
 ubiq̃ terrarum nascatur sapientia: ex hortis suis ad id componendum radices
 euellentes tentemus eius saltem particulam his miseris p̃berere: maxime nāq̃ ui Ad Cer-

dentur indigere. Eis itaq̃ in unum cōuocatis Apollonius: O uiri inquit huius ha-
 cerarios biraculi mecū participes: ego ualde misereor uestri q̃ a uobismet ipsis percreatis: sermo
 nondū sciens: an uos ipsa accusatio perditura uinā appareat: prius uos a uobis Apolloni

Toleran Interfici: q̄ ab eo qui uos morte cōdēnaturus est ut putatis: neq; uero audere ubi
tia in ad timetis: aut timere ubi audetis: rationi cōsentancū arbitror. Sed Archilochi parū
uersis in sentētiæ uos iubeo meminisse: qui tolerātiā in reb⁹ aduersis paciētiā nuncupans
uētū deo quā in cūbente cēpestare uenientiū fluctuū impetus recipit. Nec existimetis hęc
rum. mala esse ad quæ uos qdē inuit: ego aut uolens accessi. Si. n. easulas cōferre uo/
 luerimus: magis lugēda est dies illa: qua ratiocinatio ad iniusta crudeliq; facinō/
 ra impellens uos fetellit. Sin uero: tu Acheloi insulā nō ob eas causas: quas accu/
 sator affert: coluisse te dicis: tu uero diuitias tuas nūquā insidias regi retendisse
 affirmabis: neq; tu cōsulto fecisse dices: ut principi auferres: qn Palladis filius ha/
 beretur: & oēs oīno falsa esse dicetis crimina: pro qbus in hoc discrimen adducti
 estis. Petā a uobis qd pro reb⁹ nō ueris tanti gemitus sibi uelint. Quāto. n. uo/
 bis p̄pinguissimos magis acclamat: uos oportet eē robustiores: imēbra nāq; huius
 paciētiæ sunt hęc: aut. n. hic detineri & in carcere uiuere molestum extimatis
 aut principiū eorū: quæ uos passuros arbitramini: aut hęc poenā grauē putatis:
 etiā si nihil ultra patiamini. Vex: ego qui rez: humanarū naturā agnosco: rationē
 uos docebo medicorū: cibariis dissimilē: inā & corpori uires addet: & mori nō si/
 net. Nos hoīes in carcere sumus: omni tpe: quod nos uitā appellamus: ipsa. n. astra
 re sumus corruptibili corpori alligata multa quidē p̄ter. oibus autē struit: q̄cūq; in hoīes
 omni tē cadunt. Et qui primi domos inuenerūt: nō ai aduertisse uident: q; alio carcere se
 pore. ipsos circūdarent. Nam quicūq; regias habitāt ut in eis tuto degere possint: hos
 Carceres magis uinctos eē censemus: q̄ eos qui ab eis dē uiuunt. Cūq; urbes & earū mores
 cōmunes nia in memoriā redigō: uident he mihi cōmunes carceres esse: in qbus clausi de/
 sūt urbes tineant Mercatores: Oratores: Spectatores & pompæ ductores. Qui ēt Scy/
 thas: qui in curribus uitā degunt: nihil minus q̄ nos inclusos arbitror. Hister. n. a/
 Scythiæ & Thermodon atq; Ithanais ipsos circūstunt flumina: haud q̄q; facilia transiūt:
 in plau/ quīs in apto habitet: & sup caros domus ædificent: in qbus delitescētes serunt:
 stris de/ & nisi puerilis ualde ratio uideret: diceret oceanū quasi quoddā uinculū terræ cir/
 gunt. cūiectū esse. Accedite Poetæ: uestra sunt. n. quæ sum dicturus: atq; his merētib⁹
 Saturn⁹ decantante: Saturnū quoq; Iouis cōsilio fuisse ligatū: Marcē ēt deorū oīum belli
 Mars uī cōfissimū in celo qdē a Vulcano in terra uero ab Aloidis uinctū fuisse: q; si p̄x/
 eti. terea cogitabimus: q̄ multi sapiētes ac beati: aut ab insolentib⁹ populis in carcere
 detrusi fuerint: aut a crudelibus tyrānis cōtumeliis affecti. sic ista p̄ferremus: ut
 nihil his inferiores uideamur: qui hęc nō sunt p̄pelli. His uerbis adeo imutauit
 eos qui erāt in carcere: ut eorū pleriq; cibū caperēt: & lachrymas fletusq; dimitte/
 rent: sperarētq; p̄sente Apollonio nihil mali p̄peti se posse: postridie quoq; in ean/
 dem suam p̄multa locutus est. Submissus fuerat a Domitiano quidā sermonū
 auscultator: qui habitu quidē tristis demissusq; apparebat: & in magno ut aiebat
 periculo cōstitutus. Lingua uero nō admodū expedita utebat: uerba decē octo/
 ne calūniatorū more cōnectēs. Sed cū Apollonius fraudē p̄cepisset ea narrabat:
 quæ sibi nūq; cōtingerāt. Flumina. n. & montes prædicabat. tū uero seras & arbo/
 res: quas ratione ceteri quidē delectabant. Ille uero nihil perficiebat eorū: quæ
 concupierat. Postq̄ ille ad obiurgationes tyrāni deducere tentauit Apolloniū o/
 amice iquit tu q̄cqd libet audacter dicito: neq; n. ego te calūniabor. Ego aut qe
 quid in Rege dignū accusatione iudicauerim corā ipso proferā. Factū est aliud

SEPTIMVS

quoq; in carcere colloquū: partim ab his qui secum utēq; fors tulerat loquuti sunt: sed qm̄ de rebus nō magnis memoria digni sermones fuerit: iccirco silentio p̄terendū putauī. **Damis** aut ut opinor: nihil eorū q̄ dixerit: aut fecerit. **Apollonius** p̄mittere uolēs oīa scripsit: ex qbus ego illa collegi: quae digna memoria iudicauī. Cū iā qnq; dies in carcere inclusus fuisset. **Apollonius** & forte iā nō cōis priuatiū eēt: quidā gr̄cae linguae peritus i carcere ueniēs: ubi iā **Tyaneus** eēt interrogauit: seorsum deinde ab aliis uocato: cras inq; tecū loq; Rex instituit. hoc. u. ab **Heliano** uidebat̄ audiuisse: iā ego hoc scio inq; **Apollonius** tāq; archa nū & neminē p̄ter **Helianū** id scire intelligo q̄uis in carcere sim. Tum ille & iā antea tibi p̄dictū fuit: ut peteres: si qd tibi expedire arbitraris. Ut bñfaciatis inq; **Apollonius**: ego ac & hic & extra eodē mō uiuo: disputo nāq; de his q̄ accidunt: nullius aut rei indigeo. An etiā inquit ille cōsiliario nō eges **Apolloni**. qui te mō neati: in quo pacto regē alloq; te oporteat. Non sane p̄ louē inquit **Apollonius** nisi forte ut adulator sim p̄suadere uelis. Quid si qs inquit ille cōsulat: ne supbe neu quasi regē ipsum despiciēs loquaris recte cōsuleret inquit **Apollonius**: q̄q; id ipse mihi p̄suasi. Ego autē inquit ille huius rei gratia uenerā: gaudeo autēq; te ad hanc iā modeste p̄paratū cōspiciā. Oportet aut ad tyrāni uocē & oris eius de formitatē te p̄pares: loquitur. n. grauiter etiā si placide mansueteq; loqui uoluerit: supcilia uero oculis superiacē: genae autē bili refertae sunt: idq; in eo conspiciū maxime est. Ve: hanc **Tyaneus**: mō te perterreant: sunt. n. naturae uicia semperq; eodē modo sese habētia. Ad hanc rñdens **Apollonius**. **Vlyxes** inquit antrū ingrediens **Poliphemi** cū antea nec quātus esset: nec qbus cibis uesceretur audis: set: nec qua uoce tōnaret quicq; nouisset: tamē seipsum ipsemet cōfirmatū & quāuis ab initio formidās: antrū tamē egressus uir fortis extimatus est: mihi quōq; **Vlyxes** exire a tyrāno est animus: & me ipsum sociosq; seruare pro qbus in hoc periculo exiit antrum adductus sum. Hanc ad eū qui ab **Heliano** missus fuerat cū dixisset **Damidi** postmodū omnia serio narrauit: subinde somno correptus dormitauit. Circa crepusculum uero: quidam regiae causae scriptor adueniens: iubet inquit **Rex Apollonius**: ut quādo foris populo refertū erit ad se in regiā uenias: non de illatis criminibus facturus excusationē: sed quia te uidere qualis sis & solus cū solo loqui cupit. Quid igitur inquit **Apollonius** hanc mihi loqueris? An uero inq; ille tu es **Apollonius**? Certe sum inquit **Tyaneus** etiā. Cuiā igit inquit ille hanc diceret: iis inquit **Apollonius** qui me ducturi sunt: opus est. n. me tāq; ex carcere cū stoditū p̄dire. Tum ille hanc eadē inquit custodibus p̄cepit. Et ego inquit **Apollonius** in tpe adero: tu uero talia anuncians abi. Cūq; ille abisset: & iam noctis instaret principiū: **Apollonio** in lectulo recubens. Ego inquit o **Damis** somno indigeo: grauis. n. p̄terea nox mihi fuit. cū laborarē meminisse aliqua ex **Faraote** quondā audita. At uero **Damis** inq; uigilare magis oportuit: iteq; ad Regis p̄ceptum p̄parare: cum magnū tibi negociū imineat. Sed quonā pacto inquit p̄parare me possum cū nesciam qbus de rebus sit interrogaturus? Tum **Damis** de uita inquit decertans tā negligenter agere uideris. Certe inquit **Apollonius** ne gligenter. Nā & ipsam uitā negligo: sed nunc qd ex **Faraote** audierim tibi narrare uolo. erit. n. sermo p̄sentibus rebus: ut arbitror accōmodatus. Leones quos mā suescere uolunt homines: iubebat **Faraotes** uerberibus non cedi. Nam recrudescere uerberibus illos aiebat. Nec rursus blanditiis nimium leniendos putabat: mixta.

quia sic nimium superbi euaderet. opinabatur itaque blandicias minis proximas facilius
 ad mores operatos illos posse deducere. Id autem nos non perferat: ducatur maluefa-
 ctione dixerimus: sed tyrannis quasi frenum quoddam inuicimus: quo si utentur a me/
Leo Aesopum diocritate nunquam aberrabit. Optime inquit Damis contra tyrannorum mores excogitata
 est ratio. Sed est et Leonescio quis apud Aesopum qui egrotare simulans belluas
 omnes capiebat. quare ad uisendum accedebat. Vulpes autem quod inquit huc ingrediens uti-
 litatis capiam ubi tuto manere nullus poterit: exeuntem autem uestigium nullum uideo? At ego
 inquit Apollonius sapientior utique uulpem iudicarem si intus accedens capta non fuisset.
Soli sacrificauit Sed et spelunca regrediens suamet ostendit uestigia. Hanc locutus somnium con-
 pit ualde breuem: deinde illucescente die cum soli sacrificasset: sicut in carcere consue-
 uit omnibus qui aliquid interrogabant perbenigne respondit. Interea cum fore populo repletum
 esset librarius idem aduenit iubeat ut ad regis portas accederet. Ille uero nihil aliud
 quam eam inquit alacriter percessit: uadentem autem Satellites quattuor sequebantur longius
 aliquo distantes quam ut custodiat eam sequi uiderentur. Herebat autem illi Damis timidus
Populus admiratur Apollonium quidem sed cogitabundo similis. Omnis autem populus Apollonium respiciebat: tum per ha-
 bitus nouitatem: tum quod diuinus quidam stupor habitui esse uidebatur. periculum quoque
 pro uiris amicis subibat eo et quod sibi antea insens fuerant: tunc amicos benignosque
 reddebat. Cum antea regias fores consisteret: uideretque homines quosdam tam deos ado-
 rari: alios autem supplices uenerabundosque coram illis adstare: tum ingredientium et egre-
 dientium strepitum ingentem adiuuaret. Damidem conuersus uidens inquit hanc nego-
 cia balneis rectissime posse comparari. Nam eos qui extra sunt: uideo intus ingredi
 perperantes: qui uero sunt intus cum celeritate egredi adiuuato: ut hi quidem lauare uo-
 lentibus: illi autem iam lotis similes appareant. Attamen sermonem hunc nemini patefa-
 cias uolo. Ex hac Apollonii acta in epistola quadam ab eodem scribuntur. Cum uidisset
 hominem iam senio confectum magistratum quandam studiosius affectare: atque eius po-
 tiundi eam quasi hominem seruum se se regi submittere huic inquit Apollonius. O Da-
 mis non persuasit Sophocles: ut ageretur dominum et furiosum auferret. Idem et de
 nobis Apolloni dici potest inquit Damis: qui nunc ante has fores consistimus. Tunc
 Apollonius uideris mihi inquit O Damis arbitrari. Eadem sicut in inferno dicitur
 has fores custodire: mortuo namque similis apparet. Non mortuo Damis inquit: sed
 morituro. Tunc Apollonius abiecto inquit aio erga mortem esse mihi uideris O Da-
 mis: quam ab adolescentia mecum sis continenter uersatus: ego autem iam te ad ipsam prepa-
 rasse arbitrabar: et quam ego acie aduersus eam struxissem iam me cognoscere: sicut
 in pugnatibus et iam armatis non audacia solum opus est: uerum et ordine quodamque pu-
 gnandi opportunitate illi demonstrat. Parimodum philosophantibus meditando sunt
 tempora in quibus mori possunt: ne imparati improuisi: sed cum optima electione
 ad mortem ferantur: quam autem optimam et philosophiae aptissimum tempore mori elegerim
Philosophi pati aduersum iminentiam. si quis me uelit interficere alias cum tu et adesses disputaui: ut te quoque ad idem com-
 firmare. sed de his satis. Postquam regi alloquendi Apollonium oculi fuerint quibus man-
 datum fuerat in regiam ipsam introducere: Damidem uero secum intrare non permiserunt
 forte autem rex cum palladi nup sacrificasset uiridi ramo coronatus in adonidis aula
 consisterat: erat autem aula illa ortulis undique circumdata et floribus abundabat: quos
Palladi sacrificata Assyrii in honorem Adonidis mysterio eam domi placent. Cumque factis adhuc inter-
 uerat Doctus casu se se conuertisset specie uiri stupefactus O Heliane clamauit: cur duxeris me
 mitianem. ad me duxisti? At hoc sermone nihil territus Apolloni: quamuis uerba optime

percepisse: ego inq; o rex putabā palladem perinde te purgauisse: atq; olim apud Pallas ne
Troia Dio medē purgauit: uebulā. n. pp quā deteri⁹ uidere hoies solēt ab eius ocu
lis abstergēs dedit illi: ut deos atq; hoies agnosceret: te at ut uideo nouidū dei pur
gavit q̄q; uehemēter indigeres: ut ipsam palladē: atq; hoies ēt intueri melius pos
ses: neue hoies inter dæmonū spēs collocares. Tu at o philosophē inquit rex a ta
li uebula expurgatus unq; fuisit: lādudū inq; apollōius ex quo primū philosopha
ri coepi. Q ūo igit inq; rex uiros mihi inimicissimos deos putasti? Imo uero igit Expurga
Apollonius nā tibi est bellū aduersus indos larchā & Faraotē: quos ego solus ifra
tus a ne
hoies deos cēseo: & tali dignos denotatiōe. Ne traducas uos ad indos rex ait: neq;
bula.
n. de illis loquor: sed de amicissimo tibi Nerua: & iis: qui in eadem sunt cā rñde.
Vis ne igit inq; apollonius excusationē me reddere: ut libet inq; rex. ple. n. mi
hi iā attulisse iniuriā cōuictus ē: tu uero cōsiliō: & sentētiā: oīum illi cōsci⁹: quo
pacto uō iniuste cōtra me facias edoce. Si ea quorū ego sū eis cōscius audire uis
audi: qd. u. ego qd uerū est celare. Tū rex archana quādā & ad uiros pñicie spe
ctantia: auditur: se ēt putās aīum erreretur. Apollonius at ubi suspēso aīo regem
aīaduertit. Ego inq; rex uerū uiros oīum modestissimū & māuerissimū tibi q; be
niuolū & oīo principē optimū ēē cognosco: elationē uero & fastū in rebus agen
dis adeo posum: ut honores ēt reformidet: eius quoq; familiares de quibus dicere
te puto Rufus & Orfitus modesti quidē & ipsi ac diuiciā: cōtemptores: & ad res
agendas tardiores ēē uident. Res at nouas cōtra te moliri: nec unq; ipsi cogitarūt
nec alteri cogitātī assensissent. His uerbis rex ad iracundiā excitatus calūniatorē
sco.
īgi. me contra ipsos uis redarguere: ut quos ego scelestissimos oīum: mihiq; inimi
cissimos agnouisti: bonos benignosq; & ad agēdū legniores affirmes. at q puto: si
qs cōsēd de te īterrogauerit fore: nequāq; dicāt icātatorē ac p̄stigatorē: aut impu
dentē: aut auarū: & legū cōtēptorē te ēē adeo scelestissima capita ad malū inuicē
cōcordatis: sed hæc oīa redarguet accusatio: cūcta. n. quibus cōiurastis: & p qbus
& qñ: & q pro hac re sacrificia fecistis: nihil minus scio: q̄ qui eorundē p̄cipes i
terfuere. At ne his quidē uerbis terribus apollōius: turpe est inq; o rex & a legib⁹
alienū de his iudicare: de quibus antea sis persuasus: aut de his atē p̄suaderi: de qui
bus iudiciū sis laturus. Attamē si ita dispositus es defensionis meæ principū acci
pere linito. Ego rex de me male sentire te aīaduerti: quo plurimis iniuriis abs te
afficior uel potius a calūniatore: quæ. n. probatur: se ēē pollicitus est. Tu anteq̄ au
dieris credidisti. Tu igit rex defensionē undecūq; libet exordire. Nā ego ubi cōsiste
re: & unde incipere cōueniat iā cōstitui. Post hæc uirū cōtumeliose deludere coe
pit capillos barbāq; atroudēs: & inter sceleratos uiciri iubens. Ipse uero se tonderi
uidēs oblitus inquit o rex fuerā p capillis periculū subitus: ēē de uiculis at si me
inquit incantatorē ēē arbitraris: quo pacto uincies: uincia igit rex: nec atēa dimi
tā q̄ te in aquā: aut ferā quāpiā. aut arbore cōuerteris. Ego uero inquit Apollonius
in ulla istorū ēt si facere possem me cōuertā: ne uiros prodā sine cā in capitis pe
riculum adductos: sed qualis nunc simitalē supplicis oibus me subiiciā: quæ tibi
in corpus hoc exercere libuerit: mō uiros: quos uolui defēdā: pro te aut inq; rex
defensionē quis parabit? Tempus respondit ille: & deorū spiritus: & amor philoso
phicæ cui me penitus addixi. Præludiū itaq; defensionis priuatim corā Domicia
no tale fuisse scribit Damis: q at inuidiose talia referūt: primo quidem se se defen
disse Apollonium perhibent: posterius uero ligatū & detonsū fuisse. Epistolam

quoque fingunt ionice quidē conscripta: lōgitudine at fastidiosam: per quam dicūt Apolloniū suppliciter admodū a Domiciano petisserut se uinculis liberaret. Apollonius uero testamentū quidē suū ionice scripsit. Epistolā at eius ionice cōpositā nullā inueni: quā oēs undecūque potui epistolas suas collegerim: neque fuit unquam in scribēdo plixius breues: & laconico more scriptæ sunt oēs: propterea uictor causæ di-

Lacōic⁹
stil⁹ apol
loniū. scellit ex foro: cur at post latā sniam detrusus in carcerē fuerit: posteri⁹ dicet: sed prius quā in foro egerit: quod de tonsura disputa uerit enarrauerō: digna. n. memoratu mihi talia uisa sunt. Cū iā biduo uinctus māsisset Apollonius: quidā in carcere uenitopis ferendæ cā uenire se dictitās & de salute sua cōsilia afferre. Is erat genere syracusius. Domitiani uero cōsilioꝝ oīum conscius: adeo ut impatoris lingua & mens appellaret. Is iuxta Apolloniū cōscedit: sicut antea alterū quoque se-

Ligua &
mens do
miciani. cisse diximus: a sermōe at p̄babiliore exorsus est: ille nāq̄ a remotioribus: hic aut a p̄sentibus rebus loquēdi principiū sumēs. O dii inquit unquam putasset apolloniū in carcerē detentū iri? Cui Apollonius: idē iquit qui me detinet nisi. n. hoc putasset nunquam uinxisset: ille aut sermonē p̄sequēs: qui unquam ambrosias comas tonderi credidisset? Ego inquit Apollōius: qui eas nutrierā: quō at hæc fers iquit ille? Cui Apollonius: fero inquit ut decet eū: qui nec uolēs nec inuitus ad hæc deuenit. Crus at inquit ille: quō hæc sustinet? Nescio inquit apollonius: mens. n. aliis intenta est. Verū & ad dolendū solet eē mens. Minie uero ait apollōius: mēs. n. q̄ i hoīe ē: aut nō dolebit: aut dolore sedabit. Quid at cogitat mens? Hoc ipsum iquit apollonius nō cogitare talia. Cūque ille de comis abscisis iteꝝ quæreret & ofonem tur-

Achilles
totondit
comam. sus eo flecteret. Maximū inquit apollonius domū cōsecut⁹ es: o adolescentēs: quoniam unquam ex achiuis nō fuisti: qui quondā ad Troiā expugnandā accessere. q̄ grauit̄. n. tulisses achillē Patroclī comas tondentē: si tñ totōdint̄o dolore illaꝝ cā fuisses affectus. Nā qui meas iā canas & fordidus oblitus tantope miserearis. non uideo quo pacto tolerare potuisses illas flauas & ornatas tōderi uidēs: hoc at ille insidiosē obiecerat apollonio. ut agnosceret: p̄ quibus maxime doleret & utrū cōiicia in regem iactaret: p̄ his q̄ passus fuerat: incertus ē: adhuc ob ea q̄ audierat: de multis inquit apud regē accusatus es: maxime uero p̄ eos qui cū Nerua tāq̄ iniusta passi ut dicitis exulāt: delatæ sunt insup querelæ de sermonibus: quos in ionia inimice aduersus eū loquutus es: neq̄ hæc oīa ut aiūt puifacit: quoniam p̄ maiora tibi irascitur: quis hæc ipsa magnæ auctoritatis uir detulerit. Quid ualē inquit apollōi⁹ olymponicē mihi narras: si ex eo gloriā quæris? quoniam in afferēdis calūniis plurimū ualeat: agnosco at hūc eē Eufratē: quē scio aduersus me omnia machiari. Sū at ab eodē alias in rebus ē: grauioribus perpeffus iniuriam. nam cū audisset quōdam me in æthiopiam ad gymnosophistas p̄fecturū: apud illos me calūniatus est: & nisi eius insidias p̄uidissem: sine taliū uiroꝝ: & tam sapientū colloquio mihi fuerat dicendū. Hæc uerba Syracusius admirans: an tu inquit mioris extimas apud te gē accusari: idēque ex Eufratis uerbis minus p̄bari q̄ si apud gymnosophistas idē tibi contingat? Certe p̄ louem iquit apollonius: illic. n. discendi cā p̄ficiēbar. huc aut docendi grā uenio. Et quid iquit est quod docere uis? me uis: bonū probūque esse respondit Apollonius. hoc enim rex nondum sciuit. At uero iquit ille officiū

Huc do-
tuum est. q̄ ad te pertinent bene disponere: ipsumque ea docere: quæ si atea dixisses eēdi grā q̄ huc accederes: nunquam p̄fecto uinctus fuisses. Agnoscs at apollōius syracusi uerba uenio: haec eodē quo regis sermōes tendentia. qui putabat: si cum uinculis liberasset fore:

ut aliqd cōtra Neruā eiusq; comites mēiret. O uir optime inquit si uera Domi/ Veritas
 tiano loquēs in carcere uinctus detineor: qd si eidē falsa dixerō sum passurus. sibi digna car
 enim ueritas digna carcere uidet. mihi at mendaciū. His uerbis captus siracusi9 cē uidet
 ualde illū amabat & tanq; uere philosophantē admirabat: idq; sepi9 uerbis signi/ Domicia
 ficās e carcere discessit. Apollōius uero Damidē respiciēs: intellexisti ne inq; hūc no.
 Pythonē. Vidi inquit Damis ipsum tibi assidentē: & uerbis ut uidebatur seduce. Python
 re te conantē: sed quid sibi uelit Pythonis nomē nō intelligo. Fuit inquit Apollō orator.
 nius Bizārius quidā noīe python orator ut aiuneat persuadendū aptissimustis a
 Philippo Amynta filio ad grācos p ipsos seruitute legatus missus: ceteros qui/
 dē grācos omisit ad atheniēses at q; maxie poterat rhetorica arte & dicendi uehe
 mētia usus est. Philippū dicēs infuria ab illis affici: & puerse facere Atheniēses: q;
 grāciā asserere in libertatē tēarent. Hāc itaq; & aliā huiusmodi aduersus Athe/
 nienſes dicebat Pytho. Sed demosthenes Peanicus magno aio cōtradicens se solū
 huius uehementiā tolerare autum fuisse in suis ofonibus iactat. Ego at q; ei9 oīo
 ne seductus nō fuerim: q; q; illi nō assenserim nunq; pmo dignū me iudicabo: asse
 rā tñ ipsum eadē: q; quondā python eē conarū: q; ppe q; tytāni mercenarius ad me
 uenerit absurda iniusta q; psuadere adniēs. Et quidē apollonius lōgo sermōe nar/
 rauit in hanc sniam uerba dicēs. Damis at reb9 pſentibus uehemētē se dubitaſſe
 refert q; eay exitu nullū uideret. nisi quē dii colentibus ipsos adorātibusq; ex re/
 bus ēt grauioribus plerūq; dederūt. Paulū uero ante meridiē ipsum compellans
 Damis O Tyaneē inquit gaudebat at tali cognōie: quid nā passuri sum9? Illud
 idē inquit apollōius qd hactenus passi sumus. Finis at nobis hic futurus nō ēne: Gaude/
 q; nos interficiet quisq;. Et quis inquit Damis adeo i uulnerabilis ē ut interfici nō bāt co/
 possit? Ille at sermōe prosequēs. liberabimur at inquit quod eū qui iudicaturus gnomie
 est hodie quo ad me at paulopost atq; hāc dicens exemptū eicōpede crus Damidi Tyanei.
 oīdens ait. Ego futurā libertatis indicū hoc tibi pmonstrare uolui quapp cōfide Eximit
 & tūc primū Damis ait indubiātē se cognouisse naturā apollōii: q; diuina quē crus e cō
 dam: & supra humanā eſſet conditionē. Nō sacrificiis pactis nō i prāciis uotis/ pēdc.
 q; nūcupatis uincula deriserat: rurſusq; crure cōpedibus iſſeto itidē atq; ceteri uī Crus inſe
 ēti pmanebat. Hāc aut ſtolidiores hoies ad incātationes referunt: quas ad plnri/ rit cōpe/
 mas re9 humanas proficere opinant. Nā aīlāt incātatiōes expetūt & certato di.
 res omnes pp uicendi cupiditatem eadē colūt: q; uis ad uictoriā cōferre nihil pos
 ſint: ubi. n. a fortuna q; uictoria prouenit: tūc iſelices hoies ab ea laudem aue
 rētes huic arti ipsam attribuūt: nec etiam ſuis cupiditatibus fraudati fidem adhi/
 bere eiſdem deſinunt: & ſecū ipi exulatiōes huiusmodi meditant: si hos aut uapo
 res incendiſſem nō caruiſſem proſecto uictoria: atq; hāc & uerbis aſſerūt: & oīo
 ſic eſſe opinant. Ad mercator9 etiam fores: hāc ipſa accedit incantationū opinio Incanta/
 Nam eoz plerofq; cōperimus pecunias ex mercatura quāſitas cōputare: ut ſcan/ tionum.
 ribus cōgruas partes impendant. & aduerſitates ſi quā cōtingant: aut ex pecunia opinio.
 rū paſſimonia: ſiue q; nō ut oportuit ſacrificarint euenire arātrantur. Maxie uel
 ro amatores attūgere ars huiusmodi uidet: q; cum tā deceptibili morbo laborent:
 ut aniculis ēt pro eo leuando fidem adhibeāt: mirandū nō eſt: ſi ad hui9 artis pro Proſunt
 ſeſſores ſophiſtas aut eorundem pceptis obtemperant ex terrā uiferib9 deſoſſos nihil in/
 aut ex aſtris lunaue ut aiunt direptos: aromata inſuper quācūq; in ortis idorum cantatio
 naſcuntur: pecuniā grādē hoz: cā aſſerri iubent: proſūt autem nihil: ſi. n. q; aman nes.

tur: quacunq; de cā erga amatores afficiant: aut muneribus allecti eisdē obsequā
tur in amoribus: tunc ars ipsa laudatur tanq; ad oīa sufficiens: sin uero eos sefele
rit: experientia in aliquod omīssum culpa refertur. Dicūt. n. talē uaporationē: aut
sacrificiū libationē uē defuisse: hōz aut quodcūq; magnū in utranq; partē momē
tū afferre. Hos igit. p. quos diuina signa & alia quīs portēta pcurant quāq; latissi
me ab huius artis p̄fessoribus cōscripta sunt: ego quo ad fieri pōt oculēdos cen
sui: nec inter adolecētes de ipsis q̄q; esse loquēdū: ne illis ēt ludī cā assuecāt. Sed
iā digressio finē habeat: qd. n. amplius dicere attinet de his: natura simul & lex di
sci prohibet. Cū talē se damidi mōstrasset Apollonius: multaq; inter se fuissent lo
quuti. Circa meridiē adueniens qdā sic loquutus ē. Rex te huiusmodi uinculis li
berat Apolloni Heliani cōsiliis persuasus: & libez tibi carcerē cōcedit habitandū
quo ad tēpus faciendae defensionis adueniar: quā: ut arbitror: post quinq; dies erit
facienda. Quis igit. ait Apollonius hinc me traduct? ego inquit ille: sequere mō.
Cū ii: qui i libero carcerē erāt Apolloniū uiderent: lēti atq; alacres cōplectebātur
utpote qui insperantibus ipsis ad se redisset: sicut. n. filii parentes desiderāt a qbus
cōiter doceri moneriq; consueuerūt: aut q̄ aetate sua contigerint audire: sic illi de
siderabāt Apolloniū: idq; mutua cōgratulationē significabāt. Ipse uero boni aliqd
eis consulere nunq; cessabat. Postridie damidē uocās Apollonius: mibi qdē statu
ta die defensio erit facienda: tu uero dicearchiā pergas: uolo: meliusq; pedibus ua
dere: atq; ubi demetriū ibi cōueneris ad mare te cōuertere: ubi calipsonis īsula est
illic. n. apparere me uidebis. Viuentē ne inquit damis: aut quo pacto? Tūc ridens

In libero
carcere
collocat

Diceat
chiz me
uidebis.

Apollonius uiuentē inquit ut ego puto: ut at tu existimas rediuiuū & ille quidē
ut ait inuitus abiit: nec de eius uita desperās oīno: nec rursus de incolumitate sua
multū cōfidens. Cūq; die tertia dicearchiā deuenisset: de tēpestate q̄ maxima die
bus illis in mari fuerat audiuit. Nā uentus imbrī cōmixtus uehementius maria p
turbauerat. ita ut nauis illuc tendentiū alias demerferit: alias in siculū usq; fretū
dispulerit: quapp tūc damis intellexit cur pedibus uadere se iussisset Apollonius.
Cetera at quā post hac scribens ex apollonio se audiuisse refert damis: cū deme
trio sibiq; postmodū illa narraret. Adolecēs qdā eximiae pulchritudinis ex Mes
sana: quā est in achaia ut aiebat oriundus romā uenerat. Hūc p̄multi quidē: sed
p̄ceteris oībus Domitianus amabat. Ceterz alii sic amabāt: ut non admodū q; ab
eodē non amare timerent: uerz ipse adolecens formae suae & pudicitiae parcens
cū modestia sūma debebat: itaq; q; aux & pecunias contēpserit: gēmasq; & equos
atq; alia quibus adolecentes ut amatoribus indulgent adduci solent iter laudes
nō numero: sic. n. decet uiz: esse dispositū: sed his maioribus p̄miis sollicitatus q̄
oēs alii: quos unq; oculi regū concupiuerint indignū se his quae offerebantur re
spondebant: q̄ propter amoris iussu in carcerē coniectus est: & ad Apolloniū ue
niens dicere aliquid uelle uidebatur: sed ob pudorē loqui nō audebat: quid cum
animaduertisset Apollonius: quid causae est inquit: cur tu nihil propter aetate ad
huc mali potens operari: peridet: ac nos infelices in carcere detineris? Immo etiam
moriar inquit ille: temperantiā nāq; leges uestrae morte plectunt. Non nostra so
lum inquit Apollonius: sed etiā quā quondā apud Thecū fuisse: Hipolytum: nāq;
tēperantiā causa pater interemit. Me quoq; inquit ille pater itidē perdidit: nam
dit ait a Messana: quā est in arcadia natū: litteras gr̄ecas non docuit: sed huc misit: ut le
dolecēs. gitima iura perdisceret: uenientē autem rex male me uidit. Tūc apollonius quā

Tēperan
tia lege
plectitur
Rex ma
le me ui
dit ait a
dolecēs.

si non satis intelligens qd ille diceret: dic inquit o adolescens num te cetuleis oculis esse Rex putauit: cum eisdem ut uideo nigros habes: aut oborto naso esse iudicauit cum eundem rectum: bene compactum habes: non secus atq; artificiose fabricata Mercurii simulacra: aut comam aliter se habere opinatus est: cum flaua sit: & recte discriminata: aut os forte tam egregie formatum ut silentio pariterq; sermone sit accommodatum: non sibi tale uisum est. Collum autem his omnibus ferendis idoneum: & uenustate quadam præ se ferens aliter sese habere uisum est regi: ac prope male ab ipso uisum te esse dicis. Immo Amat uero: hoc ipsum me perdidit. compulsum. n. ad me amandum abstinere non patitur: ab his me Rex quæ amat: sed meam pudiciam uiolare nititur: proinde atq; ideo quod mulieres amant. Admitte autem illud Apollonius quod obscenum dormire cum amatore putaret: & utrum turpe scens. an non id esse censeret: atq; alia homini interrogare noluit: quam erubescere Arcadem: & ob pudorem submissus loqui aduertit. Interrogauit autem in Arcadia seruos ullo possi deret. Certe per Iouem inquit ille & quod plurimos. quos igitur inquit Apollonius his te prefecit? Leges inquit ille. Nam per leges eorum dominus sum. Domitianus autem inquit Apollonius: quod a seruis expetitur: non ut illi obtemperet: & non aduersetur ei: qui eorum corpori dominus: ille autem aduersetur: quorsum faciendam ratio cederet. tyrannorum inquit uim insuperabilem imitetur esse audiui prope liberis impare uoluit: mei autem corporis dominus ego sum: illudque inuiolatum seruabo. Et quo pacto inquit Apollonius cum amatore negocium habes: quod gladio contra tuam pulchritudinem lasciuit. Ego inquit ille ceruicem potius prebebo. Illam namque gladius appetit. Ipsum igitur collaudans Apollonius: Arcadem inquit te esse uideo. Huius autem adolescentis ipse in epistola quadam meminit cumque latius accuratiusque describit: quod ego hoc loco fecerim: atque eius temperantiam laudabiliter extollere dicit. Adolescens is a tyranno non est interfectus: sed cum Romam non sine admiratione summa uidisset ad maleam nauigauit: ab Arcadibus magis coli dignus: quam qui propter plagas tolerantiam uictores apud Lacedæmonios prædicantur. Adolesce / scens a ty / tanno non / est inter /

PHILOSTRATI DE VITA APOLLONII TYANEI. LIBER. VIII. sectus.

Accusationem uel interrogationem potius: & responsionem ad quaesita nonnulla continet: Vbi etiam oratio ab eodem composita: non enim in iudicio habita scribitur. Postremo de illius aetate: & morte diuersæ referuntur opiniones.

Venit ad tribunal accedamus audituri uirum de illatis criminibus se defendentem. Cum. n. sol iam esset exortus patefactus est nobis: prioribus uiris aditus in pratorium: & cum rege uersabatur asserebat illi præterita die nihil omnino comeditisse cum examinaret accuratius ea quæ in accusatione continerentur. Habebat. n. in manibus libellum: ubi scripta erat accusatio: & alia quæ cum iracundia quadam alia placatiore animo legebat. Fingere debemus animo uirum legibus inimicum: quam prætorii me minimus. Ex alia uero parte occurreremus uiro: quod se potius disputaturus: quam cum capitis dictum arbitrabatur: quod satis concipi potest ex his: quæ egit antea quam prætorium ingrederetur. Cum. n. ad tribunal accederet: interrogauit scribæ: quoniam se duceret. Cumque illum ad iudicium ducere se respondisset: contra quæ inquit sum dicturus? contra accusatorum tuum inquit ille: & inter uos iudicabit. Inter me autem & regem: quoniam iudicaturus est inquit Apollonius: demonstrabo namque ipsum philosophiæ iniuriam asserere.

Philoso/ Et quæ inquit ille regi cū phia ratio est: ut iniuriā afferre ei possit. Verūtn phia
phia uult de rege plurimū sollicita est: ut iuste ac decet imperet: collaudās Apollonii sen
ut iuste tentiā scriba cū eēt aliogn Apollonio beniuolus ut in principio oñdit: quora in/
ac decen quit aqua tuā ofonē metieris? hoc. n. ante cām dicēdā scire me oportet. Si quod
res impe cūq; inqt Apollonius cā exigit dicere me sinat. nō ipse tyberis ad metiēdū suffi/
ret. ciar. Sin ad ea mūq; iterrogabor dicturus sum cōstat rñdētis mēsurā eē eū q in/
Quora terrogat. Cōtrarias inqt scriba uirtutes polliceris: cū & breuiter & plix de iisdē
aqua ora reb? te dictuz: oñdas. Minime uero cōtrarias inqt Apollonius: imo similes: qui
tionē me enī altez: sufficiēter efficere pōt: ad altez quoq; erit idoneus: & moderationē ex
neris? utroq; cōpositā: nō utiq; tertiā dixerim: sed iter primas ofonis uirtutes enumerā/
Mensura da uidet. Ego at tacere in iudicio qrtā esse uirtutē pcepi. Inutilis ista est inqt ille
respōden & tibi & oib? q in aliquo uersat piculo. Vez. n. uero Socrati Atheniēsi maxie
tis inter p̄fuit qñ absolutus est: & quo nā pacto inqt illi taciturnitas p̄fuit cū mortu? lit.
rogator. Nō fuit mortu? inqt Apollonius. uez sic eise Atheniēses putarūt: hoc pacto sese
Tacitur/ Apolloni? aduersus tyrāni iniurias p̄parabat. Cū ad fores p̄torii cōstitisset acce/
niras pro dēs aliū qdā scriba o Tyaneē inqt nudū te p̄torii intrare rex iubet. Tunc Apollo
dest in iu nius locuri ne: an dicturi cām huc accedimus. Tunc illenō pro uestib? hęc tibi
dicio. p̄cipiūt: sed oīno p̄hibet rex ne fasciculū: ne libellū: neue aliud scriptū oīno tecū
Nudū te feras. An ēt nec scuticā inquit Apolloni? ad hos cedēdos: qui sibi cā stulta p̄uase
iubet in rūt. Tūc exclamās accusatorio rex uerba mihi minas incātor iste. q. n. ego re
rrare i p̄ gi nūq; suasi: tu illi me p̄suasisse dicis. Aderat. n. cōuiciātī accusatori Eufraſis li/
torium. bertus: quē dicebat Eufraſis delatorē misisse disputationē: quas in ionia fecerat
Apolloni?: & simul pecunias attulisse: quos Eufraſis noīe accusatori largiret. Et
hęc tāq; p̄ludia accusatiōis fuerūt: q in ipsa accusatiōe acta sint deinceps narrabi
mus. Erat p̄torii tāq; in festiua celebritate exornatū: & insignes uiri oīa certatim
locā cōpleuerāt: idq; iubēte rege fecerāt. Cupiebat. n. corā plurib? Apolloniū re
darguere: cū ēt tot claroz uiroz p̄sentia terreti illū opinabāt. Ille uero adeo re/
gem cōtēnebat: ut ne respicere quidē ipm dignaret. Cū increparet accusator sup
biā eius: iuberetq; oīum hoīum deū respicere: oculos ad culmen domus sustulit
Apollonius louē se respicere demonstrās: deteriorēq; existimabat tā scelestū adu/
latores q eum: qui sibi tales adulationes fieri sustinebat. Clamabat insup accusa/
tor metre aquā o rex: si. n. ofonis p̄lixitatē illi concesseris: nos oēs decipiet. Ha/
Metire beo. n. libellum in quo accusatiōis capita scripta sunt: qbus ipm oportet rñderet
aquā o & per singula defensionē afferre. Imperator tāq; optimū cōsiliariū laudans iussit
Rex. Apollonium iuxta calūniatoris cōsilia defensionē p̄ferre. Et cetera quidē accu/
Capita sationis capita quasi indigna quæ in iudicium uenirent: omittens tm̄ interroga/
accusa/ uit: quoz dubia difficilēq; responsio uidebatur. Primo quidē: quæ causa est in/
tionis. quit Apolloni cur eodē quo alii uestitu nō utaris: sed propriū quendā & ab aliis
Cur eo diuisum habitū inueneris. Ad hoc Apollonius: quia inquit terra: quæ me nutrit
ēē uesti/ eadē quoq; uestire pōt: & hoc pacto miseris animalib? molestiā nō afferre. Rur
tu nō ute sus autē interrogauit accusator. Cur te homines deum appellant: qm̄ inquit ille
ris. uir omnis qui bonus existimatur talī cognomine honoratur. hoc autē respōsum
Vir bo/ ex qua deprompserit philosophia in sermonibus cum Indis habitis ostendimus.
nus est Tercio de peste interrogauit: quā Ephesi sedauerat: unde inquit agnoscēs: aut un
Deus. de cōiectans p̄dixisti Ephēsi cām morbi? Ego inquit o Rex utens uictu magis

tenui q̄ ceteri hoies primus morbi grauitatē sensiq; si libet referā ēē pestiū cās. Ille āt: ut opinor: timēs ne iniusticiā & sceleratas nuptias: & cetera q̄ p̄ter rōnē fecerat morboꝝ cās ēē diceret: nō ego inquit rīso tali. Quarta uero interrogatio: nē: nō statim p̄tulit: sed plurimū t̄pis interponēs: multaq; secū interea cogitās: & stupēti similis: eādē qd̄ p̄ter oīum opinionē fuit interrogauit. Opinabant nāq; oēs illū altiore uoce hoīum fide īplorata: grauiora qdā cōtra eiꝯ sacrificia clamaturꝯ ipse uero submissus placidusq; uerbis sic interrogauit. Cū tu Apolloni die qdā do: mo egressus ī agrū uenisti cuius p̄uē: ut sacrificares maestasit? Tūc Apolloniꝯ: quasi p̄uē: quēdā castigās: meliora inq; loquere. Si. n. domo exiui in agro fui & sacrificauī. si āt sacrificauī: ēē comedis: sed hāc dicāt uelimq; fide sunt digni. Talia dicēte Apolloniꝯ: cū laudatoꝝ assensus sublatuꝯ ēē maior ēē q̄ regio foro cōgruere uideretur. Rex illius dictis attestari oēs arbitratus: & rīsis eius aliq̄tū cōmōtus: cū sui cōpos eē: & mētis aliqd̄ hīc uideret: ego te inq; Apolloni de oblatiꝯ cri De crimī minibꝯ absoluo: & libeꝝ eē iubeo. Permanebis āt quo ad priuatim tecū colloq̄r. nibus re Ille autē aīo cōfirmatus: tibi inq; Rex hēo grā: pp̄ āt istos sceleratissimos uiros ut absoluo. bes funditus p̄cedit: insulā exulibus replent: cōtinēs doloribꝯ abūdat: & exerci Insulā: tus formidine: senatus āt suspicionibus nūq; caret. Da igit̄ si uis & mihi locū: sin exulibus āt mitte q̄ meū corpus accipiat. aiām nāq; cape īpossibile ēē: qn̄ ēē neq; corpus replent. cape poteris: neq; me possidebis: qm̄ tibi fatōꝝ ordine nō subicior: atq; hāc dicēs e p̄torio disparuit: p̄tē oportunitatē egregie captās: qm̄ tyrānus nō boni alicui E p̄torio ius cāsed ob qdā curiositatē: nō nulla ab eo q̄siturus apparebat. Multū. n. ī hoc disparuit gloriabā q; eū nō interfecisset: ne in tali re deciperet. Apolloniꝯ āt bñ sibi eue: nire opinabā: sū natura sua nō ignoraret & si oībus notū ēē se inuitū capi ne: quāq; possidet timore ēē quē pro uiris amicis suscepāt bñ suscipe uidebat. Cū. n. de īp̄s ne interrogasset qdē tyrānus qūo p̄suasione aliqua inductus eos interficeret ob crimina: quā in iudiciū nō uenissent. Hāc āt sunt quā in iudicio acta ab ipso. Sed qm̄ oīo quēdā ab ipso scripta est: quā uelut ad aquā narraturus cōpo: uis: consentaneū duxi eā huic operi inferere. Neq; uero sum nescius fore: ut qui scurile quoddā genus laudāt dicendī: sū hūc dicēdi modū calūniēnt: t̄q; minus q̄ deceat assentatoriū: ut ipsi putāt: uerbis āt & sentētiis nimis se attollentē. Si q̄s āt ad uiri cōditionē respexerit: nō iudicabit sapiētis moribꝯ contrādere si cōparia & antitheta oīoni inserat: & sibilātis more lingua supplodat. Rhetoricā nāq; Nō semp exercitatiōis ista sunt: qbus nō semp uti opus est dicēdi. n. artificii: si in iudiciis utendum manifestū sit dicētī calūniā affert t̄q; decipere uolenti eos q̄ iudicaturi sunt. Sin āt rhetori: occultū latensq; fuerit artificiiū facilius qd̄ uolet assequē. Iudices. n. latere: q; q̄s cis colori eloquēs sit uera p̄fectaq; est eloquētia. Sapiētī āt uiro sese defensori (neq; in iu: bus. dicio accusabit sapiēs ea: q̄ reprehēdere palam pōt) alius dicēdi modus cōuenit: Alia ora & a forensibꝯ oratoribꝯ: ut oratio p̄parata quidē sit: dissimulet āt p̄parationē: tio philo & purā esse oportet: nō tñ adeo nudā ut supbiā suspicionē aliquā afferat. Captā sopho: dā autē misericordiā ratio oīs abesto. Q̄ ui. n. supplicari per se nō p̄mittit: quid alia ora: is pro captāda misericordia dicere curabit? Talis ut arbitror: ea quā diximus rōtori. uidebit̄ his: qui nō nimis molliter necari uiq; sunt audituri. Cōpacta est autē ab Oratio ipso in hūc modum oīo. De maximis rebꝯ hodierna die certamē tibi rex mihiq; apollonī p̄positū est. Tu pro his rebꝯ piclitaris: pro quibꝯ antea nullus Imperator piclita apologetus est q; p̄hiām sine causa uidearis calumniari. Ego autē hoy: cā uocor in iudiciā. tica.

oratio apollonij

cium: quorū nūq̄ Athenis accusatus est Socrates: cuius accusatores uanū qd dæ
mones eē arbitrātes: nec ipm tali noīe appellarūt: neq̄ dæmonē eē sūt arbitrati.
Cū igr utriq̄ nostrū tā graue piculū imineat: nō uerebor ea tibi cōsulere: q̄ mihi
ipse iādudū p̄uasi. Postq̄. n. in hoc certamē nos deduxit accusator: opio falsa qui
dem apud oēs increbuit: ite in hac auditiōe cōsulericō iracundiā adhibitu: eē: per
quā ntcūq̄ in iudicio res euenit me sis interfecturus: me āt putāt iudicio q̄cūq̄
rōne possim excessusq̄: & mō o Rex adesse mihi cōplures opinant. Hæc itaq̄ cū
audissem in iudiciū ueni: nō ut mētē tuā rectāue sciam puerter: sed legib⁹ obte
perās rōni me subiecti: qd ēt me tibi cōsulere uolo. iustū est. n. te neq̄ p̄iudiciū fa
cere: neq̄ in his pmaneri: q̄ tibi forsan aliq̄s de me p̄uasit: q̄ tibi sim inimic⁹: qd
si qs regē Armeniū: aut Babiloniū: aut alium quē uis eorū: qui in illis p̄uincis re
gnāt: quicq̄ militib⁹ & equitatu sagittariis quocq̄: & uiroz multitudinē: & pecu
niā: multitudinē abūdā: mālū quidpiā tibi allatur: aut priuatur: tē impio dixe
rit. Scio nō sine risu te posse talia dicētē audire. Qūo igr credere poteristis: la

Pallas na
men Do
mitiani.

pietē & nudū: cōtra Romanū impatorē arma mouerē: aut quō talib⁹ uerbis au
res p̄bere potes. p̄sertim Aegyp̄tio calūniatore talia deferētē: q̄ p̄fecto nūq̄ ex pal
de audiisti: quā de tuis reb⁹ sollicitā eē: atq̄ iudē puidere fateris: nisi forte assen
tādi calūniādiq̄ facultas eo n̄sq̄ in uiris sceleratis ducta est: ut deos de reb⁹ par
uis: & oculoꝝ lippitudine: aut febricitatiōe de somniis: & de intestinoꝝ tumore fa
miliares tibi cōsiliarios eē dicāt: atq̄ medicorū instar attrahere: & cuiusbet mor
boꝝ tuorū remediū afferre: de ipio āt: & de uita piclitate: neq̄ cōsulat a qb⁹ cauē
dū sit: nec moneāt qb⁹ armis cōtra eōsdē sit utēdū: sed pmittāt calūniatores: tāq̄
palladis egidē aut Iouis manū tibi opitulari: cū de te scire p̄stent: ea q̄ nec ipsi
quidē sciūt. Iactāt p̄terea de te excitādo: aut ad somnū deducēdū plurimū la
borare. si tū somnū inducere est malis: mala semp accumulare: & tales ut sic dicā
iliades iugiter cōmifisci. Q uod āt equos plurimos nutriāt: & albis bigis p me
diū for⁹ deuehant: & in ualis argēteis aut aureis cōsueūt nuptiā p̄terea puero
rū duob⁹: aut trib⁹ nūmoroꝝ milib⁹: ad libidinē emptorū: mulierū: insup occulti cō
cubitus: quo ad illos scelus latere potuit: atq̄ eorū cōiugia postq̄ in crimine de
prehēsi fuerint: tū ēt ingētes plautus ob egregias uictorias habiti: quotiēs phūs
aut cōsularis uir nihil iniuste agēs falso ab ipsis iudicio circūuētus abs te occi
ditur. Hæc inq̄ atq̄ hmōi alia nefanda facinora scelestorū hoīum deliciis cōcedā
tur: patiant ēt ipsos reges neq̄ hoīum cōspectū uereri. Q uod āt supra hoīestitū
sape se p̄stent: ut asserere audeāt: q̄ deorū sunt sese p̄nocere: Ego qdē nō laudo
& audire phorresco: tu uero si talia admiseris: pculdubio futuꝝ arbitror: ut te in
iudicio accusent: tāq̄ de diis male sciētē. sperāt. n. ēt aduersus te accusatiōes cōpo
nere: postq̄ eorū calūniis nemo accusandus remāserit. Atq̄ sentio me hæctenus ac

Lex dñā
Regi.

cusatoris potius uel obiurgatoris. q̄ defensoris psonā gerere: sed hæc a me legū
grā dicta sunt: q̄s nisi dñas regi esse putaueris: ipse pculdubio nō dñaberis. Q uē
igr pro defensiōe mea prōnū inuocabo: si. n. Iouis iplorauerim auxiliū: sub quo
me uixisse nō inficior: incātationib⁹ uti me clamabūt accusatores: q̄ celestia ter
restrib⁹ misceā. Disputabimus igr de hoc ipso freti auxilio niri: quē pleriq̄ mor
Patet n⁹ tuū eē putāt: ego āt minime cōcedo. Is est āt p̄ tu⁹: q̄ me tāti faciebat: q̄ti tu illū
res meas facere p̄dicas: ipse. n. te gennit: a me āt rex idē factus est. Is itaq̄ defensiōis meæ
nouit. p̄sonus erit: qui res meas mulco melius nouit q̄ tu: uenit. n. Aegyp̄tū antea q̄ im

perator esset: ut diis ægyptiis sacrificaret: & mecum de imperio loqueretur. Cumque me comatu inuenisset: & eodē quo nunc sum habitu amictū me uerbū quidē ul-
lū de uestibus fecit: putās quæcūq; in me essent bene se habere. Cūq; mei cā il-
luc se uenisset: fateretur magnis me laudibus extollens discessit: & mihi per multa nar-
rauit: q; nulli alii patefacere ausus fuerat. Plurā quoq; ex me audiuit: q; ex ullo ne-
mine potuisset audire. In scia uero quā habebat de impio ualde per me cōfirma-
tus: cū alii prius ab eadē illū dimouere conati fuissent: & quidē non recte sicut ti-
bi quoq; uideri nō dubito: nā parētī tuo imperiū suscipere dissuadebant: qui post
illū eras imperator. Cū ē ego sibi cōsuluerim: ut impium ultro ut ita dixerim
ad forū ueniens susceperet: uolq; eiusdē relinquere heredes bene recteq; me senti-
re asseruit: quapp & ipse ad sūmum dignitatis gradū euectus est: & nos pariter i
eodē collocauit. Quod si me incantatorē esse putasset: nunq; de grauissimis rebus
cōsilia mecum contulisset: neq; n. de talibus mecum ppter ea loquutus esset: ut satis ne-
cessitatē asserere sine ut Iouē regnare illi monstraret: aut celestē aliq; prodigiū su-
bi falso nunciare cōdens solē ab occidente oriri: aut in oriente occidentē: non enī
impio dignū ipsum iudicasset si me putasset eiusmodi portēta efficere posset: aut
sophismatibus quibsdā uirtutē aucupari q; easdē uirtutes exercēdo acquirere opus
est. Quin ē de his ipsis rebus in tēplo Palā sum loquutus: incantatores uero deo
ut tēpla euitant: quæ sunt eiusmodi argibus inimica. Noctē. n. & locorū obsecrata
ut lectantes nō sinant dementes hostes oculos: atq; aurī uti iudicio. Sū ē prius
tim: cū tuo patre locutus cū dion & eustates colloq;ntibus nobis interesset: quo-
rum alter mihi quidē inimicissimus est: alter ac amicissimus: nā dionē ster amicos
enumerare nūq; desinā. Quis igit; corā sapiētibus uirīs: aut saltē sapientiæ simula-
toribus cū incantatore loqui uellet: aut q; non tā corā amicis q; inimicis cauere
ne malus ē uideat. Colloquia insuper erant incantatoribus aduersantia. Tū. n. op-
naris fortasse patē tuū cū regnū appeteret incantatorib; magis q; sibi ipsi fuisse
creditus: aut ad deos illa referret: ut ex me illud ipsum inueniret: quod pfecto ali-
ter multo se se habet. nā prius q; in ægyptū ueniret: regnū se habiturū extimabat:
sed postea de rebus maioribus mecum loquutus est. ceu de legibus: de diuitiis fuisse
acquirēdis: quo pacto diis esset sacrificandū: quāq; ab eisdē bona accedentis q;
secundū leges dāntur discere cupiebat: q;bus oibus incantatores maxie aduersant
si. n. hæc ualeat: nullius scī ipsorū ars extimabit. Oportet ac & hoc ipsum o rex
ut ita dicā cōsiderare. oīq; artū q; ab oib; inuenit sūt: uariæ diuersæq; sūt opē
ratione: cunctæ uero cōparādis diuitiis. hæc quidē puis: illæ ac maioribus inten-
dunt nōnullæ ēt uictus dūtaxat querēdi cā laborāt. Neq; solū sordidæ artes hoc
faciunt: sed aliæ quoq; tā sapiētesq; subsapiētes pter illā quæ uere ē p̄sa. Sapiē-
tes ac artes appello: ceu poēsīm: Musicā: Astronomiā & rhetoricā si circūforaneā.
Subsapiētes ac dico pingendi siogēdiq; pitā: insup statuariā gubernatoriā agrī
culturā quatenus aliquod agēdi tps & rōnem obseruat. Hæ nāq; artes nō multū
a sapientiā distare uident. Sūt ēt artes quædā o rex falso sapientes & cogēdis pe-
so sapien-
tū intente: ster quas diuinādi pitā nolim enumeres: est. n. plurimi digna-
si recte & cum ueritate pcedat. Vtrūq; ars appellanda sit. nō dū scio. Incantatores
aut oēs falso sapientes appello: quæ. n. nō sunt eē: quæ sunt tanq; nō sint. ostēde-
re conant: quīs hæc oīa quæ decipiūt imprudētia tribuo: q; qd. n. sapiētia huic
arti ut inesse id totū in eorū q; talia aspiciūt. q; ab illis fallunt demētia positū est

oēs. n. pecunias amore tenent: & ea in quibus se maxime iactant mercedis cau-
sa ab illis inuenta sunt: qui pecunias abundantiam affectantes eorum sectatores ut cum
q. libet seducunt: quasi oia: q. cupiunt prestare sufficientes. Quas igitur apud me di-
uitias aspiciēs o rex falsa huiusmodi sapientiae peritū me esse iudicare potes? qd
aut in hoc uera dicā ex epistola generosi & diuini hois patris tui licet intueri. qui
me cum in alio situm in hoc q. pauper sim maxime laudat. Est aut epistola talis:

Epistola Imperator Vespasianus Apollonio philosopho salutē. Si oēs Apollōi secundū te
Vespasia philosopharent: sciliciter utiq. se se haberet phiā: & paupertas: q. phiā qdē incorru-
ni ad apo pta permaneret: paupertas nero sponte ab oibns eligeret. Vale. Hæc patrē tuum
loniū. pro defensione mea dixisse putato: & phiæ incorruptibilitate paupertatis nero ele-
ctione spōcanca me definisse. Meminerat. n. eorum quæ in ægypto contigerant. quā
Eufrates & alii quidā phiæ simulatores pecunias ab eo non immanifeste petebant.

Ego aut non solū pecunias nō peti: uerū & illos tanq. nō idem facientes amoni.
Quin & cū essem admodū adolescens pecunias contēpsi: paternā. n. hereditatem
admodū amplā uno eodēq. die acceptā: & dimissā fratribus meis amicisq. con-
cessi: partim & cognatis pauperibus distribui: hoc unū dūtaxat cogitans ut nul-
lius indigerem. Omitto Babiloniā & Indos: trās caucasum & yphalim fluiuium

Pecunias lius indigerem. Omitto Babiloniā & Indos: trās caucasum & yphalim fluiuium
cōtempni positos: q. oia loca peragrās: mihi sp. similis permansi. Sed eorum quæ in istis regio-
nibus a me acta sunt: q. nūq. pecuniis acquirendis aium intenderim: hunc ipsum
ægyptiū adhibebo testē: qui cū multa mala me fecisse: plura & puerse cōsuluisse
calumniatur: nunq. tñ pecuniæ cā ad hæc facinora impulsus fuisse me dicit: nec
quid lucti sim meditatus ostendit. sed tā dementē eē me iudicat: ut cū iisdē incanta-
tiōibus utar: quibus alii pecunias: grā nti solent pecunias tñ non exoptē: putatq.
me quasi uenale aliquā mercē pponentē clamare accedite. O demētes sum. n. inca-
rator egregius: idq. gratis & nullius mercedis cā exerceo: terit aut hoc lucrū. q. ue-
strū quilibet eorum: q. expetit compos factus abibit: ego aut accusationes periculatq.
subibo. Sed ne sermones infulsos: aut demētes efferramus: quæramus ab accusato-
re de quo primo dicere nos oporteat: q. in interrogatiōe nō esse opus censeo. ipse. n.
a uestitu sumpsit accusationis exordium: & ab his quibus aur uescor: aut abstineo.

Pro uesti Hoī: igitur p me cām dicto diuine Pithagoræ: p his. n. in iudiciū uocor: quorū
tu & ui- tu quidē inuentor: ego aut laudator sum & imitator. Hoibus o rex terra cūcta ne-
cessaria pducit: ita ut uolentibus pacifice cū ceteris aialibus uiuere nihil oio de-
sit: ex ipsa nāq. cōi oim nutrice quædā metendo colligunt: quædā arando extra

Quæ ex huntur: & oia suis tpiibus apte cōgruunt. Sed quidā uelut illius munere ignari ci-
bi uestitusq. parādī cā gladiū cōtra aialia nudarūt. Indi aut brachmanes: nec ipsi ta-
lia laudauerūt: & ægyptios gymnosophistas ne talia laudaret edocuerūt. Ab his aut
munda. hæc instituta accipies Pithagoras ægyptiorū disciplinā græcorū: mōribus primus
Linteis admiscuit: & aialia in terra degere permittēs: quæ aut ex terra nascunt mūda purā
amici i q. esse putastalibus ut uescerent instituit: q. aia corporiq. apte nutriendo cōgrue
stituit: py rent. Vestitū insuper: quē pleriq. ex morticina materia cōfectū gestant: impu-
thagoras autumans linteis amicitia cōstituit: & calciamenta itidem ex arborū corticibus sic
Panthei rī mādauit. Ex hac aut puritate mundiciaq. fructus cōplures assecutus ē: maxime
des eu- uero q. suā aiam cognoscere meruit. Na cū eēt eo tpe natus. quo ob raptā Hele-
phorb9 nā Troia oppugnabatur: & filio: Pāthei pulcherrimus: & pulcherrime ornatus es-
eram. set adeo iuuenis interfecit: ut Homero lugendū cām p̄buerit: in multa deinde

corpora trāsmigrans iuxta imobilē fatosq; legē: q̄ uarie multipliciterq; aīas p̄mutat: rursus in hoīs formā reddit: & Masarchi Samis filius fuit sapiens ex barba-
 ro & ex troiano factus Ionius: atq; ita immortalis: ut se fuisse Euphorbū nō ēēt obli-
 lius. Mex igit sapiētiā p̄genitorē q̄s fuerit enarraui: q̄q; ipse hōi iuuentor nō
 fuerim: sed ab aliis nēut hereditatē acceperim satis oīdī. Atq; ego delitiis deditos
 hoīes in iudiciū nūq̄ nocui pp̄ phenissas aues: aut a phalide meoniaue dūcēt
 quas cōiuiōi grā pinguefaciunt: itēq; oīa uētri indulgēt: nec accusaui quēq; pisci-
 um cā: quos maiorē p̄cio emunt pleriq; copadias quondā emere p̄stantes uiri cō-
 sueuerunt. Nec sindonē aut purpureas p̄philiāsq; uestes cuiq; inuideo. Asphode-
 li āt o dii immortales & terrestriū fructuū. atq; olei elus in me accusat: nec uestis
 mea a furibus tuta est: sed ipsa quoq; uelut incautoribus niuis ornata spoliare
 me nititur accusator. Veg. n. uero si q̄s animati & inanimati rōnem auferat: ob
 quā pur⁹ q̄s aut ip̄urus uideri potest: quid i se p̄clari⁹ habet: lintea q̄ lanea uestus.
 Hęc. n. ex aiali māfuetillimo nata est: circa qd̄ ēēt dii laborauerūt: qn̄ quidem pa-
 stores ēē nō sunt designati. Et certe aurea specie qn̄q; dignā lanam putauere siue
 dei: siue fabule aureū uellus alicubi fuisse dicētes. Linū uero seritur utrumq; tunc
 nit: auri uero circa illud nullus est sermo: sed qn̄ ab inaiato decerpit: pur⁹ quidē
 Indis: pur⁹ ēēt aegyptiis esse uī. & p̄p̄ea Pythagorā prius deinde etiā mihi hoc ipsū
 in uestē al̄lumpitū est: quā cōuenire nobis putauim⁹: cā disputātib⁹: q̄ orāibus
 siue sacrificanti⁹. Pur⁹ quoq; arbitratī sumus in lintea ueste p̄noctare: nā somnia
 manifestiores significatiores ostendūt his: qui sicut ego niuūt. Afferemus & excu-
 sationē de ea coma: quā olim gestare cōsueui. Vocet aut in iudiciū aegyptus non
 mei: sed flauos cōproq; adolescentes: qui amatores aut amicas urūt: quāq; grā co-
 mas nutiūt. Et ipsi quidē beati putent: & amabiles pp̄ comā & qd̄ ab ipsa distil-
 lat unguentū. Me nāq; ab oī onere abstinere delectat: & hoc ipsū ano nihil ama-
 re. Dicere āt accusatoribus possum: o infelices ne calūniemini doricorū: inuēta: nā
 coma: nutritio a Lacedemoniis eo tpe orta est: qn̄ habiti sunt bellicosissimi: spar-
 tanorū rex leonidas fortitudinis cā comā gestabat: q̄ amicis modestiorē: hostib⁹
 uero terribiliore pp̄ ipsam nideri se arbitrabat. Hic & spartāi oēs nutrire comā
 cepere. q̄ nō minus hūc regē q̄ lycurgū: ut Iphytū uenerarent. Idcirco a sapien-
 tis uiri crinibus p̄cul aberit ferrū: qd̄ illuc admouere nō decet: ubi sensuū oīum
 sons est: uñ uisiones oēs: uñ oēs p̄ces & sapientiā interpret sermo nascat. Empedo-
 cles ēēt purpurea uita crines circūdatus grācorū: cōpita perābulabat: hymos cōpo-
 nēs: quos diuinus afflatus eius mēti inspirabat. Ego āt neglecta coma nēs nec ad
 huc quos hymnis in eius honorē cōpositis in iudiciū accusatus adducor. Sed qd̄
 empedocle cōmemorare opus est: cui uel sua quādā felicitate: uel eorū q̄ tūc erant
 hoīum bonitate licebat in libertate degere: nec ullā pro talibus rebus calūniā ti-
 mere. Sed iā plura de crinibus dicere omittamus: q̄ iā abscissi sunt: ita ut accusa-
 tionē inuidia p̄uenierit: quapp alterius criminis defensionē asserre oportet. Est āt
 crimē p̄fecto grauissimū: & quod nō tibi solū o rex. uer⁹ ēēt ipsi Ioni terrorem
 possit asserre. Dicit. n. accusator hoīes opinari me deū esse. idq; ēēt nonnullos mei
 quodā stupore attonitos palā p̄dicare: quod ante iudiciū sciendū demonstrare opor-
 tuit: quid ego disputans. quidue dicens: aut quod miraculū faciens hoīes ad me
 adorandum cōpulerim. Nō enim ex quo: aut in quem mutauerim: aut mutatus
 fuerim: apd̄ grācos unq̄ disputaui: quāuis scire tales opiniōes de me forsītā apud

Asphode-
 li elus in
 me accu-
 sacur.

Linum
 purum.

Pro co-
 ma.

Coma:
 nutritio
 a lacede-
 moniis.

Empedo-
 cles uitta-
 tus.

Opinari
 me deū

quosdā eēneq; rīsa aut oracula unq; edidit: q̄lia canere nō nunq; solēt: q; diuino nu
mine abundāt: neq; ciuitatē aliq; noui: ubi cōgregati in unū ciues decreuerit apol
lonio sacrificare: quis de multis bñ meruerim: i his i q̄b⁹ mea opa eguerūt: petie
rūt. n. nō agrotare q; agrotabāt: alii ut sanctius iniciarent: sanctius sacrificarent
postularūt: qdā uero ut iniurias phiberē & leges cōfirmarē. Hōi: āt mihi p̄miū
erat: ut illi se i p̄lis meliores enaderēt. In his āt oib⁹ ubi sū gratificat⁹: sicut. n. boū
curatores dum pudente me qd illis aduersi cōtingat: boū dñs gratificat⁹: & gregū
pastores oues p̄guetaciūt pp possidētū utilitatē & morbos ab apib⁹ arcēt earū
curatores nē dño examē peat. Similiter ego ciuitatū uicia corrigēs tibi ciuitates
dixi: ēt si me deū ciues putauissēt tibi lucro futur⁹: ēt illoꝝ error: quo. n. p̄p̄ti
us & libet⁹ me audissēt: eo magis timerē uis aduersari: q̄ mihi q̄si deo uident⁹.

**Homini
bus cum
deo affi
nitas.**

Vexi ipi de me nihil tale opinabant. Q. & āt sit hoib⁹ cū deo qdā affinitas: p quā
solū i oib⁹ aialib⁹ deū cognoscit⁹: & de p̄pria natura philosophat⁹: & diuix uocis ē
p̄iceps formaq;: ut aiūt: deo similis ē: sicut pingēdi: singēdiq; ars nobis cōdit⁹: qd
q; a deo uirtutes hoib⁹ p̄uenire credit⁹: & illaz p̄iceps hoies diis p̄xios opinaba
mur: hoib⁹ inq; oīum mō atheniēsēs ēē dicem⁹ auctoresq; illi iustoz & olympioz
& hmoi cognominum primi spositores extiterunt: q̄ diuiniora fortasse uident⁹: q̄
ut oībus cōueniāt: sed apollinē pythiū inuentorē cōpimus. Venit. n. in eius tēplū
Spartanus Lycurgus: q; nupime leges tolerat⁹: qbus lacedemonioꝝ ē cōstituta res.

**Virū hō
an deus
Lycur
gus.**

P. hūc igit. cū salutarē apollo in principio statim osonis: qd de illo sentiret cōdit
dicēs dubitare: se utrū hoīem an deū appellari illū oporteat. Procedēs āt eius oīo
suisam suā declarati: cū sibi diuinū cognomē manifeste decernit⁹: q̄ uiro bono at
q; oīum uirtute p̄fecto. Neq; tñ ob illud cōtrouerfia: aut piculū ullū a lacedæmoi
niis Lycurgo cōtigit: aut opinio qd ēē immortalis futurus: quis ipse tali ab oracu
lo denotatus cognomē n̄ obstupuisse: sed oraculo assensere lacedæmoni: cū ēt an
oraculū sibi met id ipsū psuasissēt. Neq; uero Indoz aut ægyptioꝝ instituta refer
re necessariū arbitror ægyptii nāq; opinioēs indoz in multis calūniant. sermonē
uero: quē illi de deo oīum rez opifice afferūt: adeo laudāt ut alios ēē eūdē edocue
rint. Quis ab indis originē sūperit. Est āt indoz rō talis. Gñatiōis & substantiæ rei
rū oīum Deū opificē ēē sciēdū ē. q; āt ipse talia pducere cogitauerit: cā ē bōitas
ei⁹: qm̄ igit. cognata sūt hæc rōnē ita cōcludo: ut asserā uiros bonos dei piculū q̄
dā hēre. Mūdū āt q opifici deo adiacet: oīa quæ i ceclo terraq; & mari sūt etima
re debe⁹: cuius ēt hoies p̄ter fortūz rōnem sūt p̄cipes. Est āt in bono uiro mūd⁹
qdā patiētīz mēsurā nō excedēs: quē tu ēt o rex faceberis indigēs uiro: cui deo sit
similis. Vexi hui⁹ mūdī figurā inordinatā: aīz furiosi: p̄tingētēs oīa p̄turbāt: & ua
rias leges sibi ipsis singētēs tēpantiā minie seruāt: quapp deos metitis honorib⁹ n̄
uenerāt: & garrulā loq̄itatē: & uiuēdi delitias sectāt⁹: ex q̄b⁹ oīū nascit⁹ cuiusli
bet opis p̄uersus cōsiliarius: aīz āt q̄si ebriaz factz ad multa nefāda p̄siliū: nec illa
rū cōpescere lasciuia aliqd pōt: ēt si oēs potiōēs ebibāt: q̄cūq; uelut mādrazora lōi
no inducēdo putant⁹ accommodata: sed uiro opus est q; gubernet eū: quē circa ipsas
dixim⁹ ēē mūdū. Hūc āt a sapiētia q̄si deū factū ēē oportet: is itaq; sufficiēs erit
ab amorib⁹ p̄uocare: ad quos impetuosius serunt⁹: q̄ cōis cōsuetudo patiat⁹ ab aua
ritia quoq; deterrebit ob quā satis se hēre nunq; dicūt & affluētib⁹ diuitiis os nū
quā occludūt: cohibere āt ne se cædib⁹ ignēt tali uiro forsūt ipossibile n̄ erit p̄u
gare āt ab ipsis atq; expiat⁹: neq; mihi ipossibile ēnēt omniū rerum opifici deo

**Deus opi
fex rez.
Viri bōi
particula
dei.**

OCTAVVS

Est at in accusatiōe posita o rex Ephesus a peste liberata: in quo uelim ita me in
 dicet ægypti sicut accusatiōi cōuenit. Est. n. accusatiō ferme talis qdā. Apud Cel
 tas aut Scythas fluuioꝝ Histri seu Rhēni accolæ ciuitas qdā posita ē: nihil mi
 nor Epheso: q̄ ē i Ioniahac barbaroꝝ receptaculū: & hoīum ipso tuo nō obcēpan
 tiū pestis iuasit. Liberauit at Apolloni⁹. Est at sapiēti uiro talis ē accusatiōis de
 sensio qdā si dixerit regem suos hostes nō peste: sed armis uelle delere: q̄q̄ nec abs
 te rex: nec a me sit usq̄ ciuitas ulla deleta: neq̄ te exoptare puto ciuitati cuiuspiā pe
 ste ob quā uideas ægrotos an tēpla expositos iacere: sed ut cūq̄ sit omittat q̄ bar
 baros attinet: nec illis remedia curem: passeret dū imanes & iplacabiles sint: & nō
 gū inimicissimi: Ephesū uero q̄ negabit liberari oportuisse: q̄ gñis p̄cipiū ab
 Attica purissima ducēs: supra oēs loniæ Lydiæue ciuitates adaucta ē: p̄minet at
 mari: qd̄ tertiā ab̄it: q̄ ipsa posita ē abūdāt at bonarū artiū studiis & phis: oratori
 busq̄: redundat ut uere dici possit eā ciuitatē nō eq̄rū robore: sed clariorū hoīum
 milib⁹ ceteras supare: & in ea plurimū uigere sapiam. Quis iḡ pro talis urbis
 salute discrimē qd̄cūq̄ subire nō auderet: p̄ferim cū aiaduertit Democritū ab
 deritas quodā a peste liberasse: & Atheniēsem Sophoclē meminertq̄ ueros de
 misisse fest: nō oportuno tpe regionē p̄stātes: aut illa audierit: q̄ de Empedocle p̄uit abde
 dicat: q̄ nebulæ i Acragāinos diffuse medietatē cōpescuit. Vex hoc loco me ur
 get accusator. Audiuiſti. n. o rex q̄nq̄ dicētē: q̄ nō p̄pterea me accusat q̄ salutē
 ste. Ephesiis attulerim: sed q̄ a peste ipsos iuasurā cē p̄dixerim. Hoc. n. admirabile qd̄
 eē & osum excedere sapiam dicit: adeo ut nisi incātor eēm: p̄cipuus huc attin
 gere ueritatis nō potuerim. Quid iḡ hoc loco Socrates dicit de his: q̄ a demo
 ne p̄discore se dicebat? Quid Iones duo thales: & Anaxagoras: quos ille quidē
 oleas abūdātiā: alter celestiu portetoz: multa p̄dixit. nū incārationib⁹ eos talia
 p̄fuisse dicem⁹. Vex. n. uero ii quos dixim⁹ ob crimia i iudiciū a calūniatorib⁹ abundan
 tiā p̄dixit id eē uidebat: & ne in Thessalia qd̄ credibile: ut a sapiētib⁹ uiris tale aliqd̄ dice
 retur: quis illic mulierculis dicāt p̄bro dati: q̄ Lunā e ccelo detraxerint. Vñ iḡ i
 Ephesiōꝝ incōmoda p̄sensistis: dicit q̄spiā. Huius at rei facilis & in p̄mptu est
 excusatio: cū ex accusatore nup o rex audieris: qd̄ nō eodē cū alijs uictu utar: & e ccelo de
 me pauloan dicere aiaduertisti q̄ leuib⁹: quāq̄ tenuibus cibariis uesceret: q̄ mihi uocant.
 lōge sunt iocūdiora: q̄ lautæ & appatatisimæ alioꝝ dapes. hoc iḡ o rex admira
 bilē qdā & arcanā p̄spicacitatē sensib⁹ tribuit: nec turbidū quicquā ad obscu
 rū circa ipsos manere patiē: facitq̄ ut tāquā in speculi claritate cūctā p̄spiciā
 facta q̄ eē futura. Neq̄. n. expectat sapiens euaporantē terrā: aut aerē corruptū: accuſiō
 aut graue aliqd̄ desuper adueniēs respiciens: sed hæc omnia intelligit. quāuis ad res.
 huc in foribus ut aiunt existētia posterius certe q̄ diuicius tamē q̄ pleriq̄ homi
 num: dei nāq̄ futura. homines uero dum fiunt: sapiētes uero cū aecedunt aliqua
 sentiunt. Pestis autē causas o rex si forte scire uolueris seorsum interrogabis. Sūt
 enim sapiētix p̄fundioris q̄ ut p̄ferri in uulgus mereantur. Hæc aut uictus fru
 galitas & sobrietas: nō modo consū p̄spicacitatē gignit: sed uim quandā ad res
 maximas p̄cipiēdas. Videre autē quod dico licet: cum ex alijs multistum ex his
 quæ Ephesi circa iminentē morbū & morbi speciem agnoscentā peregi. Mem
 dico nāq̄ senī simile erat monstrum illud: id autē ego uidi: & uidens p̄fesci: neq̄
 sed aui morbum: sed funditus abstuli. Quē uero deoꝝ ut opem afferret sim p̄re

Ephesus
a peste li
berata.Democri
tus libera
uit abde
ritas a peDamon
Socratis
Oclarū
abundan
tia p̄dixit
cta a Tha
le. Thessa
LunāTenuis
uict⁹ sen
sus facie
accuſiō
res.
Frugali
ras gi
gnit p̄spi
citatē.

Hercules catus declarat: tēplum Ephesi hui⁹ rei grā: a uersori Herculi dedicatū. Ipsū nāq;
 liberauit auxiliatorē elegi: q cū fortis ēēt ac sapiēs Helidē qnq; morbo liberauerat euapo-
 a peste rationēs obstruēs q a terra pueniebāt. Quis igit incārationū amator tibi uisus est
 eleos. unq; q deo tribuat: qd ipse fecerit: aut q artis miracula qrit is: q si qd admirabile
 factū sit a deo fatef pcessisse. Quis āt incātor Herculē inuocasset? Talia nāq;
 infelices hoies sacra i terrā bararris faciūt: & terrestrib⁹ diis sacrificiāt: in quorū
 numero Herculē poneret nemo. Fuit. n. purus & hoīum generi beniuolus. Eun-

Lamia. dē quoq; & in Pelopōnēso sum p̄catus: ubi penes Corithū lamia obuersabat for-
 moliores adolefcētulos deuorās. Ego tñ certamen suscepi: nō magna admirāda /
 ue munera poscēs: sed placētas dūtaxat atq; thura: cum id oīum maxie expeterē
 ut bonū aliqd pro salute hoīum oparer. Illud. n. iuxta Euristei snām: maximū

Hercules p̄miū laborē ēē censēbā. Nec. n. moleste seras uelim o rex de reb⁹ Herculis aliqd
 salutaris audire. Pallas. n. de ipso curā hēbat: qn benignus: & hoib⁹ salutaris habitus est.
 hoibus. Sed qm me iubēs de sacrificio defensionē asserre: qd ēē manu significasti: uerāq;
 defensionē audi. Ego cū oīa pro uiros: quos dico salute fecerim: nūq; tñ pro ipsia
 sacrificauī: neq; sacrificare oīno: aut tēplū attingerē: ubi sanguinē effusum aspe-

xerint: nec unq; sum deos p̄catus cultū respiciē: aut tale aliqd sacrificiū: quale
 mihi obiicit accusator. Nō. n. Scythā me putaueris o rex: nec ex aliq; p̄tia natum
 extra cōe hoīum cōfortiū posita. Neq; cū Massagetis: aut Tauricis unq; sum uer
 fatus: ut eos: sacrificiū morēs assumpserim. Nec ēē adeo sum demēs: ut cū mul
 ta de uaticinādū facultate disputauerim: & qd ipsa possit: aut nō possit disserue-
 rim: atq; idē ipse optime oīum hoīum sciam deos imortales cōsilia sua sanctis &
 sapiētib⁹ uatib⁹ apire. Ego exdes & uiscera in sacris attractare auderē: p̄sertim

Nūq; san cū nunq; antea sanguine cōsueuerim sacrificare: neq; diis gratū id ēē purauerim.
 guine la- In qbus ēē Dæmonis uox me deseruisse: q; impurus essem atq; pollutus. At uero
 crificanti. si qs sacrificiū odio sublato accusatorē interroget eaq; de me paulo ante dixit cō-

perit: ipm suismet uerbis tali crimine me absoluerē. Quē. n. nullo pacto sacrifi-
 cio dixit futurā pestē Ephesiis prā dixisse: qd illi iugulatione ulla opus erat ad ea
 p̄nolēda: quā fabulando ēē sine sacrificio prānosceere poterāt: aut qd oīno uari-
 cinio indigebā pro his: quāz mihi ipsi iā pridē atq; aliis p̄sualerāt. Si. n. pp Neruā
 & eius familiares accusor: rursus eadē dicā: quāz alias dixi: cū de talibus interro-
 gabar. Ego Neruā omni impio omniq; laude dignū iudico: posse āt eum multis
 curis negotiisue animū intēdere nequaq; puto. corpus. n. morbo dissolutū: men-

Neruā te Te autē & a corpore & a mente laudat: & iure quidē ut opinor: q̄q; p̄mptior est
 laudat o humana natura ad ea laudāda: quāz efficere ipsa nō pōt. Est aut mihi uehēmētē
 Rex. affectus optimus Nerua: neq; corā me ridētē illū unq; uidi. nec ullatenus ludētē

Nunq; ui sicut inter amicos fieri cōsueuit: sed mecū uelut adolefcētulū cū parētib⁹ prāce
 di ridētē ptoribus: uicū pudore quodā & reuerentia loquēs erubescit. Cūq; sciat honesta /
 Neruā. tem p̄bitatēq; a me prāter cetera laudari tā exacte in utraq; sese exercet: ut su-

pra modū humilis esse mihi uideat. Quomodo igit credibile cuiquā uidebitur
 Neruā imperiū affectare: qui bene secū agi putaret: si domū suā gubernare pos-
 set: aut qs mecū res magnas cōmunicare arbitrabī eum: qui & de paruis mecū
 loqui nō audeat. Vel quis unquā extimaret ipm tentare: ut his reb⁹ mentē meā
 cōmoueat qbus nec aliū quēq; si de me cogitaret mouere niteret: aut quomodo

ego sapiēs hominī assentire: ne uaticiniis fidē adhibere sapiētia at nō credēs
 Orsitū at ac Rulū uiros iustos ac tēpatos ad res at agēdas segiōres ut pēpissi Orsitus.
 q̄s ipiū occupaturos calūniaret: nescio an magis q̄ i Nerua abierit: Sin cōsultō
 res suasoresq̄ Neruæ fuisse ad occupādū iperitū q̄spia dixerit cogitare secū debet
 qd̄ mihi uolēs adiuuērim eos q̄ res nouas moliri tētaret. Nūq̄. n. pecunias me ab
 illis accepisse: aut munerib⁹ correptū talia fecisse q̄q̄ criminabi⁹. Videamus autē
 urū magna qdā p̄mia ab illis expectās cor: bñficia in id tps distulerim: quo illi
 se potituros impio arbitrabant. tūc. n. magna ab illis peteres: & maiora ē cōseq̄
 potuissē. Q uō igit̄ ofides unq̄ tale me fuisse medicatū. Reminiscere o rex te
 ipm⁹ qui an te impatores fuerūt fratē uidelicet tuū atq̄ patrē: & p̄ter hos Ne
 ronē & sub his. n. p̄cipue impatorib⁹ in apto uixi cū antea ad Indos pegrinatus
 essem. His igit̄ triginta & octo annis: (tū. n. qd̄ dixi spaciū fuit) ad regias fores
 nūq̄ accessi: p̄terq̄ in Aegypto: ubi cū p̄e tuo sum uersatus: q̄q̄ ipse tūc Rex ad
 huc nō erat & mei cōueniēdi cā illuc se uenisse fatebat. Nec illiberale q̄q̄ cū re
 gib⁹ sum loquutus: nisi populoz cā: qui regū dictioni suberat. Nec unq̄ ob epi
 celli.
 stolas sum gloriatus: q̄s aut mihi reges: aut ego regib⁹ scripserim: nec munerē cā
 regib⁹ adularis a me ipso: aut grauitate mea discersi. Si igit̄ paupes dñitēsq̄ cōsi
 derās me iterroges utris cor: me cōnumere iter diuissimos p̄culdubio me adscri
 bā: nullis. n. reb⁹ indigere pluri facio q̄ Lybia pactoliquē diuitias oēs. Q uō igit̄
 nōdū regnātū dona i id tps distulisse: quo ipsos regnaueros ēē putarē: qui nec
 a uobis accipe q̄q̄ uolui: quib⁹ firmū stabileq̄ imperiū ēē aladuertomut q̄o re
 bus indi
 gni p̄motatiōes meditarer: qui cōstiturū iperitū nō magnifacio. Verūtū oia q̄ con
 tingere p̄fit phōqui potentiorib⁹ adulec in Euftrate manifeste cōspicio: hic. n. libi
 diuitias parauit: qd̄ at diuitias dixi: nō ueto fontes diuitiaz. iā. n. iter feneratorz
 mēlas nūcupat⁹ caupo q̄stuaris fenerator publicanus nūmularius & ad oia ue
 rator pu
 blican⁹.
 rūdē ianitores: expellit & inde plerūq̄ nō secus ac gulosi canes depelli solēt. Phō
 at ne drachmā qdē ipartit. Cūq̄ suas diuitias quo ad ceteros obstruas hēat hūc
 tū unū Aegyptiū pecuniis pascit: ut in me linguā amputari dignissimā acuat.
 Euftratē igit̄ tibi iudicādū relinquo: nisi. n. adulatorib⁹ ualde fauces: uenies hoīem
 lōge deteriorē: q̄ a me sit narratū. Tu uero qd̄ reliquū est accusatiōis ex me audi
 ut de quib⁹ accuset itelligas. Auditus est qdā o rex in media accusatiōe fletus: Ar
 cadis pueri: quē me noctū in p̄tes cōcidisse dicūt: an uero somniū aliqd̄ hoc fu
 erit nō satis scio. Narrāt at hūc puer: honestis parētib⁹ oritū fuisse: forma uero q̄
 lualidi & macilēti: Arcades pulchri putant. Hūc aiūt supplicātē plorātēq̄ a me
 fuisse iugulatū deinde sanguine pueri me cōsp̄si pro ueritate agnoscēda diis uō
 ta fecisse: & mei qdē haecenus p̄tēdit⁹ accusario. Nā qd̄ reliquū est ad ipsos deos
 spectare ut: aiūt. n. illos me ita p̄cātē exaudissent: de celo signa mihi dederint p̄
 clara: ac si nihil ipiū ob euismōi cedē p̄petrassem. Q uā sedum igit̄ ipurūq̄ sit o
 rex de talib⁹ audire dicere: uē nō me latet: atq̄ hui⁹ criminis est afferēda defensio.
 Primū igit̄ ex te q̄ro accusator: q̄snā is Arcas puer fuerit: si parētib⁹ non obcuris
 & forma ut ais nō seruilis fuit cōgruū fuerat te iterrogasse: quodnā parētib⁹ ei⁹ no
 mē: q̄ue familia natus & i q̄ Arcadia ciuitate fuerit educatus: & q̄b⁹ ab altarib⁹
 ad sacrificiū huc deductus fuerat. horz autē nihil abs te p̄fert: iquāuis in mētem
 dosis uehementissimus. Pro seruo igit̄ aliquo in iudiciū uocor: cuius. n. nec no

Dicunt
 me imo/
 rum.

enē habet: nec qbus sit ortus parēub⁹ cōstat: nec in qua ciuitate natus aut educatus ēēt iuueniebat: cuius p̄terea nullus extrat heres: nō ne hūc seruoꝝ loco: hōdū oēs putarēt. Illi. n. innotatū suntq; si seruū fuisse scireberis: dicas rursus, q̄potet: q̄s eū m̄ago adduxeritq; illū Archas emerit. Si. n. genus hoc p̄tereo: uaticinatioib⁹ et accōmodatū multis pecuniis emptū fuisse credēdū est. Præterea necesse fuit aliquē in Pelopōnesum nauigasse: ut illinc p̄terea Arcadē nobis adduceret. Pōicos. n. aut Lydios seruos aut Phrygios gregatim huc aduectos inuenire licet: hāc nāq; gētes & ceteri Barbari semp̄ aliis obedire cōsueti nequaq; turpē existimāt seruire. Phrygi⁹ āt familiare est p̄prios ēt filios uēdere: & si captiui in seruitutē ducant: ne ad eos qdē respiciēdos sese cōuertūt. Græci āt libertatis amatores adhuc sunt: nec græcus quisq; citra mortē in seruitutē uēditus est. Q uapp nec seruoꝝ p̄donib⁹ nec eorūdē mercatorib⁹ apud ipsos locus p̄mittit. Hoc āt in Arcadia magis cōtingit. Ipsi. n. nō solū in libertate degūt: q̄s idē multitudinē ingēti seruoꝝ egēt. Est. n. Arcadia magna pars siluestris: nec mōtes solū uerū ēt cāpeltia loca egēt: igit̄ multis agricolis: multis caprag: oīū: armētoꝝq; pastori bus: q̄ p̄im boues p̄im equos curēt. lignatoribus insup̄ q̄ plurimis indiget regio atq; in his a pueritia exercent. Q uod si Arcades ita nō ēent: sed ut ceteri seruoꝝ suos liberādū cā uēderēt: quos tā uulgatū sacrificiū audiuisset ex Arcadia esse q̄ ingolādus erat. Nō. n. ceteris græcis sapiētiōres sunt. Arcades: ut aliquid pl⁹ q̄

Lydii
Phrygii
serui.
Phryges
pendunt
filios.

Arcades
egēt agri
colis.

Rudes
arcades.

ali in extis oñdāt: imo uero rudes sunt atq; agrestes & sub⁹ similitudinē ob̄alia multatū q̄ arboꝝ fructib⁹ ut plurimū turgēt. Sed uereor ne defensioē artificiosā nimīū uidear utiq; mores Arcadū exprimēs in Pelopōnesum oīone migrauerim: cū abūde sufficiens mihiq; accōmodatior defensio fuisset hmoi. Ego nūq; sacrificiū cā q̄cūq; mactauit: aut mactō: neq; sanguinē tāgō: etiā si in altari ut posuiss, Hoc. n. mō Pythagoras sentit: & ceteri q̄ eū secuti sunt. Id ipm̄ ēt q̄ in Aegypto sunt gymnosophistæ: & Indoy sapiētes: a qbus ei⁹ q̄ Pythagoras est sequutus sapiētiæ principia manarūt: Qui āt scdm̄ hanc instituta sacrificiā nulla a diis iniuria afficiunt: sed eos senescere dii p̄mittūt: & relictis sanisq; corporib⁹ uti: semp̄ fieri sapiētiōres: ne tyrāni unq; euadūt: nec reb⁹ ullis indigēt. Nec absurdū p̄fecto uidet̄ illos a diis immortalib⁹ bona ipetrare: q̄ pure mūdeq; idē. qd̄ ego de sacrificiis sentire dei uident: q̄ thuriferā terrā in p̄e mūdi purissima cōstituerūt: ut uel illinc sacrificioꝝ materiā capiamus: nec ferrū tēplis inferamus: aut aras sanguine maculemus. Ego āt ut accusatori uidet̄ deoꝝ oblitus ita sacrificauit: nec alias unq; sacrificare cōsuevit: nec hoīum quisq; oīno sacrificat. Sed hoc me criminē facile ips̄s absoluit: quo a me facta hāc fuisse dicit accusator. Eo nāq; die quo a me factū id fuisse calūniat: si in agro sui sacrificauit: si uero sacrificauit: etiā cōmedi. Soles āt o rex me iterrogare an eo tpe Romæ fuerim: quod p̄fecto nō inficior: & te quoq; tūc Romæ fuisse dico: nō tñ talia te sacrificasse diceret: nec etiā ipse calūniator dicere auderet. Nō. n. sequit̄ homicidiū fecisse aliquē p̄pterea q̄ Romæ fuerit: uersatus: multa nāq; milia hoīum tūc Romæ fuerūt: quib⁹ exulare multo meli⁹ est: q̄ capitis iudicio subiici: p̄p̄ hāc unā dūtaxat cōiecturā q̄ tūc Romæ fuerint. Q uinimo hoc ipm̄ q̄ Romā uenerim suspitionē oēm criminis uidet̄ auferre: q̄ res nouas moliri nō tērauerim. Q uis. n. talia criminis cōsciis uellet in ciuitate uiuere: ubi oēs oculi: innumerabiles exploratores & nō mō eoꝝ: quæ sunt: sed eoꝝ: eūq; nō sunt indagatores acerrimi nō sinūt q̄cūq; res nouas me

ditari: nisi q forte mortis nemiū cupidus fuerit: cauti. n. tēperatq; uiri tardius ēē
ad illa deducunt: q̄ facere sibi licet. Quid igi. īngēt calūniator ea nocte egisti?
q; si me quasi se ipsum interrogat: dicā me controuersias accusatiōesq; cōtra bo
nos uiros parasse ut ēē nihil iniuste agentes perderet: idq; tēgi persuaderē nihil ue
ritatis ad eū loquens: ut ego ab ipso pber: alius aut in suspitiōē adducā. Sin
tanq̄ phūm interrogat Democriti risum laudabā quo in res oēs humanas uteba
tur: q; si re uera ex me responsum q̄rit. ut se se res habuit enarrabo. Filiscus me/
lienlis: qui mecū ānos quattuor philosophatus fuerat: tūc xgotabat ppea apud laudabā.
ipsum pernoctabā: tā grauitē. n. laborat: ut nō multo post ex tali morbo interie
rit: quis p eius incolumitate multa sim p̄catus: & certe quicūq; sunt ab Orpheo
cantus p mortuis cōpositi eos me fateor non ignorare: quin ēē sub terrā eius cā
profectus essem: si quis ad ea loca paretet accessus: adeo me sibi caritate deuinet
rat ob illa q; ex animi mei soia & ex philosophiæ p̄ceptis fuerat operatus. Hoc
ipsum o rex audire ex Thelesino potes: nā & ipse Filisco inserviens ea nocte no/
biscū permansit. Q uod si Thelesino minus adhibes fidei: qm̄ ipse inter philo/
phantes numerat: medicos ipsos testes adducā. Sunt aut Seleucus Cyzicienus: Seleuc9
& Stratoceles Sydonius: ex his an ueta dicā perquire: sequebant autē quos dixi Strato/
medicos discipuli circiter triginta: qui huius rei testimoniū afferre p̄nt: q; si Fili
sci p̄p̄inuos ad testimoniū reddendū uocari dicerem clamaret accusator iudici dicus.
dilatatiōē a me quæri. Nā illi cadauer in patriā portātes q̄primū abiere. Vos igi.
quos inuocaui testes accedite. Nā afferendi testimoniū cā uobis huc accedere dai
tū est. Q uid igi. ueritatis contineat accusatio horū testimoniā declarant: non. n.
in suburbano: sed in urbe: nō extra muros: sed domi: non p Nerua sed p Filisco
non iugulans: sed p uita p̄cans: non p tregno: sed p phia: non aduersus te res no
uas moliens: sed hoīem mihi similem seruare nitens eo tpe sum inuentus. Quid
igi. hic puer Arcas? quid de iugulatiōe fabulæ afferunt? quid talia persuadere tē
tat? sic. n. non minus qd factū est nunq̄ qua qd est factū in iudiciū trahet: huius
aut sacrificii incredibilitatē ubi collocabis o text? Fuerunt. n. p̄scis t̄p̄ibus uates Vates
permulti: qui pactis cædibus uaticinabant: quicq; in arte sua peritissimi & digni p̄scis.
memoria sunt habiticeu Megistas/ Acarnan/ Aristāder Lycius Silanus Ambra/
ciota. Sacrificabant at & uaticinabant Acarnan quidē leonida Spartanō regi/
Lycius at Alexandro macedoni/ Silanus uero Cyro: q; regnū affectabat. Hi si qd Aristan/
hoīum extis manifestius aut sapientius aut p̄p̄itius invidere putassent: tali sacri/
ficio uti facillime poterant: cū ipsi apud reges uersatentq; captiuos multos & ser Alexātri
uos cōplures habebāt nullū at iudicii piculū: nullusq; metus accusatiōis impēde
bat: si aliquē occidissent. Sed eadē q; mihi talib9 uiris opinio inerat: q; rōne catē
tia aīalia consentaneū est cū in discrimē mortis deducunt: nihil oīo turbare inte
stinacū qd passura sunt nō itelligāt. Hō at si nōdū istāte morte timorē eius alo
cōceperit: uehementius perturbat. Q uo igi. cōsentaneū est ipsa p̄sente atq; aīa oīu/
los posita posse p exta uaticiniū oīdēre: aut aliqd oīo suo ordine dispositū habei
re. Q d aut uere & secundū naturā talia exq̄sierim hoc mō cōsiderari pōt. Epari
in quo uaticinii sedē ēē dñt eius artis p̄iti: ex nō puro sanguine cōstat totū. n. sin
cerū purūq; sanguinē cōtinet: cor: tūq; per uenas i uniuersum corpus diffundit. In Epate
Colerā aut in epate iacentē iracūdia excitat: timor at in cōcauas epatis p̄tes eam uaticinii
dē subducit: q; si ipsam irruerit adeo efferrit: ut suo uase cōtineti impotēs sedes.

Barbari
maclant
agnos.

Fatorū
lex imu/
tabilis.

Si fata
decernūt
uictoriā
in olym/
pia.

Adulato
ria har/
mōia me
offendit.

supino epati superfundatur atq; ita pres oēs epatis occupetq; antea posita erant
& aliqd portēdere idonea: i aialibus ueroiq; timore terrefiunt sublidens cholera
simul cōtrahit q̄cqd lenibus epatis partib9 luminis inerat. Tunc.n. itrorsum cē
dit purioris sanguinis pars:qua epar illustrabat: cū natura pelliculā q̄ circa ipsū
est prætēdat:& qui turbulentus inest sanguis supnater. Quid igit. hois iugulatio
ne opus ē:io rex simul ueri portēdere pōt eiulmodi sacrificiū:quod at nihil portē
dere possit ab humana natura pueniūq; iminentē mortē agnoscit:ipsi ēt q mori
turi sunt uarietate plurimā intestinis afferunt. qui.n. animosiores sunt:cū quadā
iracūdia moriunt:qui uero molliores sūt cū timore hinc ē q; ars hmōi apud ipe
ritos:ēet barbaros hedos aut agnos mactari laudat:qm amētia sunt eiulmodi aīa/
lia:nec multū ab insensatis distātia. Gallos aut gallinaceos:& fues ac tauros qm
aio abundātius arcanis nō admittūt. Aīaduerto at o rex accusator a me irritari
qm te sapiētiore officio:uiderisq; libēter oīoni mex aures p̄bere:qd si qd hor9 ob
scurius a me dictū nūcōcedo tibi ut arbitrato tuo me interroges. Ego.n. ad ea q
mibi ab accusatore obiecta fuerūt satis iā dixisse uideor:& qm Euftratis calūni/
as contēnere decet:tu rex iā iudicare potes.uter nostrū uerius philosophet: ipse
.n.de me falsa dicei laborat:at ego falsū dicere idignor.ipe tibi gladiū cōtra me
dedit ego cōtra cū minie. Sed p qbus ipse me calūniat sermōes sūt:quos in Io/
nia sum loquutus:ipse.n. cōtra te dixisse me talia calūniat. Ego at de fatis tūc:
necessitate loquens regū ac principū afferēbā exēpla:quia res uestre i oīum ho/
minū oculis maxime uersant. Et de fatis: uī philosophatus dixi illos: legē adeo
imutabilē esse ut si cui alienū regnū aut ipeīum fata decreuerint:isq; ob suspi/
cionē ab eo qui regnum tenet iustificat fore ut mortuus ēt suscitet ab iheris:quo
fatisq; decreta effectum sortiant: uiuat at excelsu quodā oīonis uti pp eos qui p/
babilibus rōnibus assentiri nolunt. Dicebā quoq; si cui fata destinauerint:ta
ber lignarius euaderet is uero manus amputaret forenib9ilominus: ut sit faber.
Eodē ēt mō si cui i olympiis currēdi uictoria a fatis decreta sit:hūc ēt si crux p/
fregit:uictoria potitur:& cui in arte sagittandi pstantia fata adnuerint:is ne si
oculos quidē abiecerit a sign9 aberrabit. De rebus at loquebar ad Acrisiū: Laiū
Astyagēq; medū:& alios multos respiciēs:q regno suo bene cauisse opinabatur
cū alii filios:alii nepotes interfecisse putarent: a qbus postea regno spoliati fue/
runt:cū ex abditis fatisq; opa in lucē repēte editi essent. Q d si adulationē secta/
ri uellē:dicere fata ēt de tuis rebus cogitasse qn huc uitellio missus fuisti: Iouisq;
tēplū in oculis ciuitatis cōbustū ē. Ille at bene se rē hēre dixit: si ab ipso nō aufu/
geres:q̄q; adolescens admodū tuus esses. Sed qm fatis aliter uisū fuerat: ille qdē
interfectus est: tu at q illius erāt nūc possides. Sed qm adulatoria harmonia me
offendit:q; male sonora incōpactaq; uideat apurabis a me tales cordas:nec exi/
stimes uelim de tuis rebus q̄q; me cogitasse. Sed de fatis tñ necessitateq; disse/
ruisseq; calūniator cōtra te dicta fuisse criminant: quis huiusmodi quadā de se
dici etiā dii patiantur. Nec indignatur Iuppiter poetas audiens Lycio sermone
talια dicere. Heu mihi ubi Sarpedon:& alia quadam in ipsum decantari:qui/
bus filio se otbatū a fatis cōquerit. Et cū alibi inducunt eundē Iouē aio anxiū
taliter se cōsolariq; Minoē Sarperdonis fratrē mortuū aureo sceptro decorauē/
rit institueritq; inferioy foro ius dicere:ubi fata euitare nō potuit. Tu igit rex/
cur eos sermōes moleste feras: quos dii approbat:q; b9 oīa parēt:nec poetas talia

dicentes interimū oportet. n. fata seq & res; pmutationes patiēter pferre i quo
 Sophocli credēdū ē sapiēter dicēti (solis diis nunq̄ senescere: ac nunq̄ mori datū Solis diis
 est: cetera oīa tēpus miscet qd̄ oīa nūc iūt) Volubiles. n. sunt psp̄ritates humanæ nunq̄ se/
 & diurna pene o rex diuitiāq̄ duratio: & ille meas & iste alterius opes hūmōha nescere
 bet. Talia tecū o rex cogitāssiste exilia ssiste cades: & phia q̄cūq̄ libet utere hāc datum.
 .n. ipassibilis & uerax existēs lachrymas ab oib⁹ aufert: q̄ nūc ut ex me audir̄ po
 respti ex mari pti ex cōtinēti accedūt & eaq̄ q̄libet congruū sibi scētū plorant: q̄
 aut mala hinc oriunt̄ plura sunt: q̄ ut calūniatoz̄ liguis possint enumerari: q̄ cū
 oīa apud te calūniēnt oībus te calūniabilē reddūt. Talia sunt q̄ dicere p̄medita/
 tus fuerat apollōus. In fine at̄ oīouis inueni: q̄ in priore sermōe ultio loco posita
 fuisse retulimus his uerbis. Nō me iterficiēs. qm̄ ita fati mihi datū ē. Postq̄ aut̄
 ex p̄torio discessit diuio quodā & inenarrabili mō haud quāq̄ sicut pleriq̄ forsi
 tā putabāt cōmotus ē tyrānus. Opinabant̄ at̄ alii fore: ut clamore sublato iube/
 ret satellites uiz̄ psequi palāq̄ p oēs regni p̄es ediceret ut q̄s cū suscipe auderet:
 nec illū usq̄ cōsistere pateret. Ipse at̄ nihil horē fecit: suae ut opinioē multoz̄ sal/
 leret: siue q̄ agnosceret sibi nihil reliq̄ nihil esse qd̄ aduersum tātē uiz̄ sufficeret.
 Verū at̄ illū cōtēperit ex his q̄ mox dicent̄ cōiicere poterat uidebat. n. potius
 eius discessu fuisse cōturbatus: q̄ eundē neglexisse aut cōtēpisse. Agebat apud ip
 sum cā ubi ciuitas qdā cū hoīe priuato de testamēto quodā litigabat. Fugerant
 at̄ ipsū nō mō litigantiū noīa: sed ipsius ēēt cāe materia: idq̄ p̄terea facile appa/
 ruit q̄ ipertinentia qdā iterrogabat & multa r̄ndebat: q̄ nihil oīo ad cām attine/
 rent: q̄ oīa arguebat ip̄m stupefactū hāsitare: atq̄ eo magis quo ab assentatori/
 bus audiebat se nihil cōe oblitū. Hoc igi. mō tyrānū affectū linquēs apollōus &
 suae phia q̄si ludū quendā ostēdens oībus grācis barbarisq̄ terribilē aū meridiē Stupefa/
 e p̄torio discessit: nō multū uero post aurorā i Dicearchiā Demetrio Damidiq̄ etus Do/
 appuit. Hāc. n. cā fuerat cur damidi p̄ceperet: ut nō expectata defensiōis die Di mitian⁹
 cearchiā p̄ficisceret. nā qd̄ facere istū uisisset nō p̄dicebat: sed qd̄ sibi cōmodissimū abita
 eēt facere illū iussit. Damis uero licet nō itellecta cā q̄ mādauerat Apollōus exe Apollo/
 quebat. Aduenerat aut̄ pridie Damis Dicearchiā & q̄ ad accusationē p̄nebant nii.
 cū Demetrio cōmuleratq̄ tardius q̄ apollōi auditq̄re deceret credebat ea: q̄ a Da Appuit
 mide dicebant. Itaq̄ postridie eadē cā ex Damide rursus quarebat: amboq̄ deū Damidi.
 bulabāt secus mare: ubi cōtigisse ferunt̄ ea: quae de Calipone narrant̄ i subolis
 Diffidebat at̄ oīo illū unq̄ eē euasurū: q̄ oībus nota eēt scēuicia tyrāni. Quae r̄n
 p̄ceperat apollōus pp̄ hoīs uenerationē pagebat. Ambulādo at̄ utriq̄ iā defessi
 in tēplo nymphaq̄ cōsederūt: ubi quondā natiēcia quādā r̄nderi solita fuerāt.
 Est at̄ tēplū albo lapide cōstructū: & in eo fons ē aquae nunq̄ sūma labra fontis
 excedēs: nec rursus q̄tacūq̄ illine aqua exhausta decrescētis. De natura igi. eius Tēplam
 aquae disputabāt nō admodū studiose pp̄ mōrorē: quē ex apollōi absentia cōcē nympha
 perāt. Itaq̄ sapius ofonē reuocabāt: ad ea quae aū iudiciū facta fuerāt. Cū igi. in rum.
 gemisceret Damis: & lachrymās talia diceret. O dii nūq̄ ne uidebimus p̄bū &
 honestū amicū: Apollōusq̄ & ipse sup̄ueniens ad Nymphaq̄: tēplū accesserat
 uidebitis inq̄t uel potius iā uidetis. Viuēt an inquit Demetri⁹ an mortuū: nunq̄
 .n. te clamādo uocare cessauimus. Portēdēs itaq̄ manū apollōus cape me inq̄t
 & si manus tuas effugero idolū me eē arbitrator ex cāde noua huc adueniētem
 quale terrestrēs dii ondere plerūq̄ solēt hoībus: qui mōrori nimis indulgēt. Sin

uero cōgenti resistā p̄uadeto tibi atq; huic ēt Damidū me adhuc uiueret neq; cor
pus deposuisse: qbus uerbis effecit: ut ampli⁹ illi nihil dubitaret. Assurgēs igit.
atq; illū cōplexū saluauissent quo pacto erga defensionē se se res habuisset ū
terrogabāt. Demetrius. n. nulla pacta defensionē & oīd̄ idicta cā interfectū eū fuis/
se opinabāt. Damis at̄ poratā quidē ab eo cām: sed breuius forsitā q̄ cōstituisset
arbitrabat̄ ineq; n. existimabat ea dietā multa ab eo diu dici potuisse. Quibus

Ego ad
uersariū
uici:

ridens apollōius. Ego me inq; in iudicio defendi & aduersariū uici & hoc ipso
die me defendēs orauī & sermonē a diei ferme principio in meridē usq; p̄raxi
dicēdo. Q. ūo igit. inq; Demetrius tā longū iter breui diei pte pegitū? Cui apollo
nius sine ariete inq; & alis cera cōglutinatīs extimare potes deū quēdā huic trās/
missiōi p̄stitisse auxiliū. Ego uero inq; Demetrius opibus sermōib⁹q; tuis oib⁹
deū aliq̄e interesse nō dubito: cuius auxilio p̄pere succedunt: & bñ hñc res tuæ.
Rogo at̄ ut nobis dicas q̄ in accusatiōe cōtinebant̄: & q̄s iudicātis mos: quis ha/
bitus fuerit: qd̄ dixerit: aut cui de te cōsilia cōcauerit. Hæc. n. oia scire p̄cupio:
ut ea Thelesino referā: his. n. de te p̄ nūciis iterrogare nūq̄ desinit. Q. uin ēt die/
bus ab hinc fere quādecim in cōuiuio mecū accubās ī ipsa mēsa dormitauit. Cū
q; dimidiū fere calicē ebibisset somniū uidit eiusmodi. Videbat̄ ignis terrā suā/
dens hoīum alios cōprehēdere: alios fugiētes p̄uenire: cū p̄inde atq; aqua p̄ssim

Somniū
Thelesi/
ni.

fluēs oia inundaret: tu at̄ ut aiebat: nō licet ceteri ab igne pati uidebaris: nā tuo
spiritu scindebat̄ ignis tali igit. somnio uiso cū diis bñ cōsulētib⁹ libauisset bono
aio de te eē me iussit. Tūc apollōius: ego inq; Thelesinū p̄funde dormire nō mi/
rori: adudū. n. ualde p̄ me uigilauit. Quæ uero in iudicio acta sunt audietis q/
dē: nō at̄ hiciā. n. crepusculū instat: & in urbē redeūdi hora ē. Lucūdius. n. abū/
labimur si nos cōsulariōes aliquæ deduxerint. Pergamus igit. de his colloquen/
tes: q̄ me interrogastis. Dicā atq; hodie in iudicio acta sunt. Nā q̄ añ iudiciū ege/
rimus ambo nollis cū tu qdē damis iterfueris: tu at̄ nō semel ut arbitror: sed iter⁹
atq; iter⁹ ex ipso audieris: nisi forte demetriū sū oblitus. Quæ igit. adhuc nescitis
enarrabo. Atq; ita incipiēs a p̄fatiōe q̄ usus fuerat: & quo pacto nudus intrare p̄/
toriiū iussus fuerat: ac singula deinceps exposuit: usq; ad id: qd̄ ultio loco dixerat
nō me interficies &c. & tandē quō ex p̄torio discessit. Tūc exclamās Demetrius
Ego inquit iudicio absolutū ad nos uenisse te arbitrabar. Video at̄ hoc piculor⁹
p̄icipiū eē tibi. Tyrānus. n. postq̄ ubi sis ei denūciatū fuerit te cōprehēdet. & oī
uinculor⁹ genere cocrebit. Vex. Apollonius timorē omittē iubens: atinā inq;
uos nō facili⁹q̄ ego possētis capi. Ego at̄ quo pacto sese nūc hēat tyrānus agno/
sco. Cū. n. assentanoq; sermones iugiter audire cōsueuerit: nūc obstupescētū uer/
ba audiat: atq; ob tales sermones distrumpit: exandescitq; tyrāni natura: sed mihi
nūc quierē opus est. Nā postq̄ ex iudicio discessi: nūq̄ pp̄ quierē capiendā flexi
genua. Tū Damis inq; Demetrii ita erga hunc uir⁹ sum affectus: ut ab instituto
in quo nūc ēt p̄leuerat auertere ip̄m tētauerim: p̄sertim: cū tu idē mihi cōsuluis/
ses: ne spōte ad grauiora manifestaq; picula accederet. Sed postq̄ ego uinctū ip̄m
uidi: mihiq; de salute sua grauius aliqd̄ cogitādū dixit sui eē arbitrii: ut solueret/
& exēptū cōpede crus cōdidit: tū primū adauerti diuinū quēdā uir⁹ ip̄m esse: &
nostrā hāc cōem sapiām excedere. Itaq; licet difficillimis circūactū piculis eū ui

Somno
iudicio.

deret: nō uereret grauiſſima q̄q; p̄ illo subire. Sed qm̄ multū iā noctis p̄cessit: in
dijecit foris pgamus ut uir⁹ cūtemus. Tūc Apollonius: ego inquit somno dūtaxat

Idigeo. Nā reliq̄ oīa adsint ne an absint itidē extio. Post hāc Apolloni⁹ soli uo
 nis pactis domū ingressus est ubi Demetrius hīcabat. locisq̄ pedib⁹ cū Damidis
 socios aliosq̄ familie domus cōenare iussisset:q̄ diutius iā tollerasse ieiuniū ui/
 debant sū lectulo p̄cubuit: Homeriq̄ uersu somnū laudās dormitauit ostendēs Versus
 nō nimis oportere de piculis q̄ illi tēminere dicebant eē sollicitū. Postridē adue/
 niente aurora cū Demetrius eū inrerrogaret: ubi nā sibi manēdū cōsenseret: cū iā de lom/
 strepitus eq̄tū aures p̄cutere uideret: quos ad eū insectandū a tyrāno missos opi no.
 nabatur. Rōdit Apollonius: nec ipse nec alius q̄sq̄ me p̄sequet. ego tñ in Græciā
 nauigabo. Et qdē tuto inq̄t Demetrius illius cōsiliū deridēs: ap̄tissima nāq̄ est ea
 regio: quē in occulto ēt manēs nō fugisti. quō in apto degēs latebis? Mihi laticō/
 tione nō est opus inquit Apollonius. Si. n. ut tu censes tyrāni est uniuersa terra/
 melius cū his agi putandū est: q̄ in apto moriunt: iq̄ cū his q̄ in occultis latebris
 uiuūt: & ad Damidē cōuersus: audistime inq̄t in portu nauim eē ullā q̄ in Sici/
 liā sit nauigatura? Cūq̄ ille se audiuisse diceret: iā antea cū apud mare secum eēt
 p̄conē id clamāret: tū uero paratā iā ad nauigādū: ut ex nauarū uocib⁹ cōnitiere
 poterat: qui tollēdis anchoris incūberēt: cōlcedamus inquit hāc nauim Apollo/
 nius: & nūc qdē in Sicilia postea uero in Pelopōnesum nauigabimus. Assentior
 inq̄t Damis: inde salutato Demetrio: cū iuberēt illū bono aio eē tāq̄ uix ceteris
 p̄stantiorē secūdo uēto in Sicilia nauigarūt: Messanāq̄ p̄teruēti: tertio die Tau In Sici/
 rominiū p̄uenere: deinde Syracusas delati in Pelopōnesum trāsierūt: autūni prin liam na/
 cipio iā instāte: p̄cusoq̄ pelago sexta die Alpei fluminis hostia uenerūt: ubi flu uigat.
 uis ille Adriatico ficuloq̄ pelago dulcis & potabilis imiseret: Ibi cū e nauis de/ In Pelō/
 scendissent: ante oīa dignū putauerunt ad Iouis tēplū: qd in Olympia est diuer/ pōnesum
 tere. Et iam fama celerrime p̄ oēm Græciā diuulgauerat uiuere Apolloniū & in
 Olympia deuenisse: & primo quidē pax fidei sermonib⁹ hēbat: q̄ nulla de ip̄o In Olym/
 tāq̄ hoīe spes esse poterat. Alii nāq̄ ligatū & uiuentē fuisse cōbustum audierant. pia Apol/
 Atheniēs ac uiuētis ceruicē c̄auis p̄fixā fuisse p̄dicabāt: alii in barathrū: lonius.
 alii in puteū demersum fuisse asserēbāt. Postq̄ uero ipsū aduenisse cōstantior fa/
 ma uulgauit: nulla unq̄ Olympiade tā frequens totius Græciæ cōcursus q̄ tunc
 hoīs uisendi cā ab uniuersis factus est. cōuenerunt itaq̄ ab Helide: & Spartā: &
 Corinthe: & ab Isthmi mōrib⁹ hoīs inumeri. Atheniēs s̄clicet extra Pelopōnesum
 cōstituti frequētes eodē uenere: ex nulla uero finitimarū urbium populus defuit
 sed p̄cipue Atheniēs iuuenū innumerabilis pene multitudo cōcurrit. Mega/
 rentes ēt aliquotq̄ tū forte in Olypiis uersabant̄ interfuere: multi p̄terea Boe
 tiorū & Argiuorū. Quicqd̄ insup̄ apud Phoeēsēs Thesalosq̄ nobilitatis fuit eodē
 cōfluxit: quorū alii qdē Apolloniū iā antea nouerāt: alii cū antea nō uidissent in/
 dignū putabāt uix talē ignorare. Ipse ac interrogatib⁹ quo pacto ex tyrāni ma/
 nib⁹ euasisset: nihil gloriose de se iactans rōdebat: sed tñ defensiōe dicta liberatū
 in dicio se dicebat. Veniebat autē ex Italia cōplures: qui eius res actas in iudicio
 p̄dicabāt: Quapp nō multū abfuit: quo minus ipsū Græciā tāq̄ deū adora/
 ret: p̄terea maxie illum admirātes: q̄ ob ea q̄ gesserat: nihil supra ceteros elatus
 uidebat. Cum adolecēs qdā ex iistqui Athenis uenerāt maxie beniuolā Domi/ Beniuolā
 tiano Palladē eē diceret. Desine inquit Apollonius in Olympiis talia p̄dicare: Pallada
 deāq̄ corā p̄re calūniari: Cūq̄ ille uerbosus idē assereret: & iuste facere deā affir/ Domitia
 maret: qm̄ rex cognominatū ab Atheniēsib⁹ magistratū gerit: utinā inq̄t Apol/ no.
 O i i i

- Panathe-
nea.** lonius & Panathencis sacris interesset talibusq; uerbis adolescētis garrulitatē co-
ercuit. Et priore quidē rīso quasi male de deis sentientē redarguit: cū beniuolos
tyrānis eos eē diceret. Altero autē ostēdebat ipm Atheniēsi b9 minime cōueniēcia lo-
qui: nā illi statuas in foro decreuerāt: Harmodio & Aristogitoni ob ea q̄ iu Pana-
theneoꝝ celebritate fecerāt. Ipse autē tyrānis gratificās uerbis suis: quasi cōfirmare
tyrānidē uidebat. Cum Damis de pecuniis Apolloniū cōsuleret: diceretq; uiri/
- Cras cu-
rabimus
niaticū.** ci parē admodū supesse: cras inq̄ Apollonius id curabimus. Itaq; post ridie in tē-
plum ueniēs: Da mihi iugr o sacerdos ex pecuniis Iouis mille drachmas: nisi mo-
leste Iouē hoc laturū putas: tū sacerdos minime uero pro his indignabif suppi-
ter: sed potius: q; nō plures accepis. Cum Thesalus qdā Isagoras noīe ad eū allo-
quendū iu Olympia uenisset: die mihi o Isagora inquit Apollonius. Putas: ne ali-
qd esse Panagyricā celebritatē: Certe p Iouē inq̄ ille: iusto uero rē iocundissimā s
rica cele- & eoꝝ q̄ ab hoībus fiant diis immortalibus gratissimā. Quā igit celebritatis hu-
britas ius est materia: dico autē ceu si de huius statuæ materia iterrogare rīderes. Credo
Aug & Ebur statuæ materiā eē. qm̄ ex iis statuæ sit cōposita. Quā autē inquit Isa-
goras incorporeæ rei pōt eē materia? Maxima inq̄ Apollonius: multūq; uaria.
nā in panagyris tēpla sunt: & deoꝝ cellæ: & stadia ad currendū: tum uero scēnæ
Panagy- & gētes plurimæ partim ex finitimis: partim ex trāsmarinis regionib9 ueniēt est
ris. ex multis insup artibus & sophismatibus panagyris ex uera quoq; sapia & poe-
tica ex cōsultatiis ē: & disputatiis oronibus: & musicis cantibus. Videf igitur
Isagoras uō solū corpora eē panagyris: sed ex admirabiliore materia cōstare: q̄
ciuitates. studiosoꝝ. n. studiosissima quæq; & elegantū elegācissima iu unū cogit
& cumulat panagyris. An igit o Isagora: sicut pleriq; muros aut naues extimāt
ab hoīb9 ita uos hoīes extimabimus: an aliud qd de ipsis opinabimur. Perfecta inquit ille
seruari & Tyanee isthac est opinio: & hāc sequi iustum est. Immo uero impfecta inquit
hoīes a Apollonius: si q̄s piude atq; ego de ipsa cōsiderauerit. Videf. n. mihi naues homi-
muris. uibus: & hoīes nauib9 iudigerent: fuisse unq̄ censeo: ut hoīes de mari aliqd co-
Panagy- gitarēt: nisi naues essent: pari modo ēt dicere possum muros ab hoībus cōserua-
ris cōuen- ri: & hoīes rursus a muris. Eadē itaq; rōne panagyriu dico eē qdē uiroꝝ cōuen-
tus. tum: ēt eē locū ipm ubi illos cōuenire necesse est: atq; eo magis quo muri quidē
& naues factæ uō fuissent: nisi pp hominū utilitatē. Hi autē agri manib9 hominū
nō facti: sed potius corrupti sunt naturali qualitate pp culturā ipsis ablatā. Et q̄
bene a natura pducebant cōuentus fiendi cā remota sunt: porticus nāq; & fon-
tes & gymnasia humana arte fabricata sunt: ceu mœnia atq; naues. Alpheus autē
Hippo- iste & stadia atq; hippodromitū ēt luci ante hoīes in his locis fuerunt: & his qdē
dromi iu potū lauacruq; suppediat: latitudo autē planicie ad equoꝝ certamen est idonea:
Olym- pulueruletus autē ager cursoribus: & athlētis spacia subministrat: Cum terminū
pia qnēdā & metas idoneas longitudo uallis pbeat: luci aut frondes exhibēt: quibus ui-
Athlētæ ctiores coronent: pbeat ēt cōgruū locū: ubi athlētæ currendo se exerceant. Hæc
currēdo igit quondā meditatus Hercules & naturalem Olympiæ pulchritudinē amans
exercēt. locū ipsum dignū ludis: qui hic ēt hodie celebrant & apicissimū esse iudicauit.
Olym- Cum iā dies quadraginta fuisset in Olympiis uersatus Apollonius ibiq; multa sa-
pia pul- pienter disputasset in ciuitatibus Græcis: inq̄ o uiri nobiscum loquar in festis: in
chritudo pompis: in mysteriis: in sacrificiis: in libationibus. Hæc. n. urbano uiro indigēt:
Nunc aut iu Leucadiā descēdere mihi necesse est: q̄a Trophoniū adhuc nō sum

affatus: licet aliqui illius templū intrauerim. His dictis in Arcadiam pfectus est
 neminē relinquēs eorū: qui se admirabant. Leucadiæ autē angustix Trophonio
 Apollonis filio sacratæ sunt: ad quas his solū qui oracula petunt aditus paret. Po
 sita at est illius statua nō in tēplo sed in tumulo: qui paulū tēplo supeminet: quē
 ferrei obelisci undiq; claudū: descensus at adeo angustus: ut nō aliter q; sedendo
 ingredi q; possit. Demittunt at eorū intrare uolunt albis uestibus induti: & mel
 litas placetas manibus portātes: quibus reptilia demulceāt: quæ intrantibus ob
 uia serpūt. Ingressus igit templū Apollonius. uolo inq; ad oraculi interiora pe
 netrare: id cū phiberēt sacerdotes: & populo palā dicerent: se nūq; incantatori ho
 mini cōcessuros: ut oraculū polluat ipsi Apollonio inualidas quasdā afferrebāt ex
 culationes. Quapp eo die Apollonius ab ingressu se cōtinuit: atq; secus Erciniū
 fontē cōsidens: de cā modoq; orandi disputauit: causas afferēs: cur ille solūmodo
 petētibus rīderet. Noctis at principio: ad speluncæ fauces ueniēs plurimis ado
 lescentibus comitatus: quatuor obeliscos: quæ speluncæ aditū claudēbāt reuel
 lens sub terrā penetrauit: & cū Trophonio loquutus est: q; ipsi deo tā ualde gra
 tum fuit: ut sacerdotibus postmodū in somnis apparēs illos in admirationē uiri
 cōuerterit: eisq; pceperit ut ipsum in aulidē psequerent: q; illic miranda quadā
 signa esset ostēsurus: permisit at ut ibidē pmaneret dies septē: quod alii nunquā
 eorū qui ad oraculū intrassent cōcessum fuerat. Detulit aut Apollonius libellum
 ubi eaquæ interrogauerat ab oraculo pscriptis. Cum. n. ingrederet sic deum ille
 allocutus est. Quānā o Trophoni uerā uirtutē & purissimā philosophiā esse pu
 tas. Continebat at libellus ille opiniones Pythagoræ: quas illius oraculi cōsensu
 pbatas esse monstrare uoluit. Est at is libellus Antii suspensus: & ob eā maxime
 eām is locus celebra. Est at Antium ciuitas Italiæ secus mare posita. Hæc autē
 quæ de Trophonio scripsi multos eorū qui Leucadiā incolebant audisse scio. De
 libello at hoc mihi relatū est: fuisse libellum hūc post mortē Apollonii delatū ad
 imperatorē Adrianū & simul Apollonii epistolas aliquot. Non. n. oēs colligere
 potuit: atq; hæc oīa Adrianus in regia: quā Antii habebat collocauit. Nam pter
 ceteras Italiæ ciuitates Antio maxime delectabāt Adrianus. Venerūt autē illic
 ex Ionia familiares oēs Apollonii: quos Apollonienses philosophos Græci noca
 bant: ibi locoq; indigenis pmixti iuuentutē effecerunt cum munere tum amore
 studioq; erga philosophiā admirabilem: negligebāt at penitus oratoriā facultatē
 & eius disciplinæ pfectores aspernabant: q; linguā dūtaxat: nō autē mentē red
 derent eruditiorē. Properabant igit undiq; uiri ad eius philosophiā perdiscen
 dam. Ipse autē (sicut de Gige quondā: & Croeso perhibet apertas habuisse the
 sauros: suorū fores: ut egentibus oībus inde liceret accipere) sic oībus uolentib;
 suā impartiebāt sapientiā: cum se quidā calumniarent: q; principū familiarita
 tes uicaret & auditores a rebus agēdis ad nimīā quietē abduceret: redarguerent
 etiā q; uenientibus ad se mercatoribus discipulos tāq; pecudes abigeret: plane in
 quit ita facio ne forte lupi gregem inuadant: quid aut hæc uerba sibi uoluerint
 ostendā. Cum uideret mercatores a pluribus cū admiratione quadā aspici q; ex
 paupibus diuites euassent: odiūq; ab iisdē adeo contemni: ut lucri cā ab omni
 bus odio haberi paruifacerent adolescentes ab eorū cōgressu abducebat. & si qui
 ad eū alloquēdū uenissent grauib; uerbis castigabat: ut iniustā illis maculā dele
 ret. alias. n. in eos grauius fuerat inuectus. De carcere uero ubi Romæ inclusus tum.

Templū
Tropho
nii.

Cū Tro
phonio
loquitur.

Antium
ciuitas.

Adrian
bas An
tio.

Adolescē
cebat ab
mercato

fuerat & de iis: qui secū unaprim uincti: prim aut necati fuerūt ita sentiebatur calūniatorū & eorū q̄ dicēdi tacūdia possent id opus magis q̄ tyrāni eē opinaret̄.

Prodigi-
um i cō-
lo. Dū in Græcia studiis intentus degebat Apollonius in cælo tale quoddā p̄digiū apparuit. Corona q̄dā iridi similis solē circūdedit q̄ radios eius ac lumē obscurabat. Putabāt igr̄ oēs tali signo rex nouitate aliqua portēdi. Græciæ uero p̄ferētus Athenis in Boetiā Apolloniū accersens. Audiui inquit Apolloni te Dæmonum q̄dā sapia p̄ditum eē. An ē inquit Apollonius humana me scire audiuiſti. Audiui inquit ille: & auditis assentior. Q. m̄ igr̄ qd̄ dixi cōfiteris inquit Apollo-

mīus: Noli de cōsiliis deorū eē curiosus. hoc. n. ipm̄ humana laudat sapia. Sed cū ille mitioribus uerbis Apolloniū placasset: & q̄ cogitarat p̄ferre aulus eēt: uereor inquit ne cuncta uertant̄ in noctē. Cui Apollonius cōfide inquit. Nā hac nocte lumen aliqd̄ p̄dibit. Post hæc Apollonius ubi recte disposuisset censuit: cuncta q̄ in Græcia cōponēda uidebant̄: & illic biēnio māſſet in Ioniā nauigauit: eumq; socii & familiares oēs sunt sequuti. Diutius at apud Smyrnas & Ephesum philoſophatus est q̄uis & alias Ioniæ ciuitates pagauerit & ab oībus cū summa leticia uoluptateq; ſaſcriptus est. Nā oēs magno illius desiderio tenebant̄: itaq; p̄ multū lucri feciſſe putabant q̄ ad eos deuertisset. Extrudebāt dei tūc t̄pis Do-

Cā mor-
eis Domi-
tiani. mitianū ab omniū impio eiusq; mortis cā in hūc maxie modū exorta est: inter-

Clemens fecerat Domitianus Clementē uix cōſularē: cui p̄priā sororē matrimonio deſpōderat: palā ēt dixerat: post tertiā quartāue diē ipſam quoq; ad uix eē p̄fecturā. **interfect⁹** Stephanus igr̄ mulieris libertus: (cuius nomē figurā uisi pridē in cælo portenti ſignificabat: nā corona Græce Stephanos diciſ) ſiue de interfecto Clemēte cogitans: ſiue omniū Romanorū ciuiū cōditionē miſeratus tyrānū interficere p̄inde aggreſſus eſt atq; olim Athenienſiū liberrimi fecerāt. Is igr̄ breuē gladiū in ſiniſtra manu gladio collocās: manū tāq; fractā multis ſaſciis circūligauit: inde tyrānō a fororūbius dixerat redeunti obuiā p̄cedēs: opus mihi eſt inquit o Rex ſecreto q̄dā tibi referre: audies at̄ ex me res magnas atq; mirabiles. Cūq; tyrānus colloquiū nō abnueret in porticū: q̄ regis adiacebat illū deduxit. Tunc Step-

Femur
ſerit Do-
mitiani nus nō eſt inquit mortuus ut arbitraris inimiciſſimus tibi Clemēs: ſed uiuit ad huc: egoq; id optie ſcio: & ipſe eſt: qui nūc aduerſus te irruit. Clamāſis at̄ Regis & ob ea q̄ audierat p̄turbati Stephanus ab alligato brachio gladium educēs ſe-

Stepha-
nus. mur p̄fodit uulnere qd̄ ad ſubitā mortē referēdā uō ſufficiētis: ſed quod diutius aliq̄n̄tū extinguerē tādē poſſit: cū nullis medicamentis eēt curabile. Ille uero & alioq̄n̄t robusto corpore & annos ætatis q̄nq; ſupra. xl. natus p̄p̄ uulnus minime deiectus eſt: apprehenſoq; Stephano ſup̄incūbens: urere oculos nitebāt̄: & faciē aureo calice: (q̄ qui ſacroꝝ cā aſtabat p̄tundēs. Palladē ut ſibi ferret auxiliū

Percute
tyrānum
percutē. Palladē i inuocabat. Audiētes at̄ clamorē corporis custodes aliquo mō illum opprimi cōgnouerūt: uniuerſi igr̄ accurrētes: cū iā pene examinātū offendiſſent: aliquot illatis uulnerib⁹ interfecere. Et hæc qd̄ Romæ agebant̄. Epheſi at̄ Apollonius ea: dē ipſa quaſi ante oculos poſita cōſpexit. Dū. n. hæc Romæ in regia agerent̄: ipſe forte in xyſti lucis meridie diſputabat: & primo qd̄ uelut rep̄cino pauore p̄cuſſus uocē demulſit: deinde cōciſe magis q̄ conſueuerat uerba p̄ferre occipit: facere ſolentibus in media ofone nouū aliqd̄ & incredibile occurrit. Tādē uero quaſi eorū q̄ dicere uellet oblitus cōt̄civit toruīs oculis in terrā aſpiciēs: tres inde percutē. aut q̄tuor paſſus e loco ubi cōſtiterat p̄greſſus: p̄cute tyrānū p̄cute clamabat: nō

ut q̄ e speculo ueritatis imaginē traheret: sed q̄ res ipsas añ ipsas fieri uideret: & auxiliū afferre conaret. Cū ituperēt Ephesiūq̄ frequētes aderāt subsistēs Apollo nius sicut facere solēt: q̄ rē aliquā dū sit uidēs: quo tādē euasura sit expectāt: itā dē cōfidite inq̄t o uiri tyrānns nāq̄ occisus ē hodie: qd̄ at dixi: imo poti⁹ hoc ip̄ Cōfidite
 lo ip̄is memēto: ita me Pallas adiuuet. Id. n. eo ip̄so tpe gestū ē: quo me cōtēctē Tyrānus
 uidistis. Cūq̄ inlansit illū putarēt Ephesiū cuperēt: ita uera eē q̄ diceret: sed pp̄i occisus ē
 culi magnitudinē talib⁹ uerbis aures p̄bere metuerēt nō miror inq̄t Apollonius
 uos mihi nō adhibere fidē: iā nūc ea narrāti apud uos: q̄ nōdū oēs q̄ Romæ sunt
 cognouerūt. Sed iā ecce cognoscūt. Cōcurrunt. n. undiq̄: & fidē adhibēt: multiq̄
 iā ob gaudiū salinunt: imo uero populus uniuersus exultat: nec ita multo post nū
 eius hoc ip̄m significās aderiuppea sacra facere uos eo usq̄ differre: quoad certio
 res hac de re facti fueritis. Ego at pro his: q̄ nidi deos adorātū pficior. Cum ad
 huc illi q̄ dicebant nō satis crederēt festinātes tabellarij cū lris talia significātib⁹
 supuenerē: q̄ ēt Apollonii sapiam testabant. Nā tyrāni interfectio quo die facta
 fuerat: & q̄ diei pte meridie. i. & ab intersectorib⁹: quos ille fuerat adhortatus: ita
 facta fuisse nūciabat: sicut disputāti Apollonio dii p̄mōstrauerāt. Post dies. xxx. Neruāi/
 a Nerua lras accepit: nunciātes se Romanorū impio potitū eē: Idq̄ cū deorū nū perator.
 ministū Apollonii cōsiliis acceptū referre: sp̄are at se facilius illud gubernaturū:
 si cōsiliario Apollonio uti possit. Ad eum igit̄ Apollonius hoc enigma rescripsit. Apollōii
 Nos qdē o rex: & qdē dia simul erimus: ubi neq̄ nos alii: neq̄ alii nobis impa: enigma
 bunt. Iam. n. ut arbitror agnoscebat sibi cito e uita migrādū eē: & Neruā breui ad Ner/
 tpe impare debere. Annū. n. & mēses q̄tuor dūtaxat impauit: cū optimus Rex uam.
 & modestissimus hēret. Post hæc at ne dilectissimū amicū p̄sertim in impio cō/
 stitutū negligere uideret. epistolā ad eū scripsit nōnulla monētē eorū: q̄ in impio
 acturus eēt: tū Damidē ad se nocāstus inq̄t operā res p̄ites exposcunt: cū. n. ar/
 chana qdā in epistola cōtineant. tū alia qdā sunt: q̄ meo noīe regi nūciari abs te
 uelim: Sero at uiri caliditate se p̄cepisse scribit Damis. Epistolā. n. optie cōpositā
 & res maxias cōtinuisse refert: potuisse tñ ab alio ēt deserti: q̄ igit̄ hac in re uiri ca/
 liditas fuerit oīdā. Cōsueuerat. n. in oi uita Apolloni⁹ frequēter hāc sniam p̄fer/
 relate cū uixeris: sin minus id potes late cū sis e uita discessurus. Ut igit̄ a se Da/ Late cū
 midē amoueret: & ne corā testib⁹ moreret: occasione epistolæ meditarus est: qua uixeris.
 illū Romā mitteret. Et Damis qdē cū ab eo discederet: uehemētē se turbatū di/
 cit: quis futuroꝝ ignarus eēt. Apollonius at quis optie sciret qd̄ cuēturū eēt: ni/
 hil tñ abeūtū dixi: q̄le dicere solēt: q̄ se nūq̄ amplius muruo sint uisuri: adeo p̄sua/
 dēdi cupidus erat se semp̄ eē uicturū. Dilcedētē tñ his uerbis admonuit. O Da/
 mis q̄q̄ latis in te ip̄so hēas phia: me tñ respice. Et de Apollonio qdē Tyaneo ha/
 etenus ab Assyrio Damide scriptū ē. Nā de mortis genere si mō mortuus est ni/
 hil ē: a Damide scriptū. Sermones at multi uariiq̄ circūferunt: quos ego penitus
 omittēdos nō putauit: ut cōgruū finē nra cōtineret oīo. Nā quo tpe atatis mor/
 tuus fuerit: nihil a Damide scribit. alioꝝ uero qdā octogesimū. alii nonagesimū De mor/
 pletiq̄ ēt centesimū atatis annū excessisse phibēt. & corpus habuisse senio quī, te Apol/
 dē cōfectū: rectū tñ: & ad oēs uitæ usus idoneū: ita ut aspectu pene iocūdior eēt loni.
 q̄ i iuuetā fuerat. Inest. n. & senibus pp̄ teueretiā pulchritudo suo q̄ in illo maxi Pulchri/
 me uigebat: idq̄ ex eius imaginib⁹ q̄ Tyanae i tēplo cōstituta sunt licet intueri. tudo i se
 Hoc ip̄m & ofones a q̄busdā aditæ oīdūt: q̄ Apollonii senectā laudabiliorē adq̄ ne.

lescencia Alcibiadis fuisse testant. Tradit̃ ac a qbusdā ip̃m Ephesi decessisse: ubi
duarū ancillarū ministerio utēs degebat: ut illi dicūt. Iā. n. liberti eius oēs de qbus
in principio dixim⁹ decesserāt. Cūq; ipse alterā ancillarū libertate donasset: accusa
bat ab altera q; nō se quoq; sicuti comitē iuberet liberā ēē. Cui Apolloni⁹ ne me
ptat̃ bes inq;: ubi. n. magis expedit illi seruire: q̃ libera fieri: illinc. n. bonorū q̃ ha
bitura es principii tibi pueniet. Mortuo igr̃ Apollonio: cū illa q̃ in seruitute re
licta fuerat alteri seruire: ob parua quādā indignationē mercatori cuidā uendita
fuit: & quāuis formosa nimis nō ēēt: ab ipso uehemētius amabat. Cūq; diuitiis
abūdaret mercator uxore sibi illā ascuiuit & ex illa filios pcreauit. Alii in Lyndo

Disparu mortuū asserunt Apolloniū. cū Palladis tēplū ingressus repēte ex hoīum cōspe
it e cōspectu disparuisset. Alii in Creta mirabiliōri ēē mō interisse uarrāt. Manere ac tunc
ctu homitpis in Creta Apolloniū magis q̃ antea cōsueuerit ualde miror. Ferunt ac ip̃m in
num. Dictarū m̃s tēplū intēpestiuis horis qbusdā uenire cōsueuisse: ubi tēpli custo
des pp̃ maxias q̃ illic erāt diuitias: canū uigilias cōplures p̃fecerāt: q; ut a Cretēsi
būs fert̃ ur̃sos etiā & eiusmodi alias belluas facile uicerēt. Veniēti tñ Apollonio
nō adlatrabāt: sed demissa cauda accedētes illi blādiebāt magis ēē q̃ iis qbus du
dū iā erāt assuefacti. Tēpli igr̃ Anthistites: tāq̃ incātatorē & sacrilegū cōprehēlū
ligauerunt accusantes q; canibus placadis elcā aliquā obiecisset. Ipse uero media
fere nocte sese uinculis eximēs: custodibus: qui eū uinxerāt nosatim appellatis ue
discedēs uelle latere uideret: ad tēpli fores accessit: q̃ sibi ultro patuerūt. Cūq; ip
se tēplū strasset fores iteq; ut erāt antea sese clauerūt: & uox q̃li cantatiū uirginū
in tēplo ē audita. Erāt uero cantatiū uerba hui⁹: Veni de terra: ueni i cōclū ascē

Veni de terra: ue
ni i cōclū deficut desup in terrā uenisti. De aīa uero: q; sit immortalis: uisus ē ēē post mortē
philosophari: & docere uera esse: q̃ de illius immortalitate tradant: cū tñ nō sineret
hoīes curiosi de re tā magna p̃secutari. Venit. n. Tyana adolescēs qdā in disputā
do acutissimus: & q; nō facile ueritati ēē cederet. Cūq; iā e uita migrasset Apollo
niū: magna erat opioni⁹ ei⁹ facta mutatio: Et licet apte cōterrogāre nemo auder
et: aut mortale aīam ēē palā asserere: uarij tñ sermones hēbant. Multi nāq; illic
iuuenes erāt sapiētia studijs dediti. Adolescēs itaq; opioni⁹ de immortalite aīa nō
cōsentēs. Ego inq; o uiri Tyanci mensēm iā decimū sum p̃catus Apolloniū: ut
mihi qd ēēt de aīa sentiēdū reuelaret: ipse uero usq; adeo mortu⁹ mihi uis: ut orā
tiū uoces nō audiat: ne dū immortalē ēē aīam p̃suadeat. Hæc qdē corā populo ado
lescēs est loquutus. Post qntū uero diē: cū apud populū idēdē philosopharet in
eodē loco: ubi disputās cōstiterat obdormiuit. ceteri uero iuuenes: q; studia lit̃arū
sectabant: p̃im libris legēdis incūbebāt: p̃im geometricas qdā figuras designa
bāt i pulcre: ille uero tāq; furore quodā correptus exiliēs multoq; sudore manās
clamabat ego tibi fidē adhibeo Apolloni: cūq; adtatorē iterrogaret qdnā passus
ita exclamaret: Nō ne uidetis inq; sapiētē Apolloniū uobis sup̃stare: & oīa q̃ di
cunt̃ audire: cū ipse ēē rōnes admirabiles de aīa p̃ferat. Cūq; illi ubi nā ēēt inter
rogaret a nullo enim ipsoꝝ conspiciebat: q̃q; id multo magis optare se dicerent: q̃
omniū hoīum bonis potiri: mihi soli inq; uisibilis aduenit adolescēs: de his mecū
loquuturus q̃ antea nō credebā. Audite igr̃ q̃ tāq; oraculū quoddā mecū diuini
tus est loquutus. Immortalis est aīa: nec humana res est: sed a diuina puidētia p
fecta. Ipsa igr̃ post corruptū corpus tāq; uelox equus uinculis solutus facile huc
atq; illuc discurrens miscet leui acri grauē & molestā seruitutē exuta. Tibi autē q̃

Non ne uidetis
Apolloniū.
num.

Immor talis ē aīa
alis ē aīa

OCTAVVS

ex his utilitas puenit: qui nō sic opinariſ: aut qd illuc inter aſalia exiſtens de ca/
libus inquiriſ. Sic manifeſte Apollonii oraculū arcana protulit de ipſa animas
ut periti hoies ſuā naturā cognolcentes: eo proficiſcant: quo fata iubent. Sepul/
chrū autē tanti uiri: aut ſepulchrale nuſq̃ uidit: quis magnā habitabilis terræ par/
tem pagtauerim: omniū autē ſermonibus rāq̃ deus colitur: & Sacra Tyana regiūs Colitur
illum honoribus proſequiſ. Nec ſmerito: neq̃ enim reges dedignati ſunt iſſdem ut deus.
honoribus illum honorare: quibus ſe ipſos dignos eſſe arbitrabantur.

PHILOSTRATI DE VITA APOLLONII TYANEI. FINIS.

Quid ſingulis cōtineat libris ſubiūxi ut breuiariū reꝝ capitulatim digeſtaꝝ
in ipſo opis ueſtibulo ꝑſpici ſtatim poſſit. ſitq̃ minus laborādū lectori delicato.

Primus liber Apollonii ortum: educationēq̃: & Pythagorici ſilentii continet
obſervationē: tum ſuſceptæ ad Indos peregrinationis inſtitutum: & quo pacto
ad Bardanem Babylonix Regē peruenerit: quaq̃ illic egerit memoratu digna.

Secundus liber Caucaſi tranſitum habet: & de natura: moribꝫ Elephātum
narrationē: tū uero fluminis Indi qualitatē: & originē: & Faraotis Indiæ Regis
mores ac ſapientiā: multa etiā de moribus Indoꝝ ibidem tractantur.

Tertio libro Faſidis fluminis: qd Fiſon pleriq̃ uocāt: curſus deſcribit: & quæ
in ipſo aut ſecus ipſm naſcant memoratu digna referunt: ubi de pipis arboribus
eiꝫ collectiōe: de draconū uariis generibus: atq̃ natura: tum de aduentu ipſius
ad Brachmanas: & de illoꝝ uicturæ moribus diſputationibꝫ: cum illis habitis
& de ipſoꝝ uirtutibus multa narrantur.

Quarti libri Materia eſt Apollonii in Ioniā reditus: & Ephelus a peſte libe/
rata eiꝫdem quoq̃ circum Græciæ ciuitates peragratio: Vbi mores hominū &
deoꝝ cultū in melius redigens: Cum Achillis umbra locutus eſſe phibeſ: poſtea
proſectio eiꝫ in Cretā & tandē Romā uſq̃ peregrinatio eiꝫ referitur.

Quintus liber Suſceptū iter ad Gades: & eiꝫdē in Siciliā reditū narrat: tū
de Muſica: & Poetæꝫ uirtutibus diſputationem aſſert. Nauigationē præterea in
Rhodum atq̃ Aegyptum. Vbi multa cū Veſpeſiano de gubernatione Regnī ſu
ſcienda contra philoſophos Dionem & Euphratē diſputauit.

Sextus liber Proſectiōē eiꝫ in Aethiopiam: & cum Gymnoſophiſtis con/
greſſum acceſſumq̃ eiꝫ ad Cataractas fonteſq̃ Nili uiſendos habet.

Septimus liber uocatū ipſum a Domitiano Romā ueniſſe demōſtrat: & quo
pacto diutius in carcere detentus: tandemq̃ ad Subſellia tāq̃ reus ꝑductus ſit.

Octauus liber Accuſationem: uel interrogationem potius: & reſponſionē ad
quæſita nōnulla cōtinet: ubi etiā oratio ab eodem compoſita: nō. n. in iudicio ha/
bita ſcribitur: Poſtremo de illius ætare: & morte diuerſæ referuntur opinionēs.

ABCDEFGHIKLO ſunt terni: M uero & N ſunt duerni.

Eum Gratia ꝛ Priuilegio.

Impreſſum Venetiis per Bernardinum Venetum de Viralibus
Anno Dñi. M. CCCC. II. Die Vltimo Menſis Ianuarii.

VAL
15498/84

Handwritten text at the top of the page, likely a title or header, written in a cursive script. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through.

Handwritten section header or title, possibly starting with "THE HISTORY OF".

Main body of handwritten text, consisting of several paragraphs. The script is cursive and the ink is faded. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or a concluding note. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through.

186
✓
19.

